

தமிழகத்தின் சிறந்த பதிப்பு

கலிக

KALKI
14-4-1968
40 எழிகள்

கலிக கண்ணகி சோமு • சிறப்புச் சிறுகதை

கோபுர மார்க் பண்ணா

உறுகாய்

பேஸ் பவுடர் (ஜாக் ஹாக்கிங் மோடர்)

மவ் பேர்டஸ் பத்தி

K.T.R. வாசனாதி திரவியசாலை

விஜயநகரம் * திருவாரூர் * தமிழ்நாடு

கேள்வி நகர முகவரி விவரங்களைக் காண்க :

பதிவு செய்த ஏஜன்ஸி, 10, அக்ஷராதி தெரு, சென்னை-2 (முகவரி: 88233) கேள்வி-2

TWO OUTSTANDING COTTON SHIRTINGS

LAKSHMI'S **DAYTONE**

& **CREASE - RESISTANT WITH EXCLUSIVE CRESLIN PROCESS**

LAKSHMI'S **D*E*M*O*C*R*A*T**

THE
**LAKSHMI
MILLS**
COMPANY LIMITED
GOIMBATORE

SYMBOL OF
OUTSTANDING FABRICS

Selling Agents:
**VENKATESH
VASTRALAYA,**
Madras-1

RAMCO SWADESHIS,
Coimbatore-1

LCH-7

கஸ்கி அபரூபாடகம்

கோ தீப்தா 2 — ஏப்ரல் 14

மதுவிலக்கு மகாதாரு	— 5
என்னை வரம்பிலையும் தருவான்	— 11
மதுபாரதம்	— 14
இலிக்கும் திரையுள்	— 31
பொன்னிலைத்துப் பூங்குடில்	— 33
தம் பொருள் அன்பு...	— 42
அறிஞர்	— 52
பெரியப்பா என்ன சொல்லினார்?	— 58
மன்னின் பங்கு நாட்டின்....	— 66
கட்டுக் கல்லியம்...	— 73
தாக்குக் கவிதை	— 75
பெரிய விளக்கும்...	— 78
நாம் சென்ற பாவம்	— 88
குதிரைக் கோட்டை	— 94
பஞ்ச அகவாணி	— 97
கலைக் கண்ணாடி	— 104
எப்படியும், எதைதரும்?	— 112
பாதுஷாஸின் பாதுகை	— 122

"கஸ்கி"யின் வெளியீடுகள் கதைகளில் உள்ள வெளியீடுகள் எல்லாம் எப்போதும் வெளியீடு செய்யப்படும் கதையாகும்.

பு.உ.வி.க.க.க.க.
பக்கம் 2

அழகிய கந்தலுக்கு கேசவர்த்தினி

★

உடனடியாக உபயோகிக்க

கேசவர்த்தினி
ரேஷ. மிக்சட் - ஹோர் ஆஸ்திரியம்

கந்தலை மணமாகவும்
கத்தமாகவும் வைத்துக்கொள்ள

கேசவர்த்தினி ஷாம்பூ

கோஸ், ஸாண்டல், ஸாண்டென்டர்
காசின் கொண்ட ஆஸ்திரியம்

வசதியான நெய் பாக்கெட்டுகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பாளர்கள்

கேசவர்த்தினி பிராடக்ட்ஸ், மதராஸ்-14

மொந்தைக்கு முன்....

மொந்தைக்குப் பின்....

மதுவிலக்கு மகாநாடு

ஓர்வா வரிகளும் விரும்பாமல்வா மலேதான் மக்களால் செலுத்தப்படுகின்றன, மக்கள் செலுத்துகிற சமுதாயங்களாக இருக்கும்போது ஒரு பொதுக் காரியத்தை உத்தேசித்துத் தங்களுக்குள் வரி விதித்துக் கொண்டால் அவர்கள் அங்கவரிவை மனமுவந்து உற்சாகத்துடன் செலுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தாங்கள் குறித்த நோக்கத்துக்காக அப் பணம் செலவழிக்கப் படுவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியும் அடைவார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் வரிபு அமைப்பிலிருந்து கிணல் நீரம்பிய பெரிய விவதாரமான அமைப்பாக மாறிவிட்டது. அதனால் பட்டுடை உரைகள் மணிக்கணக்கில் நீள்வதும், அதற்குப் பாரிமெண்டும் விளக்கங்கள் கொடுவதும் அளிப்பதும் சம்பிரதாயமாகப் போய்விட்டன. இந்த நிலையில் மக்கள் வரி செலுத்தத் தவறியும் ஏதோ ஒருவிதமான தண்டனைக்கு ஆளாக நேருமே என்ற பயத்தினால் தான் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் கவனமாக கவனிக்கலாம்.

மறைமுக வரி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதி லிருந்து வரி முறைமையே ஒரு புதுத் திருப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. அரசாங்க வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் வரி விதிக்கப்பட்டவர் தாமே நேராக வரி செலுத்துவதில்லை. தமக்குத் தேவைப் பட்ட சாமான் வாங்கும்போது சாமான் ஐக்கிரிய நியாய விலை மட்டுமின்றி அரசாங்கத்துக்குச் சேர வேண்டிய வரிவையும் சேர்த்துச் செலுத்தி விடுகிறார். வியாபாரி சாமான்மீது விதிக்கப்பட்ட வரிவை முன்னதாகவே அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்திவிட்டுப் பின்னால் ஆத்தத் தொகையை அப்பொருள் வாங்குபவரிடமிருந்து வசூலித்துக் கொள்ளுகிறார். 'வியாபாரிகள் கொஞ்சங்கூட மனச்சாட்டு வில்லாமல்' விலைகளை ஏறித் திற்கிறார்கள்' என்று கைது கொண்டு மக்கள் இம்மறைமுக வரிக்களைச் செலுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் கன்னி அறிவு பெற்ற மூல் நேர, மூலநேர விலைகள் இல்லாமல்

உயர்வதன் மர்மத்தை அறிவத் தலைப் பட்டார்கள். பொருள் உற்பத்திச் செலவு, திரவாகச் செலவு, முதலீடு செய்ததற்கான நியாயமான வாய்ப்பு, வியாபாரத்தில் விலைவாக்கியை எதிர்பாராத நஷ்டத்துக்கு அடுவியவற்றை வரிகளும் இவ்விதமில் சேர்த்திருப்பதை உணர்ந்தார்கள். வரிகள் என்னுமே மக்களுக்கு வெறுப்புத்தான்; இருத்தாலும் செலுத்தி வருகிறார்கள். இம்மறைமுக வரி மீதும் வெறுப்புக் கொள்ளத் தலைப்பட்டார்கள்.

ஆனால் இதற்கும் ஒரு விதிவிலக்குள்ள மறைமுக வரியுண்டு. போதை தரும் பொருள்கள்மீது விதிக்கப்படும் மறைமுக வரிவைக் குடியர்கள் விரும்பத் தோடும், ஆர்வத்தோடும் செலுத்துகிறார்கள். தான் குடிக்கும் பொருளினால் உயக்கும் தன்மையால் இந்தப் பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்டவன் தான் ஏதோ பெருந்த பயனை அடைந்து விட்டதாக நினைக்கிறார். உண்மையில் இத்தகைய மானக அமைதி தேசமும் அறிவும் சீர்கெட்டுப் போகின்றன. குடிக்குப் பழக்கப்பட்டவன், இந்தக் கொடிய விலைமீது கிணல் கொள்கிறார். அவன் தன் மனைவி மக்களுக்குச் சேர வேண்டியதை வளிக்காமல் வசூலித்துக் குறைவாடுகிறார். இதை அவன் உணர்ந்தாலும்கூட இப்பழக்கத்திலிருந்து விடுபட முடியாமல் மீண்டும் குடி விலைமீது கிணல் கொள்கிறார். இந்தக் குடிக்குப் பழக்கப்பட்ட மக்கள் நடமாடும் இடமாகப் பார்த்துச் சாமாந்தியங்காக அரசாங்கங்கள் கிசென்ஸ் கிழங்குக் கடைகளை வைக்கின்றன. அப்போது தானே மக்களை வரி மடக்கி, பாடுதொரு தோற்றமும் இல்லாமல் கொள்ளை வடிக்க முடியும். இக்கொடிய பழக்கத்துக்கு அடிமைப்பட்ட மக்கள் அக்கடைகளைக் கண்டவுடன் அவர்களோடு நின்ற அரகங்களுக்கு வரிவைச் செலுத்திவிட்டு விட்டுக் கொண்டு வருவதை உடல் போய்ச் சேருகிறார்கள். இத்தகைய வரிமுறை இரண்டு விதத்தில் அதர்மமானது. இத்தகைய மனிதர்களிடமிரு

கவி விதிப்பதும் அதர்மம். மக்களுக்கு இந்த தகவல் பொருளி விடப்படும் அதர்மம்.

மக்களிடம் செட்ட ரூபி பழக்கத்திற்கு உள் ளாகத்தும் இந்தப் போதை தரும் வஸ்துக்களை விடப்படுகல் விடைக்கும் வருவாயை அரசாங் கம் தாலுகாவே மக்கள் சபைத் தீர்மானத்தின் மூலம் விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை லும், இந்த அகருமமான வருவாயைத் தரப் பதை இரண்டாவது துத்தாண்டுத் திட்டத் தில் ஒரு முக்கியமான அம்சமாக ஏற்றுக் கொள்பதற்குமிருந்து என்பதையும் முன்பே குறிப்பிப்புகக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் மக்கள் சபையின் 1956 மார்ச்சு 31ம் தேதி கொண்டு வரப் பட்டது. அதில் அரசியல் சாணைத்தின் முக்கியமான குறிக்கோள்களுக்கு அது ஏராளமாக மதுவிவக்கைத் துறிப்பிட்ட காயத் துக்குத் தேரம் முழுவிதமும் அளப்படுத்த ஒரு தாளும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதன் மீது மக்கள் சபையின் கிரிவான விவாதம் நடைபெற்றது. அதில் உத்தமர மத்தியியம் கைத்து கொண்டார். அதன் மீது 1956 மார்ச்சு 31ம் தேதி பீதவரும் தீர்மானம் தீவரவெற்றப்பட்டது:

"மதுவிவக்கை இரண்டாவது துத்தாண் டத் திட்டத்திலிருந்து மீக்க முடியா உக்ரிய அம்சமாக இக்கை எடுத்துவிடது. ஆகவே, இக்கை விவரவாஸும் தீவரம் வாலும் தேரம் முழுவிதமும் அளப் படுக்க ஒரு செயல் திட்டம் தயாரிக்கப்படத் திட்டக்கமித்துக்குப் போகிக் செய்கிறது."

இந்தத் தீர்மானம் சபையின் தீவர வெற்றப்பட்டதுடன் தீவர விடக்கினை. இந்திய அரசாங்கம் இக்கை அக்கிரித்து ஏற்றுக் கொண்டதன் கிரிவாக இரண்டாவது துத்தாண்டுத் திட்ட தானிக் (அத்தியாவம் 39, பாரா 10) மதுவிவக்குத் திட்டத்தை தியாயமான குறித்த காயத்துக்குத் தேரம் முழுமும் அளப்படுத்துவதாக உறுதியும் அக்கைப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது துத் தாண்டுத் திட்டம் துலாணுவாகத் தேரு மக்கள் சபையின் 1956 செப்டம்பர் 11, பிரேரித்து, அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்ட தாலும், ததாமயம் தீவரும் பகிவெது ராதுவ கைக்கிரல் அரசாங்கக்களின் போக்கு, 1956ம் பாரத அரசாங்கம் செய்த தீர்மானத் துக்கு மூற்றும் விவிராதமானதாலும்.

அகவே இந்திய மதுவிவக்குக் குழுவினை கைக்கிரல் செய்கப்படுத்தம் வாய்ப்பாகக் காத்தி தாத்திரிவி விவா அமைத்தது குறித்த

மதிப்பீடுகள், மதுவிவக்குத் சங்கத்தின் மகா தாடு செக்களியல் காக்கிரல்காரர் அக்கிரை ஒரு குதம் மத்தியியல் தொடக்கம் கைக்கப் படுகிறது. அக்கைய ராதுவக்கம் மது விவக்கைக் கைக்கிட்டு, ஏராளமான கை - மதுபானக் கடைக்கித் திறந்து பழைய வாகுக்கைக்காரர்களிடமிருத்தும் புதிதாகப் பழக்கப்பய இரப்போரிடமிருத்தும் ஏராள மாகத் திவி வருகிப்பகைப் பார்த்தும், தமது மதுவிவக்குக் கொக்கைக்கிரித்து பீத தாமம் உறுதியாகத் தீவிரிஞர் செக்கிர குதம் மத்தியி, அகர் இம்மகாநாட்டிவித் தொடக்கம் இருப்பது கைக்கு மதிப்பீடுகள்.

தமது அரசியல் சாணைம், தீவரவெற்ற வெண்டிய குறிக்கோள்களின் மதுவிவக்கு குதம் காயத் திட்டமாகக் உறுகிறது. 1956ம் மக்கள் சபையும் தேரம் முழுவிதமும் மது விவக்கு அளப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் தீவரவெற்றி அதை இரண்டாவது துத்தாண்டுத் திட்டத்தின் முக்கிய அம்ச மாகத் சேர்த்திருக்கிறது. இக்கையையும் பழக்கக்கித்துப் பக ராதுவ அரசாங்கக்கல் குடியை பீண்டும் பழக்கிவிருப்பதை இந்த மகாநாடு, அகவே இந்திய மதுவிவக்குக் குழுவும் மாற்ற முயலும், அதற்கரிய கைக் கைப் பெதும் என்ற தம்புகிறேன்.

ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கும் இந்தப் பொருளி மக்கள் வாகல் குடியாகப்படி அகிப்பட்ச வரி விதிப்பதாள் தியாயம் என்ற காதாடனாம். அதும்க் இக்கைதம் மிக் ஆபத்தானது. இம்மகர் அரசாங்கத்தின் வருவாயத்தைப் பெருக்கிக் கொண் விதிப்பதாலும், குடியி பழக்கலுக்கவர்கல் அதைத் துத்திவிடாதமயமும் சர்க்கா ருக்குப் போதிய வருவாயம் விடைக்கும் வகையிதும் மிக் சாமர்த்தியமாக விதிக்கப் படுகிறது. ஏழை மக்களின் தார்க்கி, பொருளாதார தடித்தின் மீது அரசாங்கத் திவி வருகிப்பயபட வேண்டும் என்றும், அது சர்க்க வகையிதும் தியாயமானது. உண்மை மிக் அக்கைவ வருவாய் வருவாயே அக்கல், மாகவ, ஏனெனிக், இந்த வருவாயைத் தொடர்ந்து எத்தனியோ கொடிய கிரிவுக் ஏற்படும், ஏழை மக்கள் அகிரவாயைக் குதம் மோகத்துக்கும் ஆப்பட்டுக் கெட்டும் போகாமல் காய்பாற்ற வேண்டிய உடமை அரசாங்கத்தினுடையது. மதுபானக் கடை கிைத் திறக்கும் திட்டத்தை மேற்கொகவது இக்கையையும் பழக்கக்கித்து, ஏழை மக்க் குக்குத் தரோகம் செய்வதாலும்.

(ராஜாதி 'கங்கராஜ்'லிக் குழுவினது.)

மதுவிவக்குத் பதறி ஒரு கைக்கிரல் 1923ம் ராஜாதி Indian Prohibition Manual என்ற தகவிக் வேகம், திருச்செவ்வூதி கைக்கிரல் குறிக்கித்திருக்க வேகிக்கிரல். அதற்கு துலாணுவாகத் தேரு கைக்கிரல் ஏர் அருவான முகலுக்கிரல் கைக்கிரல்கிரல்.

மதுவிலக்கு பற்றி நேருஜி

இத்தமதுபாகமயம் சத்தியாக்கிரைவும் குதமிய அதும்க் தேரான பானதகல், கைக்கிரல் துத்தமதுபாகம சத்தியாக்கிரைம் என்ற

பானதகினை மேற்கொண்டதிலிருந்து அகல் செயல் திட்டக்களிக் மிகப் பெரிய அம்சமாக மதுவிவக்கு இருந்து வத்திருக்கிறது. தமது

தெய்வ இயக்கத்தின், மறு மாயையும் கந்தாப
வந்தியின் செங்கவாக்கெனவும், இந்தச் செய்தி
யைப் பாறா மண்டலத்து உணர்ந்தவையே பவர்
பட்டு வந்திருக்கிறது. இது கிரமமான
வாழ்வாய்வை, போவது தரும் துடிக்கையோ,
மருத்துவியலோ மக்கள் அருந்திக் கூடாது
என்பதை மறு மாயை மெய்நிரதாய்வையும்,
சமனாசாரங்களையும், சமூக நீதியையும் எம்
னாமே வற்புறுத்துகின்றன. இத்தியாவின்
உள்ளே பிச்சிட்டிக் அரணாகவும் மட்டும் குறுக்
கிடக்கியவாறாகும். உணர்வின் மூய்திரிகள்
என்பனே செந்திரி பெற்றிருக்கும். அரணாகத்
தரப்பிரிந்துதான் இம்மியக்கத்திற்கு -
உண்மையான தொக்கிய வருகிறது. அதனால்
மதுவிக்ரு இயக்கம் ஓரளவு அரணாக
இயக்கவாறாகவும் அரணாக எதிர்ப்பு இயக்க
மாகவும் மாறி விட்டது. தடுமாறிக் கொண்
டிருக்கும் அரணாகத்திற்குத் தலக்கி திருக்க
வும் அரணாக இயத்திரத்தின் ஊதாரத்தின்
மாத செவ்வகத்துக்கு நிதி தேரும் ஆகா
விலும், நாட்டு மக்களின் தலக்கி எரிக்கார்
புறக்கணித்து விட்டது. நாட்டின் உண்மை

யான செங்கவம் மக்களின்
காக்கிப் பிழிந்து வருகின்றன
செங்கவத்தின் இக்கி-மக்கள்
மக்களாக வாழ்வதில் இது
கிறது. அவர்களை ஆண்
மையிலும் செங்கவமையிலும்
ருக்கிறது! பிச்சிட்டிக் இத்
தியாகுக்கு வந்ததிலிருந்து,
எத்தனையோ விஷயங்கள்
மறு நிறப்பான மக்கள்
இன்றைய இந்நிலைக்குக்
கொண்டு வந்து விட்டன! அ
வற்றின் ஒன்று அர
ணாகத்தின் மதுபானத்
திட்டம்.

இந்தச் சிறு தூண் மக்
களுக்கு அநிலைப்படுத்த
என்கைப் போன்ற பாமரன்
மூலவருவது சிறிது அநிலைப்
பிரசங்கித்தனமாகும். இத்
தூணியின் ஸ்ரீ வி. ராஜ
போபாணாச்சாரியார் மூற்
றும் அநித்தன் என்பதும்
இத்திய மதுவிக்ரு இயக்கத்
தின் கவனிப்பற்ற தலக்கி
என்பதும் வாகரும் ஒப்புக்
கொண்ட விஷயமாகும். அப்
படிப்பட்ட அவர் எழுதும்
விஷயம் வாகருடைய கை
வந்துக்கும் உரியதாகும்.
ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும்
குறிப்பிட்டுத் துவைத்தோம்.
குடிப் பழக்கமுள்ளவர்
களுக்கு அடிக்கடி தர்மசாண்
திரவியைப் பற்றியே கூறுப்
படுகிறது. மதுவிக்ருப் பிர
சாரத்துக்கு ஆதரவாகத்
தர்மசாண் திரவியை உடையே
பெரும் வாகருடைய எடுத்துக்
கூறப்படுகிறது. பவர் இம்
வாகருடைய திருத்தப் பட
காம். ஆனால் மதுவிக்ரு

செந்தியாகடைய் போகிறது என்றும், அது
நாட்டின் முன்பெற்றத்திற்கும் மக்களின்
தலக்கிக்கும் மதுவிக்ரு அவ்வியம் என்ற விஷ
யான நீதியான காரணங்களாக எழுந்த
தலக்கியை அடிப்படையிலேதான் எத்
தியாகும். குடிப் பழக்கமுள்ள தலக்கித்
தலக்கி, சமூகவாதத்துக்கோ ஏற்படும்
மாயையும் தீக்கு எது என்றும் அவனுக்கு
அவ்வது அந்தச் சமூகவாதத்துக்கு ஏற்படும்
உடம் - உண்மையானதாம். ஆகவே,
பிரச்சினையை விடுத்துள்ள நீதியான அணுகு
வோடும். ஸ்ரீ வி. ராஜபோபாணாச்சாரியார்
அவ்வாறு அணுகி, மதுவிக்ரு நாட்டுக்கு
அவ்வியம் என்பதைத் தலக்கி முடியாத
காரணங்கள் காட்டி நிறுத்தி விடுத்
தோர், செவ்வகத் தொண்டர்களும் மற்ற
காக்கிரக்காரர்களும் இச்சிறு புத்தகத்
தலப் படித்துப் பயனடைவார்கள் என்று
தம்புகிறோம்.

அவகாசத்

தலக்கி 27, 1981

தூணாணர்களின் தேரு

தலக்கி 21-ந் தேதி

இலங்கைக்
காட்சிகள்

துருவாங்கு
சேர்த்துதல்

நினைவிடுக்கிறதா?

வாழ்க்கைச்
சித்திரம்

வினையும்
பயிர்

வாடகைக்கும் புதிய குடிகளும்

Quality is never an accident.
It is always the
result of intelligent effort.
There must be the will
to produce a superior thing.

John Ruskin

Mahindra & Mahindra Ltd.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

சென்னைக் மாணவர்களுக்கும் எங்கள் பல் பொதுமக்களுக்கும்மிடையே நமைய தவறாது பற்றி நான் ஏன் ஏன் கருத்தைத் தெரிவிக்கவில்லை என்று பல நகரங்கள் என் னைச் சொல்லுகின்றன. எட்டியுமையான நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதில், விசாரணைக்குரிய விஷயம் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிப்பதோ, அதிர்ஷ்டவசம் விடுவதோ எட்டி எம்மதமாயினும், சரியான முறையாக.

கீழ்க்

விஷயம் ஐயங்களைப் பற்றி நான் எப் பொதுமைய உயர்வாக என்னவி கற்பித்தேன். ஆனால் எப்போதும் நான் மீண்டும் கருதுபதி பதவிக்குப் போட்டியிடப் போவதில்லை என்று அவர் அறிவித்த அதன் பின்னால் படிக்கப் பிறகு அவர் என் மதிப்பில் பத்த மட்டும் உயர்ந்த விட்டார். அவருடைய அறிக்கை, சொந்தம் அல்லது தனியாக அல்ல தும் தனிச் செய்தியை விளக்கிறது. இப் போது உள்மனம் போன்ற ஒரு நேருக்கடி தியைக் அமெரிக்கா கருதுபதி பதவிக்கு வரப்பெற்றுத் தமது தோற்றம் ஒரு சிறு பகுதியைப்போல அங்கு உடனடி கட்டியில் ஒரு சிறு பகுதியைப்போல தான் இரு தி னாகத்தக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களுக் காகச் செயல்படக் கூகை செய்வது. தமது தோற்றத்தை கமது தோற்ற அரங்கம் தோற்றங்களுக்காகச் செயல்படக் கூகை இக்கம். இக்க அடிப்படையிலேதான் ஐயங் கள் தாம் கருதுபதி பதவிக்குப் போட்டி யிடப் போவதில்லை என்று அறிவித்துத் தமது தோற்றங்களையும் அரசியல் எதிராளிகளையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியிருக்கிறார். தமது காலத்தின் அடிப்படையே தமது ஒரு அரசியல் உயர்வு இது. ஒரு சிறந்த கருத்துக் காட்டான தாம் தமது இறுத்திக் கொள்கை செயல்பட.

கீழ்க்

இவ்வாறு உயர்வு போகின்றபோது ஐப் பாக் முழுத் தோற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு, தமது நாட்டின் சகலவாதித்தியோடு அங்கு கொள்கையும் காப்பாற்றப்படும் என்று உத் தரணத்தையே மட்டுமே எதிர்த்திடப் போகிய போது தோற்றங்கள் அந்த மனத்தோடு ஏதேன் மறுத்தன. மாறாக, தீவிரமாக என் மதம் முறையில் ஐப்பாக் அரசாங்கம் செய்கும் என்று. அங்கத் தோட்டித் த அமெரிக்கா தூதராக, தீவிரமாக தூ எங்கள் பிற அனுமதிக்கோ என் ஐப்பாகிய

மக்கள் தீவிரமாக ஏதேன் முறையில் ஏதேன் அறிவாங்க உயர்ந்தன.

காலம் சகலம் ஒழுங்குபடுத்த பரிசுரம் குப் பட்டதும் வருகிறது. இப்போது உயர்வு ஒழுங்கியைப் பார்த்தால் அமெரிக்க மக்கள் விட்டதம் விவகாரத்தில் தீவிரமாக என் மதம் முறையில் ஏதேன் அங்கம் செய்கும் என்று கமதுமைய தானும் தீவிரம் செய்தும் என்று தோற்றுகிறது. செஞ்சிறு. இந்திராகேரியா முழுமையையும் கிழக்கிலிடப் பரிசுரம் காத்திருக்கிறது. இது தமதுமைய கரும், அமெரிக்கா தீவிரமாக விட்டாம்.

கீழ்க்

உயர்வுமையில் பரிசுரம் இந்திராகேரி மத் திய அரசாங்கம் என்னவடி சகலமாக, தீவிரம் பாக இருக்கிறது என்று தமதுமைய பெருமை வடித்துக் கொண்டுதான் தெரிவித்தன. என் முறையையும் சிறி் செய்கையும் ஏதேன் பெருமையே ஒரு பகுதியில் அவர் இப்படியே போகிற அந்தச் சகலம்மைய ஒழுங்கியைக் கமதுமைய என்று அனுமதியாகும். ஆனால் ஒரு சகலம்மைய ஒழுங்கியை ஒட்டிக் கமதுமைய பிரகாரம் தாமது தமதுமைய இதுப்பாடு என்று எதிர்பார்ப்போம். மத்திய அரசு முகத்தரமான தியைக் இருப்பதாக தமது மிக் கொள்கை விவரமாக.

இந்த பதவிக்கு விவரமாகவும், பதவி கையத் தோற்றங்களும், கிழக்க தமதுமைய விஷயம், அனுமதியாகவும், தமது அருமை நாட்டின் தமதுமைய பதவி மத்தியத் தோற்ற தமது மத்தியமாகக் கமதுமைய தமதுமைய தமதுமைய தீவிரமாக தீவிரமாக பாக் தீவிரமாக தீவிரப்பது போல் என்னவாகும்.

கீழ்க்

அதிகாரம் இவற்றை மட்டுமே ; பரிசுரம் கொள்கையும் சகலமையுடன் இருக்க தியும் என்று பாக் கமதுமையார். அதிவரம் கொடுக்கும்; ஒழுங்கியான அதிவரம் ஒழுங்கியாகக் கொடுக்கும் என்று காட்டி அந்தக் கமதுமைய தமது காலம் ஒழுங்கிய பாக் தமதுமையாக ஒரு விஷயமாக. அதிவரம் பெற்றவன் கொடுவது ஒழுங்கிய தம் மட்டுமே, கிழக்க பரிசுரமாக இருத்த தீவிரமாக இருப்பட்டு தமதுமைய போன்ற அங்கத் அதிவரத்தையும் வெட்டு கிருக்கிறது.

கீழ்க்

"காட்டிடே செஞ்சிறு" இது கிழக்க மத்தியத் தோற்றம் தீவிரமாக ஒரு விஷயம்

மகிழ்ச்சிக் குடும்பம்!

"அப்பாவுக்கு 'டாட்டா' சொத்து!" என்று பக்கவாடின் வாரி கிருத்த வாரிக்கு ஏதேன் தம் உயர்வாகக் காட்டுவார் தமது தாசியை.

ஐயுமையின் கமதுமைய குடும்பத்தின் தமது "அப்பாவுக்கு ஒரு முத்தம் கொடு! கரும்பொழுது உயர்வு மிட்டாய் கொண்டு வருவாரு!" என்பாள். "காசியைக் கொடுக்கும் போகும்பொழுது தம்ம முத்தத்தைப் பார்த்துட்டுப் போ. இவ்விதம் போகும் தமது இருக்கும்!" என்பாள்.

பொருளடக்கப் பகுதியில் பம்: ஏ. எம். துரைசாமி

[illegible]

444

சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பைத் தவிர்ப்பதற்காக மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறித்து அமைச்சர் பதிலளித்தார்.

[illegible][illegible]

இந்த உயர் தொகுதிகள், கவிமுத்தும்
ஒரே கட்சி கத்திற்கு கட்சியை, முன்பின்மே
அவர்கள் முன்பின்மே என்ற ஒரு காரணத்தி
தொடர்பை நம்பக் கூடாது என்பவர்களை
இந்தக் கட்சித் தொகுதி துறையி
அமைதி குறிவைச் செல்லுது பற்றியும் சிறி
செல்லும் பற்றியும் கையாண்டு திட்டம்
பொருட்கள் கருதியவர்களைத் தாண்டி இந்தக்
கட்சியைத் திறமையாக உருவாக்கி

புத்தாண்டு பிறகில் கோவைக்கு அறிஞர்மகாபுரத்தை அண்டி தனது மர வரிகளினால் அரசின் துறைகளாகக் கண்ட அரசாங்கம், கோவைக்கும் முதலில் அப்போது இடையூறுகளாகச் செய்திருந்த, சிறகு மேம்பட்ட பூக்கள் செல்கிறது. அரசு - மேம்பட்ட அடிக்கல் வீதிகளுக்கும் விதாயங்களுக்கும் - குறிப்பாக ஊக்குவிக்கப்படுமாறுக்கும் பாம்புகள் ஆகியவற்றைக் குறித்துத் தீவிரமாக ஆராய்வு செய்து செல்கிறது. ஆனால் அமைதி வாய்ந்த போதும் அரசு வரிகளில் துறை - அறிக்கிறது.

புத்தாண்டில் பூதம் முதல் வேப்பம் முன் அருத்த
இனும். பொங்கலன்று இவ் வறுமையால் வடத்தோம். அருள்
பீடப்பய்யே காப்பை அருத்துகிலும். ஆரம்பதின் காலம்
இருக்கும் அதுபயக்கொண்டால் முயலும் தித்திக்கும். ஆம்
பதின் தித்தித்தானிடம் முயலும் காலம். இது இன்றும்
என்றும் உண் அருபவம். காலமொன்று ஒன்றையும் பெறுத
காலம். புத்தாண்டில் தொடங்கத்தின் மருத்தம் காப்பையே
இயற்கை அங்கியின் அருளால் எதிரொன்று வரவேற்போம்.
ஒன்றிற்று வெறுப்பு வேண்டாம்.

சுருத்திரைப் பதினெட்டாம்

எல்லா வரங்களையும் தருவான்

நீனி மக்களுக்கும் "ஐன சமூகத்துக்கும்
அரசாங்கங்களுக்கும் அனைவருக்கும் வரு
தெது புத்தான்டு. வருஷப் பிறப்பன்று நாம்
செய்ய வேண்டியதென்ன! இராத்திரி செய்த

பாவங்கள் இராத்திரியோடு ஒழிந்து போகவேண்டும், பகவானே,
பகவதியே என்று பிரார்த்திக்க வேண்டும், இராத்திரி என்பது
அஸிவேகமாகிய இருள். அஸிவேகத்தினால் சென்ற ஆண்டில்
செய்த தவறுகளும், பாபங்களும், எல்லாம் முடிந்துபோன வரு
ஷத்தோடு ஒழிந்து போய், புத்தாண்டில் லிஸெகம் உதயமாகிக்
குற்றங்களினின்றும் தப்பிவிடுவோமாக என்று கருணைக் கடலாகிய
மகாலக்ஷ்மியை இறைஞ்சுகவோமாக. தேவியின் கருணை இல்லாமல்
அஸிவேகப் புனையினின்றும் தப்புவது அரிது. புத்தாண்டு காலியில்
உதயமாகும் சூரிய பகவான் நமக்கு அன்னமும், ஆரோக்கியமும்,
பலமும், தெளிந்த புத்தியும், னைரியமும் தருவானாக, சர்வரத்தின
மயமான சந்தியா காட்சியை நமக்குத் தரும் சூரியபகவான் நம்
நாயும் தகப்பனும் ஆவான். எல்லா வரங்களையும் தருவான்.

On festive occasions

PRESENT
"Bentex"

STRAPS
BRACELETS

Copyright 1934 - Rev. 24

தேசுஜி நினைவு நிதிக்கு தங்கொப்பை

1956-ம் ஆண்டு விஜயதாசியங்கு தமது சந்தை உதகத்தை வெற்றி கொண்டு அதை ஜெயங்கொடி ஏற்றுவிக்கப்பட்டது தேசுஜிக்குக் கொணரப் பின்பெற்றதும். அந்த நன்னுகரித்தார் ஸ்கீவா நாட்டுச் சபையில், ஸ்ரீமதி எம். எம். கப்பலாச்சுமி அவர்கள் இயங்கும் நிதித்திட்டார். இராமபொன் கம்பெனியார் ஐ. தா. சபையில் ஸ்ரீமதி எம். எம். கப்பலாச்சுமி அவர்கள் நிதித்திட்டிய முழுக் கச்சேரியையும் அச்சபையின் அங்கீகரித்துடன் மூன்று பெரிய அளவு (எம்.பி.) இராமபொன் கிளர்களுக்கிப் பதிவு செய்து உதகம் முழுதும் விநியோக ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். ஸ்ரீமதி எம். எம். அவர்களும் தமது உதக ரூபாத்துக்கேற்பத் தமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய 'ராயல்டி' தொகை முழுதானதும் ஐயாறுவாள் தேசு ஜாபகார்த்த நிதிக்குத் தம் காணிக்கையாகத் தந்திருக்கிறார்.

மூன்று கிளர்களுக்கும் அடக்கிய 'செட்' கூடச் சமீபத்தில் புதுடிக்கிரித் தமது ராஜ்யப் பதி ஜாதித் துறைகள் அவர்கள் கொள்கிறவதையும், பிரதம மந்திரியிடம் துக்கி இராமபொன் கம்பெனியின் மானேஜர் திரு செளதம் ஒரு செட் அளிப்பதையும் காணலாம்.

மகாபாரதம்

21. ஜாசந்தன் வதம் ராஜாஜி

மூன்று அஷௌதிலி சேனைகளுக்கும் தலைவனும் பிக்க பராக்ரமசாலி என்று புகழ் பெற்றவனுமான பிருகத்ரதன் என்பவன் மகத நாட்டை ஆண்டான். காலி ராஜனுக்கு இரட்டை யாகப் பிறந்த இரண்டு பேண்டுகள் அவன் விவாகம் செய்து கொண்டான். "உங்கள் இருவரில் யாருக்கும் நான் எந்த விதத்திலும் பட்சபாத மாக நடக்க மாட்டேன்" என்று பிருகத்ரதன் தன் இரு மனைவிகளுக்கும் சபதம் செய்து கொடுத்தான்.

பல நாட்கள் காலதும் பிருகத்ரதன் சத்தாஷப் பெறு பெறுவான். இளமைய் பருவம் தான்மடி முதுமைப் பருவம் அடைந்தான். பிறகு ராஜ்யத்தை மந்திரிகளிடம் விட்டு விட்டு மனைவிகளுடன் வனம் சென்று தவத்தில் ஈடுபட்டான். கௌதம வந்தனாதர் சேர்ந்த சண்ட கௌதிகர் என்ற முனிவரிடம் ஒரு நாள் சென்று தன் குறையைச் சொல்லிக் கொண்டான். அவர் இவனிடம் கருணை கொண்டு, "உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கேட்டார். பிருகதாசன், "கலாமி! ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டுச் சத்தம இல்லாமல் தபோவனத்துக்கு வந்திருக்கும் பராக்ரமபற்ற வனக்கு என்ன வேண்டுமாயிருக்கிறது?" என்று சொன்னான்.

முனிவர் இதைச் சொல்லிக் கேட்டு மனமிரங்கித் திவானத்தில் ஆழந்தார். அப்போது மரத்தடியிலிருந்து அவர் மடியில் ஒரு மாங்கனி விழுந்தது. அதை அவர் எடுத்து "இதைப் பெற்றுக்கொள். உன் குறை தீரும்" என்று சொல்லி அரசனை ஆசீர்வதித்து அனுப்பினார்.

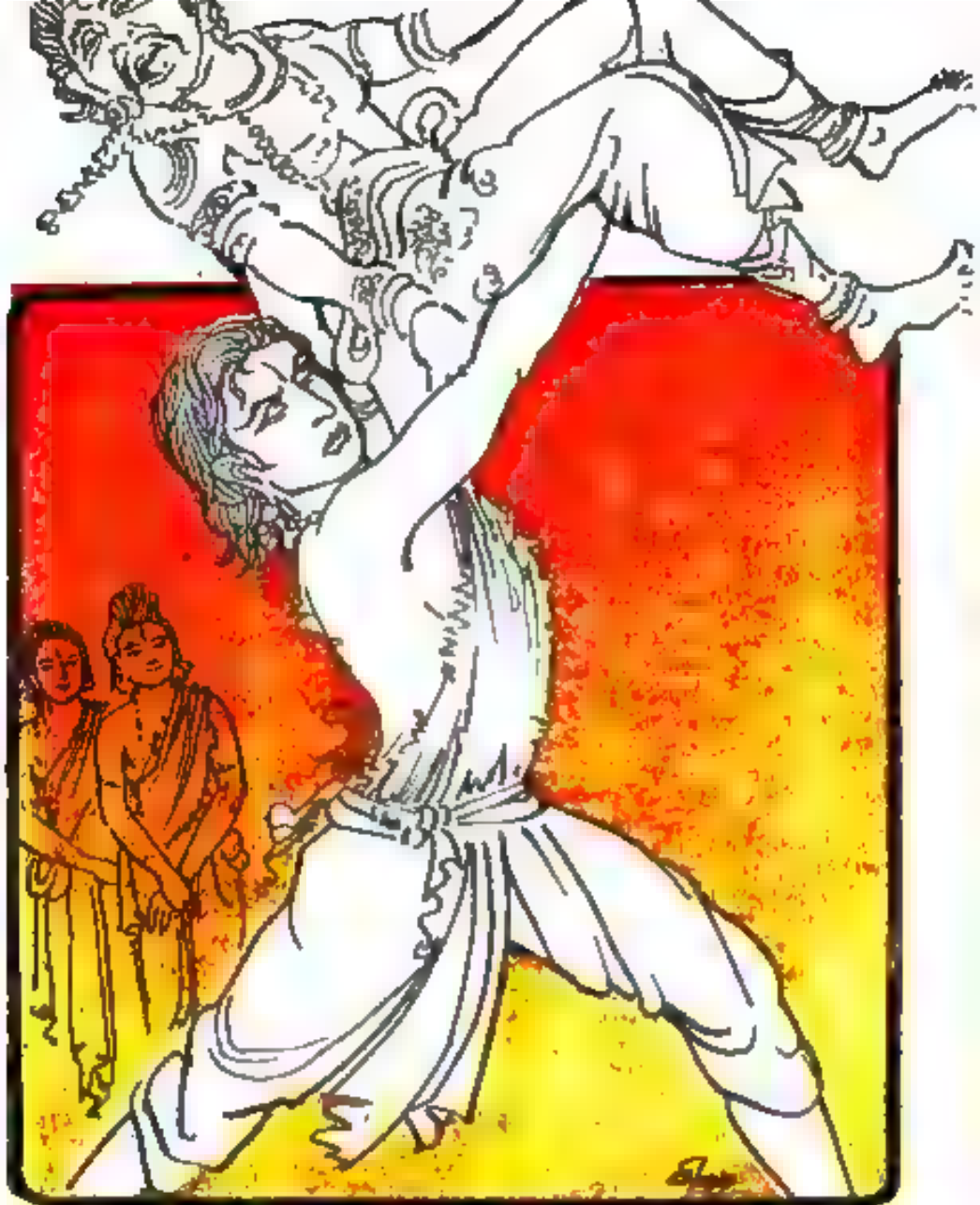
அரசன் அந்தப் பழத்தைத் தன் இரண்டு மனைவிகளுக்கும் இரண்டு பங்காகச் செய்து கொடுத்தான்.

பட்சபாதம் செய்ய மாட்டேன் என்றே பிரதிக்ஷையைக் காப்பாற்ற இவ்வாறு செய்தான். அவர்கள் அதை சண்ட பிச் சிவ நாட்கள் கழித்துக் கருப்பம் தரித்தார்கள். காலத்தில் பிரசவமும் ஆயிற்று. ஆனால் இரண்டு மனைவிகளும் மனம் நொந்து மூண்டனிட அநிவாரகக் துயரத்தில் அழைந்து நாடி நேரிட்டது. குழந்தைகளுக்குப் பதில் ஒரு தேகத்தின் இரண்டு கருகை, மனைவி ஒரு கூறுப், மற்றொரு மனைவி மற்றொரு கூறும் மாம்பழத்தில் இரு கூறுகளால் போல் பெற்றார்கள். ஒரு கூக, ஒரு கால், அரை மூகம், ஒரு கண், ஒரு காது இவ்வாறு பரங்கரமாக உயிருள்ள இரண்டு உடற்கூறுகளை இருவரும் பெற்றார்கள்.

துக்கத்தினால் பிரிக்கப்பட்டு, அமல் கலமான பிண்டங்களைத் துணியில் மூடி எங்கெயாவது கொண்டுபோய் எறிந்துவிடுமாடி தாடுகளில் இரண்டு னார்கள். அவ்வாறே அந்த இரண்டு மாமிசப் பிண்டங்களையும் தாடுகள் கொண்டு போய்த் தெருக் குப்பையில் எறிந்து விட்டார்கள்.

மாமிசம் இன்னும் ஓர் அரசன் அந்த இடத்தில் வந்தான். அவன் அந்தப் பிண்டங்களைப் பார்த்துப் பிணையக் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று மனமீச்சியடைந்து இரண்டு துண்டங்களைவும் ஒன்றாகச் சேர்த்து எடுக்கப் போனான். உட்பே இரண்டும் ஒன்று கூடி உயிர் கொண்டு ஒரு சிவவாசிறுது. அரசன் இதைக் கண்டதும் இக் குழந்தையைக் கொல்தை தகாது என்று எண்ணி, அழிய மாண்ட உயுவும் தரித்துக் கொண்டு, அரசனிடம் போய் 'இது உன் குழந்தை' என்று சொல்லிக் கொடுத்தான்.

அரசன் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அடைந்து குழந்தையைப் பெற்றுக் கொண்டு அதை மனைவியரிடம் ஒப்புவித்தான்.

இந்தக் குழந்தையே ஜராசந்தன். முனிவர் வரத்திலும் ஜராசந்தன் அளவு கடந்த உடல் வன்மை பெற்று வளர்ந்தான். ஆனால் அவனுடைய உடல் இரண்டு கூறுகளாகப் பிரிந்து ஒன்று கடிவ உடலான படியாக, இரு உருவாகப் பிரிவும் தன்மைவும் பெற்றிருந்தது.

இந்த விபேதக் கதையில் ஒரு தத்துவத்தைப் புரானம் செய்வார் அடக்கியிருக்கிறார். பிரிந்த பிம் மறு படியும் கடினமும் பவம் குறைத்தே இருக்கும் என்பது ஜராசந்தன் தன்மைக் கதையில் காட்டப்படுகிறது.

ஜராசந்தனுடைய துணையாளர் என தமச்சம். இயற்பகன். எம்சன் இவர்களை இதற்கு விட்டார்கள். ஜராசந்தன் வதம் செய்வதற்கு இதுதான் சமயம். சேனைகளையும் படைகளையும் கொண்டு அவனை எதிர்த்துப் போர் செய்யப் பார்ப்பதில் பயனில்லை. அவனைத் தனிச் சண்டையில் இழுத்துத் தான் வெல்ல வேண்டும் என்று கண்ணன் நிச்சயித்தான்.

அக்ஷயத்து வழக்கத்தின்படி பகை வன் போருக்கு அழைத்தால் சுத்திரி யன் ஒப்புக் கொண்டே தீர வேண்டும். மய் யுத்தமானாலும் அவ்வது விஷயம்

தேரும் சாதனமாகக் கொண்ட வுத்த மாண்பும் கூற்றிலேய் வழங்கியடி புகை வன் கோரியபடி வீரன் ஒப்புக் கொண்டு வுத்தம் நடத்த வேண்டும். இந்த வழக் கத்தை உத்தேசித்துக் கிருஷ்ணனும் பாண்டவர்களும் சதி செய்தார்கள்.

தருப்பையும் மரவிரியுமாக வீரதம் பூண்டவர்களுடைய வேஷம் கொண்டு நீர்வளமும் அழகிய கிராமங்களும் தகரங்களும் நிறைந்த மகித தேசம் போய்ச் சேர்த்தார்கள். ஐராசத்த னுடைய ராஜதானியை அடைந்தனர்.

ஐராசத்தன் அபசுருங்ககணிக் கண்டான். அதற்காகப் புரோகிதர்களைக் கொண்டு சாத்தி செய்கித்து அரசனும் உபகாச வீரதமிருந்தான். ஆயுதயிற் றாமல் கிருஷ்ணனும் பீமாரக்கனர்களும் அரசன்மகிக்குள் பிரவேசித்தார்கள். ஐராசத்தன் யாரோ உயர் குலத்து அறிவிக்க வந்தார்கள் என்று எதிர் கொண்டு அழைத்து வழங்கியபடி மகி யானது செய்து, "உபகாதம்" என்றும், பேரினும் பெரிய சொகவக வேண்டி நேரிடும் என்று அதர்மத்துக்குப் பயந்து பீமனும் அரசனையும் தங்கள் எண் ணத்தனது வேண்டிப்படுத்தாமல் மெனன மாக இருந்தார்கள்.

கிருஷ்ணன், அரசனுக்குச் சமாதான மாக, "இவர்கள் இருவரும் இப்போது வீரதம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற கார ணத்தால் பேசவில்லை, தடு இரவு ஆன பிறகுதான் பேச முடியும்" என்று, ஐராசத்தன் அவர்களைத் தன் யாக ளையியல் இருக்கச் செய்து தன் மானி கைக்குச் சென்றான்.

பிறகு ஐராசத்தன் இரவில் வந்து மறுபடியும் அவர்களைக் கண்டான். எந்த வேண்டியானும் உயர்குலத் தைச் சேர்ந்த சாதனர்களை அவர்கள் சௌகரியப்படி கண்டு பேசுவது ஐரா சத்தனுடைய வழக்கம். ஆகையால் தடுநிலையில் வந்து தனக்காக எாத் கிருந்த அறிவினைக் கண்டு விரைபி் பதற்காக வந்தான். அவர்களுடைய நடத்தையைக் கண்டு ஐராசத்தனுக்குச் சந்தேகம் தோன்றிற்று. அதன் பின் கைகளில் கிங்கின தாள் உரைத்த காய்ப்புக்களையும் மற்ற கூத்திலியச் சின்னங்களையும் கண்டு கொண்டான்.

"உன்மமகாச கொத்துக்கள்" என்று ஐராசத்தன் கேட்ட, அவர் களும், "நாங்கள் உன் சத்துருக்கள். உடனே வுத்தத்துக்கு ஆவத்தமாகாய் எங்கள் குலவிரி யானுடைய வேண்டு மானனும் உன் இஷ்டப்படி தீர்மானித் துச் சண்டை செய்வோம்" என்றார்கள். வுத்தவர்கள் குலமும் யார் என்று தெரிந்து கொண்ட பின் ஐராசத்தன்.

"கிருஷ்ண! நீ இடைவர் குலத்தில் பிறந்தவன். அர்ச்சனயே நிறுவனாக இருக்கிறான். பீமன் தேச பலத்தில் புகழ் பெற்றவன். ஆகையால், அவ னுடைய வுத்தம் கொரு நெறம்" என்று சொல்லி, உடனே பீமனுடன் கைகளையே ஆயுதமாகக் கொண்டு மன் வுத்தம் செய்யும்படி அழைத் தான். பீமன் ஆயுதமின்றி மின்ற படியால் ஐராசத்தனும் அவ்வாறே ஆயுதங்கள் ஏதையின்றி மல் வுத்தம் செய்யத் தீர்மானித்து அழைத்தான்.

பீமனும் ஐராசத்தனும் ஒருவரை போருவர் எட்டிப் பிடித்தும் தாக்கியும் பதில்மூன்று தாட்கள் அகாரமாகது ஒலியாவது இல்லாமல் இரவுப் பதனம் கண்டி. செய்தார்கள். பதினான்கா வது நாள் ஐராசத்தன் கிணப்புற்றுத் தயங்கினான்.

"இதுதான் இவன் வதம் செய்வ வேண்டிய சமயம்" என்று கிருஷ் ணன் பீமனைத் தூண்டினான். உடனே பீமன் ஐராசத்தனைத் தூக்கி நூறு குறை அழற்றிக் கீழே போட்டுக் கால் கிணப் பிடித்து உடலை இரண்டாகக் கிழித்துப் போட்டுக் கீறித்தான்.

பிற்பட்ட இரண்டு பாகங்கள் உடனே தாமாக ஒன்று சேர்ந்து கொண்டன. ஐராசத்தன் மறுபடியும் கைருடன் எழுந்து பீமனுடன் வுத்தத் தைத் தொடங்கினான்.

இதைக் கண்டு பீமன் ஏக்கமடைத் தான். என்ன செய்வது என்று தோன்ற வில்லை. அச்சமயம் கிருஷ்ணன் ஒரு புகை எடுத்து இரண்டாகக் கிழித்துக் காக்கமாதிரிப் போட்டுச் சமிக்ஞையாகக் காட்டினான். பீமனைக் கண்டனே இதன் போகின் அறித்து கொண்டு மறுபடியும் ஐராசத்தனை இரண்டாகக் கிழித்து அப்படியே போடாமல் கால் மாதிரிப் போட்டு எறித்தான்.

க க க
சிறைப்பட்ட அரசர்களை விடுவித்து ஐராசத்தனுடைய குமாரன் சகாதேய னுக்கு இராதுயாரிபேகம் செய்து விட்டுக் கிருஷ்ணனும் பீமாரக்கனர் களும் ஊர் கெம்பிபுரர்கள்.

அதன் பின் பாண்டவர்களை எதிர்ப் பவர்கள் யாரும் இல்லாமல் திக்கிற வம் செய்து ராஜருப யாகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி விவத்தார்கள். பதிந் டுவர் ராஜாநிராஜன் என்மெ பதவியை அடைந்தான். அப்போது உடிய ராஜ சைபலிகதான் அமைதியானதயாக நடத்துகொண்ட சிசுபாலன், கிருஷ்ண னுக் கொல்லப்பட்டான். (தொடரும்)

காஞ்சி ஜகத்குரு

கிஸ் யுஜீனியா போர்கிள்

[இக்கட்டுரை ஆசிரியை இந்தாள் எட்டுப் பெண்மை. தென் அமெரிக்காவிலுள்ள பெண்கள் அளவில் வரிமையிற். உலகச் சந்தையர் வதிவாட்டாகவும் பணிவாற்றுகள்.]

கிஸ் யுஜீனியா போர்கிள் பீடத்தில் புனித ஹத்தெரு ஸ்ரீ கெய்ராசாசிய கலையினம் வந்தபவர் வார்? போதுவாக மனிதர் வந்தும் பொருள் கொள்விறுமே அப் படிப்பிட்ட மனிதரா அவர்? அவ்வெண் அம்ம. அவரது சத்திநிலை முன் நான் எப்போது நின்றுதும் சரி, அவ்வது அவரை நான் எப்போது கவனித்தாலும் சரி, அவரை ஒரு மனித உருவமாய் பார்க்கிறேன். ஓர் ஒவியாவிய அவரைப் பார்க்கிறேன். மதுரைகைப் போர்த்த என் மதிப்புக்குரிய நல்லபர்கள் முதல் முதலில் அவரது சத்திநிலை வந்திவ அகழ்த்துச் சென்ற நான் முதல் அவரை இவ்வாறு ஒவியாவிய வண்டு வருகிறேன். அவர் ஒவ்வியமாக நோதி வாய்வெல் அகம்பப்பட்டவர் என்று வன் பேசு. பன் எவ்வகையில் பீடத்தில் கொழுந்து போவெண் அவர் ஒவ்விய வகையுள் குறுகுவகையுள் வண்டு நித் பிரமை கொள்புருக்கிறேன். இப்படி போர் அனாதாரை விவதினை நான் ஒருபோதும் வண்டிதேன்.

முதலில் நான் அவரைக் கண்டபோது மதுரைக்குடிசையின் இவ்வாற்றத்தையு லில், ரமணியமான ஆவத்திக்குடிகை அவர் முகவாழிக்குக்காரி. அக்கு நான் லுக்கு அம்மது நான்கு நிகைகள் கவி போன். வலிலும், அவரது உருவ அகம்ப்பன் நினைவிகை இவ்வாயிவ நான் அகிடுந்து 19ம்ப்பட்டென். மேலு கில் வார்த்தையிவான் அவரது உருவ அகம்ப்பன் எப்போதும் மாறிக்கொண்டு இருப்பதாகத் தோன்றியது. அவர் தன் உவரமான இருப்பதாகவெண் அப்போது என் மனத்தில்க் பதிந்திருக்கத்.

அடுத்துப் பன் முதல் அவரை நான் சென்றவகை போது எவ்வு இவ்வேரே அநிவ வறுபவம் உண்டாயிற்று. அவர் தமது நோதிகையத் நிகரென்று ஏதோ ஒரு விதத்தில் அனத்தித் கொண்டுவிட் டுடிவிறு-வ்விட்டினைக் கிறு தன்வித் திப்தகை அனியப்படுபவன் அவர் ஏதோ செவ்வேரே என்று வன் பேசு. இவ் மாநிலிச் வாவகவில்க் தம்மின் வம்பெண் றையுள் போவ அவரது பெண்திவவவ நோற்றக்கதையும் பார்க்க முடிக்கது. இவ்வுய்ப்பார்க்கும்கு போது அவர் உவர மாணவரகன். சிறிவ உருவத்தினரே என்று தெரித்தது. துப்பமான் வெனி பகட்டத்தவர் என்றும் தெரித்தது. ஆனால் குறுவில்க் உடம்பு வன்பது வன்வ? ஆம்மாவைத் தன் உக்பெண் வாக்வித் கொண்டு, உக்பெண் இருப்பது வெனிவே

தெரிந்த உடம்புவுள் போன்ற ஒன்றுவான் ஒரு வில் வெனி வந்து நான் நேரடி அதுவகத்திவ லுளம் திச்சவமாகக் கண்டுக்கொண்டுவிட்டென். தம்முடைய உக்பவம் அநிகம் ஆடாமல் அனவவான் இருந்து விட்டவம் போதும், ஒரு வன் ஒருவரைக் கதரிப் பன் வமம் வகுக்கு ஒரு விசேஷமான சாத்தித் குழிவ அதுவகிகை முடிபும், அம்மாவில்க் குழிவக்கு வந்தாவே நான். "இந்தப் பிராத்திவத்திவ் வகிவெண் ஒரு மனத்திவ இருக்க வேண்டும். அவரைக் கண்டு, அவர் பாகத்திவ் விழ

வேண்டும்" என்று சொல்லிக் மொக்வனாய். இவ்வாறு நான் குழிவ வையத்தே மனவில்க் இருப்பவன அதுவகிகை முடிபும் வந்து நான் திச்சவமாகக் கொள்வதற்குக் காரணம், ஆசாசிய கலையினம் ஒருவரது அனவமலிவ் இருக்கும்போது வ்வுவெண் அவரது சத்தி வாய்த்த ஆம்ம அனவில்க் உவர முடிக்கதவான். அவர் ஒவ்விறு இருக் கிறு வன்பதற்கு நான் அவரது குபத்தகவெண் தெரித்தவக வேண்டும் வன்பதில்கை. வ்வு லு அம் அவர் இருக்குமிடத்திலும் வன்வான் சரிவ வகவரணமான துப்பது போவெண் நோன் தும். மக்கை வருந்துக் போவதுமாய் இருப்

பள்ளிகள், நூலகங்கள் கிட்டுத் திறக்கப்படும். காலம் போகத் தொடங்கி, இருக்கிற அலுவலர் ஸ்தலம் ஒரு கிட்டுத்திறமான கிட்டுத் திற அலுவலர்களால் 'கிட்டுத்திறமான' இருக்கிறார்கள். மலர் அளவளாவும் இருக்கிறது. காலம் அளவளாவும் இருக்கிறது. நிர்வாகி அலுவலர் போகிறார் இல்லாமல் போகிறது.

அந்த நூலாயின் இருக்கையில் ஒரு சமயம் தான் தன்னை விழுந்து அடிபட்டுக் கொண்டேன். கால் உடைந்தே விட்டது என்ற நினைவேன். கால் உடைந்தால்தான் விடுதலை. பன்னாடும் உடைந்ததற்குச் சமையல் ஏதோ அடிபடுத்தது. அந்திரடி பயங்கரமாகக் கூழ்த்தது. இடையடி விடா எதும்புகளிலிருந்து இடது கால் வீரக்கவலை என்னுள்ளே எங்காய் கூழாவிருப்பது போலிருந்தது. என் கவலை அழுத்தமாகக் கடித்துக் கொண்டு, விடிப்புக்கை வலியின் அரத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

தஞ்சாவூர் துணைக்கட்சி சார்பில், பக்கத்தில் பல கைகளுக்கு தரவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழகத்தில் இராமநாதம் இவ்வூர் என்ற இடத்தில் குறிப்பிட முடியாமல் தவிர இறுதி கொள்கைக்குள் ஓட்டத்தில் ஆற்றுகிற கடவுளும் தருவாய் உள்ள குடியிருப்பவர்களை தென்னாற்காசியில் தான் விட்டுவிடுவர். அப்போது ஆராய்ச்சி களம் பின் பக்கம் குடியிருந்தோர் தொடர்பில் கமிஷனரின் கையாண்மை வந்ததென்பது தெரியாது. தானும் அங்கே இருந்து அதுமறி அந்தந்தார். ஆனால் அவர்களுக்கு பதவிக்காகவும் வந்து விட்டது. துறையினரின் எங்கு முக்கியமானது அதுவும் இருந்தது. அந்தத் தகவல் போடுவதில்லை. அப்போது கொண்டு, அந்த காரணத்தால் தான் புறப்படுவதற்கு ஆராய்ச்சி களம் பின்னர் அதுமறி கொட்டிவிடுவர். ஆனால் இப்போது தான் எப்போது புறப்படுவது பக்கத்தில் டாக்டர் வாரியர் சொல்லப்படுகிறது. என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

இந்தக் கருவியைத் திறத்தால் எழும்புடைய
வாய்க்குள் தராமல் இருப்பதில் தொடர்ந்து, etc.

புரண அமைதியும் வாய்ந்தது. பங்குதர
மான சட்டப்பாதை இருந்தது கால்கலம்.
ஆனால் தரம் பிறகு காந்தமான் இடத்தில்
இருக்கிறதும், சரிசு ஐக்கிரதவாக இருக்
கிறதும் என்ற கணக்கு ஏற்பட்டது. எங்கோ
சரிசுபாவிதில் என்ற தங்கிதக பூணாடாக
ஏற்பட்டது. கண்ணும் காணமுடையதது
ஆசாரிய கவாசிடெனாப சாந்தித்திராதிநி
வதுகான. கதகதப்பாப அரிசனின் என்னும்
கணந முடிந்தது. கபயின் துதி ஓய்ந்த
கணக்குகள் என் பணத்தில் ஓடிவது இன்னும்
நிலையிலிருக்கிறது: "ஆகையால் தன்
இறகுதவாகம் ச சரிசு அகியத்துக் கொள்வான்;
அவனது சிறகுக்குள்ளே நீ சகமே இருப்பாயா!"
ஆசாரிய கவாசிடெனின் இரட்டில் கிழ
தான் ஐக்கிரதவாகக் கமே இருந்தது.

வினா: பேரவையின் தான் துக்கிப் போனோம், எழுத்திலும்கூடப் போது என்ன துக்கியோம் என்பதை அறியாதவர்களை இதைத் தகு. அன்றையதினம் தான் எதுவும் நடக்காத போல் கவனிப்பதில் முக்கியம் தான். தான் விசை குறுக்கிடு மடித்துப் போட்டுத் தான் விசை மிட்டு மறிக்கோம். அவர் வன் பிரதானத்தில் துக்கு அரி வறுத்திருந்தார். துரோகமானதில் தான் பிளவும் முக்கியமாகக் கருவிக் காணும் முயற்சியில் தன்னுடைய திறமையும் அவர் பரிந்து கொண்டு புரையாட்டினார். அப்படியே நடந்தது. நடக்காமல்? தாயின் ஓடி அழியாதினம் உள்ள குழந்தைக்குத் தீங்கு வருமா என்பது குழந்தை இறங்குவதால் அமைத்து ஒட்டப்பட்டதில் தான் எல்லாருமே கவனம் எது நடக்க முடியும்?

[illegible]

ஆகாச வெடி

"ரயில் பிரயாணத்தில் தரக்கூன் வசத்
திருத்த நடவடிக்கையை மக்கள் இழக்கத்
தகப்பட்டு விட்டனர்."

— வேலு உணர்வுகளை மூர் அடிக்கத்தொடர் புனர் உணர்வுமதான். அப்போதே இருந்தால், சற்று எழுத்துமேலும் போகவேண்டாம் என்ற இடத்தில் தான். அப்போது போட்டு விட்டுப் போனதான் என்று உறுதியாகப் பதில் தந்துகொண்டிருக்கும் பிரதானக் குழுவார்.

“சமீபத்தில் தாயாளர்கள் கிடைக்காத போதிலும், இத்தமையினியிலிருந்து கோலிவத் எல்லா பத்திர எட்டிங் எனும் தரமான இத்தமையினியை வரவும் முன்வந்திருக்கிறது.”

கிராம நமது சமூகம் எழக்கூட வாய்ப்பில்
தயாராகும் பிரிதாபதமும் துறர்சுருதப
கிராம எழக்கூட எப்போதும் உறா
சென்றும் ?

“கடவுள்தான் தாண்டவராகிய கோலாநாடகத்தை நடத்தினான். மதராஸ்தாபகம் நிறைவேட்டதில் கலிமாசாபாசா என்பது திரைப்படம். கடவுளின் கிரியையைக் குறித்து நிரூபித்திருக்கிறார்கள் ஊர்.” செவ்வி மெனே, போர்டுமன், “இந்த உண்மை என்பதற்கு—கடவுள் தான் தாண்டவராகிய கோலாநாடகத்தை நடத்தினான்!” என்று குறிப்பிட்டிருந்தான்.

¹എല്ലാവിധ സർവ്വകലാശാലകൾക്കും അധികൃതർ:

மாணவிக் புது வீடு திறப்பு விழா! - இங்குள்ள கோணலாபித் திரு. வி. டி. தாழ்வு கலாசிக் மலிக் வீடு காட்டுக் வீடா ஒன்று நடத் தெய்தது. - செல்வி

கலிங்கா பிலிக்ரி

தாதுரா, பிளேதின், ரோஸ், லலித், ஜூபி, மிஜுபா ஆகிய பூக்கள்களில் கிடைக்கின்றன.

• நுண்ணிய வேலைப்படாமல் நெகிழ் கனககன் • திள்கதைய கங்கிகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஏராளமான பூக்கள்கள்

• ஒவ்வொரு கவுடியும் ஒரு கலிங்கிகளும் எல்லா கனககனும் 92.5% சுத்த வெள்ளி அடங்கியவை. ஒவ்வொரு கனககிலும் அரசாங்கத்தால் அளிக்கப்பட்ட தர உத்தரவுகளை அடைபாடல் கீட்டு திருக் கிறதா என்று பார்த்து வாங்கவும்.

தலைவன் ஆரில் & தொழிற்சாலை:

மதுபட்டி, கட்டாம்-3 ஒரில்லா.

• கலிங்கா பிலிக்ரி ஓர்கல் எம்போரியம்

2/47A, சாப்பம்பேட்டை காலனோடு, சென்னை-4

லைபவ் தியேட்டர் பீல்குன், மதுரை-5 கோவை-6

• கலிங்கா பிலிக்ரி கிராமம் மார்ட்டெட்

தேனம்பேட்டை, சென்னை-18

இப்பொழுது II குகம்புப் பெட்டிகளிலும் தூங்கும் வசதி!

இளைப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலை இது வரைத் தயாரித்துள்ள மொத்த ரயில் பெட்டிகள் ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் தான். புத்தாண்டில் புதிய புதிய ரயில் பெட்டிகள் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கும் வங்கம் மோக்லம் உங்கம் கைமான, மென்கரியமான பிரபலமான.

[II குகம்புப் பெட்டி]

இளைப்புப் பெட்டித் தொழிற்சாலை, மொண்டி-88

தெய்வத்துக்கு அடுத்தபடி கத்தம்

உங்கம் கிட்டைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொண்டு கிட்டைப்படுவீர்களா? கிட்டைச் சுத்தத்தி வாசம் செய்யும் திறனாக இல்லாமல் ரயில்கள் சுப்பாசிட் மென்சுட்டும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டாமா? அது உங்களுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டுவது அடுத்த படுத்தாதினம். கிட்டை அடுத்த கிட்டைச் சுத்தத்துகிறீர்கள். அதைத் தயாரிக்கவும், கொல்லிப் பாதை சுப்பாசிற்கும் கிட்டைச் சுத்தத்துகிறீர்கள். அதைத் துப்புரவு செய்யும் பணிவாசிகளுக்காகவும் பணம் சுத்தத்துகிறீர்கள். எங்கே அடுத்த பணிவாசிகள் தென்பட்டாலும், அங்கம் உதவிடும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

பிராட்டிபாத்திக் வைக்கப்பட்டுள்ள குப்பைத் தொட்டிகளில், கழிவுப் பொருள்களையும், கழிவுகளையும் பொருள்கள்: ரயில்கள் கிட்டைக் கிட்டைக்குச் சுத்தமான, கைமான பிரபலமான மென்கரியும், உதவுங்கள்.

..... மென்கரியிட்டோர்: தயவுசெய்து மென்கரியை

1. ஆசிரிர் அன்னை

மணி ஏழுபத்து விட்டது. தான்து மணிக்கே கைகலப்புடன் விழித் தெழுந்துவிடும் உணகம் அது. உக்கிரசத்தை உணர்ந்தும் சிட்டியும், மன வேகத்தைச் சுட்டும் கப்பாடுகளுமாய் விடுதி அறைகள் பரபரப்பிற்குத் தன. விழுவிழப்பான உணகத்தின் ஒட்டுறவு விவகி விட்டாற் போல் முதல் மாடியின் மூன்றாவது அறை மட்டும் ஒருக்கலித்துச் சாத்திக் கிடத் தது. மூவர் வசிக்ரும் அறை அது. இருவர் ஏழுத்து எப்போதோ தங்கள் கடமைகளைக் கவனிக்கச் சென்று விட்டிருந்தனர். ஒரு படுக்கை மட்டும் இன்னும் ஒய்வு பெறவில்லை. ஆம், அதில் தலைவிலிருந்து கால் வரைவில் போர்த்தியபடியே முன்கூடல் தன் நிலைவிரிப் படுத்திருந்தான் வசந்தன்.

கடத்த சில நாட்களா கலெ அகணுக்குத் தலையிச் சுற்றியிருந்த உணகத்தின் தொடர்பு துண்டித்து விட் டாற்போன்ற ஒரு பிரமை. அவனுக்கு மன மெக்வாய் தொத்து புள்ளுருகிக் கிடத் தது. ஏனென, அதன் ஜீவ இசை தடம் புரண்டிருத் தது. அடிக்கொரு முறை வேதனை மூச்சை வடித்த

இனிக்கும்

நினைவுகள்
கொமைகள்

அவளுக்கு, இதம் கூறத் தவிராத மட்டும் நிகழ்ந்ததால்.....?

"வசந்தம்! என்னப்பா இது? இம் லுமா நீ எழலில்லை?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தது தவிராததால்.

பெண் வராமல் போகவே, தவிராத அவரமாக வசந்தனின் போர்வைவை திகிலிடுக. பளபளப்பான அனல் றாகம், சோர்ந்து தொய்த்த கண் ணிலமகன், வறண்ட உதடுகள், இவற்றைக் கண்ட தவிராத செட்டென்று வசந்தனின் மனமிகண்டபற்றிதாழ்ந்த

தூய்மையா மாந்தான், சிறகு, அவன் தொக்கலை மெதுவாகத் தொட்டு எழுப்பினான். வசந்தன் மிகுந்த பிர வாகையுடன் கண் விழித்தான். கண் கனின் வெப்பம் வெப்பம் கசியது. வெளியுலகின் வெளிச்சம் இனம் புரியா வெறுப்பைத் தரவே, மறுபடி யும் கண் மூடினான் அவன்.

"காணியே தான் விடுதிக்கு வரவே யிதம். இரவு 'புழுட்டி'யில் 'கார்டு' கிருந்த ஒரு பெண்ணுக்குக் கொஞ்சம் 'சீக்கர்' கி. கி. இவ் இத்தனை நேரமும் தங்கிவிட்டு வந்தேன். மறுபடியும் ஒ. பி. அட்டென்ட் பண்ண வேண் றேன் என்று ஒ. பி. வந்தேன். பெண்ணு டைக்ஸ் பாலாபிதம்....."

"பொது. தவிராத! என்'பெண்ணு' க்' போய்விட்டே போய் உள்ளது...." என்று தன் பொறுமையில்-மையைக் காட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

தவிராத வசந்தன் விநோதமாகப் பார்த்தான். சிறகு தன் கையிலிருந்த தொட்டியையும், பாணியும் அவன் அருகே தன்னை. "காய் கொப்புவித்து

விட்டுப் பிடித்தவனாயில் சாப்பிடு” என்று சொல்லும்.

பசுத்தன் எழுந்து மூகம் கழுவும் தொட்டியருகே சென்று பற்பல வகை மாவின் எடுத்துத் துலக்கினான். மூகம் கழுவியிட்டு மறுபடியும் கட்டியில் வந்து உட்கொடுத்து ரொட்டியைப் பிட்டுப் பரவன தோய்த்து மாவின் மீது. “ஆமாம், திவாகர்! உன் சாப்பிடாதது மூகக்கு எப்படித் தெரியும்?” என்றான் திவாகரன்.

“திவாகர்! மூகம்தான் போகே உன் அண்டக் கல்ல மூலவர் சோலை மூடி அந்த மூகம் மூகம், மூகம் மூகம் மூகம் மூகம் மூகம், உனக்குரியதைக் கயிற்றுக்கொண்டு மூடி எடுத்துக் கிடக்கட்டும் ஒரு தோய்வானியின் மூகமாய் திவாகரன் விளக்கினான். “பசுத்தன் விரும்ப நீ, ஏது ஆபகதான தோய்வானியை உன் அண்டியப்படுத்தி விட்டாயி?” என்று திவாகரன்.

பசுத்தன் ரொட்டி தோய்த்து மிஞ்சுந்த பாம்பு பருகிவிட்டுக் கைகளில்

கருகிக் கொண்டான். தன் மோசை வறுமையிலுந்து ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்ஸரின் படித்தருகே சென்று வணங்கி விட்டுக் கட்டியில் வந்து அமர்ந்தான். “திவாகர்! உன் விழித்த தும பரமஹம்ஸரைக் கட்டியில் நான் ஒரு பாம்பு இருந்ததெனில் இம்மாதம் அன்னை கறறுத் தந்த பாம்பு, இதற்காக மற்றும்களில் தெனிக் தான் ஆளாவது உண்டு. இன்று இன்று உன் தலறிவிட்டேன். அந்த நினைவே மயங்கி விட்டது. எந்த அன்னை கறறுத் தந்த பாம்போ, அது அன்னை நினைவிடும் குழந்தை இறக்கம் 10 மதியைத் கந்துவிட்டது. இது ஏதாவது கெட்டதற்கு அறிஞரீதியோ?” என்று கேட்டான்.

திவாகரன் மெதுவாகச் சிரித்தான். “புத்தரீயேனோ உன் நினைவிற்கு இதயம் உனக்கு எதைதான் பெரிதுமாய்வி அண்டிக் கொள்வாய் இப்போது நெஞ்சுறுதியற்ற பவலினம்! மனக் குழாய் மிஞ்சுந்தாடு இப்படித்தான். சேய்ததற்கும் வந்துபெயர், சேய்

வாதத்திற்கும் வருத்தமோம். பேசாமல் ஓய்வாக இரு" என்றான்.

"உண்மையான, நிவாகர்! என் குழப்பத்துக்கு ஓய்வு கிடைப்பாது. கடத்த மூன்று தினங்களாக அம்மா வைச் சாஸ்டோரியத்தில் சேர்த்த நான் பட்டபாடு போனேன். நேற்றுக் காலை அம்மா அதுப்புத் தானாமல் பெருசிய் படுக்கு விட்டாள். 'என்னை எப்பாடுபட்டாவது சேர்த்து விட்டுப் போயிருடா ராஜா? என்னால் இனிமேல் நடத்து நாளாயும் இங்கே வர முடியாது' என்று திணக் குரலில் கூறினாள். அதை நினைத்தாலே என் நெஞ்சம் துடிக்கிறது, நிவாகர்."

"நேற்றுத்தான் அப்பிஷன் கிடைத்து அம்மா வைச் சாஸ்டோரியத்தில் சேர்த்து விட்டாயோ? இனி பூரண ஓய்வும், நல்ல சிசிச்சையும் கிட்டியிடும். பின்னும் அதையே என்னுடையனோ? அம்மாவுக்கு இனி சரிவாகிவிடும், எவ்விதப்பாடுமே!"

வசத்தன் விரகநிவாகர் சிரித்தான். "நானும் ஒரு சாதாரண மானவனாக இருக்கலாம். நேற்றிரவு அம்மா வை ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்த திருப்பிவோடு மனதினையுயிரிழப்பேன். நான் மருத்துவமனையில்லேயே, எக்ஸ்பிரஸ் ரெயிலு சனிவுகளும் இதுபத்தின் துடிப்புக்களும் எனக்கு அம்மானின் உண்மை வான உருவம் எடுத்துக் காட்டுகின்றனவோ!" என்றான்.

வசத்தனின் துடிர்ம் பேசி மானக் கூடியதா? நிவாகரன் வசத்தனின் முதுகுக்கு இதுமாகக் தரிசுவணியை தலாந்தி வைத்து விட்டு, "நான் சாப்பிட்டு விட்டு வார்டுக்குக் கொண்டுவிடுவன், வசத்த!" என்றான்.

"ஓ! நீ இன்னும் சாப்பிடவில்லையா, நிவாகர்? வர வரக் கவதவதும், கவதுக்கொண்டான் எனக்குப் பேரிதானி. உன் கோய் வா, நிவாகர்!" என்று விடை கொடுத்தான் வசத்தன்.

நிவாகரனின் செலுப்போவிகள் தேய்ந்து மங்கிவிட்டன. மாடிப்படி போரமிருந்த டெனிபோனிய் வாரோ மிக செல்விய குரலில் 'வெஸ் டார்லிங், வெஸ் டார்லிங்' என்று கூறிக் கொண்டே விருப்பது தெரிந்தது. ஓ! சங்கரன் விவரவோடு பேசுகிறான் போலிருக்கிறது! மற்ற நேரமாக இருந்தால் வசத்தன்கூட, 'என்னைப்பா, 'வெஸ் மேன்?' இத்தனை நேரமும் நீ ஆமோ திக்கும்படிவராதே! அவன் என்னைத் தைப் பேசுகிறான்?' என்று வழக்கமான கேலிவைத் தொடர்த்திருப்பான்.

முன்பெல்லாம் வசத்தன் குரலான மான வானிபனாகத்தான் இருந்தான். அவன் அதாவாசமாக உதிர்க்கும் புதுப் புது தகைக்கவைகளை மற்றவர்கள் ரசிக்கும்போது அவன் வேடிக்கைகள் தொடரும். ஒரு முறை வேடிக்கை தானிய வெடிவை மறுமுறை கூறி அவர்கள் 'ட்ரிம்' 'போர்' 'படு போர்' என்று கேலி பேச இடம் வைத்த திம்பி அவன். கைலில் 'ஸ்டெட்'தைத் தூக்கிக் கொண்டு உல்லாசமாகச் சுற்றியவராதே செல்லும் நூற்றாக்கக் காய் மானவர்களில் ஒருவனாக வசத்தன் மருத்துவக் கல்லூரி விடுதி யில் சேர்த்தபொழுது ஒரு புதிய உலகமே அறிமுகமாகியது. புதிய மானவர்களில் பழைய மானவர்கள் படுக்கைப் பாடு கொஞ்சதஞ்சமா?

அவ்வளவுக்கும் எடு கொடுத்த திம்பி வசத்தன் மூதல் வருட முடிவில் னாருக்குக் கொம்பியபோது செல்வியில் உயர்த்த பட்டுப் புடவை ஒன்று கிணக்கு வாய்க்கினான். வாராக்கு? தன் அங்கிலை. ஆனால் அவன் சொற்களைச் சே மானவர்கள் வாரும் உண்மை யென நம்பத் தயாராக இல்லை. "இத்தக் கவிபுகத்தில் ஒரு தாக்கி வாயிபன் போவும் போவும் தனது அங்கிலைக்காவா புனை எடுப்பான்?" என்பது அவரின் வாதம்! கடைசியில் வசத்தன் விடுதித் தையத்காரனை அழைத்து வந்து கெஜக் கோவால் புடவை ஒன்பது கெஜம் என்பதை திருபிக்க திறந்தான் விட்டாரன். இத்த அமர்க்களத்தில் தன் தங்கைக் காது எதுவுமே வாய்காதது புறமும் மொதுதான் திணைக்கு வந்தது!

மிருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து விடுமுறைக்குத் திரும்பி வந்த மகனைக் கண்டதும் செயல்மமானின் மகிழ்ச்சிக்கு ஓர் எல்லை இல்லை. அவன் தந்தை தோபதியோ எப்போதும் போவதே ஆற்றாத அமைதியான புன்னகையால் வரவேற்றார். தந்தையின் அவனுக்கு அன்பைவிடப் பத்தியும், பயமும் அதிகம். அங்கிலையிடமோ அவன் கண்டதெல்லாம் ஒன்று, அன்பு, அன்பு தான்!

வசத்தனின் தங்கை தோ கன்னுரி வேயை மணமாகிக் குடும்பம் நடத்தி வந்தாள். பெரிய குடும்பத்தில் வாழக் கைப்பட்டதால் நானொரு முறைகூட அவன் தாய் வீடு வர முடிந்ததில்லை. "ஏனடா, வசத்த! உன் தங்கை மணமாகிப் பிறர் வீட்டில் இருக்கிறாள், அவன் கிணைவியிலா உனக்கு? ஒன்றுமே வரக்கூடுவதற்குத் தானும் சரி, எனக்கு

பரததளில் பட்டப்படிப்பை
திட்ட மிடத் தஞ்சைத் திதுவே.

இன்றே ஐ.ஓ.பியில் ஒரு ரெகாரிங் டிபாஸிட் ஆரம்பியுங்கள்

சேமிக்க காரணம் எதுவாலினும் ஐ.ஓ.பி. ஐ.ஓ.பி-பாஸிடெஸ் அளவு திறனுண்டு.
உங்கள் பரங்காக இருக்கட்டும். உம்முடன் பழகும் அளவு பாஸிடெஸ்.

இந்தியன் ஓவார்ஸிஸ் பாங்க் லிமிடெட்

தலைமைக் காரியாலயம்: 151, மவுண்ட்ரோடு, மதராஸ்-2

M. C. ருத்தையா, சேர்மன்

A. M. சிறேசன், ஜெனரல் மானேஜர் (ஓஐ)

IOB-4837

பிளேட்டோ 222 எழுத்தின் புதிய மாதிரி - பிளேட்டோ 222

இந்தப் புதிய பிளேட்டோ 222 பேனாவை எல்லாவித பிடிதலும் பார்க்கலும், எல்லாவித எழுத்துகளும் எழுதக்கூடியது. தோல்பினைக் கட்டுவது போன்றது அழுத்தவும்—எழுத்தின் தளராமல் எழுதின பின்னர் எழுதக்கூடியது—எழுத்தின் தொடர்ச்சியும்—மெல்லிய நிழல் வடிவமெனவரும் நல்லது. மெல்லிய, ஒழுங்கு—ஒரு மணி, உதட்டில் வைக்கக்கூடியது. அதன் தலைத் திசை முடியும்கூட பார்க்கலும்—பார்க்கலும் பூக்க பூக்கலும்—அழுத்துவது—எப்போதும் தலைத் திசைபாடுவது இயலக்கூடியது. பல வண்ணப் பேனாக்களிலிருந்து இயலக்கூடிய எழுத்து எழுதுவது எல்லாவித எழுத்துகளையும் எழுதக்கூடியது. எல்லாவித எழுத்துகளும்? பேனாவின் 5 லுப்பர் 50 லுப்பர்கள்.

plato 222 a schaeffgen product

புது எழுத்துக்கள்:
கேரல் பவுண்டர் பென் கேரல்:
79, சேனாவின் மாளிகை, சிவகாமம் தெரு, மதுரை-1

வாங்கிவிட்டு அவளுக்கு எதுவும் வரவில்லை. வரவில்லை. பெயருடன், அவள் கணவன் விட்டான் என்பது நினைப்பார்கள்? அவளுக்கும் உங்களைக் குறித்து வருத்தமாக இருக்கிறதா? இந்தப் புடவைகளைத் தோஷத்துக்குத் தந்து விடுகிறேன்." தனக்கு வந்திருக்கும் புடவைகளைப் பார்த்துத் தாயார் சொன்னாள். இதைக் கேட்டபோழுது வசந்தனுக்கும் தோஷம் திருமணத்தை முட்டிய நினைப்பது ஒன்று நினைவுக்கு வந்தது.

ஒழுமையில் பிடியில் தோபதி அணிப்பெட்டியோடுதான் விவாகரத்துத் தோஷம் மணந்து கொண்டார். அந்த நேரம் கொஞ்சமும் உணர்ச்சியாகாமல் சீராகிவிட்ட தகராறு செய்து கொஞ்ச நேரம் தோஷம் விட்டுக்கு அழைக்காமலே உடல் இருந்தார்கள். தோபதி அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இருந்த போது, வாமு வேண்டிய பெண்டை விட்டால் வைத்துக் கொண்டு வந்ததற்கும் கொடுமைகளைச் சிக்க மாட்டாமல் செல்லம்மா தகைகள் என்ற பெயரில் தன் கழுத்திலிருந்து தானின் சரட்டைக் கழற்றிவிட்டு மஞ்சள் நூல் முடித் தான். உன் கொட்டாமல் அந்தக் கொடுமைகளைக் கண்ட வசந்தனின் கோபம் தோஷம் மீது பொங்கியது. "இப்படியாவது நீ அந்தக் கணவனுடன் வாழ வேண்டுமா?" என்று சீறினாள். தோ தேம்பியவாறே அம்மாவின் உங்கிலையைப் பெற்றுக் கொள்ள மறுத்தாள். "எனக்குத் தெரியும், நீ போடா! வாமு வேண்டிய பெண்டை விட்டால் வைத்துக் கொண்டு எனக்கு தகைகா கேட்கிறது? வசந்த! என் சொபத்ததை விளக்கு! நீ சம்பந்தித் துச் செய்து போடு; இப்போது வாயால் எதுவும் பேசாதே!" என்று கடித்தாள்.

வசந்தன் வாயடைத்துப் போனான். தோ கணவன் வீடு சென்றான். இன்று அவன் அங்கு சென்றால் ஏதாவது சாரங்கள் செய்கிறார்களா?

அத்தகைய அன்பு உருவாக அங்கு வில் உடம்பு ஐந்து வருடங்களில் எப்படியாவியிருக்கிறது! இத்தனைக்கும் உடம்பு இப்படி என்று ஒரு கடிதம் அவனுக்கு வராதது. "தயம், தயம்" என்றே கடிதம் வரும். விடுமுறையில் அவன் ஊர் சென்றிருக்கும்போது பிராமத்தில் எத்தனைவோ பேர் தனியை, காங் வலி என்று அவனிடம் எட்ட வரவார்கள், செல்லம்மாவிடம். "தெலித் செக்கப்" செல்லம்மா அனுமதி தரவில்லை அவன். ஒரே நேரம் துரத்தால் அவன் புற்று இருமியபோது அவன் கட்டைத் தைக் கையில் எடுத்தால் போதும்;

கொப்பமாகக் கடித்துவெண்டு, "எனக்கு ஒன்றுமில்லை; உங்களைத் தான் இருமல், துயரத்தோடுதான் துரம்" என்று ஏதேனாவது எங்கும் போக்குச் சொல்லி விடுவான்.

இவ்வாண்டு பிராமத்துக்குச் சென்ற வன், கண்கள் குழி விழுந்து உடம்பின் கைதப் பிடிப்புக் கரைந்து, தாடைகள் மெலிந்து நின்று அங்கிலையைக் கண்ட போது பதறித் துடித்து விட்டான். உடனடியாகச் செத்துப்பட்டுக்கு அழைத்து வந்தான். "அப்பாவன் வீடு கேய்" என்று அறிந்த போது அவன் அப்பா இறந்தான். எங்கோசை நோக்கிப் அவன் கண்கள் இருண்டன. நாடித் துடிப்பைப் பரிசோதித்த போது அவன் நாடித் துடிப்பை திசை மாற்றியது. "இனி மேல்.....?" என்று எதிர்காலத்தை எண்ணும்போதே மக்களாக, குழப்பமான கேள்விக்குறிகள் எழுந்தன.

"சூரர்! உக்கலுக்கு போன் வந்திருக்கு, சார்!"

"எனக்கா?" வசந்தன் துள்ளி எழுந்தான். உடனில் கிடைப்புப் போன இடம் தெரியவில்லை, சீரெனரப் பந்தி அவசரமாக. "தெய்வா!" என்றான்.

அம்மா பேசினாள். அவளை பேசினே அன்னுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது.

மாடிப் படிவைக் கட்டும்போது மணத்தில் கொஞ்சம் தெனிய பூத்திருந்தது. தீவனில் திறைத்திருந்த பவர்க்கை காட்சிகள் மறைத்து, அப்போது நடந்த சம்பவங்களை இனிமையில் சொக்கி தின்றது.

"வசந்தன்! ஒரு மகிழ்ச்சிச் செய்தி. இத்திரவு தாய் பிரசவ ஆகப்பற்றிக்குக் 'காடிப்' போகிறேயில்லையா? எனக்கு 'பார்ட்டர்' லீனா. உனக்கு 'பார்ட்டர்'...! சீரென! வெளி வக்கி மேன், கங்கராஜாவோடு..." வசந்தனின் மறுகொடியிலிருந்து உக்கலிட்ட வாரை கங்கரன் அவன் நெருக்கி வந்தான்.

வசந்தன் யோசனையோடு தூரப் பார்த்தான். அத்திரவே பிரசவ ஆகப்பற்றி 'காடிப்' என்பது அவனுக்குப் பிடிக்காத செய்தி.

"என்னடா வசந்த் இது! ஒரு பெண் தனியை கிடைத்திருக்கிறது. அதுவும் சீரெனாவின் தனியை. இப்படி முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக் கொள் கிறேயெடா பாவி!" என்ற கங்கரனுக்கு, ஏதும் பதில் சொல்லாமல் வசந்தன் தன் அறைக்கு வந்து இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள், எட்டைக்கை.

'ஓவர் கோட்டு'கள் மூதையவற்றை எடுத்து நோண்டலில் கற்றி வைத்து விட்டுக் குளிக்கப் புறப்பட்டான், கையில் சோப்பும், டவுனுமாக, அன்றோடு முடிவப் போகும் தனது விழுமுறையை அடுத்து, வரப் போகும் வேலை நடைகளின் பளு அவன் மனத்தில் கலந்தது. ஆனாலும் அனாதையும் பிறும் கறுகறுப் போடு குலித்து முடித்து விட்டு உடை மாற்றிக் கொண்டு உணவு மேசையை நோடும் போது உட்கார் ஒன்றடித்து விட்டது. திவாகரனும் அவன் அருகில் வந்து அமர்ந்தான்.

"திவாகர்! உணவருத்தி விட்டுச் சாண்டோரிவந்துக்குப் போய் வருகி

றேன்! தினமும் சென்று பார்க்க முடியாத போலிருக்கிறது. ஏனெனில், பிரசவ ஆஸ்பத்திரி 'டிஸ்ட்டி' வந்து விட்டது!" என்ற வசத்தன், "ஏன் திவாகர்! அம்மாவை நான் சென்று பார்க்க முடியாத நாட்களில் உனக்குப் போய் பன்னி விடுகிறேன். நீ போய்ப் பார்க்கு விட்டு வருகிறாயா?" என்று கேட்டான்.

"ஓ! அம்மாவைப் பார்க்கும் போது, நீ வருமுடியாத நாட்களில் நான் வருவேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிடு!" என்றான் திவாகரன்.

ஆறகலாசை பேச்சு வசத்தனின் மனத்தை நிறைத்தது.

2. முதல் அனுபவம்

தொடர்மபரம் சாண்டோரிவத்தில் மூன்று தினங்கள் அடங்கியிருக்காக வந்து நின்று நிரம்பியதனாலும், ஒரு பகல், ஓர் இரவு லார்டிஸ் தயம்பித்தனாலும் செல்லம்மாவுக்கு எக்ஸா விசுவம் களும் தெளிவாகி விட்டன.

ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி மாணவனின் தாயார் என்ற முறையில் எல்லோரும் அவளிடம் மரியாதை காட்டினார்கள். வசத்தன் டாக்டரிடம் நூறு தடவைவரவது சொல்லியிருப்பான். அம்மாவைக் கவனித்துக் கொள்ளும் படி, மாணவிக் மனப்போரம் வரை நடக்கும்படி, அவளையிடம் கூறியவன். "நான் முதல் நான் பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்குப் போகிறேன். அதனும் நான்கு தினங்களுக்கு ஒரு முறைதான் வருமுடியும். இடைவெளி என் நல்லபன் திவாகரன் வருவான்!" என்று கூறி அவளையிடம் விடைபெற்றான். அவன் புறப்படத் தனதையும் அடைவானத்துக்காக அவளையிடம் கொடுத்தான்.

அவன் மின்சார ரயிலில் பிடித்த விடுதிக்கு வந்தபொழுது, பெட்டி படுக்கைவெல்லாம் பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்வத் தயாராயிருந்த கல்லூரி பஸ்ஸில் அடுக்கப்பட்டிருந்தது. வசத்தன் "மென்"ஸு"க்குப் போகலின். பஸ்ஸில் ஏறிவிட்டான்.

புதிதாக இரண்டு மாத அனுபவத்துக்கெனத் தங்க வந்திருந்த நாயுன் லார்டிஸ்கள் அவ்வயும் அந்தப் பெரிய நோயில் மொத்தத்துக்கும் கடை விரித்துப் படுக்கைகளை உதறிப் போட்டிருந்தனர். கட்டில்கள் இலகாததால் அவரவர் போக்கில் பற்பல திசைகளில் படுக்கைகள் விரிக்கப்பட்டு, இரவு வேலைவியலாதோர் தூக்க ஆரம்

பித்தனர். இரவு வேலை மேற்கொள்ள இருந்தோரின் சிலர் குறித்துக் கொண்டும், சிலர் உடைமாற்றிக் கொண்டு மிகுந்தனர். வசத்தனுக்கு இரவு வேலை, மாடிக் கைப்பிடியோரம் நின்று கிழே பார்த்தான். அந்த இரவு வேலையில் கூட அங்கு பெண்களின் கூட்டம்! சிக்கலாகக் களும் டாக்டரிகளும் இறங்கி விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தனர்.

வசத்தன் வெண்மைவான தன் ஓவர்கோட்டிக் ஒரு கையை மட்டும் விட்டுக் கொண்டு முதுகுப்புறம் மீதியும் தொங்க, கடினாநினைப் பார்த்தவாறே படி இருக்கினான். வார்ட்டுனைக் கடக்கும்போது மெய்ஸை விளக்கொளியில் நிதானமான அவன் என்சிப்பர்கள் சத்தம் அவனுக்கே இதமாக இருந்தது. தனக்குரிய வார்டு வந்ததும் அறிவிப்புப் பகலையை நோக்கினான்.

டாக்டர் வசத்தன்.
டாக்டர் சேலா.

வயது முதிர்ந்த தான் ஒருத்தி வந்து புன்னைவெளோடு, "டாக்டர் வசத்தன்?" என்று கேட்டு அவனை வரவேற்றான். பதினாறுக்கு மரியாதைப் புன்னைவெளோடு வசத்தன் ஆமோதித்துத் தலைவசைத்தான். வயது முதிர்ந்த அவனது நோற்றமும், பழநும் கவிவும் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தன. அவன் உபசரிப்போடு வார்டின் கருவில் போடப்பட்டிருந்த தாற்காலியில் உட்கார்ந்தான். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் மல்லிகை மணம் மழை ஒருத்தி உள்சை நுழைந்தான். வார்டு தான் அவளையும் கவிவாக வரவேற்றது. "நீங்கன்தானே சேலா?" என்று கேட்டான். சேலா வசத்தன் அருகில் விடத்த மற்ருகு நாதகாலி

கோல்டன் பிளாஸ்டிக்ஸ்

தங்கத்திற்கொப்பமான இன்றைய நாகரீக வாழ்விற்கு

கோல்டன் பிளாஸ்டிக்ஸ்
தயாரிக்கும் கவர்ச்சிகரமான
பொருள்கள் இப்பொழுது
கிடைக்கிறது. பல வகைகள்
உங்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில்
பக்கெட்டுகள் - பேரின்சுள் -
கூடைகள் - கோப்பைகள் -
தொட்டிகள் -
பீக்னிக் பக்கெட்டுகள் -
குருவெட்டுகள் -
சாறு பிழிபும் கிண்ணங்கள்
உறுதியான உறைக்கவல்ல
கோல்டன் பிளாஸ்டிக்ஸ்
தாத்தியே தன்விசாரத்தையும்,
கண்ணிலும் வண்ணங்களிலே
உங்களது வீட்டை
அலங்கரிக்க வருகின்றன

கோல்டன் பிளாஸ்டிக்ஸ்

67-69, பதாரகேட் தெரு, பம்பாய்-1

Criteria-OP-1510 7a

மாநில விநியோகஸ்தர்கள் :

M/s. யுனிவர்ஸல் ஏஜன்ஸரிஸ்

2, மடிமேட்ட ரோடு, சென்னை-2 போன்: 86088

ஓரீயா விநியோகஸ்தர்கள்: M/s. J. K. பிப்ளி & கோ.

4, பத்தர் தெரு, சென்னை-1 போன்: 22787

M/s. பதாரகேட் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ், மதுரை.

M/s. வாரன் & கோ., கக்கிவாடம் தெரு, கோயமுத்தூர்.

தில் அமர்ந்தான். விவரணை பொடித் திருத்த மூக்கினைக் கைக்குட்டையால் அழுத்தித் துடைத்தவாறே நிமிர்ந்தான்.

சீலியாவைச் சில மூறைகள் பார்த்திருந்தாலும், வசத்தனுக்கு அவனோடு நேரிடை பரிச்சயம் இடையாது. மற்ற மாணவர்கள் அவனைக் காண நேரும் போதெல்லாம் "ரோஸ் பியூட்டி" என்று பெயர் சூட்டிப் பேசுவார்கள். பெயரைக் கொண்டு அவனை ஓர் ஆங்கிலோ-இந்தியப் பெண்மேலே என்று அவன் ஆரம்பத்தில் எண்ணினான். நிறமும் தூடைவும் அப்படி இருந்த போதிலும், அவன் புடவை அணிந்திருந்தான். சோலி போட்டிருந்தான். "தலீஸ்" இயந்திர சாதாரணச் செருப்பணிந்திருந்தான். தலீஸில் கந்தல் செழித்து, அடர்ந்து விடத்தது.

மருத்துவ சம்பந்தமான ஒரு புத்தகத்தைப் புரட்டியவாறே தூக்கத்தை விரட்டிக் கொண்டிருந்தான் வசத்தன். சீலியாவும் புத்தகமும் கைபுமாக அவனைப் போலவே போராடிக் கொண்டிருந்தான். அமைதியான சூழ்நிலைக்குத்தான் என்ன கசத்தம்!

வார்டு நரில் அமைதிக்குக் குத்தம் நேராமல், ஆனால் பரபரப்பாக வந்தான். "டாக்டர்! ரிகவும் அதிகமாக இடுப்பு வலி எடுத்துவிட்ட பெண்னை 'போப்' ரூயில் படுக்க வைத்து விட்டேன். புறப்படுக்கை, உங்கனில் வாரி விழுப்புவிதிர்ப்பினோ, வரலாம்...." என்று.

"இருவருமே வருகிறீரும்." சீலியா குரல் கொடுத்தான். நரில் தன் வேலைவைக் கவனிக்க ஒடி விட்டான்.

வசத்தன் தயங்கினான். படித்தும், ஆபத்தான பிரசவங்களைப் பார்த்திருந்தும் கூட அவனுக்கு முதன் முதல் தனிவாக ஒரு கேஸைப் பார்க்க மனம் கூசியது. இந்த மென்மையான உணர்வுகளைக் கொள்ளும்தான் ஓர் ஊரிலுக்கு இயன்ற அளவு சீக்கிரமாக உதவமுடியும் என்று தீர்மானித்துத் தயக்கத்தை உதறி எழுந்தான் அவன்.

"டாக்டர்! எடுத்ததுமே கேஸ் விடைத்தது நல்லதுதானே? ஏன் தயக்கம்? உங்கள் பெயரில் போட்டுக் கொள்ளுங்களேன்..." என்றான் சீலியா.

"நோ, நோ. அதற்காகத் தயக்க வில்லை. இது முதல் அனுபவம்! வேறு சூழ்நிலையில், டாக்டர்!"

சீலியாவைத் தொடர்ந்த வசத்தன் படுக்கையருகே வந்துபோதும் சிறிது கூடுதலாக, சீலியா முதலுதவியாகப் பிரசவிக்க விரும்பும் பெண்ணின் ஆடைகளைத் தெறிவித்தான். வசத்தன் ஒருகணம்

உள்ளே ஒருவர் ஒரு மூறை ஏமாற்றினால் அது உன் குற்றமன்று; இரு மூறை உன்னை ஒருவர் ஏமாற்றினால் அது உன் குற்றமே.

— குவெனிஸ் பழமொழி

உள்ளே மூடிக்கொண்டான். இவர்களைப் படைப்பில் பெண்ணுக்கு இத்தனை பெரிய தண்டனையா? "அம்மா" என்ற தீவமான மூனகம் அவன் உடலைக் குத்தியது. வசத்தன் அடுத்தகணம் ஒரு டாக்டராக மட்டும் ஒன்றினான். கைகள் டெட்டாயில் சுத்தமாகின, பஞ்சு, மருத்தும், பேசினும் அவன் அருகே வந்தான். அவன் தயர் தீர்க்கும் பணிக்குத் தன்னை ஒப்படைத்தவனாக உருகிக் கவித்து உதவினான். சீலியா அருகில் இருந்து செய்த உதவி அவனைப் புத்திசாலியாகக் காட்டியது.

"குலா, குலா....!"

தாய் சோர, சூழத்தை வீரிட்டது. வசத்தன் எழு முயலும்போதே தலீஸின் குரல் தடுத்தது. "டாக்டர்! தலீசுக் கொடி விழுமன் உங்கள் உடமை நிறைவேறி விட்டதா?"

"நான் பார்த்துக் கொண்டேன்" என்று சீலியா தோயாளியின் வயிற்றில் கைகளால் அழுத்தினான். தலீசுக் கொடி அப்பறப்படுத்தப்பட்டபின் வசத்தன் எழுந்து கைகளில் சோர்விட்டுக் கழுவினான். தன்னருகே தள்ளப்பட்ட கேஸ் ஷீட்டில் குதிப்புக்கள் ஏரெத ஆரம்பித்தான் சீலியா.

சூழத்தைவிட்டுக் கண் இமைகளைத் துடைத்தவாறே வார்டு நரில் சிரிப்பான குரலில், "ஆமாம்! கேஸ் ரெக்கார்டு வாரி எழுதப் போகிறீர்கள்?" என்று வேடிக்கையாகக் கேட்டான்.

"அவர் பெயரில்" — சீலியா வசத்தனைச் சுட்டினான்.

"இல்லை. உங்கள் பெயரிடையே இருக்கட்டும்."

"ஆயிரேடி, ரோட்!" சீலியா கேஸ் ஷீட்டை மூடித்துத் தூர வைத்தான். "கேஸ் ரெக்கார்டு அப்பறமே எழுதி விடுங்கள்" என்று வசத்தனைப் பார்த்தான்.

கொஞ்ச நேரத்துக்குமே உயிர்ப் போராட்டம் நடந்த இடத்தில் மற்றொரு நினை உயிர் கொடுத்த மகிழ்ச்சி அகிரு நிலையது. சோர்வான தாயின் புன்னகை அவர்களை வாழ்த்திற்று.

வசத்தன் தன் இருப்பிடம் வந்த போது கைக் கடிக்காரம் மணி பன்

விரண்டு எனக் காட்டியது. அப்போது தான் கடவுள் செய்தவற்றைச் சங்கரன் ஒருநாள் கட்டிக் காட்டியது நினைவுக்கு வந்தது. உண்மைதான். 'கடவுள் பிரசவத்தை இரவு பகல் பாராமல் நடக்கும் படி செய்துவிட்டது எத்தனை பேரையதையு?' இத்தனை நோயற்றது. துபருந்து, நோயற்றது பெரும் குழந்தைகளைத் தாயின் அன்புதானே மேலும் மேலும் வளர்க்கிறது? எத்தனையே திவாகத்தை யும் செய்யத் தூண்டுகிறது? ஆகா! அம்மா வந்த சொல்லின் குவிர்ச்சி தென்றதுக்குச் சமம். அந்தச் சொல்லின் பொருள் தனிநிறத்த தியாகத்துக்கு ஒரு. அந்த உருவம், அவள் திவாகம், அவள் துன்பம், அவள் அன்பு எல்லாம் ஆராதனைக்கு உரியன. பூதத்துக்கும் திவாகத் துக்கும் அப்பாற்பட்ட பேசும்படியமான விளிப்பைத் தருவதன் அம்மை!

"டாக்டர்! இப்போதைக்கு வேறு கேஸ் எதுவும் இருக்காதேன் நினைக்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் தங்குமிடத்துக்கே போய்க் கொஞ்ச நேரம் படுத்துத் தூங்கலாம். அவசியமானால், 'மேமோ' அனுப்புவோம்." என்று வார்டு நான். "சீவியா! நீங்கள் போய்ப் படுத்துத் தூங்குமா.."

வந்தனம் கூறிவிட்டு வசத்தையும் சீவியாவும் வார்டின் வெளிப் பக்கம் வந்தனர்.

கோரிஸ் வேண்டியானதும் காங்கனில் கூட்டம் நெருக்கியது. ஏழு மணிக்குக் களம் வார்டன். நோக்கிச் செல்ல வேண்டிய டாக்டர்கள் அங்கு குழுமிப் பின்பாறிக் கொண்டிருந்தனர். வசத்தன் காலியாக இருந்த ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்து நிமிர்ந்தபோது எதிரே சீவியா நிமித்தவாரே. "குட்மார்னிங், டாக்டர்!" என்றான்.

"வெரி குட் மார்னிங்!"

ஆதி பறக்கும் பானத்துக்குச் சொல்லிவிட்டுக் காத்திருந்த போது, தனக்கு வந்துதோணையை அவன் அருகில் தன்னிடம் மறிமென்றுக்கு உத்தரவிட்டான் சீவியா. மறுப்பது இயிதமாகப் படவிலியாதவால், அவளுக்குத் தோணை வரும் வரை காத்திருந்து, பின் இருவரும் உண்ண ஆரம்பித்தனர். பேச்சு அதிகமில்லை. எழுத்து இருவரும் நாள்கள் பக்கம் நடத்த போது சங்கரனும் சீவியாவும் எதிரே வந்தனர். சங்கரனின் பாரியை ஒரு மாதிரியாகத் தன் மீது சீவியவே, வசத்தன் ஹீத தடை போடு முன்னேற முயங்கான்.

"வசத்த! ஒரு நிமிடம்.....!" என்றான் சங்கரன்.

சீவியா வினாவுக்கு வந்தனம் கூறி விட்டு முன்னே நடத்தான். வசத்தன் பின்தங்கினான்.

"கேஸ் கிடைத்ததா, வசத்த?"

"ஓ! ஒரு கேஸ் இரவு பார்த்தோம்."

"ஓ! பார்த்தோமா? என்ன 'தொம்?' தீயும் சீவியாவும் சேர்ந்து பார்த்தீர்களா?"

"ஆமாம்."

"ஏன்டா பதி! கேஸ் உன் பேசியா, அவன் பேசியா?" சீவியா வெறுதூரம் பொய்விட்ட மதரியத்தில் கொஞ்சம் வழுக்கான ஒருவெடுத்துக் கத்தினான் சங்கரன்.

"என் பெயரில்தான்" - வசத்தன் நிதானமாக இப்படிக் கூறவும், சங்கரன் உண்மையிலேயே வாயடைத்து நின்று, தன்னைச் சமாளிக்கவே அவனுக்குக் கொஞ்ச நேரமாவிற்று.

"அடே வசுத்தி! நீ உண்மையிலேயே வேடிக்கையானவன் தான்டா.. அவளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் குதூகங்களை உணக்கு இயலியடா. உன் இயி மோகத்து உணக்கு அது வரட்டும். நேற்றிரவு மூலக்க முலக்க தான் பார்த்த கேஸ் கியானின் பெயரில் பதித்து விட்டு நான் அவனைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"வரட்டுமா சங்கர்! உணக்கு இதைத் தவிர வேறு பேச்சு எது?"

"வேறு மூச்சேது?" என்று நடித்த சங்கரன் விட்டுவிடவே வசத்தன் தன் வார்டுப் பக்கம் நடத்தான்.

அவனைக் கண்டதும் சீவியாவின் தடை தயங்கியது. இருவரும் படுக்கையில் இரு வரிசைகளிலும் நினைமாதிக் கத்தம் கடனாகனில் மூழ்கினர். வார்டு நான் மிகவும் பவன் அவர்களை விநோதமான கண்களோடு நோக்கி விட்டுத் தனக்குத் தானே சிரித்துக் கொண்டான். வசத்தனின் வேலைகள் சீக்கிரம் முடித்து விட்டான். தன் இருப் பிடம் வந்து 'கேஸ் ரெக்கார்டு' எழுத அமர்ந்தான். பிரசனிக் கிதம் பற்றி எழுதுமிடத்தில் 'நேச்சரம்' அதாவது "இயற்கையான பிரசவம்" என்று எழுதும்தோது அவனுக்கு வேதனையான விப்பப் பீறிட்டது. "ஐயோ! இயற்கையான இப்படியானால் கஷ்டமானது எப்படியோ?" என்று மனம் நடுங்கியது. அந்த நடுக்கத்தினாலே மனப்போரியத் திக் இருக்கும் தன் தாயின் மெலித்த நொடித்த உருவத்தையும் கண்டான் அவன்.

"என்ன எழுதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், டாக்டர்!" சீவியா கைகளைத் துடைத்தவாரே எதிரே அசனத்தில் வந்து அமர்ந்தான். (தொடரும்)

பொன்னிவனத்துப் பூங்குயில்

கொத்தமங்கலம்சபை

அக்டோபர் 18

“டம் டமக் டமக்!”

கிரீவ்ரதனக்கும் கங்குலக்கும் குவித்த
காற்று மேலே படையெழுந்தது. இரங்காரத்த
இருவருக்கும் மேலே படையெழுந்தது. இரங்காரத்த
எறியது. “நீ அத்துப் போன்றவை என்னுடைய
கட்டிக் குடு அப்பறம் பாரு! பொம்மை
கூடிய ஆட்டி வைக்கிறவன், பொம்புளையை
ஆட்டி வைக்கமாட்டேன்? அகைய எல்லாம்
அக்கு அக்காய் எடுத்து வக்கடிறன் லா!”
என்றான் பாண்டகன் கூத்துப் பஞ்சவர்ணம்.

“டேய், அடிக்கிற வேலை மாத்திரம் வக்க
காதே.”

“என் பெண்டாட்டியை நான் அடிச்சா கெக்க
நீ யாரு மாமா?”

“என் மாருமலகை அதுக்குள்ளே நீ எப்படி
கூன் பெஞ்சாதினா சொல்லுவாய்.”

“எல்லாம், என்னைவா எறித்தாய்? சொறே?”
இது பஞ்சவர்ணம்.

“அறறஞ்சென்று தெரியுமா?” இது குவிவின்
மாமன்.

அந்தக் காவலோ குடுமி இருக்க காலை.
ஒருவர் குடுமிவீக் ஒருவர் கை போட்டான்.
இருவரும் தெருவிலே கட்டிப் புரண்டார்கள்.
நிறுவிற்று ஒரு நல்ல எண்ணம் வந்தது. “தெரு
விலே நடப்பவர்களுக்கு நாம் இதை என்ன
இருக்கக் கூடாது” என்ற கருத்தின் தஞ்சாவூர்
சாக்கடைக்கும் விழுந்தார்கள்.

குடிசாரணம் குங்கும் ஒரே இனம், குடிசு
கிணர்க்கு கிண தாவுவதுபோல் குடிசாரணம் வன்
னத்துக்கு எண்ணம் மாறிக்கொண்டு இப்போம்.

“மாப்பிளை! இப்ப எங்கே இருக்கிறாய்?”
என்று கேட்டான் குவிவின் மாமன்.

“காவலிலே இருக்கோம், கங்குலத் தண்ணீர்
கிணர் குவிவின் கிணர்க்கு கிணர்” என்றான் பஞ்சவர்
ணம். அவன் மெல்லக் குவிவின் மாமனின் கை
போல் எறிச் சாக்கடை கிணர்க்கு மேலேயே குதித்
தான். குதித்த மேல் ஒரு வேடிக்கை செய்தான்.

“மாமா! நீ இப்பேயே கிட
தான் போறேன்” என்றான்.

“மாப்பிளை! என்னை விட்டுட்
டுப் போகாதே மாப்பிளை!”
என்று கத்தினான் மாமன்.

“உங்களைக் கையைப் பிடித்து
கெளரியை தாக்கறதுக்கு நீ
என்னுடைய கை கொடுக்கணும்.
நீ சொன்னியே, அத்தப்
பெண்ணை இவ்ளிக்கே பார்த்து
தக் கல்யாணத்தைப் பெரி
நடிக்கணும்.”

“இதற்குத்தான் மாப்பிள்ளை. வா போகலாம்” என்று கையை நீட்டினான். கையைக் கொடுத்து மாப்பிள்ளை ஏற்றி விட்டான் பஞ்சவர்ணம்.

அவர்களுள் மாமனும் அடைக்கப் பட்ட குயிலிக்கு நேரம் ஆக ஆக நெஞ்சில் என்னமோ சேய்தது. அந்த அனதையில் வாசலிலேயே நின்று கொண்டிருந்த கிழவி பொய் ஊம்பாள். “குயிலே, குயிலே! கவலைப் படாதே. இப்ப வாரணன் வந்துடுவான். உடன்கூட கதையைத் திறந்து விடச் சொய்றேன்” என்று ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான்.

“மாட்டி. நான் கொஞ்ச நேரம் தூங்கறேன். நீங்க கம்மா இருங்க” என்றான் குயிலி.

“தீ அழவில்ல”

“இவளை பாட்டி” என்று குயிலி. மென்மன் விழலிடிப் கன்னுண்ட ப அளவுக் குத் திரும்பிச் சென்ருள். குயிலி யோசித்தான். அடைபட்டுக் கிடத்த நேரத்தின்படி. அவளது விளையாட்டுப் பூக்கி அளபாட்டில்கூட. அந்த அனதையில் தனா கரத்தின் தாற்றம். அவனைக் திணற வைத்தது. நெஞ்சிலே வேடிக்கை யாகப் பல எண்ணங்கள் தோன்றின. “அடியம்மா! இந்தத் தஞ்சாவூரிலே எல்லாக் தெருவும் மணக்குது. நம்ம தெரு பட்டும் தாறுது. ஸுயன் கடைத் தெருவுக்குள்ளே நுழைஞ்சா அத்தரு மணக்குது. ஸுயன் குளத்தில பால் சேலக்காரம் மணக்குது. கஞ்சத்தட்டான் குயிலிலே விடெல்லாம் கன்னித் தமிழ் மணக்குது. வெல் விதிப் பக்கமாப்போளு ழுமத் திரிலே நெய் மணக்குது. கொஞ்ச நேரம் போளு. ஸட்டுவும், போனியும் மணக்குது. தாய்தா பகால் சத்துலே விட்டுக்கு விடு பா மணக்குது. அப்படிப் பாடுருங்க. பூக்காரத் தெருவிலே தெரு வெல்லார் போஜாப் பூவும், மல்லிகைப் பூவும், சம்பங்கிப் பூவும் கொட்டித் கொட்டி வச்சிருக்காங்க. அத்தத் தெருலே பூ மணக்குது. சதாசிவத் தண்ணர் கடை வாசலிலே கொய் யாப் பழம் மணக்குது. காக்காயின் குக்கிலே முத்திரிப் பருப்பும் மணக் குது. பட்டு நூல்காரத் தெருவிலே அவரிச்சாயம் மணக்குது. கீழ வாச லிலே சித்திரம் எழுதறவங்க. என்ன என்னவோ பச்சிலைகளைக் கலந்து சித்திரம் திட்டருங்க. அங்க போளு சித்திரமே மணக்குது. கங்கணம், வண்ணச் சேய்புறவங்க கடை வாச லிலே அரக்கு மணக்குது. வாரத்திய சாலைலிலே வச்சிரம் மணக்குது. விதி யிலே வாராவது நடந்து போளு சத்தனம் மணக்குது. நம்ம ஊருலே

அத்தனை சபலங்களும்தான் எத்தனை அழகா கல்பனை பேசுருங்க. அவங்க ளுக்கு தா மணக்குது. மொத்தத் திலே தஞ்சாவூர்த் தெருலே மணக் குது. ஆளு நம்ம ஒரு தெருவிலே மாத்திரம் பொய் மணக்குது. இக் தனை தெருவுக்கும் மாறுதலா ஏன்

ஒரு தெருவிலே போய் மணக்கணும்? ஏன் இவங்களும்தான் மத்தவங்களைப் போல இருக்கக் கூடாது?" என்று அவள் என்னிடம் கொண்டே இருக்கும்போது திடீரென்று அவள் மூக்குக்குள் ஊதுபத்திரின் மணம் ஏறியது. "ஓஹோ, பக்கத்து வீட்டிலிருந்து வருதோ? என் அந்த வீட்டுப் பொண்ணு பார் வதி ஊதுபத்திர

வைக்கொடுத்தி வைக்குது. அதைக் கடுத்த வீட்டிலே இன்னும் ரெண்டு பேர் நின்றுக்கிட்டுச் சாம்பிராணி எல்லாம் போட்டு வீட்டையே மணக்கச் சொல்வாங்க. அதுக்கடுத்த வீட்டிலே ரெண்டு பொண்ணு, வாசல் கதையோரத்தில் நின்றுக் கிட்டு, "தெருவில் வாராடுனா? என்னைச் சத்திடு திரும்பிப் பாராடு?" என்று பாடிக்கிட்டு இருப்பாங்க. குயிலி சிரித்துக் கொண்டாள். "நாங்கு எம்மவ அகதப் பத்திரி" என்று எண்ணும்பொழுது ஒரு வீட்டில் இருந்து நாட்டியம். ஆளும் சத்தம் கேட்டது. தெருவிலே

சத்தம் குறைந்தது. பொழுது போய் விட்டது. விளக்கெதிரி விட்டார்கள். இனி இந்தக் தெருவியே நம்ம மனிதன் நடமாட மாட்டான். ஒருசிலர் நட மாட்டம் அதிகம் இருக்கும். மாமனும் வந்து விடுவான். வந்தால் அவன் எத்த முறையில் வருவான் என்று வார கண்டார்கள். அவன் வருவதற்குள் விட்டை விட்டுத் தப்பிவிட வேண்டுமோ? இரப்புக் குயிலியின் மனம் வேதனைப் பட்டது. எங்கேனும் ஒரு பரணை இருந்தால் அதன் மீது ஏறி ஓட்டைப் பிரித்துக் கொண்டு சென்று விட்டால் என்று அவன் எண்ணினான். கயிலி ஒவ்வொரு இடமாகக் கை வைத்துக் கொண்டே வந்தான். அங்கே பழைய பரணை விடுத்த இடத்தில் அடிக்கட்டை மாத்திரம் கயிலிய ஓட்டிக் கொண்டிருந்தது. அதனியே ஒரு காய் வைத்து அந்தக் கட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு, குயிலி ஏறியான். மனமாவென்று கட்டை முறிந்தது. குயிலி தொழுகை என்று கீழே விழுந்தான். அவனது கையை கை தளர்த்துக்கொண்டே போயிற்று. "ஐயோ" என்று மெதுவாக மெய்கை மிரமப்பட்டுக் காய் வெளியே எடுத்தான். அவன் கையில் இவ்வளவுக் கிராயத்திருந்தது. அவனையும் அதியாமல் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் வந்தது.

அப்போது, "குரங்கு குரங்கு" என்று மிழை கத்தும் குரம் கேட்டது. குயிலி திருக்கிட்டான். தன் அறையிலிருந்து சத்தம் கேட்டதாத்தான் மிழை இங் வானு கூறுகிறானோ என்று பயத்தான். அப்போது முற்றத்தில் ஏழெட்டு மாக் காய்கள் விழுத்து கொண்டிருந்தன. அதைப் பார்த்து விட்டுத்தான் மிழை "குரங்கு" என்று கத்தினான்.

தஞ்சாவூரிலே சில நேரங்களில் ஆகா வத்திலிருந்து காசு மழை பொழியும். வெள்ளிக்காய் மழை கடிப் பெய்யும். பக்கத்து வீட்டும் உயர்த்தி வீடுக்கும் அப்பனம், கறியடாம் முதலியன மழையாய்ப் பெய்யும். பழை மடத் தின் ஐராளிகள் வீட்டுக் கூரையில் கேட் டும், குரங்குகள் அத்தனை அதிகம். "ஏதோ ஒரு குரங்கு பீசு விட்டு மாமரத்திலிருந்து மாங்காய்களைப் பறித் துப் போடுகிறது. ஊறுகாய்க்கு ஆகும்" என்று மிழைக்கியடம் மாங்காய்களை எடுத்தெடுத்து வைத்துக் கொண்டான் சின்னம்மா. மாங்காய் போடுவது தவறு விட்டது. குயிலி என்னவென்று எண்ணித்தான். அவன் காறியே மெது வாக "டம் டம்" டம் டம்" என்று டோலக் வாசில்கும் சதகம் கேட்டது. "அட! சின்னத்தம்பி" என்று எண்ணி

தும் குயிலி. ஆம்! குயிலியின் வீட்டுப் பின்புறத்திலிருந்து மாமரத்தின் மீது சின்னத்தம்பி உட்கார்த்திருந்தான்.

அதே சமயத்தில் வானுமுறத்தி லிருந்து "மக்லியப் பூ, மக்லியப் பூ" என்று குரம் கேட்டது. சின்னம்மா அவசரமாக வானுக்கு விசைத்தான். வெளியே முத்திரிக்கொட்டையும் நானுத்து வைப்புகளும் நின்றுத் தார்கள். அவர்களில் ஒருவன், மக்லி கைப் பூக்களைத் துண்டித்து முடித்து கொண்டு, "மக்லியப் பூ வேணா கணா?" என்று கேட்டான்.

"காசு நானுக்கு வரக்கிக்குவியா?" என்று சின்னம்மா.

"கடலு? சோறுக்கு எங்கப்போவது?" என்று அவன். அதற்குள் முத்திரிக் கொட்டை "நம்மனைப் பட்டினி போட்டுடுவாங்கணா? மக்லி கைப் பூவாட்டம் சம்பா அரிசி சாதம் போடுவாங்கடா" என்று.

"பழையது இருக்கு போடமேன். நானு முழம் கொடு." என்று.

"நானு கொடுக்கும் சோறு போட்டா நானு முழம் தருமேன்."

"அதுக்கு வடிச்சா வச்சிருக்குது? உங்கு மாத்திரம் போடுகிறேன். இங்குமிருந்தா நானு முழம் கொடு."

"சரி, இத்தான்" என்று ஒரு கைப் பூவை அன்னிக் கொடுத்தான்.

"வெறும் பூவை வாங்கி என்ன செய்வது? கட்டித் தா."

"பீசுவே தா கொஞ்சம் தாங்க."

சின்னம்மா உன்னை சென்று அவசர அவசரமாக வானு நானு எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்து அன்னிடம் கொடுத்தான்.

"என்னம்மா, நனைக்காமக் கொண் டாத்திருக்கேனோ?" என்று சொல்லிக் கொண்டே அந்தப் கைவன் உன்னை ஓடி முற்றத்தில் அருவிலிருந்து அருக்குத் தண்ணீரில் அதை நனைத்துக் கொண்டே கன்னாக்கு ஒருமுறை விட்டை நோட்டம் விட்டான். வெளியே ஓடி வந்தான்.

"என்டா அவக்களைக் கேட்டா நனைக்க கொடுக்க மாட்டாங்க? அடி கப் பிரச்சனி!" என்று கத்தினான் ஒரு கைவன். இதைக் கேட்டு அவன் வெளியே ஓடி வந்தான்.

"அவனை ஏன் கொல்கிறீற? எனக்கு ஒரு தடை மிச்சம்" என்று சின் னம்மா. ஒரு முறத்துக்கு முன்னு எண்ணி களை வைத்துக் கட்டினான் முத்திரிக் கொட்டை. சின்னம்மாவுக்குக் கோபம் வந்தது. "என்ன, உன்னிடம் மாலை கேட்டா, நானுதான் தருவே போய் இருக்கி? தெருக்கமாக கட்டு" என்று கோபித்தான்.

லாபோனி ஸ்னோ

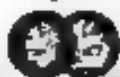
முகத்தில் பனியின் மேன்மை யிவிரச்செய்கிறது

லாபோனி ஸ்னோ உங்கள் முக அலங்காரத்தைப் புத்துணர்வுடன் துவங்கவைக்கிறது. அழகூட்ட ஆரம்பிக்குமுன் இதில் சொற்ப அளவைப் பூசுங்கள், போதும்; உங்கள் ஒப்பனை எவ்வளவு சுலபமாகப் பொலிகிறது என்பதை கண்டு நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவது நிச்சயம். லாபோனி ஸ்னோ சுரப்பசையைடும் அளிக்கக்கூடியது என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்!

மேனி சிலிர்க்குதி...

...பின்னே துணிகளினே. கவிதையும்
ஒளிவண்ணங்களில் ராஜ் ரத்தினி,
ராத் ராணி வாயில்கள். அல்லது, கட்டழகு
போதும் புல் வாயில் ராவல் பிள்ளைஸ்,
தயிர, வெளிசெவ்வத்த கோல்டன் பிளோம்
மற்றும் 2225 மல்கள். பின்னே வயல் பிளிர
உடம்போடு காற்றுகிழையும் ஆர்கண்டுகள்.
அழகான ஆண்டகன்கு பின்னே.

பின்னே

"சரி, நீக்கினை பூனை அடுக்கித் தாங்க" என்றவுடன், கண்ணிக்கு நாங்கு பூக்களாக எடுத்துக் கொடுத்தான் சின்னம்மா. முத்திரிக் கொட்டை கட்டிக்கொண்டே இருந்தான். மதற வர்கள் "இவன் சொறு திக்கப் போனான் அதுக்கு நம்ம ஏண்டா திக்கணும்?" என்று சொல்லிப் புறப்பட ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்போது சீனாஸ்குந்து 'டே, இங்க என்னடா கட்டம்?' என்று ஒர் இடிக் குரல் வரவே, பையங்கள் திரும்பிட்டுத் திரும்பினார்கள்.

"தொடுக்கருணங்க!"

"மல்லியப்பூ கட்டுறேணங்க" என்று பவத்து கொண்டே சொன்னான் முத்திரிக் கொட்டை.

"ஏன் பண்ண? மாயசுத்தகார தொடுப்பிற்கு! கட்டிவந்து கொடும் போங்கடா" என்று பூனைப் பித்திக்குக் கொண்டு, அவளை அடிக்கப் போகிற, பையங்கள் ஓட்டம் எடுத்தார்கள்.

"நல்ல சஞ்சம், மாலை தயாராய் இருக்குது" என்று உள்ளிக் கொண்டு சின்னம்மாளை உற்றுப் பார்த்தான் பஞ்சவர்ணம்.

சின்னம்மாள் தடுக்கினாள். "என் தங்கச்சி" என்றான் குயிலியின் மாமன்.

"இதோ பாரு! மாப்பிள்ளை வந்திருக்காரு!" என்று பஞ்சவர்ணத்தை அவளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தான். இதைக் கேட்ட பஞ்சவர்ணம் மாப்பிள்ளை முறுக்கொடு நடக்கும் எண்ணத்தில் நடத்தான். சாதாரணமாக தட்டிவிடுந்தான் அவன் அவ்வளவு தடுமாறியிருக்க மாட்டான்.

மாப்பிள்ளையாதனால் திரும்படி தனியில் இடிக் காமல் உள்ளே நுழைய வேண்டும் என்று எண்ணினான் பஞ்சவர்ணம். ஆகவே சிறிது குவித்து வந்தான். வாய்திறந்து தடுக்கி அவன் மேல் விழப் போனான். அவன் விழுவதைப் பூசித்து கொண்டான்.

"ஏன்னோ! இந்த ஆறு யாரு?" என்று கேட்டான்.

"ஆறு என்று சொல்லாதே! மாப்பிள்ளை என்று சொல்லு. பஞ்சவர்ணம் தெரியாது? பாவைக்கத்துப் பஞ்சவர்ணம்! கேள்விப்பட்டதில்லை? பாட்டிலே புலி! அவரு கையிலே கயிறைப் பிடிச்ச ஆட்டினார்கு சந்திரன், சூரியன், புதன், ராகு, கேது எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன ஆடும."

"உலகம் ஆடுதோ இவ்வியோ, இப்ப நீங்க ரெண்டு பேரும் ஆடறீங்க!" என்றான் சின்னம்மா.

"சரி, அந்த அறைக்கு எளியைக் கொடு."

"இதை ஆபீஸ் வேலை அறிவிமா? நான் கழித்து வருகிறேன்?"

"ஆயிரம்! ஒரு மின்னொளிக்கூட இல்லாமல் ஒரு மெட்டை கூடப் பண்ணச் சொல்லிக் கண்டியாண்ட உத்தரவு போட்டித் தொலைக்கோடா, புது மானேஜர்!"

"வதுக்கு...?"

"நான் அந்தக் குட்டியைப் பாக்கணும். மாப்பிள்ளையைக் கூட்டிக்கிட்டு வந்திருக்கேன்."

"சாவி எங்கிட்ட இல்லை, உன் கிட்டத்தான் இருக்குது. நீ உள்ளே கொகாதே. நீ அந்தக் குட்டியை அடிப்பே" என்று அவன் போகும் வழியைத் தடுத்தான் சின்னம்மா.

"நீ யாரு என்னைக் கேட்க?" என்று அவளைத் தள்ளிவிட்டு ஓடிச் சென்று அந்த அறைக்குதலையக் காலாய் உதைத்தான் வெள்ளை. உதைத்தால் பூட்டுத் திறக்குமா? மறுபடியும் தன் பஸ் கொண்டமட்டும் உதைத்தான்; அப்படியும் கதவு அகலவில்லை.

"மாமா! அந்தக் குட்டி கெட்டிக்காரத்தனமா உள்ளே இருந்தே வெளியே பூட்டு போட்டுப் பூட்டி விடுக்குது!" என்றான் பஞ்சவர்ணம்.

"ஆறு எங்க பூட்டிக்க? தான்தான் பூட்டினேன்" என்று தான் பூட்டியது நினைவுக்கு வந்ததனால் சாலையைத் தடு மாறிக்கொண்டே ஈடிவிரிந்து எடுத்தான். பூட்டைத் திறத்தான், கதவைத் திறந்துகொண்டே "வா வெளியே, இன்னகி நிச்சயதாய்ப்புலம்" என்று கத்தியபடியே உள்ளே நுழைந்தான் வெள்ளை. திரும்பிட்டான். குயிலியைக் காணவில்லை. கூரை பீறித்திருந்தது.

அதன் வழியே பூரணச் சத்திரம் தெரித்
தது. கடகட வென்று சித்திரம்
வெள்ளை. "மாப்பிளா நீங்க சொன்னது
சரிதான். அந்தப் பய உங்க எதிரி
தான். மாப்பிளா! இங்க வந்து அவனைக்
கொண்டு போயிருக்கான்" என்று
சத்திரம்.

"ஏய், என்னை ஏமாத்தவா பாரக்
கிறே?" என்ற குரல் பின்னிருந்து
கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தால், நீக்
கொழுத்து போல் கோபமே உருவாக
தின்னான் பஞ்சவர்ணம்.

"ஒசியேன குடித்து விட்டு என்னை
ஏமாத்தவா பாக்கிறே?" என்று பாய்ந்து
வந்து குயிலியின் மாமனின் குடுமியைப்
பிடிக்கப் போனான் பஞ்சவர்ணம்.
அவன் குனிந்து கொண்டேயே பஞ்ச
வர்ணத்தில் அவ தூணில் பட்டது.
ஒய்ந்த தூண் அமைத்தால் பஞ்ச
வர்ணம். அப்போது எதிரி விட்டு வாச
லில் விடந்த வண்டிக்குள் ஏதோ சிலர்
போய் கேட்டது.

இரண்டு குடிசாரர்கள் ஒரு வீட்
டியில் இசைத்து என்னைவிட்டாலும்
அந்தத் தெருவிலேயே ஒரு பரபரப்பு
வண்டியிற்று. பய வீடுகளில் கையுடன்
படர் படரென்று நிறத்தன. ஒரு
கண்ணி எதிர்தால் மறத்திரும்பும்
காக்கைகளெல்லாம் எப்படியும் பறக்
குமோ அப்படி உன்னை இருந்த பணக்
காரர்கள் எங்கே தங்கக் கிதையும்
வெளியாகி விடுமோ என்ற பயத்தில்
வெளியே ஓடத் தயாரானார்கள்.
"ஐயோ!" என்று என்னை வண்டியைக்
கட்டிக் கொண்டு எதிரி விட்டுக்கு
வந்த செல்வா ஒருவர். "ஏய், வண்
டிக்காரா! வண்டியையும் மாட்டையும்
பின்னாலே கொண்டா!" என்று
சொல்லிவிட்டு ஓடினார்.

வண்டிக்காரன், 'தங்கா வேணும்,
உங்களுக்கு' என்று மனத்தில் எண்ணிக்
கொண்டே வண்டியைப் பூட்டி ஓடி
பட்டான். இத்தனை ரகசியங்களைவிட
யில் குயிலியும் அவளது கூட்டத்தினரும்
அந்த வண்டிக்குள்விருந்து வெளியே
குதித்து ஓட்டமெடுத்துப் பறத்ததை
யாரும் எண்ணிக்கவில்லை.

க க க

மின்மத விவாதத்தில் கஜனுபாய் ரதி
போல் நின்றுள். பொன்னும் மணி
களும் அவள் மீது மின்மின. ஆகையத்
தாக்கு மானியில் செல்வப் பகலியேயே
அவர்காரன் செய்து கொண்டாத் தொடக்
கினான்.

தன் வகையில் இருந்த மோதிரத்
தைப் பார்த்துக் கொண்டே, "ஏய்

ஆமாஜி, மகாராஜா இப்போது என்னை
செய்து கொண்டிருக்கிறார்?" என்று
கேட்டார் கஜனுபாய்.

"என்ன செய்வார், ராணீஜி! பிள்ளை பிரதாபன் வந்திருக்கிறார். அவனிடம் தம் பிரதாபனைப் பேசிக் கொண்டிருப்பார்!"

"பகல் உணவுக்கு மாத்திரம் மூத்த பிள்ளையாக 'கப்பிட்டுப் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துத் தங்கத்தால் வாசை இலை போட்டுப் பரிமாறக் கொள்ளுமோ? இவ்வய பிள்ளையுடன் அந்தரங்கமாகப் பேசும்பொழுது ஏன் இவரை அருகில் இருத்தி வைத்துக் கொள்ளவில்லை?" என்று தன் கணவர் பாவாஜியை இடது கையால் கட்டிக்காட்டி ஆமாஜி கைக் கேட்டார்.

"அதுதான் நீக்கினை 'அந்தரங்கம்' என்று சொல்கிறீர்களே?"

"அந்தரங்கப் பேச்சில் கைத்து கொண்டு இருக்குத் தகுதி இல்லையா? இவர் சாப்பாட்டு ராமனா?" என்று கஜனுபாய் கேட்டவுடன் ஆமாஜியால் 'ஆம்' என்று சொல்வதும் முடிய வில்லை; 'இல்லை' என்று மறுக்கவும் இயலவில்லை. பாவாஜி அவர்கள் பக் கத்தியேயே இருக்கும் பொழுது ஆமாஜி வேறு என்ன செய்வார்? மெனமென இருந்தார்.

"ஏய், ஆமாஜி! அவருக்காகப் பயப்படுகிறாயா? மகாராஜா என்ன நினைக்கிறார், சொல்!" என்று கோபித் தான் கஜனுபாய்.

"ராணி சாமிபா என்ன நினைக்கி தீர்க்க?"

"ஏன் நான் சொல்வதைத் திருப்பி அப்படியே என்னிடம் சொல்வாயா?"

"இல்லை, இல்லை. நீங்கள் நினைத் தால் சரியாய் நினைப்பீர்கள். மகா ராணி சாமிபா, உங்கள் புத்திகர்மை உங்களுக்கே தெரியாது! மற்றவர் களுக்கெல்லாம் முகத்தில் அழுததால் வெளியே தெரியும். உங்கள் முகத்தில் குயிலியின் அழகுப் செர்ந்து ஹோலிக் விழது!" என்றார் ஆமாஜி. கஜனு பாய்க்கு மூக்குத்தி பிடிக்காதோ என்ற கருத்தில் குயிலியைத் துதிக்க ஆரம்பித்தார் அவர்.

கஜனுபாய் பக்கத்தில் இருந்த ஜெபகண்டைய ஒலித்தான். "ஏய் தோழி, ஆமாஜிக்கு அக்வா, வட்டு, பாதாமிரீ எல்லாம் கொண்டு வா!" என்று உத்தரவிட்டான். யுவராஜா பாவாஜி, "அப்ப பயனோ! உன் அதிரஷ்டமே அதிரஷ்டம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டார். மனத்துக்குள்ளே!

கஜனுபாய் மேலும் பேச்சைத் தொடர்ந்தான். (தொடருக)

வலியா?

அனாஸின்

வலி நிவாரணத்திற்கு மேலானது
ஏனெனில் 4 வழிகளில்
வேலை செய்கிறது

டாட்டரின் பந்திரமான மருத்துக் குறிப்பைப் போல், பல மருத்துகள் இணைந்த ஒப்பற்ற கலகவயா விய அனாஸின் மூலம் 4-வழி நிவாரணம் அறி விகளில் கிட்டும்:

1. வலிகைத் தணிக்கிறது அனாஸின்—வேலமாக.
2. வலிக்குக் காரணமாக அமைமும் படபடப்பை ஆற்றுகிறது அனாஸின்.
3. வலியுடன் இயல்பாக இணைந்துவரும் சோகை வெல்லுகிறது அனாஸின்.
4. வாட்டத்தைப் போக்கி, அகமும் மூகமும் பகறய- படி மலரச் செய்கிறது அனாஸின்.

நவீர, தலையலி, சளிபோடு உடைய ப்புரு, பல்வலி, உடல் வலி ஆகியவற்றையும் தணிக்கிறது அனாஸின்.

**அதி வேகமாக நிவாரணம் பெறு
2 அனாஸின் சாப்பிடுங்கள்**

பேராசிரியர் கத்தரத்திலிருந்து வெளி
 வீடுக்கு இயைந்ததை மீண்டும் மீண்டும்
 ஒன்று எழுந்தது. அவர் விடு குழந்தைகளைப்
 போல் விம்மி விம்மி அழ்ந்தார்.

அவருக்கு முன்பு அவரது மகன் சம்பந்த
 ஐண்டைப் புத்தகம் போட்டு திறந்து விடக்கூடாது.
 அதைக் கட்டுவதற்காகத் திறந்து விட்டதை
 போலிருந்தால் அவர் அங்குள்ள பையன் போல்
 அழத் தொடங்கினார்.

பேராசிரியர் மனம் கவலையில் முழுகி
 முண்டான நான் மாலை நடந்த திருவிழை
 கோலையாகக் கவிதைத் தொடர் போல்
 எதிர்ப்பட்டன.

விலா முத்து

"விருக வகுசு. பேராசிரியர்!"

"தயக்காரம் வரை!"

"வணக்கம் ஸார்!"

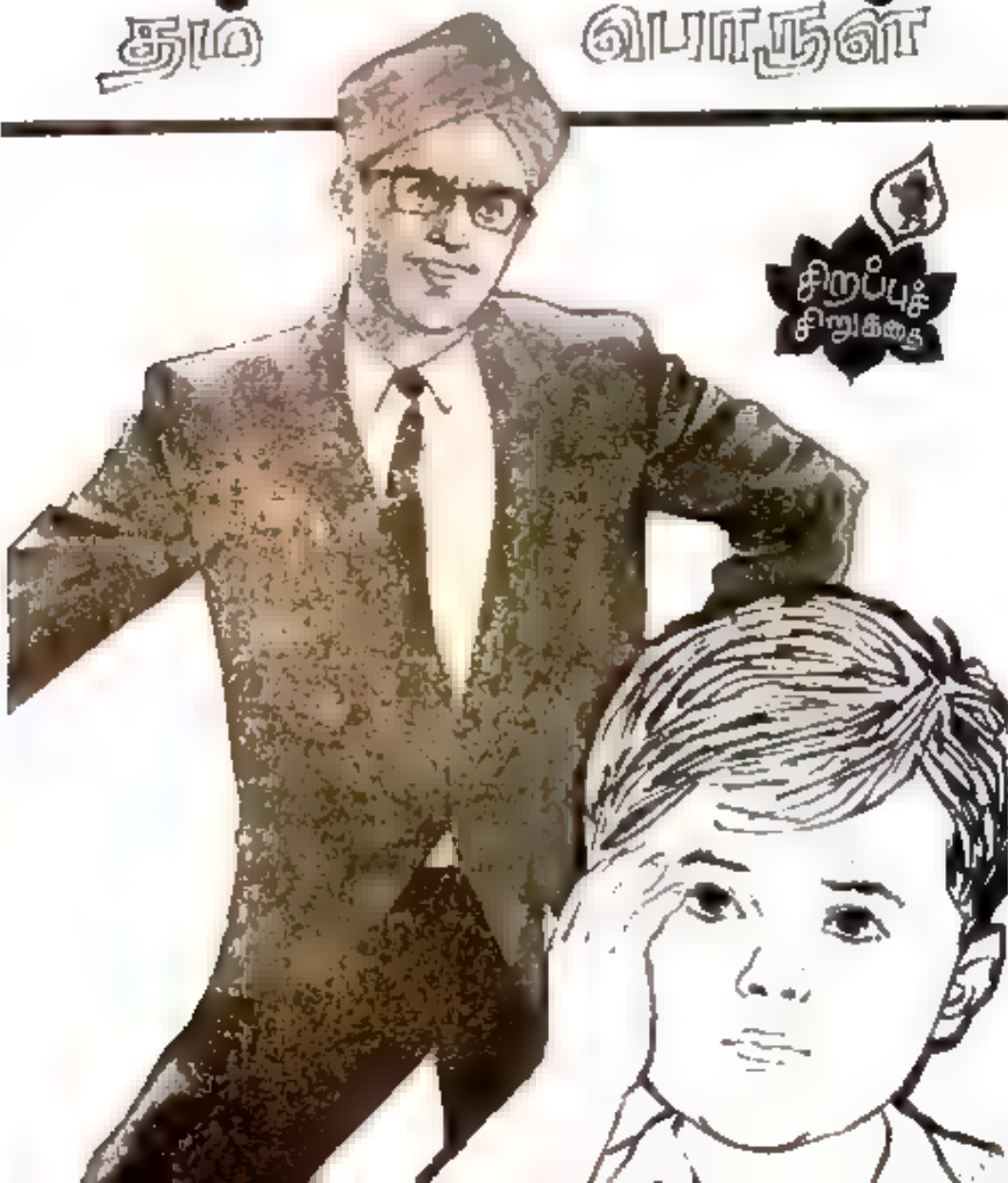
"தூதர் அங்கு வந்தார்!"

"ஆஹ! எங்கில் புரொபைஸ்!"

அவ்வாறாய்த் ரவித்திர பாரதியின் வார
 லின் குழுவிலிருந்தோர்க்கும் பெருமையானவர்
 அவருக்கு அறிமுகமானவராகும். அந்நேரம்
 கர்ப்பமும் அவ்வாறு வந்து குவிந்தன.
 பேராசிரியருக்கு ஐந்துமணி தகவல்
 தான் செய்தது. இம்மையே அப்பாவித்தனம்

சூடம்

பொருள்

என்பது...

த.சா.ராஜ்

கொழுவத்தைப் பெரும் பொருட்டு அங்கு சென்றுவிடு என்று!

இதற்குள் சிறுவன் ஒருவன் ஓடி வந்து அவர் மொட்டைச் சுவரைத் தொட்டான். இவ்விருது சிறுமி சத்தமும் கழலியும் புது மணிசொத்தத்தான். கொழுவன் வேலும் தந்த சிறுத்த இளஞன் ஒருவன் வந்ததோட மிட்டோல்கள் அணி அங்குண்டிய மணிகள் கையில் கொடுத்த மிட்டோலு கொடுத்த அவர்டம் அளித்தான்.

"எங்கருக்கடவா மிட்டோல்!" என்று சிரித்துக்கொண்டே கிணிலி அக்காராத்தி. நம் கையில்லுக்க மிட்டோல்கள் மணிகள் என்னவென்றும் நினைத்துக் கொண்டே.

"இன்று நான் எங்கொருங்கு குழந்தைகள் காண்பேன்" - மீளத் தெரியாமல்தான் நடைத்தவையு உந்தி. அவரும் அவருடைய தந்தை கம்பலம் அம்மை ஏன் அங்குள்ள திரைச்சுவை வெதிரி கரமான நடத்துவதில் சிறுமகள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவ்வாறாய்த் தமிழ்ச் சங்கம் குழந்தைகள் தினம் கொண்டாடினது.

அங்கு குழுவிலிருந்தவர்களின் உணர்வுகளையும் குழந்தைகள் கூறி வெளி யுபொண்டிருந்தது. வேலிக்குள் வந்த பற்பல வணிக ஓய்வர்கள் பெரிய அளவில் வரிசையாகக் கொண்டுவந்தனர்.

குழந்தை ஏதாவது தன் தந்தையுடன் வந்தாடிக்கொண்டிருந்தனர். அங்குண்டிய மீட்டும் தெளிந்திருந்த கைர உறுதி அவரது குழந்தை தவறாமலிருந்து வேலிப்பட்டியை "நீ கொண்டு கொண்டுவந்து உணர்". அது ஒலியத்தின் கிணிலி. மெய்யே நடக்காது கத்தாராத்தி. "கொழுவன் இவன்குழை!" என்று ஒலியத்தின் கீழ் திங்குர். குழந்தை சிறுஞானம் சிலஞானம் பார்க்க அருந்திக் கொண்டிருந்தது. அங்குண்டிய குழுவின் மொழியை கொண்டுவந்தே உட்கொண்டிருந்த.

"சே! என் மீட்டே விடுகிறவா நன்றாய்!" மொட்டையுதறியும் மூலம் கண்களில் இருபதாவது மொழையும், மொழிவினை சிமிர்ந்து பார்த்தார். தென்மேல் மதிலைவாள் நடுமேதன் காலின் அரவணம் மமதரிமலின் மூலம்

ஒரு டிரேடு மார்க்ககில என்ன இருக்கிறது?

INTERPUN/IG/1 A

ஏராளமான விஷயங்கள்

மெலும்புபோலான பிறைப்பகுப்போடு டிரேடு மார்க் என்பது ஒரு விவரப்பாடு. கையின் சின்னம்தான். அங்கு, அதற்குப் பெயர், உதாரணமாக, மெலும்பு போலும் டிரேடு மார்க்காக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அது, கற்றுப்போக வாய்ப்பாக உருவாக வாய்ப்பு. மெலும்புபோலான பிறைப்பகுப்போடு டிரேடு மார்க் என்பது கற்றுப்போகக் கொடுத்தல். இது நூற்றுக்கூற்தான் உருவாகக் கூட முடியும். நாமோ துணிகளைத் தயாரித்து வரும் ஆலைகள் அல்ல. அவற்றின் ஒத்தமை, அளவையும், முயற்சித்தல் ஆகியவற்றின் சின்னமே இந்த டிரேடு மார்க்.

ஒருவரை, எவ்வளவு முயற்சிப்போம், தேர்த்துப் பார்க்குமோ அவரை விடக்கூடாது. சின்னம் பெறுவதற்கான உத்தரவாதமே அந்த வாகையின் டிரேடு மார்க்.

லாஸ்பாய் க்ரூப்

தி அரவிந்த் மில்ஸ் மிமிடெட்,
தி ராய்ப்பூர் மானுபாகசரின் கம்பெனி மிமிடெட்,
தி அசோகா மில்ஸ் மிமிடெட்,
தி ஸ்ரீரங்கம் மில்ஸ் மிமிடெட்.

தி அருளு மில்ஸ் மிமிடெட்,
தி அகமதாபாத் கிபி காட்டன்
மில்ஸ் கம்பெனி மிமிடெட்,
தி நூதன் மில்ஸ் மிமிடெட்.

தலைவலியா?

அவேதன்

சாப்பிட்டு உடனடியாக நிவாரணம் பெறுங்கள்

த. சரபாசா

SARABHAI CHEMICALS

இ.இ. ஆர். சாஸிப் அடை மகன் திருவாரணம் பெருங்கல்
அவர்களின் சொந்த டிரேட் மார்க்ஸாகும். காலத்தி
பெரிசுரத்திற்கு உடனடியாக நிவாரணம் பெறுங்கள்.

அற்புத 'அவேதன்' அடங்கிய அவேதன்
தலைவலி, தும்தோஷம், பற்றாக்குறை
இதர சாதாரண வலிகளிலிருந்தும்
கொவுகளிலிருந்தும் துரிதமாக.
தினமய துரு, நிவாரணம்
விவரணத்தை அளிக்கிறது.

India SC 31A/87 Trade

அப்பா சந்த அதுவரைப் பார்த்துக் கேள்
டார். "இது என்ன விஷயம்?"

அனுபவம் பாது உதட்டைப் பிழை
கிணர். "இவைகளில் எவற்றையும் விடிக்
கூக கொடுப்பதில்லை. டிக்கெட் மூலம்
அதிகப்பட எவ்வளவுப் பெறுகிற குழந்தைக்கு
இது கொடுக்கும்." போர்ட்டாக்கர் சலிந்து
தான் பாது. "231" என்ற எண் டிக்ட்டாட்
பெறுகிறது. போர்ட்டிவர் கடிப் ஸ்டைலாக்
திருந்து ஒரு ரூபாய் தொட்டை எடுத்து மக
னிடம் கற்கார். "நீயும் டிக்கெட் வாங்கு.
அதிகபட்டைதவிர்தான் பார்ப்போமோ?"
மாயன் கவி வெறுப்போடு ஒரு கடி வரிசை
என்கிறார்.

நிகழ்ச்சி தொடங்க இன்னும் நேரம் இருந்
தது. சங்கத்தின் செயலாளரும் மற்ற அன்
டர்களும் அவரைக் குழந்தை கொண்
ட ரிட்கள். "இந்த ஆண்டு நியைவு மலர்
செய்யப்பட சந்தேகம். முன்பேயே போகவே
கடவுளனுடைய உதவியைத்தான் நம்பவேண்டு
கிறது." என்று சொல்லுகிறார் கூறினார்.

"பொறுப்பைச் சரிவாழியிடம் ஒப்படைத்து
விட்டால் போகிறது. விளம்பரங்கள்
செய்யப்படுகின்ற அவருக்கு எழு இன்னமே மீட்ட
யாதே!" போர்ட்டிவர் தடைத்தவாறு
பொறுத்தார்.

"நம்பமுடியாது. ஆண்டு மலர் வெளியி
கெட்டாகவாக இருப்பதில்லை என்பதற்கான
உதவியுக்குத் தெரியுமே! அதுவும் இந்த
மலரை நேருகிய நியைவாகக் கொண்டு வர
இருக்கிறேன். முடிவுக் முடிவுக் அளவை
குழந்தைகள் இதழாகக் கொண்டு வர
செய்யப்படும். வானியலியின் வாழ்க்கைக்
சரிதையும் அனருடைய திரிந்த சீடர்
ஒருவர் எழுதுவார். நீயேயும்..."

"மலர்! நீங்கள் அந்தப் புத்தகங்களைப்
பாட்டுக்கு மட்டுமே அவசியம் விளக்கிக்
கொடுத்தீர். உர வேண்டும். அதற்கு ஏதாவதான
வாய்ப்பை அளவாகச் செய்திர்கள் வணிகச்
சொல்லி விடுவோம்." செயற்குடி சதுர்
மேலர் கிருஷ்ணமூர்த்தி நுழைகிறார் கூறினார்.

"எத்தப் பாய் நீர் சொல்லுவீர்கள்?"

"அதுதான் ஸார்!"

குழந்தை நடந்து விடுவது நீடி
இதன் தொகுதி கவிபுத் குழந்தை
தெய்வம் அடிக்கெட்டுக் கிழித்து...

போர்ட்டிவரைப் போகவே மூலத்தில்
பாக்கியை வரவழைத்துக் கொண்டு
கடவுளின் குழந்தைமலர் போல் ஆபுட்க்
காட்டி அபிஷயம் செய்தார் மூர்த்தி.
கட்டிம நகையோலியில் அதிர்த்தது. போர்ட்டி
வர் வானத்தில் மிதந்தார்.

மாயன் கவிக்கு தாது டிக்கெட்டுகளோடு
வந்தான். அவரை அழைத்துக் கொண்டு
அதிகப்பட என்னுள்ள 'புக்'துக்குச் சென்
டர் கத்தரூர்த்தி. அதற்குப் போறுப்பாக
தீர்மானம் அருமையப் பரமமீட்கள் போடி.
போர்ட்டிவரை ஆன்புடன் வரவேற்று அவ
ரிடம் தாது எண்ணிக்கை சீட்டைக்
கொடுத்தான். பரபரப்புடன் அந்தத் தைப்ப
பித்ததுப் பார்த்தார். ஒன்றாவது '231'
இல்லை. மெனையாகச் சீட்டுக்களைப் கைய

"எனது உதவியைச் சரக்கம் கொண்டுதான்
விடே! பெருமேலியை? வானியல்! கவி
கூறினார்!"
"இன்னமே மலர் 231! இன்னு மலர்
கவிமலர் பெண் வாக்கம் கருகும். அளவை
எதிர்ப் பரமமேலியுக்கு..."

~~~~~
விடம் கொடுத்தார். அவன் 'பொய்யை
கவிமலர்'தான் ஒழுங்கும்.

போர்ட்டிவர் கற்றியும் தொக்கெட்டு.
அத்தக் கூட்டில் அவர்கள் இருவர் மட்டுமே!
'231' இயக்கமுள்ள சீட்டைத் தாக்குத்
தருப்படி போய்யைக் கேட்டால் என்ன?
சீ. இதைக் கவிமலர் அருமையப் பெரும
கவித்தது. கட்டிம சென்டர் நியைவு மலர்
கவிமலர்மீட்கும் தயாராகச் சங்கத்திற்கு ஒரு
விரும்பு வாய்ப்பு வான் என்ற நினைவும் வந்தது.
இப்படித்தான் நாம் வாழ்க்கையில் புரிந்து
பயம் செய்கைகளுக்குச் சாஸ்திரமும் கூறிக்
தாங்கித்துக் கொள்கிறோம். இவ்வளவு மூர்
வாய்ப்பும் இல்லாவிட்டது. கொளுத்து இது
பெரிய காரியம் இல்லை. அவை அளவைச்
செய்தாலும் செய்கைகூடும். அவைச் செய்கை
அளவுத் தன்மைப் பற்றி என்ன நினைவாக!

நாம் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த
கட்டிம மூலவர் போகிற வேளையில் போர்ட்டி
வர் வானியல் செய்தது அவர் நினைவுக்கு
வந்தது. அவர் மலர்மேலும். தத்துவ ஒள்கி.
என்றாலும், சாவு எதிர்ப்பட்ட வேளையில்
கிழிந்திருந்தபிடிமிருந்து கவிப் பெய்கட்டைப்
பகவத்தவரால் பிடுங்கித் தரித்துக் கொண்
டார். தம்மூலைய கவிர் அந்த கவிதா
கிழிவிடாது சாத்தியம் மிதிப்பதை வந்து
தமக்குத்தானே சமாதானமும் கூறிக்
கொண்டார். அதன் விளைவாக அவன் கம்
சன் மூலப் தன்மையில் மூழ்கித் தவித்துப்
போய் இறுப்பைத்துப் பார்த்தார். சிறகு
வாழ்தான் முழுதும் அத்தக் காட்டி அவ
ருமைய சன் மூலப் தொன்றி நெருமை
இடித்துக் கொண்டே இருந்தது.

மாயன் சம்பந்தம் எதிர்ப்பட்டான். அவ
னுமைய கவிமலர் ஒரு சர்ப்பர் பந்து. கவி
குழல், பிளாங்கிப் பெய்கட். துப்பாக்கி என்
வான் இருந்தது. என்னுளும் அவன் குழந்தை
திராமை பிரதிபலித்தது. அது போர்ட்டிவர்
சீக் மூலத்திலும் நினைவந்தது. "மொட்டார்

- கஞ்சை நாயகு
- ஆம்பே நாயகு
- தேவி தாள்
- தேவி நாயகு
- கஞ்சை நாயகு
- தரதாள்
- சீதாள்
- கனேசுரம்
- கோரம்

இந்தப் பெயர்கள்
ஏதாவது ஏழுது
மாட்டிலும்
அல்லலில்
ஒய்வோன்றில்
பெயரைக்
குறிப்பனவாகும்

இடத்தில், எங்கே, யிதழ்வேந்த

ஸ்ரீராம ஸ்வன்
லாட்ஜிங்

48, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

தலை: "COCHUTNI"

(Phone: 33000 & 27777 P. B. X.)

3 இலக்கம்

மாட்டில் ஒன்றிலாவது குடிசை)

ஸ்ரீ கனேசுரம்

இதர்

சென்னை நகராட்சி

இடமெடுக்கல்

இடம் - சாம்பல் (2 தனி பவுடர்கள்)
3 கிலோக்களில் தயார்)

வாறுவாய்கள் - 14 தினங்களில்
வந்தல், வடம் - 14 ரவுட்கள்
மட்டம், அப்பளம் முதலியன

சமத தயாரிப்புகள்

இத குறிப்பிட
வேண்டியது
விற்பனையாகிறது

மலபார் தேத்திரங்காய்
வறுவல் - இலிபு & காய்
விவரங்கள் தேவைக்கு எழுதவும்

ஸ்ரீ கனேசுரம் & கோ.

(Phone: 33445 & 27777 P. B. X. - 3 இலக்கம்)

48, தம்பு செட்டித் தெரு, சென்னை-1

அருணகிரி விவால்
சீயக்காய் பவுடர்

சென்னை நகராட்சி
சென்னை நகராட்சி

உங்கள் எக்ஸ்பெக்டேஷன்களையும் எங்களுடைய
புது வருட வாழ்த்துக்கள் !

எங்களிடம்
உங்களுக்குத்
தேவையான
உயர்ந்த ரக

கைவரங்கள்
மாணிக்கங்கள்
மரகதங்கள்
சீலங்கள்
கைவரப்பம்
கோமேதகம்
வேலப்பாடுள்ள
தங்க நாசைகள்
வெள்ளிப் பாத்திரங்கள்
இன்னும்
அருமைமயமான பரிசு
வகைகள்
(CUPS-TROPHIES-CASSETS & REPLICAS)
நிறைய கைவசம் உள்ளன

எங்கள் கோ-குழுக்கு விஜயம் செய்யுமாறு உங்களை அழைக்கிறோம்

பாபாலால் & கம்பெனி

வைம், பொன் நகை வியாபாரிகள்

ராட்டன் பஜார், மதராஸ் - 3

தினமும் குளித்துப் பட்டினித்துப் பாக்கிப்
காலா காவத்தில் சீவி முடித்துக் கத்தமான
கடைகளை அணித்து கொண்டிருந்தான். பார்ப்
பதற்குத் தூய்மையாக மட்டுமின்றிக் கவி
வாகவும் இருந்தான். பாரோடும் சிரித்த
முடித்துடன் கவகலப்பாகப் பேசினான். அது
மேலுணவுக் குறை சொல்வதற்கு ஏதாவது
அகம்பாடாக எவ்வ தனித் தனங்களாக
ஒரு சில நிமிஷங்களுக்குள்ளாகவே எத்
தனியோ விஷயங்கள் அகம்பாட்டு விட்டன.
தாராளமானாயிற்று மகன் எழுந்திருக்க
ஒரு காலில் சிரங்கு வெடித்திருந்தது. இதைப்
பார்த்த ஒக்கம்மாப் பாட்டி. "பய மக
ளுக்கு இந்த காலிகேயோ என்ன ஒப்பாரம்!
என்ன சொகுசு! சின்னவந்தா சேலுமன்ற
வெட்டியிலே அடம் பிடிக்கிறா சொறு நிக்க
மாட்டாளாமே! காலியே பூசை போட்டுக்

கிட்டுத்தான் வெவியிலே வருவாறாம்!
அந்தக் குட்டம்பத்திக் காதுக்குப் பூசை
இல்லாட்டா நடக்க முடியாதோ? மொன்கி
விறதற்கு முன்னாலே என்ன நிமிஷம்தான் பாருக்
களைம்!" என்றா குழலினான்.

சுரோஜியிலே சிரங்குக் காலிக் குட்டம்
பற்றிய காவாகக் ஏற்படச் செய்த ஒக்கம்மாப்
பாட்டி அதிதொடு நிறுத்தவில்லை. "ஒப்பது
வருசம் காழ்த்தாரும்கினை; ஒப்பது வருசம்
தாழ்த்தாரும்கினை. எவ்வையோ காலியே
நாறு கால இருக்குள்ளு தவிர்த்து நடக்கிறது
தாராளமானாயிப் பாய். கோலப் பதனார்
ஒருக்கம் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கார் என்
விறதை மறந்துட்டான். பக்கத்து கூலப்
பெருளார் தேவர் யகம் ராமலிங்கம் பாய்
கிளி மாதிரி ஓடுத்திடுவாத்தான் கலிராணம்
கட்டினான். தலையோடு, சொத்தொடு
தாய் வந்தா அது, கடைசியிலே என்ன ஆக்க
தென்க்கொ? கவலாணம் கட்டின மறு
வருசமே 'துயே'வன்னு போவிட்டானே!....
ஒன்று நான் காய்க்கலியே! யாருக்கு ஏன்
தென்க்பு! அதுக்குள்ளாற எத்தனை ஆட்டம்!"

பெரிசுந்தரி

கு.சி.முகீர்சாமி

தருவதாயும் சொல்லிப் பார்த்தான். அதையும் பவிசைக்கொ. இந்த நிலை அவன் எண்ணத் தேடி வந்தான்.

"நேத்தே ஒங்கிட்டே வரலாமென்று கிரியா. நூறு ஒரு சந்தேகம். 'அப்பா தான் வரவு சொல்வெனாம் பார்த்திருர். என்மிட்டே பணம் எது?' என்று சொல்லியிருக்கிறோன் என்று ஒரு பணம்... அப்பாமிட்டே பணம் காசு நீங்கதான் சொல்லமுடியும். நீங்க சொல்வீன் வரவென்று நான் ரயில் ஒரு முடிவாகது. தானாகவே நான் சொல்லவேண்டி. என் சொல்லலானி சொல்லக்கூடாது வேறு ஆள் வேலைக்கு வந்திருவாரு. அரும்பாடு பட்டுத் தேடின வேலைகளை எழுத்துக்குப்போன ஆயிரம்..." என்று பவவாருகத் தனது கஷ்டத்தை சொல்லி என்னையும் கவியெடுத்தும் சும்மிட்டான். அப்போது அவனுக்குக் கண்ணீரும் தளம்பியது.

"நான் நாலுநாளுக்குப் பதினா - ஐதனா வட்டி வேலையும்தான் துரேன்" என்று அவன் சொல்வது தொடங்கியது. உடனே தான் எழுத்து உயர்வோ போனேன். யாரையும் கேட்காமல் பத்து ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு வந்து அவனிடம் கொடுத்தேன்.

"வட்டி ஒன்றும் கா வேண்டாம். அறுபது போது அறுபது" என்றான்.

ரூபாய் நோட்டை உதவியை கைக்குத்த இடையில் வைத்துக் கொண்டு மறு முடியையும் அவன் கையில் சும்மிட்டான். அந்தச் சமயம் பார்த்து என் தாயார் கெளரவம் உத்தரன். கையில் கிடைத்த பணத்தை அவன் கட்டிப் பறித்துக் கொள்வானோ என்று தாராயணசாமி பயந்தது அவன் முகத்திலும் பிரதிபலித்தது.

ஆனால் அம்மா பணத்தைப் பறிக்க வரவில்லை. அவன் மானத்தைத்தான் பறிக்க வந்திருக்கிறான் என்பது அப்பறம்புதான் தெரிந்தது.

"தாராயண! வேண்டியே போய்ச் சம்பாதிக்கிறவன் என்னுடைய மனது வடிக் கேக்கிறேன். ஒவ்வொரு வேலைகளிலும் உயர்வாக இருப்பதற்குசாகரிக. இப்போ சம்பாதிக்காமல் விட்டால் சம்பாதிக்கப் போகிறேன் இதுக்குள்ளே கூடது காசு கேடி வக்கிரப்பெ - கலியாணம் காக்கி பன்றதற்குண்டு தாங்க கொடுக்கக்கூடாது. நீ என்சொன்னா அம்மா கருமத்திற்கே அப்பது ரூபாய்க்கு கைவிடலாமென வந்திருக்கே! திரும்பிப் போது வந்து ரயில் செவவுக்கு இடுசொன்னும் வந்து திக்கிறேன், நீ ஆம்பிசைப் புண்ணதானா?"

அம்மாவின் சொல்வம்புகளை என்னுடைய தாக்க முடியவில்லை.

"அம்மா! ரூபாயைக் குடுத்துட்டீர்கள். இனிமே போச்சு எதுக்கு? அவனுமே சம்பாதிக்க முடியவில்லையா. அது அவன் குத்தமா?" என்று நான் சிறி விழுந்தேன். அத்தகாச அம்மா இரண்டு மூன்று தாட்டை என்னோடு போனாள்.

அவன் மறு தானே வேலாந்ததாக்குக்குப் பயலாமானான். மறு மாதம் எனக்குப் பணத்தை அறுபது விட்டான்.

அதன் பிறகு - அவனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட ருங்கொரு செய்தியும் எனக்கு மிஞ்சி வித்தது. தாராயணசாமி ஓர்

"எத்தன வணிகம் குப்பை-கா தருகிறான்?"

"தாராயண தலைவர் இந்த வேலையையும் பார்த்தால் என்பதற்காக, வரப் போகிற நம்புதல் கெட்டு வரும் குங்கப்பெ சொல்லிக் காது கவனித்ததைக் கெட்டுக்கொண்டே, அதைத் தடுக்க."

4. "செவ்வாய் 1945. 1945. 1945. 1945"

ஆனால் கட்டுச் சொந்த வேலாந்ததானே ஒரு நோட்டை அரும்பித்திருப்பதான அவனுடைய தகப்பனார் என்னிடம் ஒரு நாள் சொன்னார். அவன் என்னிடம் உன் கார்டிச் சொன்னிருந்தார் வரலாகக் கழித்துக் கேள்விப்பட்டேன். சொந்த நோட்டைத் தொட்டு விட்டதாம். துத்தாவது மாதத்தின் தாராயணசாமி வேலாந்த தானே ஒரு பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டதாகவும் செய்தி வந்தது. தன பின் முன்னிலையில் திருமணம் நடப்பெற்றதாக அவன் வுதம் எழுதியிருந்தான். தகப்பனாரும் அக்காரும் வராமலே திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் அவன் அப்பாவுக்குத் தெரிவித்திருந்தான். வேலாந்ததாக்குக்கு வந்து சொன்னவர்களுக்குப் பணம் அறுபடியும், உத்தர கலியாணர் அகழைக்கும் வாதி இவ்வாயம் போல் விட்டதாம். மொத்தம் கூட ரூபாய்ச் செவ்வையே திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டாலும். இப்படி அவன் எழுதியதை ஊர் மக்கள் உண்மை என்று ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தார்கள்.....

தாராயணசாமி நடத்தைக் கெட்டுப் போய் விட்டான் என்றும், இனி அருக்குப் பணம் அனுப்ப மாட்டான் என்றும் ஊர்க்காரர்கள் முடிவு எட்டிவிட்டார்கள். ஆனால், கங்கைப் போல் மறு மாதமும் மணியார்டர் வந்தது! ஊர்க்காரர்கள் தடுக்கிட்டு விட்டார்கள். அவர்களுக்கு இதைவிடவும் அகிரச்சி தரக் கூடிய ஒரு விஷயம், அத்தக வருகும் நடந்தது. தாராயணசாமியின் மறைதான் ஒருவர். குற்றங்களுக்கு வந்துவிட்டு, கங்கை அருக்கு வந்ததான். இரண்டு நாள் கழிவிருந்தான். தாராயணசாமி மறைப்படியே கல்யாணம் செய்து கொண்டான் என்பதற்கு வேறு சான்று என்று சொல்லும் - அவன்

அவர் சொன்னது என் சித்திரவாசகம்
கிளர்ந்தது. அப்படியானால் தாராயணசாமியை
காண்கிறேன். பிடிக்காமல் போவதற்கு
எத்தனை காரணமாக இருக்க முடியும் என்று
கொள்கலானேன்.

"இது பொருண்மைய இல்லை" என்று
அவர்.

"அப்படிக்கு வேறு எதாவது இருக்கும்?"

"கொண்டிருமா? இதனால் சந்தி :
நான் எப்படி இருந்தாலும் இவர்களுக்குப்
பிடிக்கலாம் ! நான் சரீரோடு இருக்கிறேன்
தப்பிவிட்டேன். நிகழ்கிறது. என்னை நான்
தெரிவித்தால் அச்சிடுகிறேன்."

"உன் பேசை எதுக்கு இந்தத் தயக்கம்?"

"என் பேசை மட்டுமேயன்றி இந்த
காரியை காலராத்தான் காலுக்குப் பிடிச்
செய்து! ஒக்கொருத்தியைப் பற்றியும் மன
செய்து ஒரு கொலையாவது அச்சிக்கிட்டுத்
தானே பழகுங்கள் - அந்தக் பேசும் !
தாமதம் ஒரு பத்துப் பேசைக் கைக்குள்ளே
போட்டுக்கொண்டேன். போட்டுக்கொண்டேன் தாம
சொகலாமியை நான்கு கப்போர்ட் பண்ணிப்
பெயலாக்க !"

அவர் சொன்னதில் 'காலராத்தான் காலு'க்கு
பிடிச்சிருக்கு" என்பதை நன்றி
கூறியது காரியை வெள்ளம்; அப்படியும்
கான் அது சரிவா தான் என்று முடிவுகிட்ட
வேண்டும் என்று கருதி, அவன் கடைசியாகப்
கதிரவனைப் பற்றி மட்டும் கேட்டேன்.

"பத்துப் பேசைக் கைக்குள்ளே போடு
கிறது எப்படி?"

அவர் சித்தகான். "இதுவா பெரிய
காரியம்! ஒரு காரியத்திலும், ஒரு வேளைச்
சொத்துக்கும் காரியமாய்க்காதானே எல்லாகும்?"

"அப்படியான சொல்வீடு ?"

"பெறு? இன்ன சொது பத்து நான்கு
காலது வேலை செய்கும். உன்ட வீட்டுக்கு
கொண்டல் நிகைகளையுண்டு பத்து நான்கு
கூப் பெருதான் கொணும். அதுக்குள்ளே
இங்கொரு வேளைச் சொத்கைப் போட்டு
அங்கு கட்டிக்கொண்டேன்!"

இரண்டு பேருமே சித்திவிட்டோம்.

"தாராயணசாமியே நீ இந்தப் பாழாய்ப்
போன காரியை ஏன் இருக்கே? வேண்டாம்.
வேறே எங்கெங்காவது போய் இரு, இங்கே
இருக்க வேண்டாம்."

"வேறே எங்கே கொடுத்து என்னை
கொடுக்க பாழாய் போன காரியத்தானே,
இருக்கே ? என்னைக்குப் போனதுமே இந்தக்
கதைதான். காலுத்தானும் கொண்டு கொல்
கான்; காலுத்தானும் கொண்டு கொண்டு
கான். தாம எப்படி இருந்ததும் இவர்க
ளுக்குத் திருந்தி இராத."

தாராயணசாமியே உன்னைத்தப் பக கைக்கு
கொண்டு கடைபோட்டுப் பார்த்தவன் போல்
பெருமேன். அவன் என் பேசைக் கொண்டு
கொண்டிருக்கு முடியில் மாட்டான் என்
பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். மணியும்
ஒன்பதுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. அவனிடம்
கிடைசென்றுக் கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்
டேன். கரும் கழிவில் தெருத்த தெரு

வேலைவாணைச் சந்தர்ப்பவசமாகப் பாரித்
தேன். கடைத் தெருவுக்குப் போய்ப் பிடி
காங்கிப் பற்ற கைத்துக் கொண்டு அவன்
தடுத்து வந்தான்.

"அங்குள்ளி ! எங்கே இந்த நேரத்திலே
எங்கே போய்ப்பிடி காரிதிக?" என்று கேட்
டான் வேலைவா.

"என்மா இப்பிடி.... நம்ம தாராயண
சாமியே வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன். கொள்கிட்ட
கருத்துட்டு காரிதிக" என்றேன்.

"அங்கிருந்துதான் காரிதிகளா ?" என்று
அவன் சொன்னான். அடுத்த நிமிஷமே
ஒதாவது குழைகூடத் தொடங்குகான் என்று
நினைத்து. "ஆமா, அங்கிருந்துதான் காரி
தேன்!" என்று சொல்லி வீட்டு நடைபயி
கட்டினேன்.

வேலைவா என்னைத் தொடர்ந்து வந்து
முலசாமியை காரிதிக். "அங்குள்ளி ! நம்ம
தாராயணசாமியே அங்கிருந்தேன் ஒருத்தன்!
என் கொணான் எங்கிருக்கிறேன் மறுசான்!
நான்கு மோதல்களே ஒரு காலியை நிகைச்
சான். பெருகு பழகிப் பாரித்தப்பாழாய்க்கினை
தெரிந்து, அவன் எப்படியிட்ட தயக்கமான
மறுசான் என்மெது!" என்று பழமாமியைச்
பூக்கித் தொடுத்துக் கொண்டே போனான்.

நான்கு நாட்களுக்குமேன். "அப்பனுக்கு
காழியை அதன் அரித்தராதிலிருந்து குடை
பிடிப்பானும்!" என்று தாராயணசாமியைப்
பார்த்துப் பெரிய அந்த வேலைவாதான் இப்
கொணும் இப்படிப் பேசினான்.

எனக்கு ஆதிநிரம் தாங்கல்க்கி. கொஞ்ச
மும் தயக்கமாய் மூத்தநிள் அறைத்தது
போல் கேட்டேன்: "வேலைவா ! தாராயண
சாமியே ஒதுக்குக் கான் கொடுத்தானு? இங்கே,
சொது போட்டானு?"

"என் அங்குள்ளி இப்படிக்கேக்கிறீர்கள்?"
என்று அவன் பற்றிப் போய்க் கேட்டான்.

"போவான். போ! காலாகாலத்திலே
போய்ப் படுத்துத் தாங்கு!" என்று மற்ற
ஒரு அறையின் கொடுத்து வீட்டு நான் வீட்
டுக்கு வந்தேன்.

[illegible]

அவர்கள் யாவுக்கும் ஒருவர் கையில்
ஒரு ரத்த "இபரீயம்மா" தான் தோற்றதி
தில் அதிக மூலம் கொள்பவருதான்.

“பெரியம்மா”யின் செயல் எதைக்குத் தெரியாது. தனது முடிவும் வாழ்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற பித்த காரணத்தால் அவள் (சிட்டி) பெரியம்மாவைத் தான் இருக்க வேண்டும் என்ற ஓர் அனுபவத்தில் காண்போரெனினால் “பெரியம்மா” என்னுமரிசைவதவாள் விவரிப்பதைக் கேள்

புரக்கொண்ட கொண்டு விட்டதும் என்னு அமைதியை அழிப்பேறிவிட்டது.

இரண்டு குழம்புக் கிளவியின் தாய்களாக செலாவியம், பெரியம்மாவின் பணம் என்பது என்னைப் போலவும் இருக்கிறதோ இப்போதோ, ஆறாம் இருப்பதாவியை என்னை அதற்குள்ளே சிவனாகிய ஒரு அலரோடு வாழ்ந்து காட்டிய மருத்துவிக் கொடுத்த கொள் புரக்கவும் அவள் ஒன்றாகி உறுப்பாக விவரிப்பதென்றும் என்னை இப்போது, ஒரு மனித காரணத்தை உறுப்பிக்குள்ளே பணம், பணம், கடன், மருத்துவிக் திமக்கம் வேண்டியிருக்கிறதென்றும் என்னை விசேஷமாகத்தான் இருக்கிறது. பெரியம்மாவை விசேஷதாய் மனசில் தொன்றுதான் ஓர் கணக்கில் சிறிதும்; புலம் குட்டி; இருட்டகம். அதற்கு உருவியெழுப் பொருள்களை வடிவமாக அறிவ கைமனே ஓர் இடம் மாய், ஆறாம் காணாத தொண்டியை காட்டு விப் பதிலும் கொடுப்போர் மானவளம் ஓர் உருவத்தைக் கருவியை செய்தால் அம்ம தான் பெரியம்மா.

“புதுமாதக்குக் கிளவியைச் செஞ்சுட வேண்டியதுதான். நீ என்ன கொண்டு?” என்று என்னிடம் அவன் அடிப்பிராயம் கேட்டும் பொது மனசின் தக்காற்றத்தைப் போலக் கவிவடிவம் இயங்காத காரணமேயிற் பரிசு கடர்க்கும். அது மானசைத் தொடும் கவிவடிவமென்றாலும் அந்த இயல்புத் தன்மையினாலேயே அதற்கு ஓர் கவிவடிவம்

ஒப்பட்டு விட்டதே போனது தொகுதியை.

வைத்திரு இருப்பதெனவாது திறந்து விட்டதாகப் பெரியம்மா கவிவடிவம் உருவியிருக்கிறார். வைத்தியைப் பார்த்தால் அப் படித் தொண்டு. என்ன வடிவு கொள்வதாம் அடிவடிவம்? மின்ன விவரிப்போர் கருவியின் அடிவடிவம்

காந்தியை இரண்டாம் வடிவம் என்ன? என்ன துருவியும் தெருவியும் மென்மத்துக்கு வடிவம் என்ன?

என்னவாகும் திறவடிவம் பகை தாய்களும் கிறுப்பு வேறுபாடும் இப்ப தாய்களும் இயங்கும் பொதுதாய் மனித குலத்திலும் வடிவ என் ஒன்று ஒப்படுவதோ? வைத்தியைப் பார்த்தால் என்னை கணக்கில் விசேஷ குவியத்தின் ஆறாம் பொது அடிவடிவம் பகைக்கு குறுக்கு என்ன கொள்வதாம். அன்றை அபிமான ஆண்டுக்காவும் காந்தியை இரண்டாம் வடிவம் கொள்வதாம். அந்த திறவடிவம், பொதுத் தெரியாத வேறாமல் என்ன கவிவடிவம். அடிவடிவம் பேசுவதே கடந்து விட்ட போலியை என்னும் உறுப்பும். அந்த வேறுபாடு அநாதியாவது. அதற்கு கவிவடிவம் கவிவடிவம். வைத்யம் கவிவடிவம். அத்து இயங்கும் அந்த வேறுபாடுமேயே தெருவியும் பொது சிவ மையம் என்னை அடிவடிவம் ஒரு தாய் மனித வடிவம் இருப்பதாவியே தொன்று. அவனுள்ளாகிய வாறும் புத்தித் தாய் பாக் கடந்து தெருவியும் பொது அடிவடிவம் வேற்றுமையாகக் காண்கிறோம். பெரியம்மாவின் கவிவடிவம் அவன் ஒரு திறவடிவம் திறவடிவம். பகைக் கடப்போம் கவிவடிவம் திறவடிவம் கவிவடிவம் அவன் வைத்தியைக் காந்தியை பகைவடிவம். மான் மீது இருந்த பாகத்துக்குக் குறையின்போ. ஆறாம் இது வேறு.

பெரியம்மா அங்குடம் புதுது செவ்வாக. தாய் அடிவடிவம் பார்த்திருக்கிறோம். திசை கவிவடிவம் மானவடிவம் கவிவடிவம் பகைவடிவம் தொருவடிவம் புத்தியை எதிரே அமர்த்து அவன் கவி வடிவம் பார்த்திருக்கிறோம் என்னு வாக. உருவிக் காணாத தெரியும்.

‘மனக்குத் தக்காற்று கொடு’ என்ற பிரார்த்தனையாக அது! ‘கிதி வகுத்திருக்கிட்ட மான் உன் அருளால் நன்குதுடம் இருக்க வேண்டும் இதைக்’ என்ற குறையிட! ‘இவ்வடிவம் என்னை வகுத்தாயம் கிதரவில் உருவிக் செத்ததுக் கொடு’ என்ற அபாய குறையிட!

சுமார்

மகன்: அப்பா! உனக்கு துற நுமன் தரிசும் ஆகாமல் நான் நடத்திட்டேன் து எனக்கு என்னவடி தலை?

மகன்: அப்பா! புலங்கனியே!

மகன்: புலங்க... என்னவடி தலை..... சொந்த!

தகப்பன்: இப்படி புலங்க தலை.

மகன்: அப்பா! நான் பாசுலாண்டு கனவா உண்டா? நான் துற நுமன் மொழிதான் சொல்லுகிறேன்! அதன் பணம் உனக்கு அருமையே என்று!

பெரியம்மா என்று பிரார்த்தனை செய் தான்? ஆனால், அவள் வேண்டியது எதுவாயி றும் அதில் அவள் இறங்கவில்லை மனம் கஷத் திருத்ததென்பதில் ஐயமில்லை. அந்த கடிதத் தின் உணர்ச்சியி் பிறழ்வும் புயல்மூட்டலும் இருக்கையாலும் அதற்குச் சாட்சி.

புஷ்பாவுக்கு தாலிடலும் அண்ணாவிட லும் மிகுந்த பாசுலாண்டு. அண்ணாவிட மூக் குறியைப்போல் தன் நடப்பிக்குத் துறவு காறவை வாய்க் கொண்டு ஒழுங்கிலும், கல்வாக வெறுமை காட்டும் அண்ணாவிடம் வாஞ்சை வையிடுவாதித்தான்.

"எவத்தியவனா, கொஞ்சம் காங்கி டிடி" பார்த்தான்? உனக்குக் கனவாகிற்று தொல்லை? தானே காங்கி கொடுக்கிறேன்" என்று அவன் துறையைச் சென்று நேரம் மறத்தாலும் உருக்கமான பாசாரங்கோடு காப்பித் தம்எனது அவன் உதட்டில் கொண்டு கொடுத்தான். குறியிற் அமை தெறித் தும்போது, "என்ன அண்ணா ஆகையால் உதட்டை பார்த்திருக்க" என்று அண்ணாவிட தொய்க் சிரிப்புடன் கூறிக் கொள்வான். "ஏன்டா, எவத்தியவனா, தலை முடி ஏதெத்துக் கனவாது போச்சே! உனக்கும் 'பிட்டகன்' மாநில இருக்கலும்னு ஆகையா என்று?" என்று கொஞ்சியவாறு அவன் விவசாயச் சீலி விடுவான்.

இதற்கெல்லாம் பெரியம்மா பார்த்துப் பார்த்து மனம் நெகிழ்வது உண்டுதான். "புஷ்பாவுக்கு அண்ணாவிடம் எத்தனை ஆகையப்பா!" என்று என்னிடம் பெருமை வாய்க் சொல்வதான். ஆரிலும் அவளிடம்

பொறுத்தவாறாக ஒரு பெய்குறையைத் திட்டம் செய்து வைத்துக் கொண்டுமிருத் தான்.

"புஷ்பாவுக்குச் செஞ்செம் கம்பாணத்தைய முடிச்சுப்பிட்டனும்" என்று அடிக்கடி தன் கருத்தை என்னிடம் வெளிவிடுவான். அவன் குறியிடையிலேயே புஷ்பா பஸ் முறை என் னிடம், "தான் கம்பாணமே செய்துக்கப் போறதின்கு மாபா. அம்மாவுக்கும், அன்னா வுக்கும் ஒத்தகாண்களாய் இப்படியெதான் இருத் திடம்" போடுதன்" என்று சொல்லிவிடுத் திருக்க.

ஆனால் பெரியம்மா அமைப் பொருட் படுத்தவே இல்லை, மகன் விட்டவியில்தான் ஒரு சம்பவம் அவன் என்னிடம், "புஷ்பா என்னமோ இப்போதுள்ள நிரந்தரமே இப் படியே போது, என்னைக்கிட இய்க, மூக் கியமாய் எவத்தியவன் கனவாகிக்கலும் என் னிது கனவாது" அவளுக்கு. தான் இதற்கு இடம் கொடுத்து அவளுக்குக் கம்பாணம் சொல்லாவின இருத்துவிட்டான் நான்குடனில் அன்னாவுக்கு எவத்தி மெய் வெறுப்புத்தான் ஏற்படும்" என்றான்.

"ஏன் அப்பா திறக்கிறீர்கள்? அவன் அண்ணன் மெய் திறமான பாகம் வைத் திருக்கிற மாநிலமே கொள்வது?" என் றென் தான்.

"பாகம் திறந்தாய்ப்பா! ஆனால் மனத் தின் மெய் அந்த கனவாக கனவாக அடுத்தக் கூடாது. அவன் கெட்டுப் பெண், காறலும் கெட்டு, ஆக இருக்காது" இது கனவாக அறியத்தொழுகி பாகத்தின் வெறுப்பெய் எத்தக் கிளவம் வெறுப்பெய்தும் செய் வாய்வுதான் இப்போது தொழும். கனவா காய்க்கை ஒரு பெருமைவாய்த் தொழும், ஆனால் அவன் சொன்னதைக் கனவாக்கா? கனவாணம் வெறுப்பெய்து அவன் காறத் துக்குக் காறான் கம்பாணத்தை விடுவாய் விருக்கிறதோ, தான் கெத்திரமாய் இருக்கலும் மெய்கிற என்னமோ இல்லை, அண்ணன் என்னவாதுமெய் இருக்கியே, அவன் தான் தான் காப்பாற்றலும் என்னிது உணர்ச்சி தான்."

"அதிக ஒண்ணும் கப்பிக்கியே?"

"அவன் உணர்ச்சி இப்போதுவாதுதான். ஆனால் இது மாநிலமே காறவாககனவாக காய் என்னதெய் மனவாக காங்கிப் பிடிச் சின்புக்குக்கும்னு சொல்ல முடியாது. கொஞ்சம் கனவாதுகப்பதும் இந்த அண்ண ளும்காது தமக்கு காறவிய்களைய் கொச்ச என்று ஓர் எண்ணம் அன்னாவிட மைய திறத்தாலும், அன்னாவு கவசாக ஆக, தான் காறவோ இறத்துட்டோம் என்னிது உணர்வு வரை வரை, அந்த இறப்பிக்கு அடிப்படைக் காறவமாயிருக்கிறவையெய் வெறுப்பு ஏற்படாமல் போகாது. அவன் ஒரு கனவாய்க் கருத்த தொன்றும் போகாது. அதையும் இவர்களைதான், அன்னம் மறுக்கிறானே, பாவம்!"

எனக்கு ஏதும் பொத் தொற்றின்கி.

"தான் அவன் காவாறாய் இருத்தான் ஒரு திற அன்னாவு ஏற்பட விட வாய்? கனவாகம் செய்துண்டு அவன்

வேலை பார்த்துட்டுமே! தம் நிலைமை தெரிஞ்சு ஒரு கையிலே அவன் கல்பாணம் செய்துண்டாக், திரிக்கிறவன அவன்வகை அவன் காப்பாற்ற அனுமதிக்காமனோ அல்லது தானே காப்பாற்றுகிறேன் என்று முன்வராமனோ அவன் இருத்திட்டான் போலான்?"

"இருத்திட்டாக்?"

"அது கவத்திலின் கலைவெழுத்த. அதுக்காக இருத்திர் வாழ்க்கைக்காக இன்னொருவர் வாழ்க்கையைப் பரிவாக்க முடியுமா? அது நிலையமா? சுவைத்திக்காக அவன் கல்பாணம் செய்துக்காமனே இருத்திட நான் அனுமதிக்கவே மாட்டேன். அது அவனுக்கும் திராய மில்லை, சுவைத்திக்கும் திராயமில்லை." - பெயிலம்மாவின் நிதானமான பார்வையில் பாம்பு சிதையது. "என் கவத்தினைய வாரும் அது என் புஷ்பாவாகவேதான் இருத்தாலும் சரி - ஒரு கணமையப் திரைக்க நான் ஒரு நாளும் விடமாட்டேன்."

தெருப்புக் கவாரியை தெருங்கிவிட்டாந் போன்ற அளவி என் மேல் உணர்ந்தென்.

சிறிது காவத்துக்குப்பின் அவன் ஒருநாள் மாய் என்விடம் உறிலான்.

"அத்தப்பின்னைவாண்டாக் இருக்கானே!"

"லா?" என்றென்.

"அவன் தாய்பா, இந்த கட்டொரிசு குடி விடுக்கானே, அரட்டைக் கல்லிப் கைபன், உயிரெடுகூட அடிக்கடி உடை விஷயமெல்லாம் பேசுவானே."

"ஓ, நம்ம ராஜா அவர் சொத்திங்களை! அவர்கூட இன்னிக்கு உக்கிரிட்டி, ஏதோ கேட்டாலுமே?"

"அதுக்குள்ளே உலக்குக் சமாளரம் தெரிஞ்சு போச்சா?"

"நான் ஆபீஸெயிருத்து வத்தனம் வராததுமாய் எல்லாக் குடித்தனக்காரர்களும் சொல்லிவாச்சா! இந்த இடத்திலே ரஸியம் வது?"

அவன் மெல்லக் கிரித்துக் கொண்டான். "அதுதான். புஷ்பா மேலே எங்கு விருப்பம் இருக்குன்னு அவன் நேரமே என்விட்டே சொல்லி அபிப்பிராயம் செட்டப்பறம் என்ன தடை அவன் சொத்தக்காரர்களோடு பேசிக் கல்பாணத்தை முடிச்சுட்டனாண்டு இருக்கேன். என்ன சொக்தே?"

"துமாயுங்கன்! அந்தப் கைபனுக்கு காய்வு ஏமே அதுதான் விருப்பம்னு நானும் தானிட வாய்ப் புரிஞ்சுண்டென். அவன் உலா விஷய மெல்லாம் பேசினது உலாத்துக்காவலா என்ன! புஷ்பா கை மில்லக்க் சேவ்வத்தான்."

"நமக்குச் சமாள நிலையில உன்ன கைபன் தான். முக்கியமாய் நம்ம கஷ்டம் தெரிஞ்சு வன். புஷ்பா தொடர்ந்து வேலை பார்த்துட்டுன்னு அவனே சொக்கி விட்டாக். சரிப் பட்டுவரும்."

"புஷ்பா என்ன சொக்கு?"

"லா! 'கல்பாணமா' என்று சண்டைக்கு வரது. ஆனால் என் கிரித்தெது."

எழுபவன்! கிட்டிக்கு கிருத்தாளிக் உலாவுக. கைமக்கணும்.

சமாளரக்காரி: எத்த மாதிரி கிருத்தாளிக்க? அவர்க் திரையி நம்ம கிட்டிக்குக் கார்பீட வரு திர மாதிரி, இன்ன....?

கன்னி: ஒரு கன்னிக்கு மேலி கண்ணன் கொஞ் கொள்ளக் கூடாதுன்னு கட்டம் ஏன் வந்தது?

கணகி: மாதிரிவகை அதுவகிவகை அந் சீத்துக் கொள்ள வேண்டாம் எயிபத்தகைத் தான் இருக்கும!

கண்ணதாஸ் இருந்தாலும் வயது முதிர்ந்த வர்வின் தீர்மானங்கள் எத்தனை அநியாயமானவையோ என்று நினைத்துக் கொண்டேன். புகழ்பாஸின் வீரப்பாண்டி மறுப்புக் கேள்வி பின்பே - ஏன், புகழ்பாவே நான் மறுப்பு உண்மையானவதற்காக என்று தம்பிக் கொண்டிருக்கும் போதே - அங்கு ஒளித் திருத்த இவதத்தைப் பெரியவராக எத்தனை தாடியாசனமாகக் கண்டு பிடித்து வைத்திருந்தான் !

இருமணம் திசையமாயின் பெரியவராக வின் முகத்தில் ஒரு புதிய எதிர்ப்பு கிடைத்தது. பெற்றோர்களை கர்மியாகிகள் போனது. தம் உடம்பை இவற்றையென்தான் அவர் எதிர்த்து எத்தனை தீவிரம் !

அன்றும் அவன் புகழ்ப் பிரார்த்தனைகள் இப்போது ஒரு நினைவு இருக்கிறதோ? தான் கோரியபடியே மருத்துவ தகவலுக்கு அருளி விட்ட தெய்வத்துக்கு தன்னை அநீதமாக இருந்த மெய்தீத உதவிதான் அப்படித் தந்த நினைத்த எழுதகன் போல் தருவி அமைந்ததா ?

இரவில் அவன் விட்டு வேலைகள் முடிந்த பின், உணவு கொண்டபின், மகன் உதவிவிடின், சிறிது நேரம் வாசலில் வந்து உட்காருவான். கொள்ளை வடித்த ஆயாசம் தான் அப்போது தென்படும். தட்சத்திரியனை ஒரு மூடி நிதமிக்கிற தென்னை மூளை விடையே பிறக்கும் தென்றல் அவருடைய விளத்த உடலுக்கு இடையாத்த நடவிக் கொடுக்கும் போது கண்ணின் மூடித் தோன் வாள். இந்தக் கண் மூடையில் கோர்ட்டுப் கோர்ட்டும்தான் இருக்கன. இது போன்ற சமயம் வரில், பிரார்த்தனைகள் என் மனம் கம்பியு கோத்தந்திரிய இருந்த அனேகமும் பயங்கரமும் இந்த வடிவத்தை கோரிக்கையதான என்று விவரப் பரவலு எழுமாத் போவதற்கு.

தாளும் போய் அருகில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். பூத்தூள் வைத்ததனால் மணம் வடியும் ஓர் ஆடையைப் போல், வாசலிலே இருர் என்னை மீது போர்த்துக் கொண்டது.

"கிண்பாடுக்குமா ?"

"ஆமாம்ப்பா."

"பாவம், என்னவே தண்ணியே. உங்களுக்கு இன்னும் அதிக வயசு" என்றேன்.

"கிண்பாடு ரெண்டு திணை இருக்கு. ஒன்று வயசான கிண்பு. இன்னொன்று வாயுபிற கிண்பு."

இருபட்டி ஒரு கை கண்ணத்தின் அகரத்த து போல் பாய்ந்தது அந்தப் பதில். நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து அவன் முகவாவத்தை ஆராய் முயன்றேன். தெரு வாத்தலின் வெளிச்சம் அங்குமத்தின் எண்ணெய் கடம்பிருந்தது. அக்கலிகை கேட்கும் ஒரு புகழ்பாண்டித்தான். ஏதும் தெளிவாய்த் தெரியவில்லை. அவன் பாறையாக அமர்ந்திருந்தான்.

"புகழ் கண்ணம் திசையமாயது உங்களுக்கு ஒரு கண்ணுக்கு மானி" என்று கூறி அந்த விளக்கமற்ற உணர்ச்சியைப் பாறை வைத் தாமாவித்ததுக்கு இருக்க முயன்றேன்.

"ஆமாம்."

"உங்க பிரார்த்தனை நினைப்பதற்குத் திண்பா ?"

இரண்டு போலுதின் இருவின் தண்ணியே மாறிவிட்டாற் போலிருந்தது. அவன் பதில் சொன்னவிலும் அசையாமல் உட்காரத் திருந்த அவ்வுருவம் மெனத்தின்மீடையே கோர்த்துக் கொண்டு இறுதி வரவது போல் பிரமை தட்டியது. என்னுள் ஒரு கணம் புரண்டது.

"இப்போ ?" என்றிரை பின்பும் - ஆழத்தைக் கண்டு தன் உருவம் போது திண்பிற் அந்த ஆபத்தினுள்பெயரே குதித்துவிடுவது போல்.

"இப்போ."

சிறிது நேரம் என்னும் பேச முடியவில்லை. பிரார்த்தனை இன்னும் நினைப்பதே விதிவானது சொக்கிரை?

"ஏன்? ஏதோ தன் வரத்தானோ?" என்றேன் ஒருமூறு.

"நான் இப்போது சொல்லக்கூடியே ?"

"பின்பே ?"

"நான் புகழ்பாஸின் கண்ணத்துக்களால் பிரார்த்திக்கக்கூடியே ?"

"இப்போ கலை. ஏனென்றால் இப்போ அவருக்கு கண்ணம் திசையமாயிருந்து, அதுக்கு முத்தி ?"

"எப்படியென்தான்."

"அப்படியா ?"

"அவருக்கு எப்படியோ தகவற்பாஸி ஒரு கண்ணம் அறிவிக்கும் என்று தம்பிக்கை எனக்கு எப்படியும் இருந்தது. அதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாய் நான் நினைக்கவே."

"பின்பே ?"

"நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்மாம், செய்வதென்னாம், இனிமும் செயல்பட மாற தென்னாம், வைத்திக்காகத்தான்."

என் மனம் உட்டென்ற இனம்கிட்டது.

"மண்ணிக்கருக்க பெரியவரோ. நான் இதை முத்தியே புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். தியாவத்தான். உட்காந்தமிகவாத மகன் கென்னவமாய் வாயுமாய் ஒரு கண்ணி பிரார்த்திக்கிறதானிட இவற்றையாவது, கெடுதென்ன....."

"நீ இப்போகூடப் புரிந்துகொண்டே. நான் பிரார்த்திக்கிறது வைத்தியின் மரணத்துக்காக."

கென்னவ தென்றவாய் விசிக் கொண்டு இருந்த காற்றே நிமரென்று பேசும் கருவாய்ச் சீறி அடித்தது. கென்னம் ஒங்களுக்குப் பைத் தியம் பிடித்து விட்டதா என்ன? என் சொற்கள் என் வாயிலேயே மடித்து போயின.

"அவருக்கு இந்தக் குறை இருக்குன்னு ஹாஜிமான் காவத்தியேயிருந்து இத்தனை வருஷங்களாக நான் தெய்வத்தின்மீட்ட அத்தும் பகலும் பிரார்த்தனை பண்ணிக்கிட்டே இருக்கிறது அவன் சீக்கிரம் கண்ண மூட வுமாறுதான்."

நிமரென்று என்னுள் அக்கிரைது எழுத்து. அவன் விட்டு விசிக் ஓட வேண்டும்போல் இருந்தது. என் ஓர் இருந்தது மானிடப் பிறவியா அந்தது அந்தக் கடிமயமா? மரண

அறியாத வளர்ச்சி

அவள் வளருகிறாள். அவளுடன் அவளது அருமை காயும் வளருகிறது. இந்த வளர்ச்சியை அவள் அறிவாள். ஆனால் அவள் திருமணத்திற்கு அவளை நம்பப்பதில் போட்டிருக்கும் ரெகர்ட்டு பெயரால்தான் வளருவது அவள் அறிவாள்.

**சென்ட்ரலில் உங்களுடைய ரெகர்ட்டு
பெயரால்தான் ஆரம்பியுங்கள்**

சென்ட்ரல் பாங்க் சூப் இந்தியா லிட்டுர்

தனியாக ஒரு குடியிருப்பவரின் பாங்க்
பதிவு அரசியலமைப்பு; மொத்தமாக காந்தி ரோடு,
பேர்பட்டி, பம்பாய்-1

திரு. பி.எம். சிங்கர்,
பிரதம எகனாமிட்
சென்ட்ரல்

திரு வி. வி. பட்டேல்
சென்ட்ரல்
பம்பாய்

GREETINGS

from

BHARAT HEAVY ELECTRICALS LIMITED

HIGH PRESSURE BOILER PLANT

TIRUCHIRAPALLI-14

MANUFACTURERS OF

- **HIGH PRESSURE BOILERS FOR THERMAL STATIONS**
- **INDUSTRIAL BOILERS**
- **MEDIUM AND HIGH PRESSURE VALVES**
- **OTHER BOILER AUXILIARIES LIKE BALL MILLS
MECHANICAL SEPARATORS, ELECTROSTATIC
PRECIPITATORS, HEAVY DUTY FANS
HIGH PRESSURE PIPING ETC.**
- **PRESSURE VESSELS & HEAT EXCHANGERS**

முன்வைத்தும் அடைந்த மேலுறையில் மக்கள் உழைப்பை எவ்வளவு கடுமையான முறையில் மேற்கொள்ளுகிறார்களோ அபே அளவுக்கு விடுமுறைகளையும் கடுமையான தூக்கித் கொள்கிறார்கள்!

விடுமுறை நாட்களில் உழைப்பதில்லை என்ற பதில் என்னப்படும் காரணம் காட்டுவது மட்டுமில்லாதி, விடுமுறைகள் அனுபவிப்பதற்காகத் தங்கள் வசூதியைக் கொள்ளுகிறார்கள்!

பெயர்வித்திறமை சாவுக்காலமே மூட்டை மூடிக்கொண்டு கட்டி எடுத்துக் காரில் ஏற்றிக் கொண்டு விளம்பி விடுகிறார்கள். பல நூறு மைக்கள் பிரவாகம் செய்து

மூடித்துக் கட்டி போர்த்த மறுபடியும் மூட்டை மூடிக்கொண்டு பெயர்வை மீறித்துச் சமைத்து வண்டு மூடித்துப் படுப்பதற்குள் அப்பாடா! என்னுமினிடும். மறுதான் சலிக் கிறமை மீன் பிடிக்கப் போகும் குடும்பத் தலைவர் திறை மீன் என் அகப்படவேன் குமே என்று பறப்பார்கள்! திக்வித்திறமை காரியாலயத்தில் நம்மர்கள் கேட்கும்போது இவ்வளவு பெரிய மீன் கிக்குவது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆகைப்பட்டு இப் போது தவிப்பார்கள். இதேபோல் முயல்வாரு வகுமே தங்கள் தங்கள் பொழுதுபோக்கை ரொம்ப 'விடீய'னாக எடுத்துக்கொண்டு அவ

(மேல்த இரத்த தெளர்ச்சி)

சினுமலம்
புதுமை

மக்களின் பண்பு
நாட்டின் மாண்பு
கி.ராஜேந்திரன்

நிப்புவார்டுகள், ஞானிதந்திரமயம் காண
நெய்யாயவத்துக்குப் போகிறவர்களைச் சொல்
விட்டு வந்தால், மறுபடியும் ஒட்டை உட்குக்
கொண்டு கொம்பத்தாள் நேரம் சரியாக
இருக்கும். இருட்டுவதற்குள் வீடு போய்ச்
சேர்ந்து சாப்பிட்டுவிட்டுச் சீக்கிரம் படுத்
தாக்கதானே மறுநாள் ஆபீஸ்க்குப் போகச்
சரியாக இருக்கும்!

இப்போல் என் ஞானியை விழுந்ததையும்
செய்தல் ஆவிரக் கணக்காக அமெரிக்கக்
குடும்பங்கள் காசிமேயில் புறப்படுவார்கள்.
ஆதலால் சாலைகளில் வாகனங்கள் நெரிசல்
கட்டுக்கடங்காமல் இருக்கும். இந்த நெரிச
லில் அகப்பட்டு ஊர்ந்து ஊர்ந்து வீடு போய்ச்
செருவத்தின் போதும் போதுமென்றால்
வீடும்! அப்போது எந்த எந்தச் சாலைகளில்

போக்குவரத்து மிக அதிகமாக வந்தது
என்று அகப்படுவது உண்மையானதாக
நேரமோசிக் ஒளி பரப்புவார்கள். அதைக்
கேட்டு மக்கள் தங்கள் வெளியே போவ
தைச் சற்று நேரத்திற்கு ஒத்திப்போடு
வார்கள். நெறிகாட்டாளனில் போலீஸார்
பந்தி வந்து சாலைகளில் காக்கலும் நெருக்
கட்கு அடைய ஆரம்பித்து நினைமையைச் சமாளிக்க
இயன்றதைச் செய்வார்கள்.

உறையடுவையும் அவர்கள் சீர்தந்திய
வர்கள் அந்த, காங்கிரசுக்களில்கொ
அருகில் ஒரு சந்திமைக் காசியாயவத்தில்
உறையடுவ் ஒரு பெண் தன் மேகை மீது
ஈடு காசை எழுதப்பட்டிருந்த அட்டைகளை
தெட்டிக்குத்தான் அகையருக்கும் தெரிவுப்படி
வைத்திருந்தால், "நான் உன்னை உட்காரத்

இது மிகை: சிட்டுமிகை ஒரு
செய்த ஆவிரக் இரு நேரத்தினால்,
நிப்புவர்த்து விட்டால் வந்தது
விட்டி வந்த நேரமாவே நான்.

வந்த புகை: விழுந்ததால் உள்
வந்ததால் வந்ததால் வந்ததால் அரு
கில் வந்ததால்.

விழு: அமெரிக்காவில் நேரம்
வந்ததில் வந்ததில் வந்ததில்.

நிப்புவர்த்து வாரும் நினைக்க வேண்டாம்:
தரப்பட்ட வேண்டாம் தந்திமாத முடிந்த
விடுவது ஆற்றல் என்னுடையது!"

தந்தி காண்பவர்களை வெல்லும் செய்து
முடிந்த விட்டுத்தான் உன்னை உட்காரு
விடுவான் அவன்!

சீட்டுமிகை "வெட்டிவ் வெட்டிவ்" காசு
வந்ததில் தொழிலாளர் திரண்டி ஒரு
வரை, "நேரம் வந்தது கருவோர், உன்னை
விட்டிவ் விடுவதை எடுப்போர் ஆகியவரை
வெல்லும் தந்திவ் எடுப்பது சமாளிக்கிறீர்
கள்?" என்ற கேட்டோம்.

"அந்த வேலை என்னுடைய வேடவாறு, நான்
அந்தவேலாவைப் பூண்டிவ் வந்ததில்
வந்ததும்" என்றார்.

"என்னை சொல்கிறீர்கள்?" என்ற மறுபடி
ஒரு விவரமுடன் கேட்டோம்.

"என்னை தொழிலாளர் அகையரும் பூண்டி
யவர் பிரதிநிதிகள். இந்த அகையருக்கு ஒரு
தந்திவ் வந்தது. காசுதாமதமாக ஒருவன்
வந்ததில் அகையர் உட்காருவது அகையருக்கு
வந்ததில் உட்காருவது அகையருக்கு

அமெரிக்கன் எக்ஸ்பிரஸ் பிரசுரணிகம் செக்காசு இருந்தால் (Tennessee) செவ்வெழுத்துப் போட்டுத் தந்த மறு விவரத்தில் அதை எந்தக் கடைபிடிக்கும் அங்கு பாக்கியும் மாற்றலாம்.

இப்போது தலைவர் குவரணாமையுட்கு நானு தமிழ் நாட்டுப் பாங்கு ஒன்றில் ஒரு டிராஃப்டர் செக்கைக் கொடுத்தேன். அதற்கு நானு ஃபார்ம் பூர்த்தி செய்வதில் கோவ் டிராஃகர். அவர்களை இரண்டு ஃபார்ம் பூர்த்தி செய்தார்கள். பணத்தை நானு தான் என்னைத் தந்து இரண்டு இடத்தில் செவ்வெழுத்து வாங்கிக் கொண்டார்கள். பணம் வாங்குவதற்கு முன்னும் டொக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு அதை மணி முக்கால் மணி காத்திருக்கும் அதுபயம் தப்பில் பங்குக்கு உண்டே! அதுவசியக் காதிவசியக் வளர்த்துக் கொண்டாமல் செவ்வெண் மணி தாக்கிக் கொள்ளவும் எதிரே இருப்பவரை தப்பியும் நாம் எப்போது கற்றுக்கொள்ளப் போகிறோம்?

தொம்பர்க் விமான நிலையத்திலிருந்து என்னுடைய பெட்டி தவறுதலாக வேறு ஒரு விமானத்தில் ஏற்றப்பட்டிருப் போய்விட்டது! இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அமெரிக்காவிலிருந்தே நான். துப்தாஷன் டாக்டர் வயத்தின் போய் விசாரித்தேன். "கவலைப் படாதீர்கள். இன்னும் ஒரு வாரத்தில் உங்கள் பெட்டியைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த விடுவீரோம். இப்போது உங்கள் அத்தியோகவசியத் தேவையாக வாங்கிக் கொள்ள இந்த இருபத்தைந்து டாலர்கள் கைத்துக் கொள் ளுங்கள்" என்று சொன்னார். சொன்னபடி ஒரு வாரத்தில் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து கொடுத்து விட்டார்கள்.

இப்படி உண்மையிலும் நினைவிலும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குபவர்கள் நமக்கு கவலை மிக்கவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பெர்னிகிய என்னுடன் வந்து பானை தெரிவாத என்னுடைய பன இடம்பிரதும் ஆய்வியத்தில் விசைக்கி கறி வந்து கன்னாடி மாணவர் அரவியல் படிப்பவன். மேட்டார் விபத்து ஒன்றில் ஒரு ஈர்த்தை இழந்து விட்டவர் அவர். கோட்டை அவர் அணித் திருக்கும்போது தமக்குப் பயன்படாத பொட்டியை ஒரு ஈர்த்தைக் கொண்டு என் குன்றினே செருவி கைத்திருப்பார். பார்ப் பதற்கு அவர் தமது ஒரு ஈர்த்தைக் கொண்டு கைக்குக் விட்டுக் கொண்டுக்குப்பது போய் தொக்கும்.

ஒரு கடைபிட்டு நமக்குக் குதா வான்க நீண்டகொண்டிருக்கின்றோம். கைத்தின் இருந்த ஒரு பெயர்மணி "உங்களுக்குப் ஒரு ஏரம் என்ன ஆகிறது" என்று அவரைக் கேட் டாக். கட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தேன். அவரை கோட்டுக் கரம் தந்தவனாகப் கையிலிருந்து ஏழன்று தருவித் கொள் தொகையென்று தொக்கிக் கொண்டிருந்தது. "அடா! அத்தாப்பலாக இப்படி ஒரு கேள்வியைப் போட்டுவிட்டானே இவன்!" என்று கருத்தினேன்.

இதற்குத் தம்பர், "ஓ! அதுதான் இது படுக்கப் போகு முன் கழுத்தி் கைத்தினை.

"நான் வேலை செய்து என் மனைவி ஸ்கூலுக்குக் கொண்டு செல்லவேண்டுமென்று விருது தருகிறேன்."
"எனது? வேலைக்கெனவேண்டி வரவேண்டியிருக்கிறதா?"
"அதெல்லாம் இல்லை. விடுவீரேன் மனைவியை அவள் எடுத்து வரவேண்டி இருக்கா?"

*****

காணிக்க அபகரத்தில் அதை மாட்டிக் கொண்டு மற்றுப் போய்க் கொய்க்விட்டேன்!" என்று கறிவிட்டுச் சொத்தார்.

அந்த அம்மணியும் மூலம் செக்கைக் கொட்டப் பட்டுச் சொத்தார்; மனைவிக்குக் கொட்டிக் கொண்டாள்.

ஒரு கை இழந்த அந்த இளைஞர் தன் கைபித்தையுடன் செவ்வெழுத்து என்னுடைய திருப்பி அளித்ததென்றும், அங்கனத்ததை ஒருவர் கட்டிக்கொட்ட அதற்காகக் கொட்டப் போய்க் தமது செவ்வெழுத்து அதைக் கட்டித் தும் மன நிலையை உண்டாக்கியது.

தலைக்கையாகப் பெண்ணுடன், நமக்கு கையையெடுக்கவும் செவ்வெழுத்து.

பிரிட்டிஷ் தலைவர் ஒருவருடன் பெரிக்கொண்டிருக்கும்போது அவர் அருகில் 'ஜாஸ்ட் குட் ஜாஸ்ட்' என்று கறிவந்தார், அவர் மட்டு மல்ல, பிரிட்டனில் பாரும் இந்தச் சொத் தெருடரப் பயன்படுத்துவார்கள்.

தலைபிரிட் தான் சொன்னார்: "ஜாஸ்ட் குட் (நீயே முறையி) என்பதை அருகில் நீங்கள் சொன்னீர்களே, அதைப் பற்றி ஒரு கதை சொல்லுகிறோம்?"

"கொண்டுகள்" என்று அவர்.

"கொண்டுகள் எங்கள் காரியாவயத்தின் மூலம் அதற்குப் பன பெர்னிகியாவின் பக்கம் மாட்டப்பட்டிருக்கும். பிரிட்டிஷ் பத்திரிகையொன்றில் துணியொன்றின் ஒருவர் எங்கள் காரியாவயத்திற்கு ஒரு முறை வித்யாய் செய்தார். அருகிலுக் காரியாவயத்தைக் கறித்த காண்கினை குத்தப்பட்ட தான் அந்த அருகிலே இருந்த பெர்னிகியாவின் பட்டி கை குத்திக் கட்டினேன். இது பாரதியார் தமிழகத்தின் மகா கவி; இது டி. கே. சித்யம்

மங்கலம்: ஏன் ஸார்! நீங்கள் இரவு அருமையாக ஸார் விட்டுவிட்டுப் போக வேண்டியதா?

பிரமணி: ஆமாம், வேண்டுமேன். ஏன் அப்படிச் சொன்னீர்?

மங்கலம்: நீங்கள் இரவு திகை அழகுற நிற்கு கொண்டு ஒரு மிழைக்கு உணவு இடம் கொடுத்தீர்கள்.

பிரமணி: ஆமாம், கொடுத்தேன். அதில் ஏன் தப்பு?

மங்கலம்: தப்பி இல்லை! உங்க இரண்டு கொள்கை தவிர மீதம் ஒன்றும் உணர்வு இடப்படாததான் இருந்தது!

*****

பரந்தா முதுகிலார், ரமேஷன் எம்பார்கன் இவ்வரை; இவர் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, கெட்டியாட்டிய கயிறும் என்டபுலகர்' என ஒவ்வொருவரது படித்தையும் கட்டிக்கொட்டி அவரது காதலையையும் விளக்கி வந்தேன். பிடிபட்டவரர் ஒவ்வொன்றிற்கும் 'ஜாவி குட்', 'ஜாவி குட்' என்று கூறிவயடி இருந்தார்.

"கடைசியில் இவர்தான் என் தம்பையார். 'கட்கி' என்பது அவரது புகைபெயர். 1954ல் காலமானிட்டுள்ளார் என்றேன்.

"'ஜாவி குட்' என்றார் அவர் எத்தனும் கொஞ்சியோ தங்கியோ இன்றி!"

இந்தக் கதைகள் கேட்டு அந்த பிடிபட்ட தம்பையர் எப்படிச் சிரித்தார் என்பதற்குக்!

அமெரிக்காவில் முடிபெட்டிக் கொள்ள வேண்டியதும் ஒன் கட்டியை எப்போது எரையாம் என்று தெரியுமோ சென்று கேட்டுக் கொண்டு போக வேண்டும். இது தேவியா மல் நான் ஒரு நாள் முடி திருத்தும் தீயைத் திக் நுழைத்து விட்டேன். அந்தநிலைப்பதில் பணிவாத்திய ஒரு தீவிரா "இன்று முழுவதும் உங்களைக் கவனிக்கும் என்னைவிட முடிவானது, நாளைக் காலை எட்டு மணிக்கு வந்தால் நல்லது" என்றார்.

சரி என்று உதிக் கிளம்பினேன். "நீங்கள் மறந்துபோனாய் இருக்க நேரத்தைக் குறித்துக் கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டேன் காங்கு ஒன்றிய எழுதித் தந்தார். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு நடந்த நாள்

அன்று இரவுதான் காலகாலமாக அகலிப் படித்துப் பார்த்தேன். ஒரு பக்கத்தில் முடிதிருத்தும் தீயைத்திக் பெயரை அச் செய்திருந்தது. அதில் நேரமும் பேரூலாகக் குறித்திருந்தது. மறு பக்கத்தில் ஒரு பொன் மொழி அச்சாவி யிருந்தது. அதன் தமிழாக்கம் இது:

கவலை ஏன்?

கவலைப் படுவதற்கு இரண்டு விதங்கள் தான் உள்ளன. ஒன்று, நீங்கள் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறீர்கள் அல்லது நோயுற்ற இருக்கிறீர்கள்.

ஆரோக்கியமாக இருந்தால் கவலைப்பட ஒன்றுமில்லை. நோயுற்றிருந்தால் கவலைப்பட இரண்டு விதங்களில்தான் உள்ளன. ஒன்று நீங்கள் குணமடைந்தீர்கள் அல்லது இறந்து போனீர்கள்.

குணமடைந்து விட்டால் கவலைப்படுவதற்கு ஒரு காரணமும் இல்லை.

இறந்துபோனால் கவலைப்பட இரண்டு விதங்களிலே உள்ளன.

ஒன்று நீங்கள் சொர்க்கத்துக்குப் போனீர்கள் அல்லது நரகத்துக்குப் போனீர்கள்.

சொர்க்கத்துக்குப் போனால் கவலைப்பட ஒன்றுமில்லை; நரகத்துக்குப் போனால் அங்கு உங்கள் தம்பையர்களைச் சந்தித்துக் கைநுறுகும் வேகமே கவலாக இருக்கிறது.

கவலைப்படவே உங்களுக்கு நேரமிருக்காது!

"செக்ஸைச் செழிப்பு மிகுந்த நாடுகளில், வாய்க்கைத்தரம் உயர்ந்த தொகையில் மதிக்கின்ற இறை உணர்ச்சி ஒன்றி வருகிறதா? மக்கள் தேவாலயங்களுக்குப் போகும் பழக்கம் குறைகிறதா?"

பிரிட்டனில் உள்ள ஒரு பாதிநிலை நான் கேட்ட கேள்வியை இவை:

அவர் சொன்னார்: "மக்கள் தேவாலயங்களுக்கு வருவது குறைந்துதான் உள்ளது; மதத்தின்மீது, ஆனால் தேவாலயங்கள் மதிக்கிவரும் போவது அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது!"

இன்று பிரிட்டனிலும் அமெரிக்காவிலும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைமும் டெலிவிஷன், ரேடியோ மூலம் மக்கள் பாதிநிலைகள் அருள் வாக்ஷனைக் கேட்க வாய்ப்பிருக்கிறது. மாதா கோவில்களுக்குப் போகாத வர்களை டெலிவிஷனில் கோவிலையும் பாதிநிலையையும் காண்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலோ பாதிநிலை மாதா கோவில்களில் மதப் பிரகாரம் செய்வதோடு அரவியப் பிரகாரம் கூடச் செய்கிறார்கள்!

ஐரோப்பிய இளம்மை ஒரு மாதா கோவிலுக்குப் போயிருந்தபோது அங்கே பாதிநிலைப் பிரகாரம் செய்வதோடு விவட்டாய் விவகாரத்திலும் ஞானங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்!

இதை ஐரோப்பிய இளம்மை ஒரு திருபாதிப்பதில் சொன்னார். அமெரிக்க மக்களின் பங்கேற்பு குத்துக்கலையும் ஆராய்ந்து நோக்க வேண்டிய உடமை தமக்கிருப்பதை உணர்ந்துக் கவலையிலே!

குளிப்பில் குன்றாத ஆனந்தம் பெற

காவேரி சூப்ர் சோப்

எல்லா கைம்...எல்லா ஆரோக்கியம்!!
விபரத்தை எடுத்துக் கொண்டு,
குளித்த கைம் பெற காவேரி சூப்.
எல்லா கைம் எடுத்துக் கொண்டு.

கேட்டுப் பெரியும் தி திட்டமிட்டும்
காவேரி சூப்ர் சோப் கிட்டுட்ட
கேட்டு அன் R.S. கைம் திவா
காவேரி சூப்ர் சோப்
காவேரி சூப்ர் சோப் கிட்டுட்ட

Criterion-MC-1132

“ஆனால், பெண் இருபாலாரும் ஒரே இடத்தில் பயிற்சியோடு போட்டி மனப் பான்மை வளர்ந்திருக்கிறது. ஒரு மாணவர்களை நிறைத்துத் தேர்வு எண் பெற்றதும், நாளும் அந்த அளவு தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற உணர்வு உடல் பயிற்சியும் மாணவியை உள்ளத்திலும் பிழைக்கிறது. ஒரு பெண் சிறப்பாகத் தேர்வு பெற்றதும், ஆள் மகனாகிய நம்மால் இதற்குக் காதலையே திகழ்த்த முடியாததா என்ற உத்தேசம் மாணவியின் மனத்திலே ஏழாவது இடமில்லை. இப்படி ஆண்களும் பெண்களும் இருவரோடு ஒருவர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பயிற்சியைப் போது இருபாலாரும் படிப்பில் தீவிர கவனம் செலுத்துகின்றனர், போட்டி வலுப்பதால் மாணவ - மாணவியைத் திறமை வளரும்; கல்விச் சரணும் உவரும். “ஆண்களோடு பெண்களும் சரிதான் சமமானதாக வாழ்வயித்த நாட்டிலே” என்று பாரதியார் முறங்கியதைத்தேர்ப், சரிதான் சமமானதாகவும் வாழ வேண்டும்; சேர்த்துக் கல்வி பயிலவும் வேண்டும், மாணவரும், மாணவியரும், “நாம் கல்வி பயில வந்திருக்கிறோம்; காதல் விருப்பமில்லாது இருவருடைய காதல் நல்லதுவோடு பயிற்சியை என்ன விபரீதம் தோற்றுவிக்கும்?” என்று கேட்டுக் கொள்ள மாநிலக் கல்விகளில் 19, ஏ, இறுதி ஆண்டுக் கல்வி பயிற்சியும் நுமாரி, கே, கதர், இவர் மாணவியர் பிடிச் செவ்வாராசுவயம்பெரித்தெடுக்கப்பெற்றவர், “நீங்கள் மனத் தத்துவத்தை முக்கியமாகப் பாடமாக எடுத்துக்கொண்டு படிக்கிறீர்களே, மாணவர்கள் உங்களுடன் எப்படிப் பழகுகிறார்கள்? கங்காடி பற்றி அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? அழகிய மாணவியை உடல் படிப்பதால் மாணவர்களின் கவனம் படிப்பிலின்றும் திரை நிரல்பெறாத - இது பற்றி நீங்கள் என்னோகாவது சித்திக்கவேண்டா”

“மாணவர்களும் மாணவிகளும் மாநிலக் கல்வியில் தனி மூலமுள்ளதால் பழகி வருகின்றனர், இந்த ஒழுங்கு முறையைத் தேர்விலே கண்டு வருகிறோம், ஆகையால், இதைப் பற்றிச் சித்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. பெண் செவ்வாராசுவயம்பெரித்த மாணவர்கள் என்ன முறையில் மாணவர்களோடு பற்றி மாணவிகள் வாரும் என்னிடமோ மற்றவர் களிடமோ இதுவரை புலர் சொந்ததில்லை, என் கருப்பில் 12 ஆண்டுகள் 7 பெண்களும் உள்ளனர், எங்கள் கல்வியில் கல்வியும் மாணவிகள், மாணவர்கள் எல்லாவரையும் சமமாவே மதித்து நடக்கிறோம், மாணவிகளுக்கு ஏதாவது கடைசி தேவைப்பட்டால் மாணவர்கள் மிதிக்கிறோடு, தேவையாத் துடன் உதவ முன்வருகிறோம், நூலகத்தில் ஒரு புத்தகத்தின் பிரதிஒன்றை ஒன்று இருந்து, அதற்கு ஒரு மாணவரும் மாணவியும் மனச் செறிவுடனாக இருவருமே மற்றவருக்காக விட்டுக் கொடுக்கத் தாராக்க உள்ளனர், இது கூட்டுக் கல்வியாக ஏற்படும் நன்மை என்பதை உறையம், ஒருவரைப்போலவர் புரிந்து கொள்ளவும், விட்டுக் கொடுத்தும் மனப் பக்குவம் ஏற்படவும் கூட்டுக் கல்வி மூலம் உதவுகிறது என்று உறுதியாக”

“மாணவிகள் மாணவிகளோடு ஏற்பட்ட கல்வியைப் பயிற்சியை மாநிலக்

கல்வியைக் கூட்டுக் கல்வி பயிற்சியை சித்திக்க என்று வருத்திக்கொள்ளா”

“அழகிய என் உறுதியான நம்பிக்கை, அதுபலத்தில் கண்டறிந்த உண்மை, உயர் கல்வி பயிற்சியோடுகூடும், மருத்துவக் கல்வி பயிற்சியோடுகூடும் மட்டுமே கூட்டுக் கல்வி உருக்கி, மற்றவர்களுக்கு இம்முறை உதவி தந்து எப்போதும் என்னால் இப்படி கொள்ள முடியவில்லை, 17, 18 வயதில் ஒரு மாணவருக்கோ மாணவிக் கொ ஏற்படக் போதுபுணர்ச்சி திரைமேல் இருப்பது வயதில் எங்கிருந்து வந்து விடும்? உடல் படிக்கும் பெண்களிடம் பண்போடு நடந்து கொள்ளுவது, பிரகார மறிப்பது - இதென் வாய் உட்பாக்க என்னாருக்குமே இருக்கப்பவன் டிடி அடிப்படைப் பண்புகள் அல்லவா?

மகவீர் கல்வியைக் கல்வி மூலம் உதவுபு முடித்து விட்டு, கூட்டுக் கல்வி மூலம் அழகிய

கல்வியைச் சித்திக்க

ஆசிரி
வி. கே. குமா

கூட்டுக் கல்வியாக
கூடிவரும் நன்மைகள்

உள்ள மாநிலக் கல்வியைப் பி. ஏ., பி. என். பி. பயில வரும் மாணவிகளுக்கு ஆண்டுகளுடன் சேர்த்து பயிற்சியை அதுபயிற் புதுமைப்பாடு இருக்கும். ஆனால் இரண்டு ஒன்று வாரங்களில் இந்தச் சூழ்நிலை பழகி விடும், ஆண்களோடு பற்றி அதுவரை எப்போது கணக்குப் போட்டு வைத்திருந்தவர்களுக்கு உண்மை விளக்கும், மாணவர்கள் மகவீர் கல்வி கிழங்கில் விடுவார்கள் என்று மருத்த பிரமை கொண்டிருந்தவர்கள் உண்மையாகப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள், பவந்த கபால மூலம் பெண்களுக்கு அச்சம் நீங்கித் தெளிவு பிறக்கும்.

வேறு ஒரு முக்கியமான நன்மையும் ஏற்படுகிறது. ஆண்டுகளுடன் சேர்த்து பயிற்சியை வாய்ப்புப் பெற்ற மாணவிகள் வருங்காலத்தில் ஓர் அதுவரைத்துக்குச் சென்று பணி

யாற்றத் தொடங்கியபோது ஆண்டின்
கன்கு லிரா வேண்டியிருந்தது. ஆண்டின்
என்பதும் 424. புதிதில் என்று தகுந்த
வேண்டாம்; கன்குமாஃப் பழகலாம். மகனின்
கன்குமாவில் பவீந்தவர்களைவிட, உட்குக்
கன்கி பவீந்த மாணவர்களுக்கு ஆண்டினாடு
ஒரே அளவாகத்தான் பழகுவதும் பணிபாற்ற
வதும் என்பதும் அமைந்தது. இது ஒர்
அநுகூலத்தானா? "

"மாணவர்கள் மாணவர்களிடம் ஸ்தூ
தவரீ நடந்து கொள்ளுவதற்கும்; சகோதர
கன்காவே மிதித்து நடக்கிறார்கள் என்பது
கன்கன் கன்குமாவின் அபிப்பிராயமா? "

"மாணவர்கள் மாணவர்களிடம் ஸ்தூ
தவரீ நடந்து கொள்ளுவதும் இல்லை! "

என்று சிறிதுக் கொண்டு உட்கு கன்கு.

"தன்கன்கும் மாணவர்களின் சகோதரர்

கன்காவே தன்கன்கிடும். மாணவர்கள்

கன்குமாவில் நேர்ந்துக் திறம்போதுகூட.

மாணவர்கள் பலர் கன்குமாவில் சிற

சாரம் செய்வதற்கு. இவர்கள் கன்கி சிறப்பது

மாணவர்கள் - மாணவர்கள் உட்குமாவில் மட்டும்

தனி உட்குமாவில். சமூகாவதற்கும் மதந்த

தன்கன்கி இவர்கள் பதறி எந்த அளவுக்

குக் கன்கிப்படுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு

மாணவ சமூகாவதற்கும் பதறிக் கன்கிப்பட்

டாம் போதும். இருபத்தொரு வயதுக்குட்

பட்ட பொருள் புக அளவாகக்கன்கி ஆண்ட

கன்குடன் பணிபாற்றிக்கன்கிவா? மாணவ

கன்கிப் பதறி மட்டும் ஏன் இந்த கன்கி

கன்கி? படித்த மாணவர்களுக்குத் தேவையில்

கன்கிப்பாற்றிக் கொள்ளும் திறனையும் பொறுப்

பும் உட்கு. உட்குமாவில் பதறிக் குறிப்பிடும்

போது ஒரு எடுத்துரைத் தெரிவிக்க விரும்பு

கிடுகிற. மகனின் கன்குமாவில் பவீந்த
மாணவர்களைவிட, மாணவர்கள் கன்குமாவில்
உட்குக் கன்கி அளவாகக்கன்கி கன்குமாவில்
பவீந்த மாணவர்கள் ஆண்ட கன்குமாவில்
கன்கு உத இடக்கன்குமாவில் நடந்து கொள்ளு
கிறார்கள். மகனின் கன்குமாவில் மாணவர்கள் உட்கு
சிறு ஏடுகன்குமாவில் எவ்வு உட்குமாவில்.
இவ்வு அபிப்பிராயம். மாணவர்கள் தம்
முடன் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள் என்ற
உட்கு கன்குமாவில் எவ்வு கன்குமாவில்
மாணவர்கள், வாழும் பழக்கங்கன்கு இடக்க
கன்கு குறையுடிக் உட்குமாவிலிருக்கிறார்கள்.
கன்குமாவில் கன்கிப்பமா உட்குமாவில் வேண்டிய
தன் அவ்வளவுதான் பதறி எடுத்துரைக்க
மேல் மாணவர்கள் உட்குமாவிலிருக்கிறார்கள் உட்கு
கன்கி கன்குமாவிலிருந்து எவ்வு கொள்வனாம். "

"பாறதும் பண்பும் கன்குமாவில் மாணவ

மாணவர்களின் கன்குமாவில் குடிக்கொண்டிருக்க

ரும் கன்கு. உட்குக் கன்கிப்பும் அளவாகக்கன்கு

மிகும்; எந்தக் குறிப்பிலிருந்து அவர்கள்

கன்கிப்பமாமாவே நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்

என்ற தம்பிக்கை தீவன் தெரிவித்த

எடுத்துக்கன்கி எதிரொலிக்கிறது. அப்படித்

தானா? " என்றேன்.

"சிறிதளவிலிருந்து. ஒரு கன்கி உட்கு

கிடுகிற; என் சகோதரமும் மாணவர்கள் கன்குமாவில்

கன்கிப்பும் பவீந்தும். இவ்வு கன்குமாவில்

பவீந்தவர்களை என் அளவாகக்கன்கு. உட்குக்

கன்கி கன்குமாவில் கன்குமாவில் எவ்வு அவர்கள்

திறந்திருக்கிறார்கள். எவ்வு வேறு சமூகாவது

ஒரு மகனின் கன்குமாவில் சேரும்படி. உட்கு

கன்குமாவில். அவர்களின் தம்பிக்கையை

என் அளவாகக்கன்கு உட்குமாவிலிருந்து? "

என்றார் குமார்க்கு. — பிடிக்க; பவீந்த

தாய் கன்கிப்பாருக்கு.

இவ்வுகன்கு தாய் கன்கிப்பாருக்கு.

எ. குமாரன் தாய் கன்கிப்பாருக்கு பதறிக் கன்கு

கிடுகிற: "கன்கிப்பாருக்கு கன்கி கன்குமாவில்

பவீந்தபடி. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

இடக்கன்கி தாய்க்குடிக். இடக்கன்கிப்பாருக்கு

தன்கன்கி கன்கிப்பாருக்கு. பவீந்தபடி ஒரு

பாய் இருக்க வேண்டும். மாறும் இருக்க,

கன்குமாவில் பவீந்தபடி கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

கன்கிப்பாருக்கு. கன்கிப்பாருக்கு கன்கிப்பாருக்கு

- என். சூ. கன்கி

பனமா பிளேடுகள்

முககனத்தை இன்பகரமாக்குகின்றன !

ரீங்ஸ்சு உயர்வாக மதிக்கும் சேவைக்கேற்ற

பனமா மெற்செய்து கவ்வ

முககனவரத்திற்கு உறுதியளிப்புகின்றன !

தூக்குக் கயிறு விட்டதிலிருந்து நொல்
கிள்கொண்டிருந்தது. அவர் தன்னுடைய
மூச்சை நொக்கி அப்போது தன்னைவே
முருக்கி விட்டுக் கொண்டிருந்தார்...

குமாரசாமியின் கவிரச் சைம், அவனுடைய
கவியின் ஏற்றி வைத்த பாசுக்கிவிடப்போய்
அவனுடைய குரல்வளைவை நெருக்கித்
கொண்டிருந்தது. மூக்க மூட்டியது அவ
னுக்கு. எழுந்தப் கூட்டுக்கும் விட்டது
அடித்துக் கொண்டிருந்த நொண்டித்
குதிரையாக மாறிக் கொண்டு வந்தது.

அவனை தன் முதுகை மாற்றிக் கொண்டு,
இனி வாழ விரும்பினாலும் அது முடியாத
போய் தோன்றியது. அவர் செவ்வாவிட்ட
மூடிய, அவனைப் பிழித் தன்னைக் காண
திறைபெற்றிக் கொள்ளும் போகிருந்தது.
இன்னும் ஒரு மணிப் போகுதெனத் குதிரை
கிள்கி.

ஒன்று, அதற்குள் அன்னாடெ தாக்குப்
போட்டுக் கொள்ள வேண்டும்; அல்லது
நொண்டித் குதிரையாகக் கொண்டுவரும்
செய்து கொண்டிருந்த இசைத் தாக்குடெ
படுத்தும்.

தூக்குக் கயிறு அகிலன்

மாடி அறை விட்டதில் கொடியை
தாக்குக் கவிரை இறந்தும் பார்த்தார்,
உறுதியான மணிக் கவிரைதான். பருக்கை
வைக் கட்டுவதற்காக அவர் பவம்படுத்தி
வந்த கவிரை - அறையில் கெட்டாகாத
ஒன்று இருந்திருந்தால் இன்னும் கவிரைதான்,
அதுக் கவிரைக் கொய் வாக்க வேண்டு
மென்றும் காண வேண்டுமே?

காவி ஆம், கவிரை அது இருந்திருந்தால்
குதிரைப் பிரகாரமே வந்திருக்காது. அது
இன்னாகத்தானே இது!

கட்டியம் காணப் பருவம் என்று சொல்
கவிரை, அதன் பருவம் அவனுக்கு.
இருபத்தைந்து வயது. பருக்கை மூட்டான்
அவன் அவன்; பருக்கை மூட்டான்; 17.0.
குதிரை வரப்பிக் தெரிவதற்கான சான்றுகள்

அனாதாசபை என்னும் பெயரில் எப்படிப் பார்த்தும் சொல்லுகிறதெல்லாம் அனாதாசபை; அன்றாடம் காலம் தவறாமல் வந்த ஒரு பெயர் தவிர எளிதே அது. 'மாமா, சாமி!' என்ற முடிபெயர் எல்லாத்தனும் அன்றாடப் பெயராக, தந்தையாக, தாய் எதிர்பார்த்தும் சொல்லுகிறதாம். அவர் எதிர்பார்த்தது வந்து விட்டது, சாமி அமைதிப் பெயராக.

[illegible]

அங்குலத்திற்கு நேரையில் அங்குலத்திற்கு மூட்டாக. மொழித்தலையாக அங்குலத்திற்குப் பிள்ளை மகத்தற மொன்று அங்குல வீட்டு எழுதல் மொன்று வீட்டுமொன்று

ஒருபடிக்குப் பத்துப் பதினொரு மணி இருக்கிறது. வேண்டிய நேரத்தில் தங்க வேலையில் ஈடுபடும், என்பதை வியப்போடு கேள்விப்பட்டேன். இத்தகைய அமைப்பை அமைப்பதற்குத் திட்டமிட்டு நேரப்படி வரவேற்குமா? இல்லாவிட்டால் தங்க வேலையில் ஈடுபடும்போது, மாதிரிக்கு மாதிரி வரவேற்கும் என்பதைக் கேள்விப்பட்டேன். இதைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன். இதைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்டேன்.

[illegible]

குமாரசாமி அந்தக் கண்ணுக்கொரு காய்ச்சல் உடைய நிலைத்துப் போனதான். அப்போதுக்கு அவன் சென்னை சென்றான். பட்டணத்துக்கு அணிசெல் பழக்கம் அதுப்பி வைத்திருந்த அவனின் சென்னை பிள்ளையாகவும் மாற்றியிருந்தார். தானின்மையிற் பிள்ளை வளர்ப்பதான் வேறு தனிச் சென்னை. செட்டும்பிபாசென்னைகள் இருந்தன. ஒத்தது என்று அதுப்பி வைக்கத் தவறுவதில்லை. அவன் ஐ. ஏ. எல். பழக்கமோடு செல்பது அவன் ஆக்கம். எங்கள்எழுத்தா அன்று ஈர் கத்திற்கு செட்டின்மையோடுதான் பழப்பின் மய்யுதான் அவன் கோடை யோட விக்கி. அதனால் அவருடைய சென்னையும் அடுக்கித்தான் சென்றது யந்தது.

அவ்வாறு இருந்தால்; அந்த அங்கத்திலும் பெரிய இரும்பும். அக்கால் இருந்தால்; அங்கத்திலும் உள் புத்தி எப்படி ஓட்டித் தொண்டு வாழ்ந்தே பெரும் பரதீனமாக இருந்தது. சமஸ்தம் இருந்தது; அந்த அந்த வகைகளில்தான் இருந்ததே தவிர, மூன்றாவதில்லை இது.

பெருமையு
தாராளமிகு.

அவன் தகுதிபெற்ற எங்காவது கண்டார் மூதலார். அவனுடைய அன்புவுக்காக அவனுக்கு வேலைகள் கற்றுக் கொடுத்துக் கவனித்து வரச் செய்தார்.

மரீலாபட்டினம் ஒரு சாலைகளை ஒட்டி இருபது ரூபாய் வரடையதில் ஒரு மாடியைத் திடீர்தது. பக்கத்து நோட்டலில் சாப்பாடு. சென்று செய்து பழைய பிள்ளைக்குச் சம்பளம் செய்து விட்டான். அவரப்போது அவனுக்கும் ஏதோ அனுப்பி வந்தார்.

மேலும் போய்விட்டது. பொருளாதார நெருக்கடி அச்சம் மூதலார்க்கு. தொழிலாளர்கள் இங்காமல் அருளுக்கு வேலை தடக்காது; குமாரசாமி இங்காமல் துடிக்கிறான். அவனுடைய செல்வப்பெருந்தகை தான் வேறு அவருக்குத் தொகையைக் கொடுத்தான். அவன் கொஞ்சம் அதிகமாகவே பணம் கொடுத்து அவன் வேலையை அனுப்பி வைத்தான்.

அந்தப் பணமும் தீர்ந்து விட்டது; அதை வாரியாலும் பாக்கிவிடாமல் துக்கும் பாக்கி. பணமும் அவனுக்கு உபயோகம் வேலை கொடுக்கவில்லை. அவனுடைய கிழப்பத்துக்கு வரச் செய்து விட்டதுவான் என்று ஏதிர்பார்த்தான். "அப்போது நான் நிரந்தர வேலை தேடிக்கொள்!" என்று எழுதிவிட்டார் அவர்.

படிக்காதவர்களுக்குப் பட்டணத்தில் வேலை இருக்கிறது. ஆனால் படித்தவர்கள் உடம்பு தான் அங்கே அதிகமாகி வந்தது. வேலைக்கு எங்கே போவது?

எங்கெங்கையோ போய் அவருத்தான் மூட்டி மோதிப் பார்த்தான். வேலையே போகச் சொல்லி விட்டுக்காரர்; நோட்டல்காரர் சாப்பாடு போட நேடிவாது என்று மறுத்து விட்டார். அந்த நோட்டலிலேயே தனக்கு அல்லவும் வேலை கிடைப்பிருந்தது. தன் சாப்பாடு விடைத்திருக்கும். இவ்வெல்ல வேலைகளுக்கும் வாரியம் அமெரிக்காவை படித்த பிள்ளைகள் தனக்குக் கொடுத்தது.

இப்போதான் அந்தக் கடைசி முடிவுக்கு வந்தான் குமாரசாமி: தனக்கின் பணம் வந்ததால் சிறிது காலத்துக்கு இங்காவிட்டான் செத்துத் தொலைப்பது. பணம் வரவில்லை, இருதான் வந்திருக்கிறது அவ்வளவிலிருந்து.

'தூணித்து'விட்டான். இங்கே, கோவை வானிலிட்டானென்றும் வைத்துக் கொள்வான்.

நாற்காலியில் ஏதேன் கொண்டு வந்ததைக் கழுத்தில் மாட்டிப் போனவனின் பார்வை என்னவாய்? கழுதையே தெருவுக்குச் சென்றது. தெருவில் எதிர்ப் பக்கத்து ரூபாயில் ஒரு நூறு வரையில் பிச்சைக்காரி மூக்கில்கொண்டு விட்டதான். அவனுடைய குழந்தைமொன்று - அவன் குழந்தையோ, பெண் குழந்தையோ தெரியவில்லை - அவர்களுகிருந்து மண்டி விட்டபடியே தவிர்த்து வந்தது.

திருக்கிட்டுப் போய்க் கபித்தாறு விட்டு விட்டுச் சங்கையருகே வந்தான். காரிகளும், எங்கட்டார்களும் விவரத்து பதிலும் நோக்கு. குழந்தைமொன்று மண்டி போட்டபடியே தஞ்சை சாலைகளை நோக்கித் தவிர்த்து வந்து கொண்டிருந்தது. இருதரும் பரபரப்போடு

விட்டு -

இருந்தார்: தான் உன் கிடுக்கு வந்தபொழுதில் உன் இந்த தான் காரிகை நுட்பமாகக் கண்டான். அவன் காரிகைகளை அழைக்கிறாண்டு இங்கே!

இருந்தான் என்னதான் காரிகைகள் அது உன் கிடுக்கு 'பா...' வந்தபொழுது இருந்து!

நோக்கினான். காரிகைகள் பறந்து கொண்டு தாவிருந்தன.

வேறிடமிருந்து விட்டது குமாரசாமிக்கு. படிக்கின் தான் இதற்குத் தெருவுக்குப் போய்க் குழந்தைகளை வாரி எடுத்தான். காரிகைகள் இதற்குக் கொண்டு தின்றன. சத்தம் போட்டுப் பிச்சைக்காரியும் எழுந்து ஓடி வந்தான்.

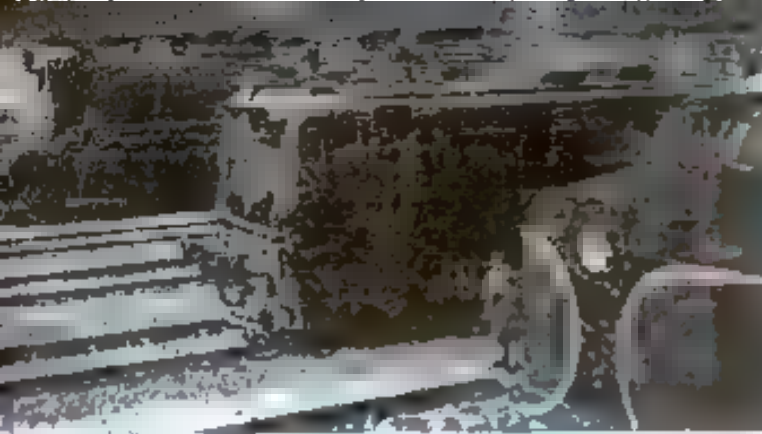
"அப்பா பாவி! ஒள்காக்கத்தானே தான் இன்னும் இந்த சிறை வசிக்கிவிட்டிருக்கிறேன். நீ சாப்பிடாமல் விட்டாயே!" என்று அவனிடமிருந்து அந்தக் குழந்தைமொன்று பற்றி இருந்தான் பிச்சைக்காரி.

குழந்தை பெண் குழந்தை; உடனெல்லாம் கொறி சிறைக்கு திரைத் தொன் குழந்தை. அவன் காரியம் அடைவிக்க வேண்டாமா திணறித்தான் இருந்தான். அவன் ஏறிட்டுப் பார்த்தான் குமாரசாமி. கத்துகிற படிப்பு அவருக்குத் தராத கவனத்தை, கொடுக்காத தங்கியைமை, அந்தப் பிச்சைக்காரி அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டான்.

"ஒள்காக்கத்தானே தான் இன்னும் இந்த சிறை வசிக்கிவிட்டிருக்கிறேன்..."

உள்கை எவ்வளவு இங்கையா! கைதத்துக் காது தான் - குமாரசாமி தம்பிக்கைபோடு தடை போட்டுத் தான் சாப்பிட்டு வந்த நோட்டலில் தங்கிப் போனான். குதலாசினியப் பார்த்தது. "நீங்கள் தனக்குக் கழுதையும் வேலை இருந்ததான் அதை எங்கெங்கே கொடுங்கள்; கத்தலாசினியம் பொறுப்போடும் செய்கிறேன்: உங்கள் உடம்பும் அதைக் கொண்டு கட்டி விடுகிறேன்" என்றான்.

அவன் போட்டு வைத்திருந்த தூக்குக் கவிழ் பழையபடியே அவன் படுக்கைக் கவிழ் மாறிவது!

சிலப்பு கிளக்கும் பச்சைக் கொடியும்

திரு கே ராமநாதனார், பொருளார், தென் கோட்டிய
ரவில்லே, மங்குலம் பூரியல்:

"இப்போது ரவில் கிபத்தகன் அடுவாடு கருவது குறித்த
கட்கன் அபிப்பிராயம் என்ன? கிபத்தகனின் தனிச்சு வழியே
இக்கிளவார்?"

"கொடும்பட்டிக்கு இது பத்தியில் சில அடிதான் வளம் உண்டாம்
கிள எடுத்தல் உற கிருப்பிடுதல், கிபத்தகன் பொதுவாக
இருத்திருக்கலின் கொள்கையாக ஏதாவது கட்கும், காரியாவதில்
தவறுகளாகும் ஏற்படக் கடும். ரவில் எங்கில்க்கிப் பழுது
பார்த்துத் தீவைவளம் கருவிகள் பொதுவாக அங்கு இக்கிளவது
ஒரு பொருள் கூற. இப்போது கட்கன் கருவிகள் பிட்டுக்கார
காலத்தில் இருந்த அந்த பழைய காலமாகும்! எங்கில்க்
கோடுகிளத் தீவைவளம் தோத்தகத் குவர்த்து கிருக்கிறார்கள்;
இது தவறு. அகரகுணவளம் கோடுகிள செல்லுமா? எங்கில்க்
ஒருவகம் ஏவல் புகரவரிக் கவனமெல்லாம் எங்கில்க் மிக
கவிக்ிறது. ரவில் பாசை செல்லம் பொதுவாக மேலு ஏவல்
புகை கவனிக்க குடியுதிக்க. ரவில் குடி கொடியுக்கும்
பொது எங்கில்க் கொள்ளு ஏற்பட்டால் கட்கன் கிபத்தகனின்
கேடுவ புகரவரிக் குடிக்க கவனமும் கொடுவது இவற்றைக்கானே?

"ரவில் குடுவதற்கு இவ்விவகமையாத காரியக்களம் புகர
வரிகள்; கிபாரிக் குடுவியோர் காரத்தகது 26 மணிக்
மேல் கவழப்பது கிருப்பத்தகது அங்க பத்து மணி தோத்
தக்தும் கட்குறாக இவர்கள் கொடுத்த பணிகாரற்றவது
தடை செய்யப்பட வேண்டும். இரவு கட்க் கிழியதின்கள்
கிரவம் தெரித்தருகாமே? ஆதீரக்கவக்களம் பணிகர் கட்க்
குத்துப் பொறுப்பிற்று எங்கில்க் இவ்வுகபவர் பத்து மணி
தோத்துக்கு மேல் பணிகாரற்றிதும் குத்துத்தகன் கிளவும்.

"கிட்டைகள் மாண்டுகிள்க் பத்தி ஒரு கார்த்தை, குத்தின
ரவில் தீவைத்திடுக்கு ஒரு ரவில் கெம்பிபது குடுக் தம்முடைய
கிட்டைகளுக்கு வத்து அது கெம்பிப் கொன்று, அடுத்த தீவைத்தை
அடைவும் கவர கிட்டைகள் மாண்ட் வேறு கோடுகிள்க்
கவனிக்கவே கடாது. இது கிடு. ஆதும் தடைமுறையில் இக்க்
கிடுவகக் கடைப்பிடுக்க குடியுறம் 100 கட்டக்கன் குடுக்கிடு
கிடுறம். பொது மக்களின் தக்கெவ்வத்துக்கும் கிட்டைகள்
மாண்ட் பாத்திரமாக வேண்டியிருக்கிறது? கவடி தீவைத்தக்து
வத்து கோம்போதும் கத்த பிறகும் பணிக்லுக்கு கட்க்
கோடுப்பது, கார்த்தகது குடுவிய வேண்டி கிட்டைகள்மாண்ட்

மேல்க் கிட்டிடுகவ் கிட்டை
குடுக்க கவனிக் குறது.

மெற்கொண்ட வேண்டிய
தில் ஏற்பட்டு கிருவ
தும். ரவில், தீவைத்
தக்து வத்துகோரும் தோத்
தக்து அவ்வரம் அவ்வர
மாகப் பொதுமக்கள் குடி
வத்து காமாக்களம் கடை
கோடுப்பதும், 'புக்'
கெட்டியும்பட்டியும் கொடு
கிடுறிகள். திட்டகாட்
கெவ்வாக கிட்டைகள்
மாகப் 10 மது தகர்
பொதுமக்களுக்கு கட்க்
திரம் கவடி பகிறது. ஒரு
புக்கில் கெளர்த்து கிடு
கவராத கவரவர்க்களம்
கிடு பொட்டிடுகிட்டாயோ
கே' கிட்டை வேண்டாம்!

"ரவில் கத்திப்ப தீவை
கவனிக், ரவில் பொட்டி
கவிக்வுட்டியாகத்திடுக்கு
தும் கட்குறக்கூடக்
கோட்டிய கொண்ட
கவற்பக்கிள்க் கிடுவர
கோடுகிள குடியுதிக்கிடு.
கோடுவ காரியக்களம் இக்
காதகே கார்த்தம்
ரவில் கே கிட்டைகிடு
கவுத்துப் பொது கவிக்

திரு கே. க. அபித்தாரு

ஏப்ரல் 4ம் தேதி தொடங்கும் ரயில்களை கார்த் திரையெழுத்து எலிவரைப் போட்டு கண்டெடு அவர்கள் பெயர் விளக்கும் ஸ்டிபுன்கள் பச்சைக் கோழியையும் அடைத்தார்கள்.

பாதிநி தீக்கெட்டுப் புதிய கல்யாண டெஸ்டிகர்ப் பொருத்த
 வேண்டும். இந்த எண்ணக்கணி வேண்டிய சிலரது கவனிப்பு
 அவை பேரவையிலிருந்து கிடைக்கலாம்.”

"இந்தக் குதற்பாடுகளை பெரியாள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எவ்வதறுதற்குக் கொண்டு வருவதுதான்?"

“அதிகாரத்துக்கு எதிர்த்துச் சொல்வாய்மா இருக்கிறாய் அப்பா? அப்பா அத்துமீறும். எதிர்த்துச் சொல்வோமென்றால் அப்பா என்ருத்தான் சொல்லும். எல்லாத்தீர்வுகளும் நான் சொல்வது எல்லா ஏற்றுச் சொல்லுவதில்லை அதுதான்” என்று சொல்பது. தாமஸ் கிரேக்கர்.

திரு. டி. சாஸு, ஸ்ரீரங்கபுரம், இக்ஷிபுரத்தில் ஏதன்ட், சென்னை:
"ரயில்வே யாரும் கொண்டிருக்கிற, இது பற்றி தகவல்
எல்லாம் திரைக்கதிரைகள்"

“எங்கள் ரயில்கள் காரமோ போல்கள்! திண்டு காவியில்
காதுவிதி கட்டுவதில் திண்டு திண்டு பந்திய செவ்வியல் போல்

உணர்வுகள் கொண்டுள்ள சிறை: நீடு க. என். சீனிவாசன், நீடு மாவட்டப்
காவலர், நீடு கோ. ராம ஐக்கனாக, நீடு: சித்திரத்திற் சிறு நகரில்
தண்டவாளங்கள் புதிதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பலர் படித்து நுழைந்தேன் என்று சொல்லுவதை நிரூபித்தேன். அப்படி சொல்லுதல் மேல் அளித்திருந்த விட்டார்களா? இந்த பட்டணத்தில் 'வாழும்' என்ற சொல் பிழைத்திருந்தது" என்று அந்தக் கொடை பூதியாளர், தொடர்ந்து கூறினார்: "அந்தபொருளில் நான் நம்புகிறேன். அதற்காகவே சொல்லி விட்டேன் என்பது, 'பிரயாணம்' என்கிற இரத்தினம்" என்று விளக்கினார். இரத்தினம் தான் 'உயிரோடு நம்புகிறவர்' என்று சொல்லி விட்டார்" என்று தம்மில் இருந்தேனெனக் கூறும் வாழ்ந்தேன் சொல்லிவிட்டேன்.

“பல்தக மேலாண்மையோடு தங்களை வள
மாகப் பிடித்திருக்கிறார்கள்” என்று ஒரு ஆதாரப்
பலவத்தினர் வாழ்வுப்போது கூறியும் “உட
பு” என்றவர்கள் போட்டு விடுத்தார்கள். மேலும்
பல “பிடி” என்று இருக்கிறது. ஆதாரப் பலவத்தினர்
என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் பலவத்தினர்
போடுகிறார்கள்.

“இருக்கும் வகுப்பின் பிரயாணப் பணத்தை வெட்டிவை வேண்டாம்! பீகரைக்காரர்களின் தொகையை குறைப்பதில்லை. முதலாம் இன்ஸ்டான்ஸ் பெருக்கத்து அடியின் படுத்தல்கொண்டு பிரயாணம் செய்யுமா? என்று எண்ணுவதில் குறைபாடுகள், சிவிஸ்க் கொட்டண வகை ‘தாவுக் கிழப்’ அறிவிப்புகள் வெளிவருவன. அப்படி சரணில் பெருங்குணிதும் ‘கைக்கு தீவற்ற திட்டத்து’ என்று சொட்டுணாட்டிலும் உட நகந்து என்று சொன்று நேதர் மனதில் கணக்கில் ‘கூட’வில் தீவற்ற க்குடன் காக்கியே பீதது இப்படியாக கொண்கி வில் அனுப்பப்படுத்து அசா தா த ஸப் பொருணம் வேண, பாயம், கைத்தா, பொன்ற கார்க்குத்து நெடுந்தாரப் பிரயாணம் எடுத்து விடியற்காணியிலேயே கட்டு அணுக்குப் போய்விட வேண்டு, முதல் காக்க. இரண்டு இரண்டு அங்கேயே படுத்திருத்தலுண்டு, ‘கூட’வில் உள்ள ‘இட’த்தை நகக்குப் பீகரம் வகுநெயர்க்குத்து இரண்டு நகக்கு நாயார்க்குத்து வித்தலுண்டு பொருநுண்கிவகைகளைப் பத்தி என்ன கொண்கி

[illegible]

இந்த இயக்கங்கள் எதற்கு என்பதை நமது குழுவின் அங்கத்தினர் பிரயாணம் செய்து தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அது பிரயாணிகள் மூலம் விட்டிருக்கிறது.

பழங்காலம் முதல் இன்றைய அடிப்படைகள். புதிய தலைமுறைகள் உருவாகும்போது எங்கெங்கே இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதற்கு. - அந்த அடிப்படைகள் இன்றைய நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு உருவாக வேண்டும் என்பதே நான் நினைப்பதுதான்!"

இது சை. பரமசிவசுந்தரம், முக்கிய
கோவில்கள், அழகுபட்ட:

"நடிகன் தாமதமாக வருகிறான் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கருவியாகவே - இந்த கேள்வி எழலாம்! ஸார் பொதுமய? இது பற்றித் தங்கள் கருத்தின் அடிப்படைக்குப் பின்பு "சென்று செட்டிபத்திர அவர் கருத்து விளக்கும்."

“முன்பு தமிழ் எந்திரங்களைக் கட்டுவதற்கு எந்திரங்களுக்கு வேண்டிய அறிவும், பழக்கங்களும் ‘எம்’ கிளாஸ் எந்திரங்களைக் கையாண்டிருந்தோம். அப்படி இரத்தம் வந்ததற்கு அடிக்கடி தாமதமாக வருவதற்கான காரணம் கற்றுப்படுத்திக்கல். இப்போது ஒரே ரயில் என்ஜின்களைக் கட்டுவதற்குத் தீர்மானம் வந்ததால் உலகம், இருக்கும் பிரயாணம் செய்வோரின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப, ஒரே ரயில்களின் எண்ணிக்கை அதிகிக்கவில்லை. ஆகையால் ரயில்கள் ஒரே பகுதியில் நுழைவதும் ‘எக்ஸஸ்’ நுழைவதால் இடங்களுக்கு விளங்குகப்பட்டு, தென் பிராந்திய ரயில்கள் நுழைவதில் பிரேம சீரான எக்ஸஸ் நுழை (Unified Signal System) அருதுவது வந்ததால் தான் ரயில்கள் குறித்த நேரத்தில் வருவது எதிர்பார்ப்பம். தீவிரமாகவும் வந்தது.”

“அங்குலாஸூதி அந்த முகநகை அந்
துக்குக் கொண்டு வருவதற்கென்று”

“கனமாவக் கேட்டுவிட்டார்கள்! எல்லையே தீர்வாகத்திடம் கேட்கும், ‘கனைய கனம் கனேஞ்சை’ ஆகும்!” என்று கேட்டார்கள். ஸ்ரீராமனின் திருமுக உயர்த்தும் இடத்தில் கனம் பெருமனவுக்கும் சரப்பட்டு விடும். எல்லையே எல்லின் ஒட்டுமொத்தம், கட்டு முதுகிய பொருட்புகள் பணிவாளர்கள் மன தீய்மையுடன், கனவனின் தீய் பணிவாற்றுவதற் கேற்ற ஒத்தியை ஏற்பட வேண்டும், ஒத்தி யாகப் பணக் கனம், அதன் கிளவாகக் குறியாக கனம் - இவ்வகையினால் கனத் தியைத் திறப்பதே கனம் கனவதற்குத் தடை உண்டாகாது.

[illegible]

“எழுதுவதற்கு” “கோகோ கோட்”-இல்
கொத்து பாசித்தால் புரியும். அன்றாடம்
பாசிப் பழுது பாசிதல்பட்ட வண்டியின்
ஒட்டி கொத்து கேட்கிறது. பாசி எழிலின்
சத்தத்தை கோகோ சத்தப்பட்டுப் பரிக்
காயத்தாக வரத்தானே கொடியில் பாசிப்
போக (Gush Break) இல்லாமல் இவ்
சத்தப்படுவதில் பரிக்ஷை ஒட்டி கொத்து
பாசி திரிப்பதில் சத்தப்பட்டு விடுகிறது.
அதன்க்கிணர் திருப்பெருந்தோட்டத்தால்
விசைப் பித்த கொடியை கொத்துவதால்

கோவில் அர்த்தஜாம மணிபீ. ஓம் காரத்தில் இரவில் திசையனம் அநிர்ந்து. ஒலும்பி, மீண்டும் ஸ்தம்பித்தது. கோடு போட்டாத்தபொம் நீள இழுத்துக் கொண்டு போகும் தெரு நாயின் ஒலம்; அந்த அம்சம் உலிஸைப் கொறுக்க மாட்டாமல், தனக் காத்ததான் கத்துகிறதோ என்ற அஞ்ஞானத் திசை ததவியி விசிறிக் காம்புபத் தவரையில் தட்டி, தாவையும் அதன் கண்களுக்கு ஸ்ரீராம புலம்புகும் காலியையும் ஸிரட்டும் பாலியலில் திவ்யரூப தூங்கியதில் வாயி னீர்ந்து = திரும் பிழலாவக்க வசைகள்; வேண்டுமெட்ட வேளியில் கத்தும் ஐந்தரைக் கால்களில் காரையி, எய்யுமே ஓய்ந்து இரவு இரண்டு விழிப்பான பகல்களின் நகக்கலில் திவ்யி, கொம்பிழந்து, செய லிழந்து, திவ்யிழந்து மோகத் துயிலில் குழிதிக் கிடந்தது.

மிகுக்கு மேற்கால ஓடும் அந்தத் தெருவில் தெற்குப் பார்த்த லுள்ளுவது விட்டியு மட்டும் ரேழியில் அரிக்கென் விளக்கு எகிறிற்று. திவ்யரூப நொன்னாமல் ஆன் பிள்ளைகள் படுத்திருக்கிறார்கள். கூடத்தில் பெண்டுகள் மேல் துணி போனது கூடத் தெரியாமல் அப்படி ஒரு தூக்கம். வாகை கதவு சற்று ஒலிக்கவித்தவாறு திறந்திருக் கிறது. ரேழியில் ஓர் ஆனாறுபாசு கிடக் கிறார். கழுத்துவரை வெள்ளித் துணி போர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பது அன்னபூரணி. தலம் செய்கிறான்; பிடிவாதம் பிடிக்கிறான்; விடமாட்டேன் எங்கிறான். இது அநியாயம் எங்கிறான். வசக்கை மாங்கல்யத்தை இறங்கப் பற்றியிருக்கிறது. கன்னக் குழறல் பிற்புற விழிகளின் வழியே முத்துக்களாய்க் கொட்டிக் கிதறுகின்றன. ஒரு வேல்; ஒரு பெருமூச்சு; ஒரு கமறல். மீண்டும் விழிக் கென் முத்துக்கள் வர்ஜிக்கின்றன. வசக் கை மாங்கல்யத்தை விடக்கிவிட.

ஐயே அந்த ஆனா னுபாசு "கடமை யோடு கடக்கட வாசு"க் கிடக்கிறார். லக்க இவ்வோடித் கொண்டிருக்கிறது. ஆனம் அவரது லுக்கத்தோற்றம், "இந்த உடம்புக்கு எதுவும் நேராது" என்று ஆணவத்தோடு இருப்பது போல் காண்கிறது.

ஆனம் பிராவசத்தம் என்னவோ எப் பொருடோ செய்து விட்டார்கள். "கெடு" கணத்தாடி விட்டது. அன்னபூரணி வருவ தற்கு லும்பே அந்தச் சடங்கு முடித்து விட்டது. பிறகுதான் அவளுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார்கள்.

கொற்றடியிலிருந்து அன்னத்திடம் வந்து ஓர் ஆள் சொன்னான்:

"பெரிய ஸுபாஷுக்குச் சித்த உடம்பு கச யில்கல்க..."

"என்னடா உடம்பு நிமிர்ந்து?"

"அது என்னவோ தெரியாதுக்க... உங்களை ஐக்கி கட்டியவர்த் சொன்னார்கள். கணக்குப்

பிள்ளை ஸுபாஷையாட இப்பாருச் சொன் றுரு... சட்டிடு கெண்டியுக்க..."

"என்னடா சொந்தே நீ?"

"வெரலா வாங்க, பேசுறதுக்குப் போகு திம்பே..."

அன்னபூரணியின் மண்டைக்குள் கர்ஜை வான வஸ்து ஒன்று செக்குத்தாக இதக்கி இடபத்தாகக் கிழித்துக் கொண்டு வலிற் றுக்குப் பாய்ந்து. குதிகால் வழிவழியை வண்டுவிற்றது.

அன்னபூரணி பேசவில்லை. அநிவிருத்த இதுவரை பேசவில்லை. ஒரு கோடியிலிருந்த தன் விட்டியிலிருந்து மற்றொரு கோடியி லிருந்த கணக்குப்பிள்ளை விட்டுக்கு இவனை ஏகோ ஓர் இசுரீணி பெயர்த்துக் கொண்டு போய் கவத்தது.

இந்நா, மாங்கல்யத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு. அடித்த விவையாய் அக்காரத் திருக்கிறான். பேசவில்லை. அவன் வாரிடம் பேசுவான்? சிவ்வையா, குட்டியா?

2

அன்னபூரணிக் கும் ரக்கண்ணாவுக்கும் கல்வானமான ஆளுவது மாதம். மாமியார் 'பொக்'கென்ற மண்டையைப் போட்டுவிட் டான். தாகவாய் பொக்கிவ கையோடு ஈரம் கொட்டச் சொட்ட கலாசத்தியில் வந்து நின்ற ரக்கண்ணா. கால்களிக்கடக் கலுவாமல், "ஏம்! பிராரத்தமே!" என்று இரைத்தான்.

நடுநடுக்கிப் போய் அன்னபூரணி கையில் சொம்புத் தண்ணீருடன் வசாதுக்கு ஒயோடி வந்தான்.

"எங்களை விட்டு லுழிந்த போ! எங்கே யாவது தொங்குக் போ! என் லுழிந்தியே லுழிக்காரே, ஓடு!"

நாம செய்த பாஷம்
பொன்னித் துறைவன்

கிஜித்தார் ரக்கண்ணா. பிரமை தட்டி திள்ளுன் அன்னபூரணி.

"...கவிபனை! ஏன் திக்கிறா ஒழி நீ ஒழிஞ்சாத்தான் நான் இந்த விட்டியை காமடி, கவப்பிபன். ஏன் கண் லுள்ளுவே திக்காரே, போ! இப்பவே போ! இந்த

நீயேயே போ! இருட்டோட இருட்டா
மனதே போ!"

ரங்கண்ணாமின் உடம்பு உதறித் தொன்
நருத்தது. அவ்வழரானிக்கு எதுவுமே
விளம்பவில்லை.

"மாப்பிளை! என்ன மாப்பிளை இது?"

வாரேர தாயாதி எழுதும் செவ்வப்
பார்க்கினார்.

"ரங்காமி! நீயை விட்டேயே காணடி வந்த
புண்ணியம், எங்கெங்காவது விழியிட்டே!
அடுத்தபடியா என்னைவும் விழுங்கறதுக்கு
மூன்றடி இருக்கறது போலிடு! போய்
விட்டி, தொனாமி தொனாமிபோய்விடு!"

ரங்கண்ணாமின் மூலம் பாய்க்கரமாக இருந்
தது. நமசெய்து நின்றுவிட்டு விட்டாள்.
தூண்டித் தட்டிவிட்டாள் "அம்மா, அம்மா!"
என்று நெய்வித் நெய்வி அழுதாள். வார
வாரேர அருகில் வந்து சமாதானமாடுதல்
பார்க்கினாள். எப்போதாவது ஒரு தன்னுத்
தன்னிட்டு, மீண்டும் பாய்க்கரமாக உச்ச
கந்தாவினாள். "தொனாமி போடி! ஒழிந்து
போ! இந்த துணைத்திரை இனிமே நீயும்
நானும் போகிறது இருக்கப் போறதில்லை.
இது எந்தியம்! நீ போதவா, இப்போ

நான் போகட்டும்மா?"

என்றாள்.

பிரேமநாதர் பவந்தது
தொனாமிடே ரங்கண்ணாவை
தொனாமினாள்.

"ரங்கண்ணா! இது நியாய
மில்லை. அவளை உத்தேசித்து
இப்போ விட்டாளுமே நீ
பண்ண வேண்டிய கடமைத்
தான் உத்தேசித்தாவது

சிறப்புத்
சிறுக்கை

சிறப்புத்

அந்தம் இக்கே இருந்தாலும். அவர் இன்னமும் சத்த மத்திரமும் எழுப்பாது. திசைகள் வாய். பெரியவர் சொந்தை உட்கொள்ளும் வேறு. உட்கொள்ளாத வேளையில் பத்து நாட்கள் கழிந்த கைக்கோ. பெரிய காரியம் குதளிசை நடக்கட்டும். என்ன ரக்தி காதினே விழுகா?"

கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்தோடு சகலவற்றை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். "ஓம்! இதை மூலத்தில் இன்னமும் எத்தல் காரியம் நடக்காமல் இருந்தாலும் பார்த்துக்கொள்! அவரை குதளிசை புத்தல் வேலியை தனதும். சதவாசத் தெரிந்துகொள்! அவருக்கும் எதற்கும் இனி வந்தாலும் பிரார்த்திக்கக் கூடாது."

தெய்வியல் பீதாரம் போய் அமர்ந்து விட்டார். விட்டதற்கு இருந்து மணி நேரம் அப்படியே இருந்தார்.

இரவு பத்து மணிக்கு, கையில் ஒரு சிறிய மூட்டைடன் அவ்வம் வேலியை வந்து கவனித்து நடக்கத்தொடர். பிறகு எழுந்த தலை நிமிராமல் ஒரு கணம் நின்று. வேலியின்மேல் வார்த்தைகள் சொல்லுது. மெதுவது வெளிப்பட்டன:

"எவ்வளவு முன்னாலே புரியவில்லை!"

சகலவற்றைப் போலித்தல்.

"எவ்வளவு மனத்தினால் விடப்படுகா?"

மொனையம்.

"இது வெவ்வேறுதல்கள் அருக்குமா?"

மொனையம்.

"துவியா! நான் எங்கென்று சொல்கேன்?"

"ஓ! வேண்டி அந்நின்று அந்தம்.

தெருவெல்லாம் அவரவர்கள் விட்டுத் திரைக்கவிழ்த்துத் தன்மொருவர் மாரித்தல் கொள்ளுகுத்தார்கள்.

செருவென்று எழுந்து கட்டுவ மோங்கக் கருமை காத்திவிட்டார் சகலவற்றை.

அவ்வம் கருமைக் குதளிசை, கை கணிக் வேகமும், இவற்றின் குதளிசை மொத்த தெருவின் இவற்றின்மேல்.

3

44 "இவ்வளவு காலமாகி" கமலத்தம் மார் தெருவின் கீழ்க் கோடியிலிருந்து ஒரு விட்டியை எடுத்தாடுபதி. எப்பொழுதும் அவர் கைகியம். அவன் விட்டியை கவனம் வைத்துத் திருட முயன்ற நன்றிப் பேர்வழி நன்றி யாகக் கவனித்து, பெரிய தாய்க்கு கவிழ்த்தல் பித்தத்துடன் அருவியில் புட்டி வைத்து, பித்தத்துடன் வந்து போகும் குதளிசையில் அவர்களை அடித்து தொறுக்கிவந்தா அவர்கள் பத்தி ஒரு கை உண்டு. அப்போதப்பட்ட கமலத்தம்மாரிடில் தெய்வம் அவ்வத்ததைக் கொண்டுபோய் விட்டது.

"சின்னது கிதிக் உட்க அம்மா அம்மா உட்கொட இருந்தால் இத்தக் கண்ணியைப் பார்த்துண்டு கம்மா இருக்கா?" இத்த அநியாயத்தைக் கெடவதற்கு இத்தக் கிராமத்தினே பாருக்கா. நாதி இருக்கு? அவ்வவருக்கு அவன் புத்தல். அவன் குட்டி, அவன் தெய்வம். அவன் மாடுவற்றை அதுக்கு மேல் புத்தி எங்கே போனது? அவ்வம்! இது எழுப்பப் போது கிராமம் இவ்வாறு இருந்து வெவ்வேறுதல்கள் ஒரு வேலியை.

தட்டி நடு நிமிசினே இருந்ததன் காரத்தி அடிக்கிறான். அது என்னொரு வேலியைப் பார்த்துண்டு இருக்கினே நினைந்துகன். தனம்.... புதி பொருத்து இதனை வாரித் துட்டியுண்டு போகாது? போகட்டும் போ! திசை, என்னென்று வந்து. காலடியினை, என் கண்ணை வாரி!"

ஒரே காரித், ஒரே தெருவின் - அருகில் வேல் வேறு விடுவதில் - இரு வேலிய்களால், கிழக்குப் பித்தமுமாய், அவ்வத்தின் தானிக்கும் சகலவற்றின் கவிழ்த்தல் மட்டுமே பித்தக் கவிழ்த்தல் உதவாய், கமலத்தம்மாரின் ஆகரணம், அவ்வத்தின் தாங்கத்தியைத் தெரிவித்தது.

சகலவற்றையொ, தாயாவின அங்குக் கவனக்குப்பின்மேலும் வருவதற்கு இத்த தன் தருவிதென் வந்து வதி, அவன் விட்டியைப் 'மேதா' போட்டுவிட்டார்.

இருந்த கவிழ்த்தல் தெரியாமல், அவ்வம் வார்த்தை வந்தான். விட்டு தெருவெவ் தானிய அவன் கை கவிழ்த்தல், திரைமும் இருட்டுத் தெருவின் முன்னரே கவிழ்த்தல் போய் இருந்து கவிழ்த்தல் தன்னிதற்குக் கொட்டிக்கொண்டு வந்தி கொட்டிக் கொட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கார்.

குதளித்தலிட்டுக் கவாடி படத்துக்கு முன் கவனித்து விட்ட கவிழ்த்தல் நின்றுபோது இவ்வவருக்கு வந்து வருவதில் சகலவற்றின் உருவம் - வாரித் கவிழ்த்தல், "போ வேலியே!" என்ற கவிழ்த்தல் கவனிப் பார்த்தும். அவ்வம் இருந்து கொட்டுக் கவிழ்த்தல் வந்ததுவிட்டால் திரைமும் முகத்திலிட்டென்று போனது!

கமலம் ஆன கவிழ்த்தல் வாரித் தெருவின் வந்து உட்கொண்டான் அவ்வம், தானிக் காரி, கவிழ்த்தல்கள் வந்து முகப்பொருவதற்கு வந்து. தெருப் மேல், கொட்டி அந்தக் கண்ணை முகப்பொருவது, மணி பத்தாடு விடும். பிறகுதான் கவிழ்த்தல்கள் கவிழ்த்தல்.

எதிர்க்காலில் தாங்கித் திருவிட தன்னி மேதாமல் ஒரு விட்டுத் திரைமையில் எப்போதென இருந்துக் கொண்டு கவிழ்த்தல் தெருவின் கவிழ்த்தல்கள் சகலவற்றை எத்தல் உட்கொண்டான் அவர் மணிமேல் அவ்வம் ஒரு மணிமேல், கை மேல் கை கொட்டு உட்கார்த்து, மிக சகலியைப் தாங்கித் தட்டை வெற்றிலையைக் குதளித்தல் துப்புவார். பிறகு, ஒரு கவிழ்த்தல் முகத்ததைப் பித்தத்துத் தமக்குத் தாமிர ரகத்ததைப் பாரி. அவ்வப்போது விதித்தல் கவிழ்த்தல் 'வேல வேல' என்று விதித்தல்கொண்டு கை கை முகப்பொருவது தெரித்துக் கொள்வார். பிறகு மேல் முகப்பட உதறிப் போட்டுக் கொண்டு, அத்தக் கண்ணை புத்தல்களையே தமக்கு அணியாக வைத்துக் கொண்டு இருத்தாராருள், விதித்துக்கொண்ட மணி முகம் குதும். அவ்வப்போது, கை விட்டு தெருவின் மனத்து நின்றுவாரி அவர் தாங்கத்ததை என் இருத்து பார்த்துவிட்டுத்தான் எப்போதென போவார். கை தா' கணிக் சகலவற்றை மகம் பன்னிரண்டு மணிக்குத்தான் எதிர் திரைமையில் வருவார். அவ்வம் குதளித்தல் கொண்டுபோக. உடம்புக்கு என்னொ, விதா என்ற பத்தினால், கமலத்தம்மாரின்

உற்சாகமூட்டும்

டி. எஸ். ஆர்.
பானங்கள்

டி. எஸ். ஆர். & கோ. கும்பகோணம் & சென்னை

Criterion-TSR-1629T

தவறுது உபயோகித்தால் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை ஈறு உபாதிதகளை நிறுத்தி, பற்சிதைவைத் தடுக்கிறது

கிற்போர், பெரிபோர் பாலிடமிருந்தும் தாமதமே தேடி-
லத்த தற்சாட்சிக் கடிதங்கள், ஈறு உபாதிதகளையும்,
பற்சிதைவையும் தடுப்பதிலே போர்ஹான்ஸ் பற்பசை
விந்விப்பிக்கத்தக்க, வெற்றிவாய் போற்றுகின்றன. இந்த
தற்சாட்சிக் கடிதங்களை ஹெர்ரி மானோஸ் & கோ. லிட.,
கம்பெனியாரின் எந்த ஆபீஸிலும் காணலாம்.

"முகம் போர்க்கார் என அழைக்க
வட்டிக் கொண்டுள்ளது... உங்கள்
ஜாக்கப் போர்ஹான்ஸ் உபயோ-
கித்துப் பர்த்தீர்கள்... இப்போது
காணு அந்த போர்க்கார் அழை-
க்கிறது. அக்டோபர் 20 முதல் 25
வரையில் போர்ஹான்ஸ் உபயோகம்
சுத்தொட்டிவிடப்பட்டது. உங்கள்
கற்பனையின் போர்ஹான்ஸ் நலி திட்டம்
பெற்று விட்டது."

—உதயசக்தி திவாசி, பாட்டு.

"வித்தூரன குழந்தை தயாரிக்கப்
படுகிற உக்கம் போர்ஹான்ஸ் பற்ப-
சையை உன் உட்குறி பற்ற வகுடக்
களை உபயோகித்து வருகிறேன்.
அது என்னை ஏதும் போர்ஹான்ஸ்
பெய்க்கை அடைய விட்டது. இம்
போது உன் குழம்புதான் வான
குளம் போர்ஹான்ஸ் பற்பசை கொ-
ண்டு பந்துக்குவிடுகிறது."

—எம். எம். மாரி, புது டுகி.

போர்ஹான்ஸ்

பல் அலத்திப்பொருள்களால் உருவாக்கப்பட்ட பற்பசை

பந்தைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்தி இரத்தம், காதி
விழல் போர்ஹான்ஸ் பற்பசையைப், போர்ஹான்ஸ்
பல்-ஆக்டர் தே திவாசியும் உபயோகிப்பதை—
உக்கம் பல் அலத்தியையும் தவறுது யாதித்து வர
குடும்பி!

இவ்வாறு! "பந்தைவும் ஈறுகளையும் யோச-
னிக்வும் ஓதாது" என்ற வண்ணப் புத்தகம்.
தகித. ஆகியும் திவாசியும் உட்குடும். இப்
புத்தகத்தைப் பெற, (தயான கொடுக்க) 50
பைசா தயான திவாசி இக் கல்பத்தின் அடியில்
புகளில், மானோஸ் & கோ. லிட. ப் புகு, தயான
கடி 10031, பம்பாய் 1.

பெயர் _____
 வீதான் _____
 கொதி _____

அந்த ரவித்திரை தர்பாங்கடி செல்லாது.
 "போடி வந்தியங்கா! அங்கு நன்றாக
 லாசுத்தாயே போய் ராபர் தோட்டத்தில்
 லாசுத்திட்டு வந்திருப்பான். உன் மாநிலி
 கொடியை பட்டினியாவிருக்கணும்னு அங்
 னுக்கு என்சாடி தயைபெறுதது? பண்பாண்டு
 உடம்பை அவர் என்னமா வக்கண்டிருக்
 கான் பாடு!"

இரவு வேளையில் கூடத்தில் படுத்துக்
 கொண்டிருக்கிற பொன்னா, வெண்மணியை
 தோக்கிப்போனதே
 என்னமும் கவலைப்படாமலும் பேசுகிறாள்.
 போக, கத்திச் சத்தி ரொக்கணங்களைப் பத்
 தித்தான் இருக்கும். ஒரு நாள் கவலைப்பட
 மாள் சொன்னாள் :

"அங்கம், இதைக்கு ஒரு வயி பண்ணிவா
 னுமடி. என்மே இப்படிப்போ போயிண்டிருத்
 தான் என்ன அர்த்தம்? இந்தச் சிரமத்து
 மனுஷாளை நம்பினு நடக்காத. சொல்லி
 குப்பாயிடுகின்றதுக்கா அப்பற பெரிய
 மனுஷாளுக்கென்னான், இப்பே ஒரு பெண்
 தெய்வம் வந்தாள் வந்தாண்டிருக்கிறது
 வந்தாண்டிருக்கிறது. அங்கென்னான் எப்படி
 வேணும்னுமும் ஒழிவட்டுமடி! தான் எதுக்காக
 இருக்கென்? தான் யோசனாடி. உன் வண
 கரை நன்கு நடக்கிக் கேட்கிறேன். "ஒய்!
 உமக்குச் சாவி இருக்கா" என்று கேக்கிறேன்.
 வந்த இருத்தா பதில் சொன்னாடுமே?
 தெரிக்கேயே? மெற்கேயே, கோரிக்,
 கொளம்பு அப்படி தெரிவறதோக்கியே?
 பெண்டாட்டியை வச்ச சம்பந்தத்தையாத விட
 அது எப்படிக்கொணும் முக்கியத்துவம்
 தெரி. என்னக்கு என்னடி? மேலே ஆகாசம்,
 இப்பே பூமி என்னடி சொன்னே அங்கம்?"

அங்கம் பேசுகிறாள். முற்றத்துக்கு மேலே
 நீல வானமே வெறித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"சொல்லேன்டி?"

"பெண்டாம் மாமி!"

"ஓய்! மாமிதே மாமிதென்னு இதை
 போட்டா லாசுத்தியோடி உங்களுக்கு ஆப்படை
 யான். தன்னுக் கொலிச் சிரமாரத்தினே
 வக்க, கழுத்தினே துண்டைப் போட்டு
 சுரத்துக் கேக்கணும். 'வெக்கக் கேட்ட லாமி!
 என் அங்கத்துக்கு ஒரு வயி சொன்னிட்டு
 அக்கண்டை போடா' என்று கருக்குது வந்த
 கூற மாநிலி கேட்கணுமடி! புரியுதா?"

அங்கம் சித்திர தாங்கிவிட்டுப் பிறகு
 சொன்னாள்:

"மாமி! அவர் மேலே கொண்டிருக்கிற
 லாசுத்திச் சிரமார அவர் வந்தாண்டிருக்கிற
 பருத்திக்கு ஆட்டி வந்திருக்கிறது. நீக்க அடி
 கடி சொன்ன மாநிலி. என்மே இப்படியேனா
 யோசனைப் போறது?"

கவலைப்படாமல் தெரிவித்து விட்டாள்.
 "இந்தப் பொன்னா என்னையடி அக்கண்டை
 கும், நம்பிக்கையாகவும் இருக்கு! அந்த
 லாசுத்திக்கு வேணுமைய அருமையை எப்
 படித் தெரிவிக்கிறது?" என்று வந்துகை
 கில் அவர் வந்தான் பணித்தான்.

"உன் தீயைப்பப் பார்த்த என் வயிறு
 கொடுக்கிறதுடி அங்கம்! அதுதான் நட
 படம்பு போட்டேன். உன் நம்பிக்கை
 தான் விண் போகாம தீயைப்போடு வேண்டும்!
 என்மே இப்படியேனா யோசனைப்போறது?"

அங்கத்தின் வந்தான் குரல் வந்தான்.
 கவலைப்படாமல் வந்தான் இதுமே பற்றிக்
 கொண்டிருக்கிற "மாமி!" என்ற குரல்கள்
 குரல்கள் அருகாள்.

4

இவ்வாறு ஒரு நாள் அங்கத்துக்கு
 முடிந்ததது வந்தாவி விட்டது.

வந்தியத்தையெல்லாம் வந்தியத்துக்
 கொண்டிருக்கிற அங்கம் கவலைப்படாமல்
 கேட்டாள்:

"மாமி! தான் இப்பே கொடுத்ததையே
 போய் வந்தான் பண்ணிடு என்ன?"

"போட்டியே ஒரு போடு!" என்று இடி
 இடிபென்ற சித்திரை கவலைப்படாமல்.
 "என்டி பொன்னா! உனக்கு இப்படி ஒரு
 ஆகா இருக்கிறது இந்த நாளை என்டி
 என்னைக் கொண்டுபோய் போகாம என் பி
 குடியே குலிக்க வந்தாயோக்கியோ?"

"எனக்கு ஆகாவிருக்கிறது அப்பிடுத்தா
 அவர் துணைப்போட்டா முற்றியைத்
 தாக்கிவிட்டாரு?"

"மாநிலிச் சொன்னே நீ?" என்று ஒன்
 தமே புரியாதவன் போக கவலைப்படாமல்
 புருவத்தை உயர்த்தினான்.

"அந்தான் மாமி!"

"அங்கம்!" கவலைப்படாமல் விளையுது.
 அங்கம் தவறையே பார்த்துக் கொண்
 டிருக்கான்.

"உன் ஆப்படைப்பாடு?"

அங்கத்துக்குக் கவலையும், லுக்கும்
 கவலைப்படாமல் தெரிவித்தான். முத்திரை
 கைத் திருவிளையாடு முத்திரை வேறு பக்க
 மாசுத் திருப்பிக் கொண்டாள். கவலைப்பட
 மாள் அக்காட்டியை மிகவும் ரவித்தான்.

"பிறகு குட்டி! அங்காரமே, அவர்!
 கொன்னதே செட்ட மனுஷன்விட்ட
 என்னடி பாய்?"

அங்கம் பேசுகிறாள்.

“ஓதோ பாலாடி, அந்தபூரணி! அவர் உங்களைப் பற்றிக் கவனிப்பாரா. நீயும் அவரைப் பற்றிக் கவனிப்பாரா? குறையாக உன் இஷ்டப்படி, கோவிலுக்கோ பொருத்தமாகோ நீ சொல்றதை வாராஜம் தடுக்க முடியாது. அப்படி ரோஸம் போத்துண்டு எத்தனாரு. இது வந்து வாயைப் பிடிச்ச திறத்தட்டுமே? அந்தச் சாக்ஷியாவது உன் மிட்ட ரெண்டு வார்த்தைகளைப் போலாது டாக்கை வாம்! ஏன்டி?”

அந்தத்துக்கு உடல் மிளிர்ந்தது.
“ஒடி வந்து வாயைப் பிடித்து நிறுத்தட்டுமே?”

“அவர் மீண்டும் என் வாயைப் பற்றும் வாக்ஷியர் எனக்கு உண்டா? உங்களுக்கு இரண்டு வார்த்தை வேண்டும் மத்தளை ஏதாவது என் வார்த்தை வரப் போகிறதா?” என்ற அவன் என்னும்போது அவ்வளவு விருத்தி ஏராளமென்று நீர் வந்திருந்தது.

5

ஒரு நாள் கோவில்க் தென்னாங்கடப் பிராசாரத்தின் தங்கிலுள்ளதி எத்தனிக்கொண்ட உட்கார்த்திக்குக் ரங்கண்ணா, எம்மென்றோ சொண்டு வந்திருக்க அவன் விழுதுகொண்ட போதுக் கத்தியாகத் தறுவிரை ஒரு அளவுக்கு தறுகிக்கி கொண்டிருந்தார்.

பிராசாரத்தின் போடியில் நிழல் உட்கூர்ந்து, அவ்வளவு வந்து கொண்டிருந்தான். வந்து வந்தார் என்று தெரிந்தவுடன் அவன் விழுதுகொண்ட அங்கடியில் வாரிக்க குப்பைகளை மேல் துண்டாகப் போட்டுக் கொண்டு இதைக் காலி செய்து ஆரம்பித்தார். அந்தத் தீர் தடை விளையாவிற்று, அருகில் வந்து விட்டான்.

ரங்கண்ணாவைத் திடீரென்று ஏதோ ஓர் உணர்ச்சி பற்றிக் கொண்டது. அந்தி வேளையும், அவனோடு விந்தது ஆக நடைபெட்டம் இவ்வாறு கோவில்க் பிராசாரமும், ஞான குருவிகள் எத்தனாவரும் கோர்த்து, “நான் செய்தது சிவாயத்தானா” என்று எண்ணம் கொன்றித்திரு என்னவோ! ஓர் அடி எடுத்து வைத்துவிட்டு அப்படியே, அந்தத்துக்கு மூலமாகக் காட்டியவரேடு சிவயானிட்டுடார் ரங்கண்ணா.

அவரால் தரை மூடியவர்களை, வந்தும் போட்டாற்போகப் பாக்கென் ஸூரியோடு அனாதை மெத்தன. உச்சி மண்ணை விருத்து இவ்வத்தின் வழியே, பாடம் வரையில் ஒரு தேரிக் கோடு போக ஏதோ ஒரு நாயுடி வண்டி இருத்துக் கொண்டிருந்தது. அந்தச் சண்டலிக் இடமும் எதிரே ஸ்ரீமேடு கொடுத்தது. அந்தப் புரட்டலினால் விருகிக்கப் பட்டிரு, பாசி பிடித்து உருமாறிய போயிருக்க மணியெனவும் உறவு இடையி அவரவர்களை தெருவிப்போது -

“உங்களுக்குப் பிடிக்குமென்று பன் விலைக்கு வந்தேன்..... உப்புகா கொளுக்கி உட்காட்ட!”

“என் வலையாக் பன்னியது உன் தெரு கையே இருக்கி, வயத்துமே கோர்த்துள்ளது. அந்தவகி எனக்கு பெரிதென்ன வொழுகும்?”

கோவில்க்குக்கு எப்பிடெறெனோ இவ் விவோ! உக்க அநாதையாக நினைவைய நினைக்க எனக்கு தெருகைக் குளம்க்கிறது. அதுமாதிரி வார் விட்டேயோ மெக்க! எங்கெட்ட போ கொண்டாம்; என்மென்று உப்பிட வேண்டாம்; தொட வேண்டாம்... ஏதிர விட்டேயே இருத்துண்டு, உயிரோ கருவியோ நான் எங்கென்றதை உங்களுக்குப் பரிமாறக் கூடிய பாக்கிவந்ததை எனக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா? நீக்க வன் தெய்வம்! தெய்வத்துக்கு வரவியத்தியம் கொண்டு வருவிய பொத்திப் பொத்திக்க கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீக்க பெரிய மனம் மண்ணி எத்தனாருக்கோ, எப்பிட்ட உயிர்த்தை எங்கெட்டே கொண்டுமோ. நியாயடி செய்த வேண்டிய இதைக் காசிவந்தை இன்று ஒரு நாளைக்கு சொல்லுபடியாகக் கிருமய பண்ணுகோ.”

அந்தத்தின் ஞானவிட்டைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்த ரங்கண்ணா ஒரு வாயை - ஏதிர ஒரு வாயை - உருகித்தான் போனார். அதுக அடுத்தவையே மனத்ததைக் கக்காக்கி கொண்டார். புரண்ட இடமும் மீண்டும் வந்த கதாவத்தின் அமர்த்தது. வந்தும் போட்டு ஒன்று பாத்தகன் தெரிந்தது பித்தன. “தொடு காசி” என்று அடுத்த மும் பாவமும் திறந்தது வழிய வாய் உறு மிற்று. அடுத்த வந்ததின் அவர் அங்கு இங்கு.

அவ்வளவு, கவிஞரூபத்தியின் பாதக விலை தன் தகையப் பறித்தவரேடு, குறுக்கிக்கு குறுக்கி அருகாக.

எம்மென்றோ வந்த ஒரு முன் உப்புமாத் கொளுக்கி உட்காட்ட குகித்தக் கொண்டு வந்தது.

6

நீரில் எட்டைப் பற்றியவரேடு, தரை யில் எழுதுகப் போனாரும் ரங்கண்ணாவின் உயிரைக் காப்பாற்றக் கைக்குறிக்கி விட்டு ஏழியில் வன் மெத்த அந்தத்தின் மனத்தினாலே இங்கெரு சம்பவம் திறம் மடம் போக விந்தது.

தெருவின் உட்குக் உறவினர் விட்டுக் கவலாய்க் குருவிய அந்தமும் ரங்கண்ணாவும் ஒருவர் வந்திருப்பதை மற்றவர் அறியாமையே வந்து கொண்டார்கள். அவ்வளவு, அவர் பிங்களைக் குத்தியிற் கருவந்திகே உரி, அருக்கெனவந்த தாண்டிய இரண்டாங்கட்டி மேயி வந்த வந்து கொண்டிருந்தான்.

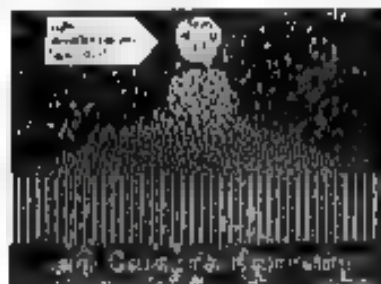
வாரோ ஒரு பெண், பட்டுப் புடவை ஏர ஏரக்க, மணிகை மனத்ததை அன் விசிக் கொண்டு அந்தத்திடம் விட்டாடியும் வந்து “மாயி, உக்கவீ எங்கெயென்னம் தெட தது? வண்ணாரு உங்களுக்குக் காத்துக் கிருக்கோ... காக்கோ எப்பிட்ட!” என்று.

அவ்வளவு உடம்பைக் குறுக்கி கொண்டு, “சூயர்மே! அக்கென்னம் நான் வர மாட்டேனடி. அம்மா! ஏதிர புருஷப் பட்டாணை இருக்கு” என்று.

“ரோமப் நல்ல இருக்கு மாயி! என் னாலும் நம் உறவுக்காரரானான். தன்னுக் குப்பைகை அடிக்கெண்டு எப்பிட்டான், உட்க நினை உக்கந்தது மாயாடிய இருக்கார்.”

'ஆஸ்ப்ரோ' மட்டுமே
நமக்நோஃபைன்: செய்யப்படுகிறது
சுதிவேகமாக வலியை
வெளியே இழுப்பதற்காக

புதிய ஊமகரோகிதாபன்ட் 'ஆன்ட்ரோ' செயல்புரியும் விதம்

புது மாத்தியாயின் உள்ள அணுகுறு எய்யுணவுக் கெய்யுணவுப் பெய்யுணவு உள்ளதோ அது உய்யக் உடலிய் கெய்யுணவு அய்யுணவுக் கய்யுணவு யோகாதிற்று. கீழ்க்கு வலியி னீழ்க்கு வலியுணவுப் பெய்யுணவு அய்யுணவுக் கய்யுணவு உய்யுணவுப் பெய்யுணவுக் கெய்யுணவு உய்யுணவு.

மாத்தேயசாஸனம் ஆக இருப்பதால் புதிய மாத்தேயசாஸனம் 'ஆல்கேதோ' எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வருவதால் அங்கம் 15 க்குப் பதிலாக அங்கம் 16 எனக் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அது மேலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளதால் அங்கம் 16-க்கு மாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும்.

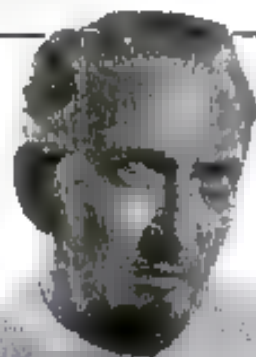
தேசக் கண்டனங்களுக்குரிய
கைத்தொடர்ச்சியாகத் துன்புறுத்தல்
சாத்தியமாகும்: கௌரவம், நியாயம்
• கட்டிடங்கள் • கட்டு • துன்புறுத்தல்
கந்தகம் கந்தகம் கந்தகம்
• கந்தகம் • கந்தகம் • கந்தகம்
• கந்தகம் • கந்தகம் • கந்தகம்
• கந்தகம் • கந்தகம் • கந்தகம்

புதிய கைத்தொழில் பரம்பல்
ஆல்பிசுரேஜிட்டுபெரஹு
கிடைக்கும் அது தனிமமாக
வழி தீயராவதிபரம்பல்.

2010-2011

வயது வந்தவர்கள்; இரண்டு மாத்திரைகள். நேர வயதாகும் பின்னும் சாப்பிடும்.

உறுத்தலாக: ஒரு மாதத்தின்
அல்லது அதற்குப் பிற்பாடு

களவோ?

**அல்லவே அல்ல!
அவகைப் போலவே அதே அளவுக்கு
அவனுக்கும் செரந்தம் லக்மே டால்கம்**

இதயம் கவந்த டால்கம், அவகைப் போலவே அவ
னுக்கும், தெரந்ததெரந்த நறுமணம், அவகைப்
போலவே அவனுக்கும், பரிசுத்து பரிசுத்து இன்புறம்
சருடல் உரிமை, நீராடிப் மேனிக்கு தராதமரகப்
பொழியும் பயன், கிடித்து கிளவும் புத்துணர்ச்சி,
'லக்மே டால்கம்' புதுமணர்ச்சிக்கு வரவுகூறி
வாழ்விப்பது லக்மே டால்கம்.

லக்மே டால்கம்

கவந்த நகை நறுமணங்களில் உயர்ந்த
அடைவிறந்து, மேலெண்ணெய், வெட்டியேன், சந்தனம், நிரலாண்

ASPIRE-TO-IT? FAN

அவர்தான் உக்கிரச் சகலோபே அதைச்
சென்று வரச் சொன்னார்!"

மணமறித்து ஒரு பெயில் பொய்யைப்
சொன்னார் அந்தப் பெயில்!

அன்னத்துக்குத் தட்டாமாலை உதற
ஆரம்பித்தது. இந்தப் பெண் என்ன சொல்
கிறார்? "உக்காத்து மாயா!" என்று என்
ளவது அழித்திடாவிட்டுச் சொல்கிறார்.

அன்னம் குழம்பித் கொண்டுக்கொண்டே,
அப்பெண், இத்தக்கடையின் குதறக்கையின்,
அவள் கைகள் இரங்கடையின் பற்றிக்
கட்டித் தப்பிப் புகைப் பிழிந்தாள்.

"தடித்து! நான் இருக்காது! வேறே
வாரணயாவது அழைக்கிறது வரச் சொல்லி
விடுப்பா..... அப்போ! என் கையை விடு!"

"உக்காத்து மாயாவேதான்!" என்று
'வே'யின் தங்க அழகுத்தகைக் கொடுத்துக்
கண்ணாள் சிமிட்டினாள் அவள்.

அன்னத்துக்கு ஒரு நிமிஷம் ஒன்றிமை பிடி
படவில்லை. "எக்காத்து மாயாவா!" என்று
மீண்டும் வெட்ட அவள் பாலாய் வருகிறாள்.
சாப்பாட்டுக் கூடப் வந்து விட்டது.
தங்கிற்றுத் தங்கி என்னவோ சொன்னாள்.

"அதோ மாரடி! தவாரா மாமாவுக்குப்
பக்கத்திலே மனை போட்டு வைத்திருக்குப்
பாரு! போன்றே மென் உட்கார்த்தினை."

"ஏம்! வாரா உக்கோ! இரண்டு
ரோஜா மாலைகள் எடுத்துண்டு வரலா!"

"கையாணி! குரத்தித் தாம்பாளம்
தவாரா இருக்கா?"

"எனல், காங்குப் பரோ! அது உன்
யானப் பொண்ணு உட்காரி இடம்பா. நீ
குத்திக்காதே. ராக்கோல்....."

"ரக்கண்ணா! தங்கு நிமித்து எப்பிரமா
உட்கார்த்துக்கொ..... தங்கைக் குனிந்து
சென்று என்ன கொட்டப் போகுகிறது!"

ஒரே கும்மாளம். கைதட்டப் போகிப்
போக, கூடம் இரண்டு பட்டுக் கொண்
டுகிறதது.

அன்னம் கண்ணைத் திறக்கவில்லை. இந்த
மென்னம் இப்பத் திவக்கையாக நெஞ்சத்தின்
மோதலுது போன்ற ஒரு விசுவசியைப்.

இரண்டு குன்று போகச் சொத்து அவன்
மனையில் உட்கார வைத்துவிட்டான்.

ஓ! அன்னத்துக்குத்தான் என்ன போகது!
என்ன உணர்ச்சிப் பெருக்கு! என்ன
படப்படும்!

தன் கையின் புரக்கது 'அவரது' உத்தரீ
யத்தின் தங்கப்பா?

உட்கொண்டான் லீல்!
எச! என்ன உக்கோ போடுகிறார்கள்!

இப்படி ஒரு காட்டுக் கத்தான்?
விருட்டென்று எதையோ உறுவின்றி

போல் கத்தப் போட்டது.
அன்னம் கண்ணிழித்தாள்.

பூயிவிர, ரக்கண்ணு அந்த அதை
விருத்து சேறி வெளியேறிக் கொண்டுக்கொண்டே.

"அயோக்கியக் குதறக்கை!" என்று
அவரது உறுமல் கட்டித் தவர்களைக்

மோகித்துத் தெரிந்தது.
"ரக்கண்ணா! தங்க இப்படிப் பண்ணாதது

நம்ப குடுப்பத்துக்கே வேணம்.... சம்பந்தி
கொண்டான் என்ன தெரிவிப்பா?"

பணத்திடம் நம்
பித்தை எவக்காதே;
தம்பிக்கையான இடத்
தில்லணத்தைப் போட்டு
வை.

- பரக்கத்தாள் புகழொளி

*****

வாரோ அவர் பிள்ளையே ஒரு வயி
மறிக்கப் பார்க்கிறார்கள்.

"சீ, நாயே! அந்தக்கடையோ!" என்று
உத்தரிட்டு ரக்கண்ணு போயே விட்டார்!

7

கைத் துவினிக் சிறாபட்டத்தின் பிறக்
கும் காசக் குமிழிகள் தவரணக் கணவரைய
குதிரம் கண்ணகலின் கக்கிட்டு, படி
சென்று கெடித்துச் சாகின்றன. அதுநிவான
வாடி சென்றதைத் தெற்று - இன்று - நாளை
என்று கூற போட்டு, சென்றதை நினைத்து
அழுகிறோம்! தப்பிப்பதைப் பார்த்து மனிக்
கிடுகும்; வருகதை எண்ணி ஏங்குகிறோம்.
அதுக் கிடுகின்ற ஒரு தருணம்-அவ்வாறு
வைத்தின் சக உறுவின் ஒரு துளி - லுக்
காசத்துக்கும் பொதுவான உண்மையை.
"இதோ, இதோ! பிடித்துக் கொள்!"
என்று கிடுகி விட்டுப் போகும்போது,
அவர்க் கைதடுவல் விட்டு குனிந்தவாய்
கொய் நித்திரை.

அதுக் அன்னப்புகை மொழக்கினை, என்
போலுதல் தவார நினைப்போயே இருந்தான்,
உண்மையை கிறிதப் போகும் அந்தக்
தெய்வத் தருணத்துக்காகக் கையெந்திக்
கத்த நின்று.

வார செத்த புக்கலியோ, வெள்ளத்
திக் விருத்து ஸ்திமி கிடாமல், கையிலிருந்து
வாரோ அதன் கைத்தெய்வம், கழிப்பதையும்
சேறியும் அதுபுகைக்கடியை மணப் பக்குவம்
கண்ணத்துக்கு இருந்தது.

இதோ விடிவப் போகிறது. அந்தோன்
யிசைத் அணத்து விட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு
யின் வெறுப்பு நெழ்வின் படியை ஆரம்பித்து
விட்டது.

நிமிசென்று ஓர் அதிசயம் நிகழ்கிறது.
செந்திரவின் பதித்திருக்க அன்னப்புகை
கையை ரக்கண்ணு பிடித்துக் கொள்கிறார்.

அன்னம் திகைக்கிறது; தடுமாறுகிறது;
இது நிஜமா என்று தங்கிவிருக்க. என்
போன்றதும் கவி அழகுத்த இந்த அதிசயத்
தக்க காட்ட வேண்டும் என்று துடிக்கிறது.
உட்க் தங்குகிறது. தெஞ்சம் படபடக்கிறது,
கண்ணத் தெய்வகின்றன.

"தோ!"

பாறத்தத்தாகத் துடிக்கும் உருவெய்திற்று
கண்ணக் குரலின் ஒரு வார்த்தை உதிர்ந்து
விட்டது.

ரக்கண்ணு பெரி விட்டார்! அன்னத்
திக் பெரி விட்டார்! கட்டிய மனையில்லம்
பெரி விட்டார்!

தக்கக் கட்டிய கையெய்ம இது? அன்னத்
தான் நம்ம குடியாகிவிட்ட. கண்ணக் கைத்

நெருக்கித்தான். எத்தனையும், எல்லாவுமாய்
கவி அழைத்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற
எண்ணம் அந்நேரம் உண்டாய் இருப்பதற்கு
ஒரளவுதான் தகுதியுண்டு! ஆகும் விழித்துக்
கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டுமே என்ற
பிரார்த்தனை செய்கிறது.

ரங்கண்ணலா பேசுதா! ஓ! அந்த
"நீயா" கிங்கார் எத்தனை வெள்ளை
அடக்கியிருக்கின்றன.

மடிவெள்ளை இப்பப் பீகாவின்
பாறம் தாங்காமல் அண்ணம் கொடுத்து
விட்டான். அவன் தன் ரங்கண்ணலின்
மார்பில் சாய்விற்று: உடல் குறுங்குறித்து.

"இந்தனை நாட்கள் இப்படி அப்படிய
மாயப் பண்ணிட்டேனே! என் பேரிலே
இருந்த கோபமெல்லாம் போய்விட்டதா? நீ
கொண்டிருக்கிறாயா? என்னைத் திருப்பி
வும் எடுத்துப்போனா? சாதம் பச்சிளோசை
காத்திருந்த பங்கு விடிவுகாலம் உண்டா?"
கொண்டிருக்கிறான் அங்கும்.

ரங்கண்ணலு போனேன். அங்கத்தான்
தாங்க முடியவில்லை. என்னை உயர்த்தும்பதை
கொண்டது குரங்குத்தனக்கு வந்தது.

இப்போ, உயர்த்தும்பதை கொண்டுவந்த
கேட்ட வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது.
அண்ணம் வானிலானது. எதிரெதல் திரிந்த
தான். ரங்கண்ணலைய நெருக்கு நேர் பாரித்
தான். கிழிவின விழைவுக்குள் பாய்ச்சினான்.

"எனக்கு ஒரு வரி சொல்லி விட்டுப்
போய்போ! உங்களை நான் விடவே மாட்
டேன். விடவே மாட்டேன்."

அங்கத்தின் சிற்றத்தைக் கண்டு
ரங்கண்ணலு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல்
கிழித்தான். ஒரு கையை மீயப் பிரயாணம்
புடன் தாக்கி விசித்து உடைபட்ட பிதுக்கி.

பார்வையின் செஞ்சை கதம்ப. "ஐயோ!
எனக்குப் பேச முடியவில்லையே!" என்று
சொல்லாமல் கொண்டு, உடைவானின்
செஞ்சை முகர்த்து, உதடுகளும் துளிர்வுக்கும்
துடித்தன.

ஒளிபற்ற கண்கள், பேச முடி
வாக கார்த்தவதின் வேண்டாம் - பேச
முடிந்த தானின் பொருத்தம் துருப்
பிடித்து மக்கிப் போன கார்த்தவதின்மேல்
வாய் - வரத்துக் கண்ணிராய்க் கொட்டின.

அண்ணம் துருக்கிற்று. திரைத்துக்கு
வந்தான். தன் ரெத்தராகர்த்தை முட்டை
சட்டி வைத்துவிட்டு, அக்கமரம் ரங்கண்ணலு
யின் மார்பைத் தடவித் தொடுத்தான். வழி
வும் கண்ணிரையும், உதட்டோர துருக்கி
கொப்பங்காணையும் உ ஒத்தி எடுத்தான்.

"ஐயோ! இப்படி அழிந்தேனே! என்ன
பண்ணுத சொன்னுக்கொன்னே! மகார
வனிக்கிறதா?"

"இப்போ" என்று கைகளை விசித்தான்
ரங்கண்ணலு. இன்னும் எதிரெதல் தூண்ட
கண்கள் மூலம், தான் துடிப்பது பேச முடி
வாத காரணத்தினால்தான் என்பதை அங்கத்
துக்குப் புரிய வைத்து விட்டான்.

அங்கத்தான் அவரு தனியைப் கண்ணு
முடியிலிருக்கிறான். முழுமாய்த் துடித்தான்.
அவரது மார்பின் தனியை கைத்துக்
கொண்டு ஒவென்று அழுதான்.

அவரது தனியை வழுக்கி கொண்டு
ரங்கண்ணலையும் குறுக்கித் தொண்டிருந்தான்.

பீதகு. உடைசி வந்தமையாக, வயிற்றை
என்கிக் கொண்டு விழிகைத் தோண்டி, பாதி
கார்த்தவதையும் பாதி கொணாகையும் அவர்
"அ.....ன்.....ன்.....!" என்றழைத்தான்.

அந்த அழைப்பைக் கேட்ட அங்கத்தின்
இதய உயர்த்துக்குள், "யோவா!" என்று
உதிர் உடிவது. இரட்டை தாயகம் முழங்கி
விற்று. கேட்டி மேலம் அழிந்தது. சிவப்பும்,
பச்சையும், மஞ்சளும், நீலமும் கண்ணாடிக்
கொண்ட பொருளென்று உதிர்ந்தன. எத்தனை
மும், பன்னிரும், ஐயாவதும் எத்தனம்
வின.

"அங்கம்!"

ரங்கண்ணலு இவ்வேரு முகமையும் அழைத்து
விட்டான்! முதல் அழைப்பின் போதையே
விட்டு விடுவதாக அண்ணம், மெய்யமந்தத்
தனியை "நாமம்!" என்று கேட்டிருக்கிறான்.

ரங்கண்ணலுக்குத் திணறுகிறது. கார்த்தவ
திரித் திரிவாய் உதிர்விற்று. விடாமல் -
பொய்யான பிழைகார்த்திதாடு - பங்கித்
வடித்துக் கொண்டு - "எங்காம்... நாம்...
செஞ்சை பாவம்!" என்ருரு.

ரங்கண்ணலு உதிரது ஏதோ கண்கள் கேட்
பதெனக் அங்கத்தின் கால்களில் விழுந்தது.
"நாம் செஞ்சை பாவமா?" என்று
எதிரெதல் போய் கேட்டான் அண்ணம்.

"ஆமாம்!" என்று தனியைவந்த ஒரு
கெவிதிய புண்ணகையை உதிர்ந்தான்
ரங்கண்ணலு. தான் கொண்டுவந்த அண்ணம்
செஞ்சைப் புதித்து கொண்டு, "நாம்" மிக
தன் அழுத்தத்தைக் கொடுத்துக் கேட்டதில்
அங்குக்குப் பரம திருப்பி!

"இப்போ, இதுதான்! பிடித்துக் கொள்!"
என்று விசித்திட்டுக் காலக் குமிழி பல
ரென்று பெருத்து விட்டது.

பிழைகார்த்தம் அக்கமரமும் திரைப்பிய
"என்...து, பிணையும் பார்த்துக் கைத்.
"என்...து மார்த் காவத்தைத் திரி ரென்று
வாராக் முடிவாய்?

கேவிக் கைத்தரண மணி "டான் டான்"
என்று ஒலித்தது.

8

விசிவத்தைத் "தக்கம்" கேட்டப் பவர்
வந்தான். உயர்த்து மாரி அவனிக் கட்டிக்
கொண்டு கைத்திரித் திரித்தான். "என்
கண்ணை! உங்களுக்கு இப்படி வரலாமாடி?
உடைசி வரலாறும் உன் கைத்தை அந்து
துட்டுப் போய்விட்டாலேடி உன் ஆய்மடை
பார்!" என்று வாய்விட்டு அழுதான்.

"அதுக்கு என்ன மாரி பண்ணது? என்னம்
தாக்க செஞ்சை பாவம்!" என்று அவன் பதில்
கொள்ளும் போது அங்கத்தின் கண்ணின்
அப்படி பேசு துணியைப் பரிசீலிப்பானேன்?
என்கொட்டிலும் அவன் அந்நேரம் பதிலித்
தான் சொன்னான். இது "அவர்" வாய்க்கிக்
கொடுத்த கைத்திரிதாடு என்று பெருமை
பீதநிக் கொள்வது போய், அண்ணம் பெரு
வித்திரிதாடு, ஏன், கைத்திரிதாடு உட, "என்
கார் தாக்க செஞ்சை பாவம்!" என்று வகுப
வாய்விட்டுமெல்லாம் கொக்கித் கொண்டி
ருக்கிறான்.

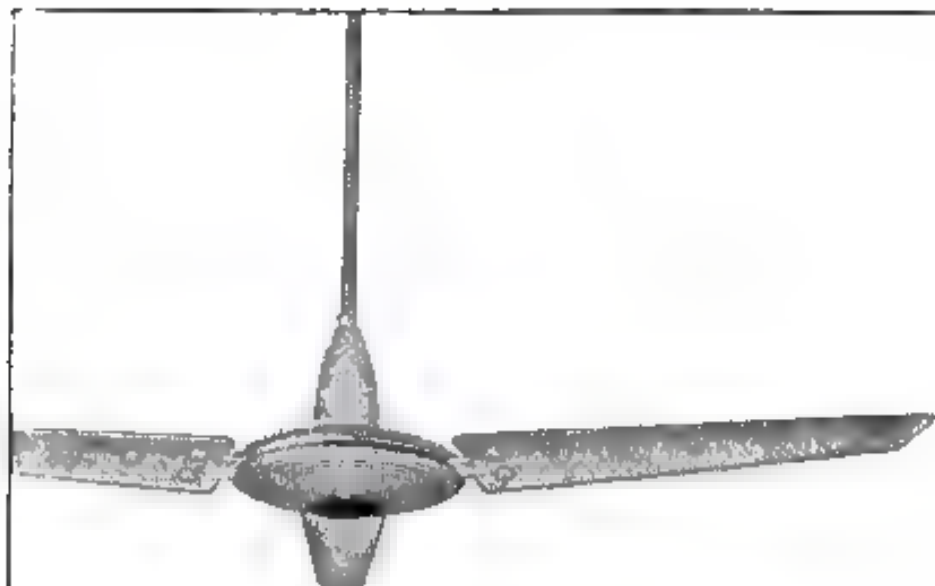

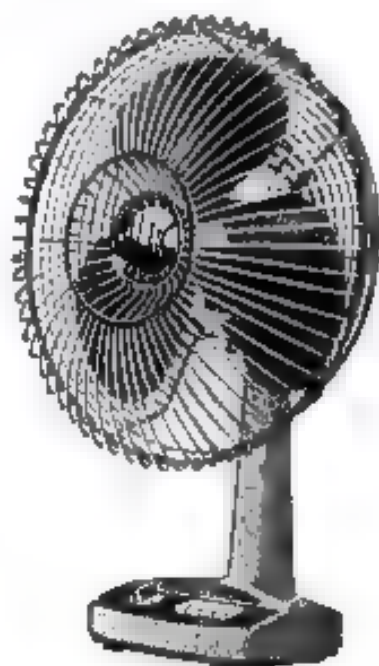

இந்த நாட்டிலும் அந்நிய
நாட்டிலும் ஏராளமாக
விற்பனையாகும்
இந்தியாவின்
உயர்ந்த விசிறி!

உஷா

உஷா

உஷாவையே வாங்குங்கள் இதனைச் சிறந்த விசிறி கிடைக்காது!

பஞ்ச கல்யாணி

பீரின்லிபாப் பசுபதி திருமுடைய வயது என்னதில் ஒரு சட்டெறும்பு தன்னைக்கே போடு உலாவி வருவதை உணரவில்லை. மெய்மறந்து தலத்தில் சர்ப்பட்டிருக்கும் முனிலணரப் போக கைகள் இரத்தம் பித்த கத்தியெனவே கவனமாக விழுந்தார்.

நிமரென்று அங்கமுடைய தலத்தைக் கீழ்த்தான் காத்திமதி. புரண கானங்களிலும் தலத்தைக் கீழிப்பவர்களைப் பெண்வந்தானே? "எல்லாம்?" என்று ஆரம்பித்தான் அவன்.

"உம்.."

"என்ன உம்? சொட்டிதான்?"

"சொல்லு.."

"உம் உம். ஐ. பரீட்சைக்கு இயல்பையே முயற்சியாகப் படித்திருப்பீர்களா? நேன் பத்தி எத்தனை இப்படி விழுந்து விழுந்து படிக்கிறீர்கள்?"

"என்பதை சொத்ததரவு சொல்வாடு!"

"இன்னொருவாட்டி அப்படிச் சொன்னால் என்ன நேன் பத்தி எத்தனை விழைக அருப்பினே போட்டிருக்கிறீர்கள்... பெண் கவியானது துக்கு என்ன சொல்வீர்கள்?"

"நீயாக்க, ராஜாவின் அம்மாணக்கம்! டாக்டரும் நானும் தான் எதிர்ப் போகிறோமே..!"

"உங்க டாக்டர் பிள்ளைக்குக் குமாந்தா வேலை யாரு வாய்க்கிக் கொடுத்தா? உங்க தம்பி சஞ்சிவிதானே!"

"இக்கேவென்று யாரு சொன்னு!"

"குமாந்தா மாப்பிள்ளை கூடாது என்று தானே எஞ்சின காலியர் பிரமோதனும் வாய்க்கிக் கொடுத்தான்!"

"தீ நகலிக்கோ! உம் பெண் நகலிக்கோ!"

"நான் இயல்பையே தராம செய்ந்ததற்கு நீண்டி மனது சாதிக்கோ நடத்துக்கிட்டா? என்ன பேச்செல்லாம் பேசிட்டா!"

"அதுதான் தெரிவிமே! புறா ஏதாவது சொல்லு!"

"குமாந்தாவா இருந்தபோது துபலீரென அழிகின்ற சொன்னவ, இப்போ, பிள்ளை காலியராகி விட்டான்வதும், கைகள் தெரிவாரு குதிக்கிற! எட்டாவிரத் துக்கு நாம் நனவயம் பாக்கிதிரும் செய்து சாட்டினுமாயி: பிள்ளை இன்னமே பன்னினை போகக் கூடாதாம். எகட்டர் கேட்கிற தாம்!"

"கவியாப்பாடுதே. காத்தி! என்வாரம் சரீலாவிரும்.."

டாக்டர் பிரமோதனே, காத்திமதி அவ் விழுந்து அகன்றான்.

"டேவி! என்னடா பார்த்து வைக்கிறீனோ! கவியாக்கினோ பார்த்தவான்று புத்தி கிண்த எடுத்தா இன்னா எமர்ஜென்சி கேச வந்து கொடுக்கிறீனோ!"

"அது போகட்டும். ராஜாவிற்கும் எக்கு வரும் தாம எப்போ கவியானத்தை வைக்கக் கொடுக்கிறீனோ சொல்லு!"

டாக்டர் எழுந்தார்.

"என்னடா சொல்பிறு!"

"உம் அநிவாரத்தை உம் மனவிவிட்டே காட்ட முடியுமாடா உங்களுமே!"

"முடியாதென்றுதான் உரைத்துக்கொடுக்கிறீர்கள்!"

"உம் மனவி காரி காலியுறு பேர் காப்பிடுக்கிறவன். அவருக்கே உம் ஸ்பம் சாப்பிக்க. என் கவியானம் பத்தி அக்கேடுகெத்து புறவாங்க என்ன சொக்கிக் கொடுக்கிறது தெரியும்கிறீர்கள்? என்னுமே என்ன கொடுக்க முடியும்?"

"அப்போ!"

"அவ கேட்கிறதைக் கொடுத்த உம் பெண்ணை மனவினே உட்கார்த்தி வைவாடா! இப்போ புத்தத்தை!"

"நான்வது நேன்வான் கொம்பக் குழப்பமாகிருக்கு! என் னானே நன்கு ஒடக் கூடுவது!"

"கொல்லும் இரு!"

இரவு எட்டி பன்னிகுத் தலை தெதிக்க ஒரு கத்தான் சஞ்சிவி. அண்ணாறும் டாக்டரும். குதிரைப் பத்தியம் பத்திச் சர்க்கரை செய்த கொண்டிருப்பதைக் கண்டபோது, கூத்திரப் பத்திரகொண்டுவந்தது அவனுக்கு.

"டாக்டர், போதும் குதிரைப் பத்தியப் போக! டுத்தினே விட்டுக்குப் போங்கள். ராஜா டுட்டாக் தனமான காரியம் ஒன்றைச் செய்து விட்டுக் கையைப் பிளவிறுள்!"

"என்ன சித்தம்பா!" என்று திரெயொரு கேட்டான் சஞ்சிவி!

"என்னடா செய்திருக்கிறது?" என்று கேட்டார் பசுபதி.

"அவனுடைய உடம்புக்கு ஒண்ணும் இல்லை!" என்று டாக்டர் கேட்டபோது சஞ்சிவிக்கிண்க. தம்முடைய

"சென்ட்" என்ற இலுப்பாந்த தவிர
மீதுட்கிரு வேறு வழி புலப்படவில்லை.

நீன் பெண்ணின் கவிப்பாட்டுக்குள்
இப்படிப்பட்ட ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் வந்த
திருக்கிறது என்று எண்ணிய காதலிணி,
மீதுட்கிருவின் நுகழ்வையும் கவிப்பாட்டின்
கவனிப்பாரும் தன்னுள் கணக்குப் போட்டுப்
பார்த்தாள். அன்று மத்தியானம் நான்
மீதுட்கிரு எட்டாவிரத்துக்குச் சீர்தரிசாவதும்
வந்திருக்கும் வந்து சேர வேண்டும் என்று
விடாப்பிடிப்பான் தந்தான். ஆனால் இவருக்கு
தெய்வம் தண்டிப்பே கொடுப்பதுபோல்

அவரைக் கைதத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது.
வேறு சமயமாக இருந்தால் காதலிணி தன்
நுடைய ஆத்திரத்தைத் தீர்த்துப் பழி
வாங்கிவிடுவான். ஆனால் பெண்ணை உத்தே
சித்து வாய்ப்புத்தான் இருக்கவேண்டும்?
அவர் போட்ட மனக் கணக்கின் ஐயா
விரம் கடலாக வாய்நூறு ஒரு கடினமாக
காலையாகப் படலித்தே, எல்லாச் சிவன
கொடியாருமடா ராணியை மரகதம் முன்
எதற்கு வந்திருக்கிறார்களோ கேட்டாய்
இரண்டாவியும் கொடுப்பான். பண்டாரிசில்
எழுந்தது இருக்கிறது. எழுதிவிட்டம் ஓர்
ஆவிரம் பெலரும், கவசை ஐயாவிரம் தவிர

இன்றையத் தேவை அமோக விளைச்சல்

செய்க்கள் நிலத்திலும், அமோக விளைபல் களைக்க, தரமான விதைகளையும், இதழ்த கவப்பு உரங்களையும், மற்றும் தேவையான விவசாயக் கருவிகளையும் வாங்கக் கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் நிதி உதவியளிக்கின்றன.

விநாயகப் பௌர்ணமி விழாவினை செய்யவும் உதவுகின்றன.

விவசாயிகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதேவை பரிமாண கூட்டுறவு நிறுவனங்களே.

இன்றே அருகிலுள்ள கூட்டுறவு வங்கிக்குச் சென்று முழு விவர மறிக.

விவசாயிகளுக்குத் தர
தகவல்

சென்னை மாநில கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட்
271, அம்மையா நாயக்கன் சாலை, சென்னை - 1

டி எம் பி ட்ரக் உபயோகிப்பவர்கள்

அனைவருக்கும்

தமிழ்ப் புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்

TATA
MERCEDES-BENZ

டாடா என்ஜினியரிங் & லோகோமோட்டிவ் கோ., லீட்.

148, மகாத்மா காந்தி ரோடு, மும்பை-1

“அப்பாடா! தலைக்கு வந்தது...”
என்று இழுத்தான் கார்த்தியை.
“அப்பாவி! தலைப்பாசையோடு போக! வேலையிலிருந்து கீழ்விட்டனாய்வு சொல் ஞர்கள். நான் தான் காதாடினேன். அது இனிமேல் காலியர் வேலை இல்லை. குமாஸ்தா தான். அதிலும் இரண்டு இங்கிரீஸ்மென்ட் குறைந்ததான் என்பதை!”

“நாளை வீட்டுக்கு வந்துவிடுவாய்!”

“ஆமாம்! இரவுக்குமுறை காலை.”

காலியர் இருக்கும் ஹீர பத்து ரூபாய் தோட்டிலேயே விவசாயத்தைய பார்த்த பகபதி கடைசியில் மகன் சொன்னவை அழைத்தார்.

“பேடர், உடனே விவசாயத்துக்கு வந்துவிடு!”

“இக்கடை வாய்க்கத்தானே!”

“ஆமாம். ஐக்கடப் பக்கெட். இதோ தம்பளர எழுதியிருக்கேன். முதல் நாள் குதிரைகள் தம்பர் றாஜா. கடைசிக் குதிரை தம்பர் இரண்டு.”

“சரிப்பா! பணம் வந்தது என்ன காரணம் தந்தது?”

“டெரிவின் ஷர்ட்!”

“தாங்கல்... 3, 3, 3, 3, 3 தானே?”

“ஆமாம்...” அடுத்த நிமிஷம் சொனி வெளியேறினாள்.

பகபதி வீட்டிலுள்ளனரை கூடிய கூடிய வத் டார். காலியியேயே காத்திருந்திருந்தாலும் ஒரு சிறந்தக் கவிபாஷைத்துக்குப் போய் விட்டாராம். சொனி போய்விட்டது. சமை யாததற்குச் சென்று ஒரு தம்பளர் எப்பி கைத்து எப்பிடலாம் என்று கொன்றியது. மெதுவாக நடந்து சென்றார்.

பாலை எடுக்கையில் சானிக் கொத்து என் னளிக் பட்டது. அடுத்த வினாடி ஆயிரமாயிரம் யோசனைகள் மண்டலத்தில் உதயமாயின. காப்பியை மறந்த அவர், சானியை எடுத்துக் கொண்டு ஊரூக்கு ஓடி வந்தார். சுவர் கிவ்வர் செட்டியார் வீட்டில் இருப்பிக்கொடுத்த துற போக மீதி ஸ்பாயிரம் அப்படியே இருந்தது.

கண்ணாளுல் அவர் ரொம்ப நாட்களாகக் கண்ட காணாமல் பஞ்சு கவிபாணி எனும் குதிரை தீண்டு. நாறு வால் பாய்ச்சலில் ஓட ஆரம்பித்தது. இன்னதற்கு அந்த யாருமே சிண்டி மாட்டாராம். ஆயிரம் ரூபாய் வட்டி ஞல் பத்தாயிரம் வரும்.

அடுத்த நிமிஷமே பகபதி வீட்டைப் பூட்டி. சானியைப் பக்கத்து வீட்டில் கொடுத்தாண்டு, டாக்டர் வீட்டை நோக்கி விளையத்தான்.

அன்று இரவு எட்டு மணிக்கு மேல் பிரின்ஸிபால் பகபதியை அம்பட்டன் காரராவதிக் கருகே, எஞ்சினி கண்டுபிடித்து வீட்டுக்கு இழுத்து வந்தான்.

உடத்தில் கண்ணிப் பெருக்க காத்திருந்த தைரிக் கொண்டிருந்தான்.

“எழும்பு ரேக்கிங் மாடிரி ரேக்கிங் கைச்சாலை ஒரு தொடியில் கொங்கத்தாவிட் டர்க்கோ!” என்று புகழ்மின்னி அவன்.

பகபதியின் கண்ணிலிருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் கொட்டியது. சேலக்

பெண் முடித்தபோது கிரிப்பான்: “ஆனால் தீண்டத்தபோது அழு வான்.”

—பிரஞ்சப் பழமொழி

கனிடையே, “பஞ்சு கவிபாணி! கவிபா னீரோடும் சென்று விட்டான்!” இனிமேல் தான் விவசாய பக்கம் தலைவை வைக்கப் படுக்க மாட்டேன்!” என்று.

“சத்தியமா?” என்று எஞ்சினி.

“தெய்வத்தின் மீது ஆணையாள். இனி மேல் தான் விவசாயத்துப் போகமாட்டேன்!”

“இனிமேல் சத்தியம் செய்து என்ன புண் னியம்!” என்று தொத்து கொண்டான் காத்திருந்த.

அடுத்த நிமிஷம் எஞ்சினி மடிந்து அவிந் தான். நாறு ரூபாய் தோட்டுக்கள் சிதறின.

“அண்ணா, அண்ணா! இருபத்தெட்டாயிரம் இருக்கு!”

பகபதி ஸார்ச்சை போட்டு விழாமல் இருக்கச் சுவரில் எய்த்துகொண்டார்.

“இது என்னடா, எஞ்சினி?” என்று கேட் டான் காத்திருந்த.

“அண்ணா! காலியியே சொனி டிக்கட் வாய்வினால் இக்கையா?”

“அது தாது மூலும் ஒரு ரெண்டு மாச்சே! அதிவே எக்ஸாம் தோற்றுப் போய் டுச்சே!” என்று பகபதி.

“ஆனால் சொனி என்ன டிக்கட் வாய்வினால் தெரியுமா? தாது ரெண்டும் ஒரு மூலும்! உங்களை ரெல்கோர் செல்லலாம் தேடினேன். எஞ்சினி பணத்தையாவது காப்பாத்த வாய்னு. முடியலே! கடைசியிலே துயமான ஸ்டாக்பாட் ஒன்றுக்கு இருபத்தெட்டாயிரம் ரூபாய் வந்திருக்கிறது என்று போர்டியே போட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். என்னையும் மீதி ஆசையில் டிக்கட்டை எடுத்துப் பார்த்தான்...”

“அந்த ஆசைதான்டா காய்வின இவன் டிக்கட். குதிரைமூன்று தோண்டி துடிப்பு!”

“கொஞ்சம் இருவசன்... எஞ்சினி, சொத்து மேலே!”

“தாது ரெண்டும் ஒரு மூலும் இருந்தது டிக்கட்டிலே.”

“இனிமேல் எடுத்ததா கவிபாஷை நிச்சயம்! எனக்கு டெரிவின் ஷர்ட்டும் நிச்சயம். ஆனால் அப்பா சத்தியம் செய்தததான் நிச்சய மாகும்!” என்று சொனி.

“அதுதான் நடக்காது இந்தப் பகபதி வீடம். பிரின்ஸிபால் சொன்னால் சொன்னது தான்! தான் சத்தியம் செய்ததனுல்தான் ஆண்டவனாகப் பார்த்து இதுவரையில் தான் குதிரைப் பந்தத்தில் விட்ட பணத்தை— அதாவது இருபத்தெட்டாயிரத்துக்கு ஒரு ஸ்பாஷ் கூடவும் இல்லை, குறைவையும் இல்லை— இருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்!” என்று பிரின் ஸிபால் பகபதியின் முகத்தில் ஓர் உறுதி இருந்தது.

கலைக் கண்ணாடி

சோமு

இருவரும்கிடுகிடுகிட்டு உட்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரந்த வெள்ளை மணற்பரப்பில், நான் தொழும் நான் அதற்கு காட்டுவதைக் காணத் தவறுவதில்லை. இந்த நிலை நான் அதை இருவரும் கண்டிருக்கிறார்கள் - மிகவும் - இத்தனை அடையாளம் கொண்டுள்ளேன் விடாமல் நடந்து கொள்ளுங்கள்? முடிந்தது விழிப்புக்கு இத்தனை நேரத்தில் தருகிற இத்தனை ஒரு விவரமாகத்தான் இவர்களுக்கு அதனைச் சொல்லி விடும் என்று சொல்லுவதில் பார்த்து என்னுடைய நடவடிக்கை நான் கிட்டுகிறது. "நேரமாகியிருக்கிறது மட்டும் கண்டித்து" என்று எதுவாயினாலும் விடும் கதி விற்கும் திருவாய்விடும் ஒருபுறம், "முடிந்தது கண்டித்து மிகவும்கூட" என்று சொல்லும்பாக்கொண்டு அதற்குப்போய் வாயும் கையுமாக

வலியை எழுதித் திருவள்ளம் இருபுறம், இராமன் ஸ்தலத்தில் கணக்கில் மகிழ் தூயின் சிறு தேவதாசன் வைத்ததில் தந்தை தேவதாசன் திரைப் பரம்பரையோடு, இந்தக் கூட்டத்தில் நடுநிலை இப்படிதான் ஒரு கிறிஸ்தவமான தொழிலில் பித்த நெரித்த சிற்பிதான் எதற்காக ஒரு பித்தவனாய்?

[illegible]

தெலுங்க மொழி நிதிநிலை
நிலைமைகள் கூட ஆகும். அதற்கு
கடவுளின் பரிசீலனை அரு
ளாகி விடுகிறது. பரிசீலனைகள்
இருக்கின்றன. அதே நேர
மேலும் அவைகள் கொடுத்திரு
கின்றன. அவைகள் கொடுத்திரு

தலைவர். இரண்டொரு நாட்களில் அந்தப் பொருள்மீறல் பற்றாகப் பதத்து விட்டது!

சில ஆண்டுகள் கழித்து நீண்டும் இளங்கோ
தாது பார்த்தபோது கிண்துக்கமேயான வன்
னாகச் சூடு மூட்டுப் போய்நமைக்கே நெய்து
கிண்துக்கம் இதை உட்காணரே! அதை
கண்டது உண்மையாக. ஏதோ சில

பொருத்த அந்தக் கண்ணிப்
பொருத்தமாயினும் அந்தக் கண்ணிப்
பொருத்தம். இரண்டு நான்கு நாட்களில் வெளி
கம் செய்து தான் அந்த நிலையம் தெரிவிட்டது.

இப்போது தாக்குதலும் மீண்டும் அவர்
மீது இத்தக ட. நல்லாறால் மரபு நேரத்
தவல் தாக்குதல் காணப்பட்டது. பத்தாம்
நிமிஷத்தின் போது இவர்கள் இப்போது
முகம் மூடாமல் செய்து விடுவார்கள்.
இவ்விதத்தால் அந்த பாதை கண்டிப்பாக
பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள்.

தமிழ் வழக்குரைத்தல்
ஆம், மதுரை மாதக்
ரத்தையார் தந்தையார்
என்னையே இவ்வீ. அந்தப்
பொய்க்கையையே இவ்வீ
கந்தி இவ்வீகந்தி இவ்வீ
இவ்வீ அக்கம் பொய்க்கை
இவ்வீயும் இவ்வீயும் திரை
யே தெய்வக் கந்த
கந்தியை, கந்தி கந்த
கந்தியை, தந்தி கந்த

கிடை செய்து, திருவக்கிராமத்தில் மறைப் பரப்பின பரப்பி விருத்தார்த்தம்! இதில் இன்னும் விசித்திரமாக ஒரு பொருத்தம் வந்ததென்றால், சில மாதங்களை இவர்கள் கைக் கண்ணென விட்டு, செவ்விய அநேக இடத்துக்கு அருகில் வீரக் கண்ணென வந்து குடியிருக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்! ஆம்; உயரத் தமிழ் மாதாட்டைப் போட்டிக் கண்ணென சிவசைப் புதிதாக உருவாக்கி நிறுத்தி விடுகிறார்களே. அநேக இடத்தில்தான் பழைய கைக் கண்ணெனப் சிறு சிறு வடிவங்களையே கிற்றியாக் கொண்டு விட்டு விடுகிறார்கள்!

ஒரு நாள் மாலை இந்த முதிய சிபிபிதிகள் கைக் கண்ணென எப்படிப்பட்டவன் என்பதை அங்குப் படுத்துக் கொள்ளுர் முன்னால் நாடக மேடை நடிகர் அண்ணாமலை, அந்த வரலாற்றைக் கீழே தருகிறோம்:

2

இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழகத்து நாடக மேடைகளில் எல்லாம் கொடியை - கண்ணென நாடகம் 'கம்பெனம்' நாடகமாக ஒரே கோலாகலத்தோடு நடந்து வந்தது. தேவர்கள் சிலருக்கு நிகழ்ச்சிக்கும். அதிலும் கோவையன் குமாரசாமி பாகவதராய் வரும் மறத்திருக்க மாட்டார்கள். திருச்செவ்வியி் மாவட்டத்தில் சாய்பூர் கடைகளுக்கு அருகே ஒரு சிறிய கிராமத்தில், பரம்பரைவாச பாகவதர் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தவர் இந்தக் குமாரசாமி. குரல் 'கணிர்' என்று வெண்கலமாக ஒலிக்கும், பேச்சிலே அழுத்தம் திருத்தம்! கனமான குரலில் ஒரு கவிச்சிவான இன்னம் இன்னம் திருத்த காரணத்தால் மேடையில் முதல் முதலாக வந்து தோன்றிய சில மாதக் காலமேயே குமாரசாமிக்கு 'புகழ் தமிழகம்' என்றும் 'கணிர்' என்று ஒலிக்கத் தொடங்கிற்று. அவருடைய 'கோவையன்-கண்ணென' என்றும், அந்த நாடகத்துக்குப் பத்து நாடக அளவுக்கு முன்பே அச்சாரம் கொடுத்து நாடக அன்பர்கள் கொண்டுவந்த இடம் பிடித்துக் கொண்டார்கள். இதனால் பல ஊர்களில் இந்த ஒரே நாடகம் தொடர்ச்சியாகப் பத்து நாள் பன்னிரண்டு நாள் என்று நடக்கும்!

கோவையன் குமாரசாமி பாகவதர் என்று சொல்லும்போது அந்தப் பெயரின் ஒலித் குறிப்பிக்குந்து அவருக்கு நூற்பது நூற்பதைத்து வயதிலுக்கும் என்று கவித்துவிக் கட்டி உடாது அது தவறு. இருபத்தைந்து வயதுக்கு மேற்படாத இளநு சிவசை குமாரசாமி, கவிவாணம் ஆகாத கட்டிலம் வயது. சாய்பூர் கடிகாச மண்ணில் வளமானது. உடம்பு முழுதும் பரவித் தனது என்று மிழக்கும்! முகத்தில் பொதிக மிளகில் தென்றல் வந்து விளையாடி விளையாடி ஒரு மோகனத்தை மேல்கொண்டு விடுகிறது. கண்ணில் ஒரு கவர்க்கி, சைதப் பற்றை கண்ணில், கண்ணெனப் பேசுவதற்கு கொடிட்டது போல் வந்தது விடத்த கவி மனை! அதில் அழகோடு இயைந்த ஒரு சிறு எச்சரிக்கை! திட்ட குஞ்சும் உதட்டிலே குறி குற்றுவது

ஒரு புல்லுயரம் வானராய் ஒரு கிழங்கு கிழங்கும்! அப்படிப்பட்ட இளவரகத் தோற்றம். இதுதான் கோவையன் குமாரசாமி பாகவதர்!

கொற்றவரர் மேல் சிவசை தம் கண்ணென கொண்டு வந்தது முன்பாகத் திரைக்குப் பின்னால் நின்று 'மணிபோலக் கரும்முல்லை' என்ற வசனத்துக்கு ஏற்பப் பாகவதரின் குரல் ஒலிக்கும், அவருக்கு என்று அவருடைய 'கம்பெனம்' பாட்டு ஒலிக்கும்.

"செந்தில் மரது
எதனை மேனி
தேகம் குக்குற வேல்"

என்று அண்ணாமலை செட்டியாரின் காவடித் தித்தாகப் பாடுவர் குமாரசாமி பாகவதர். அந்தக் காவத்தில் அந்தக் இடத்தில் சிவசை நாள் பெயர் கொய்யுவார்கள், "என்ட் என்ட் வராய்" என்று!

"செந்தில் மரது
எதனை மேனி
தேகம் குக்குற வேல் - மலர்
வரலின் கறுப்பு வரலின்"

என்று தொடங்கி, அந்த ஆரம்பப் பகுதி பாடி முடிவடைவதற்கு நிறை கிடைத்து! பிறகு நிறை தாக்கியதுபோல் எங்கும்,

"இது உதவித் தருகை மலர்
எதனை மேனி
தேகம் குக்குற வேல்
இவ்வாறு மலர் விளக்க
அவ்வாறு செந்தில் மலர் - அந்தக்
கம்பெனம் கண்ணென மேலை"

என்று முடிவும் பெருமானுடைய கீர்த்தியை அந்தக் கொய்யாக்களுக்கிடையே மட்டும், கவித்து ஆர்மோனியத் கணவரத்திலும் மிழக்கப் பணிவானது முக்கத் திணறுப்படியாகச் செவ்வடி வெடித்தது போல் 'கடகட' என்று கிழித்து நிறுத்தியதும் மக்கட் கடல் நுது நுது இடிக்கச் செரித்து இடிப்பது போல் 'கட கட கட' என்று கடைகட்டுவது அந்தக் காவத்தில் ஒரு பெரிய அரிசு காட்சியாகவும் மெய்க்கிழிக்கும் அழகுபலமுமாகவும் இருக்கும்! இப்படிப்பட்ட - கம்பெனக் கோவையனின், குமாரசாமி பாகவதரின் பாழ்சிவசை, மேடையில் கட்டும்களும் பாழ்சிவசை, வந்து தோன்றியும் ஒரு கண்ணென, அவன் பெயர் கண்ணென! கோவையனுக்கு ஏற்ற கண்ணென என்று தமிழகம் முழுவதும் கடைபட்ட ஆரவாரம் செய்த வரலாற்றை அந்தக் கைக் கண்ணென!

கண்ணெனப் பதனா தோக்கிப் புறப் படுப்போதும் சரி, கண்ணென கொடுக்க டாக் என்று கேட்டுத் துடிக்கும்போதும் சரி, கவித் சிவசைப் பாகவதரின் செஞ்சு செறிவென அழக்காடும்போதும் சரி, பின்னர் அண்ணாமலை அருவாகத் கெய்வமாக தின்று கோவன் குறும்போதும் சரி, கண்ணென கைகிழித் தாடிப்ப நாடக அன்பர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் இளைக்க கைகள் கட்டி ஆமோதித்தார்கள்.

'கம்பெனம்' என்று அநேக உலக மொழி பாவிப் ஆகியதில் அழகென்பதற்கு

“தாடக வேலைத் தோண்டியும் அப்படி வேல்களும் ஒப்பித்தால் கண்ணியமில்லும் என்ற பற்றிருக்க. ஆனால் தடத்தது உண்மா?” என்றார் கமலகங்கி.

¹¹ அது நாடகம்!'' என்று அவர் துடிக்கிறார்.

“ஏது நாடகம்? மீனாழ்வாரின் கிருகம்
கோடு கிணங்காடிதான் நாடகம்? மாநில
ஸ்டீடம் கோயிலை யழங்கி ஏமாந்து போன
நாடகம் கண்ணாடி ஸ்டீடம் நாடகம். நான் கயிறி,
நான், கமலி, பக்கைன் மாலைபட்ட மனைவி!
தேவதீபாது”

கமலவல்லியின் உடம்பெல்லாம் உணர்ச்சி
வீணாக ஆடினது. காலையும் காங்கனும் துடித்
தவர். உறுகுபடபடத்தது.

“காமலி ! நீ விழுந்து என்னைச் சந்தேகம் ?
புருஷரால், என்னவெனில் மறந்து போகும்
விடம் பித்தாசிக் கிடந்து நாடகச் சோஷலம்
இந்தக் தூண் ! என்னை அப்படிச் சண்டிடுதே,
இந்த உடம்பிலே சரீர் உண்டாவது. இந்த
காணாமல் பூமியில் சாட்சியாகச் சொன்ன
கிறேன், உன்னைத் தவிர நான் வேறு நன்
பெண்ணைத் தொடேன். இது உறுதி. இது
உத்தரம் !”

“திருத்தாக்கம்! தாடக வசனங்களின்”
பெரிப் பெரி நீக்கம் வாழ்க்கையிலும் வசனம்
பொது தொடர்புநீதிக்கம்! செறும்மேடம்.
செறும் தாடகம். செறும் தாடகம்!”

“காணி 1) தேவத அத்தர் கொடுக்க
நீ கிருபியேனும் இனிமேல் தம்முடைய தாடக
வனில் அத்த யினாசுரமே தேவமுதலாய
தவிரக்கவேண்டும். அரிதான 3”

[illegible]

எனவே, சிறப்பு நாடகம் மீண்டும் தொடர்த்தது. வாழ்வின நாடகமும் அதன் விளிர்ச் சிவகமும் மறையடிமும் தொடர்த்தன!

“இன்று நடந்ததைக் காட்டுவதே மாதிரி
காணிக்கிற அமைப்பின் தீவிரம் ஏன் போதுமா
காட்டுவதற்கு அத்தனை இப்பெரு நேரம் போடு
முடியுமென்று சொன்னார்கள். அவன் எட்டு
மெய்க் கிணியில் அமர்ந்த போது தீவிரம் ஏன்
அத்தனை நேரமுமே நேரமுந்தீர்ச்சு? இதெல்லாம்
ஏன் என்று நாட்டம்? வேறுதான், என்ரு
தல் தெரியும்? தெரியும் எனக்கு?”

இவ்வாறு சொல்லிச் சென்றபோது தீய
பொறி சொட்டியது. அமைச் சென்றது !
சுமாரலாழி எத்தனையோ கயிற்றானம்
சொல்லிப் பார்த்தார். பால்கிழை, சென்ற
கிழை தெரியாத வாயிலாகிவிட்டது !

மீது தான் இரவு மதுபயம் அதிக
கொண்ட நாடகம்! தன முடித்து விட்டுக்குத்
திரும்பிப் போது கவனவசனத்து உடம்போக்
காம் தொழில் ஒரே காவச்சலாகக் காண்பது

மொழிக்குத்து ! அன்ற மறுதலும்
தாடும் ! காவச்சம் அறிவிக்கும்படி கிற்
காரா தாட முத்தாரா? பெரிய பெரிய
பாட்டர்கள் கத்தாராக, மதுரை நகரத்தில்
தாடப்பெறு. அந்த ஸ்பெஷல் தாடத்
தொடிக் அன்றிரவுதான் பன்னிரண்டாவது
கடைசி இரவு ! பாட்டர்கள் ஸ்பெஷல்
தாடத்திற்கு எங்கு கிடுங்கும் அங்கியே
ஸ்பெஷல் மருத்துவம் அகரப்பணி தேரத்
துக்கு ஒருதரம் சூத்தி தோமர் காரிப்படுத்தி
இருக்க. ஆகக் கணத்திலும் ஏதாவதே
குத்தியிருந்த காரணம் பற்றி அந்த பாட்டர்
கயத்தி என்ன தெரியும்?

ஆரம் தனித்தது, பன்னிரண்டாயது
இரவு, அந்தத் தொடசின் கண்ணி தாடசின்
மதையரவீம் ! அதே தாடசின், அதே
கோயகன், அதே கண்ணி, அதே மாணி !
அதே மதையர தெருவு ! ஆரம் ?

[illegible][illegible]

அங்கிலேய கோவங்கும் மாதலியும் தப்
பெயர்ச்சம் கொண்டு பிரிவினார்கள். கண்ணி
யிடம் திருப்புகழின் கோவங்கம். 'மாதலி
யிடம் கொடுப்பதற்குப் பணம் இயல்பிய
வற்று கணி: கொள்ள வேண்டாம்' எனத்
தேறுதலும் ஆறுதலும் கொள்தலினால்
கொண்கலிடம், நாடகக் கண்ணியோன்
கணங்கலம்! சென்னை அந்த இடம்
பார்த்து 'ஒக்கியோர்' கேட்டுவினார்கள்.
கணங்கலம் பிள்ளும் பிங்குப் அந்த கண
எந்தத துப்புகழின் அணுதலப் இத்தியோ
காரணம் ஆறுதலியே குறுதலிற்று! அது
அந்த மோடகத் துறிக் குறுதலும் நாடக
அன்பர்களுக்கு எப்படிச் செல்லும்! கைதட்டு
கிழாயும். ஆகாரம் கொண்டுவினார்கள். 'ஒக்கிய
யோர்', 'ஒக்கியோர்' என்கிறது ரசிக்க
கோர்!

அடுத்த காட்சி, கண்ணடியும் கோவலனும் மதுரை நோக்கி நடக்கிறார்கள். அடுத்த காட்சி மதுரை: அங்கே அடுத்தது காந்தி (பந்தர்) அடுத்தது, அதற்கு அடுத்தது என்று மேலே மேலே தூர அன்பர்கள் அந்த 'கடெஷன்' தூரத் தொலைச் சண்டை இராவண இளம் கோட்டாமை எகமிட்டும் கொட்டி, ஒழிவுபடியாக அதுபவிக்கிறார்கள்!

எமது மனமார்ந்த புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

கலியாண கால விற்பனை!

- காஞ்சிபுரம்
- பனூரஸ்
- தர்மாவரம்

பட்டு சேலைகள்

மற்றும்
**சோளி
பீஸ்கள்**

நல்லிசின்னசாமி செட்டி

பனகல பார்டி

தி.நகர் (போன்: 444115 • 444111) சென்னை-17

மற்றும் எழில்மிக்க எண்ணற்ற தூதன சேலைகள்!

- பனூரஸ் ஜார்ஜெட் • டஸ்ஸார் • தன்சோய்
- கோட்டா • வெங்கடகிரி • சுதவால் -

கைத்தறி சேலைகள், சேஷ்டிகள், அங்காடாக்கள் -
மிக் சேஷ்டிகள் & ஜவுளிகள்.

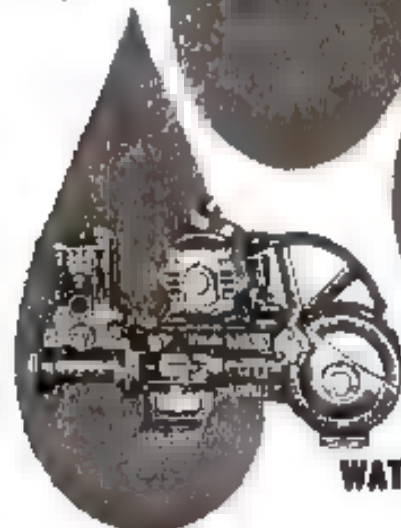
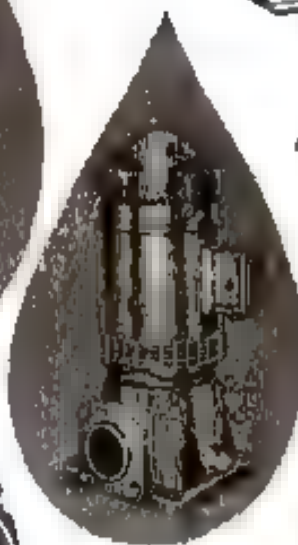
Myers

OR

Wasp

PUMPS

FOR EVERY PURPOSE

A wide range of pumps for every purpose, sturdily built and designed for optimum efficiency, by experts with an enviable background of over a hundred years' experience in manufacturing every type of pump — hand, power, pressure, turbine, centrifugal, rotary, etc. Also available pumps for pumping oil, chemicals, milk or fruit juices!

For your requirements, please contact:
WATER SUPPLY SPECIALISTS PVT. LTD.

Bombay-1, P.B. 684 • Calcutta-1, P.B. 424 • Madras-1,
 P.B. 1707 • New Delhi-1, 4E/13 Jhandawalan Extn.,
 Secunderabad (A.P.) 2570/74, Ghanspady Rd.

இதோ, மதுரைக்கு வரவரக் கொண்டு வந்து மடிந்தான். கையிற் பிணம்போடு தம்பலி கோமகன் தின்று மகனாகிடப் பாதிருநீரின் கண்ணிர் அரண் அப்படியே அதிர்ந்து விழுந்து மடிந்தான். அரசியும் மூலம் இறந்து விழுந்தாள். மடிந்தாள். கற்புக்கரசி கண்ணிர் கற்புக்கரசராகக் கண்ணிர் இதோ மதுரைக்கு தெருப்போடு விழுது !

நாடக மேடையிலே தெருப்பு! நாடக தெருப்பு! அது! நாடக தெருப்புத்தானா? கைகட்டி ஆவரம் செவிநிற மக்கள், அந்த ஆவரம் ஆவரம் அப்பாக்கள், அத்தனை பேருக்கும் தெரியாமல் திரைமன்றிலே மெய்யாகவே தெருப்புப் பிடித்துவிட்டதா?

கண்ணிர் மதுரைக்குத் தீயிட்டுவதை நாடகமேடையில் திரை மன்றிலிருந்து பார்க்கும் கொண்டிருந்த மீனாட்சரியின் குத்தாணியிலே ஏதோ தீப்பொறி வந்து சிதறிவது போல் இருந்தது ! மூட விழிக்கும் நோக்குக்கும் எவ்விதத்து வந்த தெருப்போ அது, கண்ணிர் தின்ற இடத்திலிருந்து பாய்ந்து வந்த பொறிதானே என்று மீனாட்சரி திகைப்பதற்குள், 'மன மன' என அந்த தெருப்பு மேலே பற்றத் தொடங்கிவது!

"ஐயோ தீ! தீ! தீ!" என்று திரைக்குப் பின்னால் இருந்து மாதவி கச்சுவிட்டாள்.

"தீ! தீ! தெருப்பு! தெருப்பு!" என்று பைப் பை ரூபங்கள் மேடைக்குப் பின்னால் குறுப்பிதோடு குவித்தன !

"வாதி ! தண்ணீர் ! மணல் !" - நாடக முதலாளி கக்குரலிட்டார்.

மேடையின் ஓரத்தில் தின்று கொண்டிருந்த குமாரராய் ஒரு விழுப்புரன் திரைமன்றை உய்த்து உணர்ந்துவிட்டான். பாய்ந்தான் அப்படியே மீனாட்சரி தின்ற இடத்தை நோக்கி திரைமன்றை அவன் உருட்டிக் குவிக்கிற பற்ற முகந்த தெருப்பை உறுதியோடும் துணிவோடும்

மண்ணிலே தேய்த்துத் துடைத்து எத்தனைய விபரீதமும் நேராநவாறு ஒரு விழுப்புரன் தடுத்து நிறுத்தினான். மறுவிழுப்பு கோவிலுக்கோடு தித்தும் வண்டியை, நாடகக் கண்ணியை அங்கு தடுத்து மனை விவான கண்ணிக் கமணியை, அப்படியே செத்தாக்கைத் தூக்கி வாரி அணித்துக் கொண்டு, கண்ணி யோடு விமானத்தில் ஏறி மனமுத்த கோவிலுக்குப் போக அந்த நாடக அரசவிலிருந்து மறைந்தான் கோவிலுக்கு குமாரராய் !

4

மதுரைக்கு வரவரப் பெற்ற இந்த நாடக தெருப்புக்குப்பிறகு, குமாரராய் பாசுவதரின் கப்பெனல் நாடகம் மேலு எந்த இடத்திலும் தலைப்பெறவில்லை! நாடக மேடை யிலே பிடித்த அந்த மதுரை தெருப்

பிலே தங்கள் மேடையிலேயும் விசுத்து எறித்து, தங்கள் நடிப்பைப் பேசுவார்கள் கட்டுப் போகக்கூ லிட்டார்கள் கொலலக் கணவரும், அது நடிப்பை கண்ணிர் மிளங்கியும் ! மாதவி இருந்த இடமே தெரிவாயும் எங்கோ போய் மறைந்தான், தெருப்புக்குத் தப்பி !

தூய்மை வாய்ந்த அகில கண்ணியை உருப்பைக் களைவது போல் தெருப்பிலே விசுத்து எறித்து எரித்துப் போகக்கூ லிட்டார்கள். ஆனால் ? - குமாரராய் களை வந்த அந்தக் கண்ணிர் அரை அரை அடைக்க முடியவில்லை, இவத்தும் குக்கோ !

கைக் கண்ணியை பருமியே பிடித்தது, கைக்குக்கண்ணியே உத்திவது. கைமண்ணியே உட்கிட்டது !

குமாரராய் விடுவான். 'தெருக்காய் மாக் காய் பட்டான்' என்று சொல்பவராம். ஆனால் குமாரராய் பாசுவதருக்கும் கமணங்கிக்கும் கைவராக கை அது !

ஆம்; அவர்கள் இருவருக்கும் கைவராக கைவரான மேல்களை பற்றினதும், கண்ணி யை கைக்குக்கண்ணியும், குமாரராய் திறக்கும் கை மண்ணியும் உருவாகிப் பைப் பை வண்டிகள் தாங்கிவது, கண்ணியின் மேடத் திக் சிவப்பிதோரத்தை நடித்தது !

கோவிலுக்கு வந்த கைக் கண்ணியை, தெருப் புப் போதி பதக்கும் கண்ணியை, மதுரைகை, எரித்துப்படி பத்தினியை, அவர்கள் என்னும்போதெல்லாம் தெருப்போ அளவு பிடித்தது ! எனவே, இப்போது அவர்களுடைய பருமியே தீற்றத் தீ பற்ற மிக்கது ! இப்போது அவர்களுடைய கிணிகைக் கணியே தெருப்புப் பிடிக்கணும் ! இப் போது அவர்களுடைய கைமண்ணியே தீப் படாமல்கூட, அளவிட தவறுத்து, காந்தும் பறவிவது. தண்ணியின் குவிந்த வண்டிகள் அந்தப் போம்மைகளிலே மெருகு பூசிக் கோவம் இட்டன ! கண்ணி ஆவியறக் கும் கட்டித் தோலத்தோடு காட்டி தந்தான் !

திருவங்கிடுகையில் கட்டக்கரை யிலே, அதன் குளிர் வந்திறவே, மாதவினைப் பற்றியோ அது குருடைய நகம் மணிமேகலையப் பற்றியோ கண்ணியை விட்டு, நம்முடைய கோவியும் அது நம்முடைய கண்ணியும் ! மதுரைகைத் தீயிட்ட கண்ணி காந்தமும் அளவியும் தவறும் தெய்வமாக மாறி தின்று அக் கை ? அது போனவே இந்தத் தன்னாத வாயிலும் தம் கணவ னும் காணாமல் அமைதி தவ றும் முகத்தோடு எத்தனையோ போம்மைகளுக்கு, எத்தனையோ கைக் கண்ணிக்குத் தாயாகிச் சென்றக் கட்டக்கரையின் கை வரிக் கைவிழுது !

மாதவிக்கு ஒரு மணி மேகம் ! இவளுக்கோ இவர்கள் செவிநெ ல்கவொரு போம்மைமேலே ஒரு மணிமேகம் ! கண்ணி உருக்கித் திறும் ஒரு மணிமேகம் !

எப்பவும், எதையும்!

அது ஒரு சிலை வீட்டுகள்!

செவ்வோ, வெள்ளோ வீட்டுகள் என்றும் அதற்குச் சில அங்க பாடங்கள் இருக்குதாயே தீர வேண்டிப்!

வண்டி, தீர்த்துக் கொடுக்க நீண்ட - பிளாட் பார்ட் - அகற்றி ஒரு பாலத் துண்டுக் கிராதி: வெள்ளை மாட்டு வண்டிகள் திறக் ஒரு திடம். திறந்துக்குக் கிவ் பாடங்கள்: கருக்குள் வண்டி-காசு வாய்க் போனதற்கு வேண்டிய ஒரு ரோடு - வயலாய் அதக் கிவ் அழகுக்கு வண்டி. அதன் காரணம் அடுத்த மைதானமும் அதன் வயலை யாக கருட்டுக் கம்பி வெளியும் உண்டு. ஆனால் நடுதருவிய் இருக்க கம்பிகளைத்தான் இப்போது வாடினாய்!

அதிக மைதானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு திறக்கும் கூரை வீட்டின் மெய்கண்டப் பகுதியில் துண்டிகள் கவர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன - அதற்கு கம்பி இந்த வேலியின் அங்கமாக இருந்திருக்கலாம்.

சரி, அது போகட்டும்: மற்றக் கம்பிகள் எங்கே என்றும் பாருக்கும் தெரியாது.

இன்றையனாயில்

எங்களுடையது-காங்கிரஸ் சொந்தமானது!

காங்கிரஸ் பாதுகாப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள காங்கிரஸ் இன்றையனாயிலின் வெறுத்திய துணைபுடன் எம் காங்கிரஸ் ஆதிக்கத்தினின்றும் பாதுகாக்க வேண்டி தனாரியும் ஆரம்பத்திலும் கடமையுடைய இடமிடாமல் சேவை புரிந்திருக்கும். எங்கிலப்பது புத்தகாலங்களில் இன்றையனாயில் ஒரு மகத்தான பொதுமகன் என்று வந்திருக்கிறது. இவ்விட விபாசப்பகட்டத்து தோஷபாள் விமான எண்ணின் சபின செய்வதற்கும் சரி, எந்த உணவப்பட்டபுத்த விமானத்திற்கும் என்ன போதில் எண்ணின் விபாசவதற்கு விசேஷ வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் சரி, பகலென்றும் இரவுஎன்றும் பாதுகாப்பை பணியாற்றி வந்தது. இன்றையனாயிலின் அபரிபித வேலை தரும் வசல் எண்ணினாயில் சந்தி பெறும் புரக்குகளும் மற்றும் சபின அனுபவகளை இடமிடாமல் செய்து வந்தன. கத்திராபும் கட்சிவிட்டுப் பிரகாசிக்கச் செய்வதில் இன்றையனாயில் எங்களுக்கு பெருதவி புரிந்தது.

இன்றையனாயில் இவ்வாறும் செய்ய முடிவிறதென்றால் அது வலஞ்சு சென்றாது இருப்பதே காரணம்.

—காங்கிரஸ் எண்ணின் காங்கிரஸ் காங்கிரஸ்

இன்றையன் ஆயில் காங்கிரசுஎன்கள் விட்ட..

"இங்கு அவரையே? பொழுது விடியுமளவே வந்தீர். ஸார் வந்து நின்று? வெறுமையாக கொண்டு வந்தாய் போதாது?"

"பாடு இதைச் சொல்லி வாய் மூடிக்விட்டு, அதற்குள் வானம் திணிவடிவத்தை தாண்டி நீளமாக ஒரு நிலம் கிழுத்தது. தொடர்ந்து குரல் வந்தது.

"என்ன ஸார், ஏதாவது கெடைக்குமா? இங்கே, வேறுபாடுமா?"

இருவரையே நிரும்பிப் பார்த்தார்கள். எதிர் வேலிச்சாய் வலக்கூட வர அவர் வடைகளால் புதுவந்தை மறைத்துக் கொண்டு வந்தவனாகப் பார்த்தார். தேற்ற ராத்திரி வண்டியில் வந்திருந்த பிள்ளையாண்டாய். பத்தரை மணிக்கு மெய் அவன் வந்தது. அவனுக்குக் கீழ்க்கண்டவன் கிடுகியில் இடம் கொடுத்து. அவன் மீது மீளாமலே படுத்துக் கொண்டே நேர்ந்தது - என்மையி் நிலையுக்கு வந்தான். அதுமையின் அவன் குரல்களே இங்கே.

ராத்திரி அவன் குரல் மங்கலான வேலிச் சத்தின் சரிவாகத் தெரிகலிங்கம். இப்பொழுது தான் தன்ருகல் கவனித்தார். வந்திருந்ததான் தன்ம வசதியான நிலையில் இருப்பவனாகப் போல் தெரிந்தது.

"வாங்க, வாங்க, இரேதா ஆகம்; அதுமே நிலையம்!" என்று வரவேற்றுர் அவர்.

அவன் அங்கே விட்ட பருத்த ஒன்றின் நிதானமாக, தாதுக்காக உட்கார்ந்து கொண்டார். வானம் வேலிச்சாய் அவன் நுதலின் மட்டது. பாரவதி அங்கே தீம்பவையோ, அவன் தன்மையே பார்த்தது கொண்டுபுப் பதையோ அவன் கவனிக்கவே இல்லை. அவன் கண் இரண்டும் இருட்டுக்குப் பழகலிங்கம்.

"என்ன ஆகம், போய்ப் பாரேன், பாடு!" என்றார் நித்தாமணி.

அவர் சொல்வதை அவன் காழில் கவனிக்க கொண்டதாய்க் தெரிகலிங்கம். அவனையே பார்த்துக் கொண்டு சீர்மூன்.

"சரி, நானே போவேன்."

அப்படியேதான் அவன் மூன் அவன் இருக்க பக்கமாகத் திரும்பினது. இருட்டிலே தெரியும் வர்வாக் நித்திரைக் கொள் அவன் நிதம்பத் இப்பொழுதுதான் அவன் தெரிந்து கொண்டான்.

"அஹ! இத்தனை நாயிவாகாகலும் மூத்த வதத் திருப்ப!" என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான். அவனுக்கு ஒன்றும் அவன் கண்ணில் படுவதற்குக் கண்ணில்கி. தன்ருகல் பார்த்துக் கொண்டிருமே என்றுதான் நின்று. ஆனால் அவன்நாய் பார்த்தலிங்கம். எட்டென்று பாரிவையவத் திரும்பிக்கொண்டு விட்டான். பருவுக்குக் கொண்டுப் மூத்த மாகப் போயிற்று. "உக்கும்; கொண்ட இப் படியெவ்வாய் கவனிக்கவயபதாய். அவ வசது போகலிங்கம்!" என்று உதட்டைப் பிதுக்கிக் கொண்டான்.

அவனுக்கு தேற்ற ராத்திரியே தெரியும். வேலிச் குரல் கேட்டதிலும். அந்தக் குரல்க் குரிலவனாகப் பாரிக் வேளையும் வந்து ஆவன அடித்துக் கொண்டது. தட்டித்துப் பித்புறம் தான் அவன் படுத்திருந்தான். கப்போதும் அவனுக்கு அங்கெதான் படுக்கை. மறுபிலே,

அதிக உணவாகக்
அதிகம் பேசுவதிலும்;
அதிகம் பேசுவதிலும்;
சூக்கு அதிக இருப்ப
நிலை.

- சீவன் மூலமொழி

மனிதனே, அந்த இடம் தான் அவனுக்குக் காணிலாட்சி. தட்டியை ஒட்டியுறையாக இன்றைக்கு ஒன்றைப் பெருமையே இதைத்துப் போட்டுக் கொண்டு பருத்தவதாய் அவ னுக்குத் தாக்கெற்பியாக் இருக்கும். தாக்கம் கருவிற வறையில் குந்ததின் வழியாக அடைந்ததாய் பார்த்து ஆதர்ப்புக் கொண்டுபுயல். கண்ணில் மீட்டியுச் சிக்கும் வற மணிப் கொண்டுக்கிணர் பார்த்து. மறைததப் பதி கொடுத்துவாது படுத்துபுயல். அதுவும் கடற் மீளவிலை வலிச் சத்தையே போதும். தட்டியில் வளவ சின்ன இரண்டு வழியாக அந்தப் பக்கம் கருவறு ஸார், கொவறு ஸார் என்று தாக்கப் பத அவனுக்கு இவ்வேறு கொழுதுபோக்கு. வொருபெயராக இருந்ததாய் சரி; இவ்வா ளிட்டாக அந்தச் சின்ன இவ் வேலிச்சாய் மொய்ப்புறமையே மூடி கிடுவான். ராத்திரி மேலாக் குரல் கேட்டதும் அந்த மத்திரிக் கண்ணை மெனக் கிண்கிற் திறந்து. அந்த வழியே பார்த்தான். அங்கிருந்த மங்கலான வேலிச்சாயே அவனுக்குப் போதும். அதுக் அடையல்க் தன் வறத்தத்து அந்த மூத் வதச் சரியையே பாரிக் குடிவலிங்கம். இருத் தாலும் அந்தக் குரல் வர்வொருதா கேட்டது மாதிரி இருக்கலிங்கம். மத்தக் குரல்கலிங்குத்த தனியே பித்தது நிலை வவத்திருக்கும் மூக் போக இருக்கிறதே.

அவனாக் கீழ்க்கண்டப் பக்கத்து அவத லிக் கிட்டு கிட்டு நித்தாமணி திரும்பி வந்தார்.

அவன் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டே.

"ஸார் அப்பா அது!" என்றார்.

"வாரே, கொட்டாணாய். வேலித்துக்கு வந்திருக்கப்படுவ இருக்கு."

"இன்றும் வேலி பாடு!"

"பருத்ததும் இங்கே; அவன் மட்டும் தான்!"

பாரவதி நித்த தயக்கிணர். நெஞ்சில் வதே ஒரு வேலிச் குறுகுறத்தது. அவத மீளியுக் கேட்டது வந்து தெரிகலிங்கம்.

"பட்டலி விட்டது பிரசுர்கலிங்க சேத்துத் ததது தங்கததாய்!" என்றும் வாருகலிங்க வந்ததாய்க் கொண்டது போக.

"பிரசுர்கலிங்க இருத்த தங்கததாய்! ஆனால் வாரிங்கலிங்கம் கொண்டு வத் திருக்கிறதாய் பார்த்தாய் பட்ட மீள்கிற துக்கு வந்திருக்கப்படுவது தோன்று!"

"அப்படியே திரைக்கே தாக்க!" என் குள் பாரவதி. ஆனால் அந்த வார்த்தைகள் அவன் காதல கிட்டு வேலிப்பலிங்கம். நெஞ்சுக்குள்வேலே அடக்கி விட்டான். அப் படியானது அவனுக்குதான் இருக்கும். ஏழெட்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் வந்து மறந்துபோக நிலைத்தவனாக் மறுபடியும்

கொத்திட்டு விட்டு, அதற்கு ஒரு வழியை
செய்வதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போகவருகிற
நான் இருக்கும். போகாதமே ஏதாவது செய்
வதாகச் சொல்லிவிட்டுப் போகலாம், என்ரு
வருஷமும் அதிர்ந்து வந்திருக்கிறேன்.)

"இருக்கட்டும்; ஸாட்சியைப் பார்த்தான்
தெரிந்து கொள்கிறாயா?" என்று அங்கத்தான்
பொய்மிக் கொண்டு அவன் புறம்பு படுத்
தான். ஆனால் தூக்கம் வந்ததாந்தான்!

மெல்லக் கூசலாம் விடத்து அடித்தான்.

"பாரு - பார்த்தி என்விறு வாரி! தீயா.
இங்கென்று பெயர் இருக்கிறாயா, அவன்?"
என்று கேட்ட குரல் இதுதான்; எதிர்த்தான்
இருக்கிறான்.

"ஏன்?" என்று எதிர்த்தவன் திரும்பிக்
கேட்டான் பாரு.

"இங்கே; பாருவாறு அம்மாத் தெரிந்துக்
கொண்டதான் கேட்டேன்."

"அந்தப் பேரு அம்மாத் தெரிந்துப் பின்னே
எப்படித் தெரியும்?"

"ஏன்? இந்தப் பேரைத் தெரிந்துக்க ஒரு
யாதா? அது ஒரு கஷ்டமா?"

பாருவின் மூக்கை எட்டென்று மாதிரி
போயிற்று. அவன் எதிர்த்தான் மாதிரித்தான்,
"கவியமா இருந்தான் இருக்கட்டும்; நான்
போயிடுவேன்" என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்
பிப் போக முயன்றான்.

"இப்போ, மெட்ராஸிலே எவ்வு ஒரு
நகரம். அவன் அங்கத்தான் இந்தப் பேரைச்
சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அதனுடன்
கேட்டேன்."

பாருவின் நடை தடைப்பட்டது. அவன்
மந்திரித்துக்கக் கட்டுப்பாடு போல்
நின்றான்.

"மெட்ராஸிலேயா?"

"ஆமாம்."

"உங்க எதிர்த்தான்?"

"ஆமாம்."

"அவர் பேரு?"

"சொல்லு அங்கத்தான் தெரியுமா?"

"அவர் என் பேரைச் சொன்னான் எனக்கு
அவர் பேரைத் தெரிந்துக்க முடியாதா?"

அவன் இதைக் கேட்டவுடன் அவன்
வெட்டுச் சிரித்தான்.

"பார்த்தியா, நான் கண்டுபிடிக்க
விட்டேன்! பாரு நீதான்!"

"அது சரி, அவர் பேரு?"

"அங்கத்தான் தெரியும் அவன் பேரு."

பாரு அதுவந்துப் போய், "அங்கத் என்ன
சொன்னார் அங்கத்தான்?" என்று கேட்டான்.

"உன் பேரைத்தான் அங்கத்தான் சொல்
லான். நீ எப்படி இருப்பேன்னு சொன்னான்.
அதைப் பார்த்ததனுடைய பாதி கத்திரிக்
கொள்."

பார்த்தி சிரித்து போகித்தான். குரல்
முறுக்கிச் சென்றது.

"சரி; நான் எப்படி இருக்கேன்?"

அவனுக்கு சிரித்து போகித்தான். அவன்
அப்போதுதான் பார்ப்பதுபோலக் கை
விடுத்துப் பார்த்தான்.

"அவன் என்ன சொன்னான், எப்படிச்
செய்கிறாயிடு. அப்படியேதான் இருக்கிறாய்.
இன்னும் கூட..."

"அது சரி; அவர்? அவர் இப்ப எப்படி
இருக்கார்?"

"எப்படியும் போகத்தான். இன்னும் கூட..."

"இன்னும் கூட..."

"பிரதான, ரிப்போர்ட்டாக, பிரதானமாக
இருக்கார்!"

பாரு இதைக் கேட்டுப் பெருமூச்செறித்
தான்.

"ஆமாம், நீ இப்போ எப்படி இருக்கிறாய்?"

"எப்படியும்தான்?"

"நீதான் அவன் போட அங்கத்தான் சொல்
கின்றதாயே இருக்கிறாய்?"

"ஓம், ஏதாவது?"

"ஏதாவது?"

"ஆமாம், எத்தனாகச் சொல்லிட்டு இருக்
கிறாய்? எப்படியும் தீர்ச்சிவந்துக்கிறதாய்
அங்கத்தான் அங்கத்தான் எப்படியும், எந்த
நேரமும் தீர்ச்சிவந்தே இருக்கேன். அங்கத்தான்
இப்போ, எப்படியும்!"

"அதாவது கேட்டேன்? ராமதான்
சொல்லிடுக்கான் அந்தமும்!"

"வாரு, வாரு?"

"வாரு? ராமதானைத்தான் சொல்லி
நேன். அவன்வந்தானே சொன்னே நீயும்?"

"உங்க மந்திரிக்குண்டு சொன்னது அவ
ரைத்தானே?"

"அப்போயேதான்; அந்த ராமதானையே
தான்!"

"அப்போ! என்ன ஆனந்தமாய் இருக்கு!"

"ஏது?"

"அந்தப் பேரைத் திரும்பத் திரும்பக்
சொல்லிக் கேக்கிறது!"

"அதாவது பார்த்தேன், நான் வேறே
என்னமோ தீர்ச்சிவந்தேன். நீ பாரு
என்னுண்டு கேட்டதும்."

"கவியவரையே நீங்க பேரைச் சொல்
காமமே இருந்தான், நான் வேறே என்ன
தான் சொன்னது?"

இப்படிச் சொன்னதும் இருவருமே சிரித்
தார்கள்.

"நான் இன்னிகே புறம்பட்டுப் போய்க்
கொண்டிருக்கேன், அவன்விட்ட. வேறையே
இப்ப அவன் எவ்வு மேலிடான். இருத்
தானும் என் யெக்கை இதுவரையிலும்
தட்டினது இன்னி. அதனுடன் போய்க் கொள்
நேன்..."

"என்னவது?"

"இந்த மாதிரி அங்கத்தான் அவ பேரைச்
சொல்லிவந்துக்கப் போதாதுடாடாடா. எப்
படியும் எப்படியும் தீர்ச்சிவந்தே இருக்கிறதற்கு
என்ன வழியோ, அதைப் பாருவாறு சொல்
கிறேன்."

"வெறுமே சொல்லி என்ன புண்ணியம்?
வழியும் பார்த்தத் தெரிவித்தான் முன்னு
வருவதற்கு மேலேயே அங்கத்தான்?"

"தெரியவில்லையே தானே கூட இருக்கத்
சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். அதுவும் போதா
துக்கு அங்கத் வேண்டியதை தானே இருத்த
தாய்க் கொடுத்தேன். பாரேன் நீ, போனதும்
முதல் வேலை இதுதான்!"

அங்கத்தான் அவன்வந்தான். துத்தரை மணி
வந்துக்கூடப் புறம்பட்டுப் போனவன்வந்தான்.

அப்படியும் அவன்வந்தான் பந்தி ஒன்றுமே தெரிய
வில்லை. அவன் பெக்கக் குரலும் அவன் வந்து

கனிக் பெரு தூய்மை ஒருத்திக் கொண்டு...
விருத்தம். எட்டு வருஷங்கள்...அந்த ஒளி
வர வர வளர்ந்தது. பெய்தது. மாய்ந்தது
பொய்மை'...உத.

'அவ்வாறு அந்தக் கிழம்பின் மூலம்
விட்டு விட்டுப் போனவரு இந்தக் கிழம்பின்
கிழித்தல் திரும்பி வந்திருக்கிறான். அவர்
சுரவா கெட்டுவிட்டது அவருக்கு இருந்தான்...
எதற்காக வந்திருப்பான்? என்னை சொந்தி
கொண்டு வந்திருப்பான்?' - ராத்திரி கொண்
டாய் அவருக்கு இந்த குடைக்கொண்டான்;
நல்ல தூக்கமே இல்லை.

பொழுது விடிந்து வெளிச்சத்தில் இதை
நேருக்கு நேர் பார்த்தான். அவன்தான்...
அவன்தான்! ஆனால் அவன் என்னவோ ஒன்
றுமே தெரியாதவன் மாதிரி பார்வையைத்
திருப்பிக் கொள்கிறான்! நன்றாகப் பார்த்து
கொண்டான் என்ன? ஒருவேளை கொண்மை
தெரியாமல் போய்விட்டதற்காக இவ்வளவு
கவலைபடுகிறான்? இதைக்கொண்டான் பார்
தான் என்ன செய்ய முடியும்?

அவன் அரைமணி நேரம் நின்று கொண்டிரு
ந்தான் பருவிக் கத்தான் கவலைப்படாமல்
தன்னைக் கவனிக்கும் என்று கவாமி படக்
கூக்கு முன்னால் எந்தி வைத்திருந்த கிணக்
கைச் சிறிது தூண்டி விட்டான். இப்போ
தாவது கவனித்திருந்து என்ரு ஜாடையாகக்
கவல்களை வயிற்சாடிப் பார்த்தான்.

பார்த்திருந்தான். அவன் கவலைக் கவனித்த
விடம் என்று நினைத்துக்கொண்டு பார்த்து
கொண்டான். அவன் திரும்பினான் அவன் பார்வையு
ம் திரும்பினதும். அதற்கு இடம் கொடுக்க
கொண்டான் என்று அவன் மார்பினே இது
கவலைபடும் கட்டிக் கொண்டு அமைப்ப
பார்த்தவாறு திரும்பி நின்று. 'குற்றமான்
மாதிரித் குனிந்து கொண்டுவிட வேண்டாம்.
நன்றாக நிமிர்ந்து பார்!' என்றிரு பாவனை.
உடம்பில் எங்கிருந்தோ ஒரு குறுகிய
தெய்வ விட்டுக் கொள்கிறது.

அவன் அப்பறந்தான் அவனின் பார்த்த
தான். இவ்வளவு நேரம் தின்றும் கவனித்த
விடம் என்று சொல்ல வாயில்லைதவிர
தான் அவனை நேருக்கு நேர் பார்த்தான்.
அவன் அந்தப் பார்வையில் என் உயிரை
இழந்தான்?

"பாரு, பாரு!"

அவன் பொறுமையை இழந்து. கடைசி
வாச அவனை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டான்.
தட்டியவத் தாண்டி வேகமாக மறைந்து
சென்றான்.

உயிரை போனதுமே அவருக்கு ஒரு புதுப்
பொறுப்பு ஒன்று வந்திருக்கிறது. எந்த
விருந்து கொண்டுருந்த சித்தி இப்பொழுது
அவசரம் அவசரமாகச் சிங்காரத்துக் கொண்
டிருந்தான். சம்பாவினவும் துறையாகப்
புறப்படுமபடி தூண்டிக் கொண்டுருந்தான்.
அவருக்கு விஷயம் புரிந்துவிட்டது. அந்தக்
கனிக் ஒரு கம்பாணம். அந்தத்தான்
புறப்பட்டுக் கொண்டுருக்கிறான்.

"இந்த எட்டரை வண்டிக்குப் போய்
விட்டு, எய்யக்கூட ஆரவரக்குத் திரும்பி
வருவோம். கொஞ்சம் பார்த்துக்கொள்.
தம்பியும் உட்கார்ந்திருக்கிறான்..."

தாய் சொந்த பொருள்.

இதைக் கவனமாகக் கவனித்துப் பார்த்தான் அவன்
தனது உயிரைத்தான். ஆனால் அந்தக் கிழம்பின்
அவருக்கு வன் இருந்தது.

ஒருவன் ஒரு கவலைக் கொண்டு கொண்டு
சுருதுவாருக்குப் போனான். முகத்தில் கொண்டு
கவலைபட்டான்.

அவ்வாறு பார்த்து அவருக்கு வன் கொண்டு
இருந்த கவலைப் பார்த்துக் கவலைபட்டான். கவி
அவன் பார்த்தான் இவ்வளவு, கிணக்
கைக்கூடும் 'மனதில் கவலை கொண்டு
தான் தான்' என்று 'தான் தான்' என்று நினைத்துக்
கொண்டு வந்தான்.

"தான் தான்" என்று குறுகுறு கொண்டு
யின் பார்வையில் கவலைபட்டான் அவன் தான்
கவலை!" என்று கிழிந்து விட்டான்.

கவலைபட்டு கவலைப் பார்த்தான். "அந்த
கவலை வந்தது கொண்டுருக்கிறான்" என்று.

கவிதா வந்தான். ஒரு பார்வையில்
புத்திரமான் கொண்டு துறையாகத் துறையாகத்
கிழிந்து. கவலை கிழிந்து கவலை கிழிந்து
கவலைக் கிழிந்து. அதன் நேரு தான் கவலை
குறுகுறுகிய குறுகுறுகிய கொண்டு கொண்டு
கிழிந்து. தாய் கவலைபட்ட கொண்டு.

-சுவாமி-

என்று கொண்டு சித்தி. கிழிந்து கிழிந்து
கிழிந்து கொண்டுருக்கி சித்தியா இவ்வளவு
தூண்டிப் போகிறான்?

"இவ்வளவு போது என்னும் ஏற்பாடா
கிழிந்துகொள். ஒவ்வொரு கெட்டுகொண்டான்
கிழிந்து. முன்னால் கவலைபட்ட சொந்தம்
பிழை. பரக் கவலைபட்ட. கிழிந்து
கொண்டான் பார்த்துக்கொள். கொண்டு
ஒரு வந்தாட்கும்தான்" என்று கொண்டுபோது
கொண்டி விட்டுப் போனான் சித்தி.

பாரு கவலை வந்து தின்ற பார்த்தான்.
எட்டரை வன் கவலை வந்து பிழைப்பாரத்
திக் தின்ற கொண்டுருக்கிறது. சித்தி இப்
பொழுதான் மெதுவாகப் போகிறான். அப்பா
இன்னும் மெதுவாகப் போய் புகட்ட வான்
கிழிந்துகொண்டு போகிறான். சம்பா ஒரு கவலை
கவலை பார்த்து ஏதிக் கொண்டு. சித்தியை
ஏதிகொண்டிருப்பது அழைக்கிறது. அப்பா!
கவலை இவ்வளவு நேரம் கவலைபட்டிருந்தே!
தான் இவ்வளவு நேரமா தின்றது? வந்தது
கவலை தெரியாது. கவலை 'கவலை' என்று
கவலை கொண்டு புறப்பட்டு விட்டான்!
கவி, இப்போதுதான் பிழை
கொண்டு, அவ்வளவு கவலைபட்டிருக்கிறான்

நிதும்பி வருகிறான். வண்டி ஆரம்பிப்பதற்குப் பிற்பாட்டு விட்டது. புகை மறைந்தது.

"ஏப் தம்பி, உன்னை யோசப் உன்சாருடா, இரோ ஒரு தொழிலை கரேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே பாரு. மேல்கடைச் சார்பிப்பு பக்கமாவப் போனான். அங்கே இருக்க இரண்டு அறையையும் மாட்டுமாதிப் பார்த்தான். இரண்டும் புட்டிக் கிடந்தன.

"ஏ. கோபாலா! இங்கே இருந்து வராதேயே வண்டியைப் போனாங்களாடா?" என்று வண்டிகள் நிதும்பி திடீரெனப் பார்த்துக் கவியப் படியே விசாரித்தான்.

கோபாலு அங்கிருந்தபடியே பதிக் குரல் கொடுத்தான்.

"ஆமாம்மா, மொட்டைப்பை வண்டி யிலே போனாரு ஒருத்தரு!"

பிறகு கம்மாளத்தைக் கடத்து வந்து, "பாரு, வண்டியை நோக் பெட்டி எடுத்துக் கிட்டு, சேவியை, கரையா ஒரு கிண... அவரைத்தரையே அப்பா கெட்கிறீங்க! மெட்ராஸ்காரர் மாதிரித் தொண்டிசே - அங்கு தானே?" என்று அக்க அடையாளங்களைச் சொல்லிக் கேட்டான் கோபாலு.

பாருவின் நெற்றியிலே மூத்து முத்தாக வேர்க்கை அரும்பியது அங்கு விரிசெயோடு. "யோறியோது சொன்னிட்டுப் போனா என்ன வேலை? அப்படியுமாய் போனாத்தான் என்ன கொண்?" என்று கசித்து விழுந்தான்.

தம்பி மேலையடியில் உட்காத்து சிந்தா மணியாக நடித்துக் கொண்டிருந்தான். கார் வாரோ வருவது போவது எங்கிட்டு விட்டுச் சிங்கை நோடுப்பது போவது அங்கு வாகனம் இல்லாததில் போனாது போவது நோட்டா உ தீட்டுவார்களுக்கு மீதிச் சிங்கைவை வண்டிக் கொடுப்பது போவது ஒத்திவை நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"எங்கே, கிளாத்தானே கொடுத்திருக் கேன், வண்டியைப் பாரேன். ஆக... ஏமாந்தல் பார்த்தியா?" என்று கத்தியவாசை யாசியோ தாடல் நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"பாத்தியா? நான் பத்துக் காசு அடுக மாசக் கொடுத்திருக்கேன்!" என்று சட்டென்று மேலே மேல் போட்ட சிங்கைவையிற் பத்துக் காசை எடுத்துச் சிங்கைத்துக் கொட்டிக் கொண்டான்.

"தம்பி! பாருடா அங்கே!"

"ஒருத்தருமில்லையா?"

"பெரியே நீ வாரோட பெயர்சொல்லுக்கிறீ?"

"இல்லியே - நான் கயமாத்தானே யோ மக் இருக்கேன்!"

"இன்னும் அவர் வரவில்லா? காசெல்ல யோய்ப் பாரு! மொட்டைப்பை வண்டி நிக்கிறதோ பாரு!"

அவர் யோய்ப் பார்த்திருக்கே. பார்த்து விக்கியோ என்று அவனை காலையில் வந்து நின்று பார்த்தான். வண்டித் திடீர் காசு வரக் கிடந்தது. அவரைத்தரையிற் வருவதுக் கண்டிருந்தான் பருத்திருந்தது.

"வாரோமே இன்னும். கைமயைக் கண்ணம் ஆறிப் போனோ?" என்று நிதும்பித் திருவிச்சி சொல்லிக் கொண்டான்.

ஒரு மணி வண்டி வந்துகிட்டுப் போகிறது. வாரோ இரண்டு யோ வந்து, "வண்டி இருக்கமா?" என்று கேட்டார்கள்.

"இன்னிக்கு ஒண்ணுமில்லை! நோக்கையு மில்லா, ஒண்ணுமில்லை!" என்று வருவதற்கு முன்பே அவர்களை கிரட்டி மறுப்பிவிட்டான் பாரு.

"அக்கா - பாருக்கா! அந்தோ மொட்டைப்பை வண்டி வருது!" என்று கவிழான் தம்பி.

அவர் காலக் குறட்டை வந்து நின்று பார்த்தான். அவன் வந்து விட்டான். நோக்கியே காரோ நோக்க, வண்டியை நோக் கை மூக்கை எடுத்துக் கொண்டு, கைமயைத் தைக் குறட்டை கடத்து அவன் வந்து கொண் டிருந்தான்.

பாருவிற்கு வெண்கலத்தைப் பார்த்தியே பிடிக்கவில்லை. அவன் காலக் வெண்கலம் பட்டா இருட்டியே போய் நின்றான். நேரக் காலக் காலத்தாரோ பட்டாபெய்தது அடித்துக் கொண்டது. அங்குக்கு எதிரித் வந்து நின்று இப்போது அக்கைக் கைமயை இருந்தது.

"நாடிக், பாருவாய் வாரோ?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன் மேலையடியில் வந்து கயங்கி நின்று.

"இருக்கானே - பாருக்கா இருக்கானே!"

"எங்கே?"

"அந்தோ!"

அவர் நிதும்பி அவன் நிதும்பித்ததைப் பார்த்தான். வண்டி இருட்டுக்கு இன்னும் பழக்கவில்லை. அதற்கு வந்துக் கைமயைத்தான்.

"இருட்டு; ஒண்ணுமே தெரியவில்லை!"

அவர் ஒத்தியை பதிக் சொல்லிக்கிற், யோமக் உன்னை விசாரித்து சொன்னான். அக் கிருத்தபடியே, "தம்பி! அப்பியை என் போட்டாக்கடா எப்பியை அழைக்கிறீரு வா!" என்று குரல் கொடுத்தான்.

கைமயைக் கைமயை அருகையாத்தான் இருத்தது - அருகே அவனுக்குத்தான் கிளாக்கி எப்பிட்டு முடிவாகி.

"என்னம் ஆதி அண்ணப் போக்க!"

"ஆமாம்மா; அப்பியை கவனிச்சேன். வண்டி செப்பறது?"

பாருவிற்கு அவன் பேச்சைப் புரிவதில்லை.

"நீங்க வந்து..."

"அவனுக்குத் தெரியும்; சொல்லிவரு கை வந்திடுவான்."

"ஒண்ணும் சொல்லவில்லா?"

"சொல்லினேன், ஒண்ணும் சொல்ல வேண்டாம்மா சொல்லுன்."

"....."

"அவனைப் பத்தி ஒண்ணும் சொல்ல வேண்டாம்மா. ஆறு நான் சொல்லத்தான் போறேன். எதுக்காக மறைக்கணுமோ, தெரியவில்லையே!"

"எதை?" - அவனுக்கு தெரியாதது தலுத்தது.

"அவர் வதைக் கொண் கொண்டாய்ந்து சொல்லுக, அதைத்தான் சொல்றேன்! ஏதாக்க மறைக்கணும்?"

"காது; கொண்டாய், கொண்டாய், கைமயை வந்திட்டே சொல்லியே வேண்டாம்!" என்று கவிழான் அவன்.

அவனுக்கு கைமயை யோச ஆறிவிட்டது.

உதயசூரியன் அழகு
 காட்டினான் அழகை
 வரையுமா நூலுக்கு
 இடம். டாக்டர். புது
 ஊர் ஓங்குகட்டி
 டீன் செக்கம்
 சிவந்த வண்டி
 வண்டி வந்தது.
 செவ்வா நிரம்
 (19) முகத்தில்
 பொருளாகித் த
 தந்தது. (19)
 செவ்வா செவ்வா
 சிவந்த நிரம்
 அந்த உதயசூரியன்
 செவ்வா செவ்வா
 செவ்வா !

007 00447

பொருளாதும் மனிகோளும் அங்கீகரிக்கப்பற்ற
அழகுமிது அளன்மனிக் கூடத்திற், பாதுகா ஒன்றாக

11. அறிவிக்கப்படுகிறது. உ. ப. ச. நிறுவனத்தினால் இதை இலவசமாகப் பரப்புவதற்காக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மீது வைத்து ஊர்வலமாக அழகுத்துச் செல்
துங்கள், சென்னாட்டு மன்னர்கள் இதைத் தலை
வணங்கித் திறை செலுத்த வேண்டும். தவறிய
வர்களை நான் பண்டகொண்டு கொடுப்பேன்!"

"பாதுகா!"

"ஏன் இந்த விடப்பு?"

"அறம் பற்றியதிலும், கலை பற்றியதிலும்
முன்பே அறிவியான செவர்கள் கங்கைப் பற்றி
அப்பா'தி வரலிங்கன், இன்னும் கொத்தளியை
வர்ப்பதும்!"

"இப்போ; ஓரரசர்களைப் போல் இதயம் இயங்காத
செவர்களும்!"

"பாதுகா இத்துக்களின் புனித தீவன!"

"அதனால் என்ன?"

"பாதுகாவை அருள்மீது ஏற்றி, இத்துக்களைத்
தலை வணங்கச் செவத்து அறமாகாது."

"இதற்குமேல் இராமாயணத்தின் பரகன்
இப்படிச் செவலயியிலாயா?"

"ஊர் கும் தலைமீது அழகுக் காந்தாரி!"

"இவை என் அழகங்களின் பாதுகைகள் அல்ல;
எவ்வுலகமானவ! விண் வாதக்களை நான் விரும்ப
வில்லை. முடிந்த முடிபாக்கதான் இதனைச் செவ
கிறேன். ஓரரசர்களை ஆடு புவி சரித்திரத்தை
வழுதுவிடும்! நாளை இதைப் பாதுகை வாகம்
தண்டிப்பே வேண்டும்!"

தெய்வ பாதுகா ஓரரசர்களைப் போல் கட்டிலை
மீது வாலுக்குத் துணிவு உண்டு?

நீந்தாணியத் தென்னகமே அரட்டி கண்டது;
ஆகையி் கொண்டது. என்ன கண்டு பாது
கை?"

வழிநேருகத் தலைகள் வணங்கின; வாரிப் பூக்
கரங்கள் காணிகளை செலுத்தின. செருநில
வணங்கலும், குதுமியர் சிற்றரசர்களும் வரலிங்க
கணாத்து வாய் பொத்தி, பாதுகாவின்
பாதுகைக்கு வழிவிட்டனர், பாதுகைப்
பயணம் தயிழை எல்லாவைத் தாண்டியது.

பாதுகை

வெண் டெழுத்த
னர் வீர மீரு தயிழர்
கள்! ஆகிலும் என்ன
செவ்வாழைகள்? அகர்
கிளியே அப்போது
ஆழவது தாய்க்கர்
மரபுதானே?

வெஞ்சு கோடிய
விழுகளின்தாம் பய
ணம் சென்றது. ஆரீ
மாவிரம் இன்னமிய
வீரர்களுக்கே அது
ஆச்சரியத்தை விளை
வித்தது. இத்தத் தா
ழர்களை விதித்திர
கா கரிகப் போக்
குண்டவர்கள் தாம்!
எதிர்க்க முடிவாத
நிலை என்று தெரிந்து.

கவியாண கால விற்பனை!

எடு இணையற்ற பட்டுச் சேலை ரகங்களுக்கு

NALL SILKS
— SILK SAREES —

நல்ல சில்க்ஸ்

நல்ல சில்க்ஸ்

83, ராமய்யபுட்டை நகர கோட.

தொலைபேசி: 22-2222222 தொலைக்காட்சி: 4

உங்களிடையிலிருக்கும் எமது மனமார்த்த புத்தகங்கள் வாங்குங்கள்!

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹெடன்ஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

— ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

பலத்திற்கும்

ஆரக்கியத்திற்கும்

பண்டிதராமபரமஹன்சு

ஜீவாம்ருதம்

69 வகுப்புகளை

எதிரி பெயர்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

மீனாட்சி, கிழக்கு

கோட்டை - 17.

தலைமை தாங்கிப் போயினார் என்பது எவரும் எதிர்பாராதது !

மீதுதான் புறியத்தின் ஒளர்ச்சியின் மகாசேன புறப்பட்டது! முன்னே தவரத் திணப் பங்குக்கு; பின்னே முகவரையாடலாகவும் ஒளர்ச்சியின் அங்கமாகப் போர்ப் புறணம்! தென்னாக்கிடுப் தெற்குப்பாடி! புறணம்! "பொருளாகத்தான் போயிடுவா போயிடுவா!" என்று விளையாடலுக்கு ஒளர்ச்சியின் ஒளர்ச்சியின் அங்கமாக அத்தாட்சியை சிவமயசெய்யவாய் அங்கமாக !

இடைபிண்டியே இருந்த அரசர் பவர்தங்கள் அரணுக்குப் பாதுகா எழுந்திருந்து வாரி என்னதான் எதிர்பார்த்தனா. ஆனால் பாதுகாபோல இவர்களை நோக்கிச் செல்லும் அய்யு போல், திருச்சிராப்பள்ளியை நோக்கிச் சென்றார். அதுபின் அவருடைய முதல் பவரணமுமாக !

இடைபிண்டியே அரசர்கள். எதிர்பார்ப்பு தடைபட்ட காரணத்தால், விடைபட்ட பவரணம் விரைவில் வரவில்லை! வரவில்லை! வரவில்லை! வரவில்லை! இவ்வுய்யாகச் சேர்ந்த சேனாபதி நிரம் நானு திணைக்களையம் திரப்பி, கண்டோளரத் கங்கிவது; விண்டோளர மயக்கிவது !

முகவரையப் படைகள் திருச்சி எக்கிக்குத் துணைத்தன். அங்கே -

அரசர் முதல் வீரப்பரைக் காணவில்லை, அவர் மதுவாரியே இருப்பதாகச் செய்தி விடைத்தது. "என்ன நிமிர் இருக்க முதல் வீரப்பரைக்கு" என்று எண்ணிச் சென்றவர் இல்லாமிய வீரர்கள்! ஆனால் பாதுகா ஒளர்ச்சியின்...?

ஒளித்தப் புன்வணம்! ஒளர்! எம்மேயதர விளத்தின் எதிர்பார்ப்போ இந்தப் புன்வணம்-அவ்வது ஏன்வன் புன்வணம்?

மகாசமுத்திரம் போலத் திரண்ட படைகள் மதுவாரியாகவர அடைந்தன.

இவ்வுறைய துழி மக்களின் வரவேற்பில் புதிய முகம் தென்பட்டது. சென்ற முகம் வெறுப்போடிய விதத்தில் பாதுகா சென்றதுபோல அல்லாமல், வழி நேருக மக்கள் நின்று வேருக்கை பார்த்தனர். அவர் எழுக்குப் பின்னும் பவர்கரமான ஆதங்கங்கள் எழத்தொழிந்தன. திருமேயன்று ஏதேனும் ஏற்பட்டால் பாதுகாபுக்குத் தென்னாய்வாயா?

ஒற்றர்கள் மூலம் பாதுகா ஒளர்ச்சியின் வகுக்கியில் தெரிந்த பாதுகாக்கே சென்றிப்பட்டுத்தான். நாயக்க அரசர் மக்களிடம் பார்வையிடப் பணித்தார். மேலும், பாரதமே விவந்த பாதுகாவல்லவா ஒளர்ச்சியின்!

தமிழகத்தின் கோரேழியப் பாரிக்கப் பாரிக்கத் தார்பேந்தர் ஒளர்ச்சியின் கண்கள் கவன்று காட்சி கருவியுறவாய், இயல்பு பணிக்கின்றவனாய் கவரே புதிய விவரம் பவருக்கு! பவணம் தீக்கத் தீக்கப் பவருக்குப் பாதுகா ஒரு புரியாத புதிதாயிவோதறாவித்தார்.

வாணகாரியை எழுதின மரடம் கொண்ட அரசர்மேயில் தோற்றம் ஒளர்ச்சியை விவக்கச் செய்தது. அவரை வரவேற்க அணியின் அதிகாரிகள் முன்வந்தனர். கணம்

"முன்னே தெரிவது இருக்குதுங்க."
"அப்படியா? நான்கு கணத் தெருவுக்குப் போகலே ஆரம்பித்தது."
"புதுப் புதுவா கால்களே தெருவோடு தெரிக்கலா?"
"காலியும் துறும் கால்களே தெருவோடு"

காண வகுப்பவராக இருந்தால் எங்கியின் தின்று போர் ஓரகம் கொட்டுவார்! இவர் காணிக்கை காணத்தானே வருகிறார்!... எனவே, அதிகாரிகள் முன்வந்து வரவேற்று மாணவன் திருமேய நாயக்கர் கட்டிய கணத் திரன் காலத்த பெருங்கடத்துக்கு-மகர ஆக்கு அழகுத்துச் சென்றனர். அங்கே -

நாயக்க அரசர் முதல் வீரப்பர், வீரார்த்த கோயத்துடன் தின்றிருந்தார். ஒரு காலில் பாதுகாவின் பாதுகா; மறு காலில் நம்முடைய பாதுகா! இவ்விதம் வீர காலம்! திவயின் மணி மருடம்!

அம்பாரியிலிருந்து இறவிய பாதுகா, வீர தடை போட்டு அங்கே வந்து தின்றார். அவருக்கு முன்பே, முகவரையப் பாரதாவி, கண்கள் தங்கத் தாம்பாணத்தில் ஏற்றிய பாதுகாபுடன் தின்றிருந்தார்.

இப்படி எதிரும் புதிருமாக எவ்வளவு நேரம்தான் திரை முடிபு? யாராவது ஒருவர் வணக்க வேண்டும்; காலத் திறக்க வேண்டுமோ அனைவருமே விழிப்புக் கழிப்பு மாக அரண்டு காட்சி தந்தனர்.

ஒளர்ச்சியின் கண்கள் முதல்வீரப்ப நாயக்கரின் காண் நோக்கின. அங்கே, முன்னம் கப்பத்துக்காக அதுபின் பாதுகா காட்சி தந்தது. அங்கே -

"எனக்கம், திவ்வி பாதுகா!" என்று முதல்வீரப்ப நாயக்கர், நாயக்கர் குரல் முதலில் வந்தது சொந்தக்காரர்களுக்கு விவப்பு; அத்தியாசங்களுகோ மிழ்ச்சி. பாதுகா ஒளர்ச்சியின் பொருளார்த்த குறுதனை புரிந்து. "எனாம், நாயக்கரே! எயாம்!" என்று. "நாயக்கரே! நீங்கனாக வணங்கிவதற்கு மிழ்ச்சியே."

முதல்வீரப்ப நாயக்கர் முதல்வணம் புரித்தார். "இவ்வி; திவ்வி வணக்கிய மிழகு

குழந்தையைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளக் கூட தோகிறது. அது தக் கீழே இறக்கினால் மனம் தோகிறது.

— பொலியப்பழமொழி

*****

தான், நப்பூறவோடு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று உணர்ந்து வரு வணக்கம் செலுத்தினேன்!"

"என்ன! நான் வணங்கியிருக்கிறேன்?"

"உங்களை வணக்கம் என், பாத்தையைத் தொட்டன."

"என் பாதுகையைப் பார்த்தேன்!"

"அது என் காலில் இருக்கிறது!"

முத்துவீரப்பிரகர் புத்தி, கூர்மையாகச் சொன்னான். இந்தப் பழைய பெரு வியாபக அணித்த துளையாகியிருக்கும் மேலும் பிசினார்:

"இவ்ளொரு பாதுகையையும், உங்களை கட்டிவிட்டே கொண்டு வந்திருக்கிறேன்."

"மெத்த மனத்தில்! உப்பம் கட்ட வேண்டுமா?"

"எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்!" என்று கூறிய பாதுகா னுளரங்கிப், இவ்ளொரு பாதுகை யுடன் தங்கத் தாம்பாளத்தைத் தளரவில்லைக்குமாறு தம் கண்ணால் உத்தரவு பணித்தார்.

தாம்பாளம் தளரவில்லை வைக்கப்பட்டது. கொஞ்சமும் தாமதியாமல் நாயக்கர் அரசர் முத்துவீரப் நாயக்கர், வணக்கம் காண வடுத்துப் பாதுகையுடன் துழைத்து அணித்து கொண்டார். மறுகணம் —

முடியால் வீர யாட்சன், பேரோரை யுடன் கூருப்பிட்டான், ஆனால் —

பாதுகையின் வணக்காத நிரூப, வணங்கியது. "நாயக்கரே! உங்களை அணிவதையும், புத்திகூர்மையையும் மெக்க கிறேன்! இப்போது நீங்கள் தாம் பாதுகா!"

தமிழ்க் கண்களியே காலிரிப் பிரவாகம்! திரைகள் யாயும் தாழ்த்தை. நாயக்கரின் சிரம் தயத்து பணித்தது. "தந்தி, பாதுகா! மிக்க நன்றி! நான் எதிர்பாராத ஒன்று இது! எரவாறு எதிர்பாராத ஒரு இது!"

பாதுகா னுளரங்கிப்பின் கண்களில் புனித நீர்ப் பிரவாகம்! அவருடைய தயக்கு நாயு அணைத்தது: "முத்துவீரப்பிரகர்! என் னுடைய இந்த யருகையாக் தென்னகமே மண்ணமாய் விடும் என்று பலரும் எதிர் பார்க்கினர். என் நீங்களும் எதிர்பார்த்த இருப்பீர்கள். உண்மை அதுவாக, னுளரங் கிப்பைப் பற்றி அபிபாயமான விமர்சனங்கள் தாட்டில் பலவாறு பரவிய. என் காந்தாலில் தான் சந்திரத்தை மூட, ஆசைப்பட்டதிலே, தொடக்க ஆசைப்பட்டேன். னுளரங்கிப் இதயமில்லாதவன் — கைக்கு விரோதி என்பான் போன்ற புதித் சொந்தங்கள் எங்கிலச் சமாதரி வைக்க நான் விழையவில்லை. னுளரங்கிப்பின் அரசியல் ஒரு புதிய

அத்தியாயம் — இதுவும் திரம்பிய படவம் என் பதை உருவாக்கி அதன் மேல் அமர ஆசைப்பட்டேன். என்னுடைய இந்தப் புதிய பணியை — அடக்கம் திறைத்த அரசியல் தொடக்கத்தை என்ருமே தொடங்குவது என்று பல நாட்கள் ஆய்ந்தேன். ஒருவரும் என் கண் முன் தென்பட வில்லை. ஆனால் செவ்வகம் மூலமாக உங்கள் பெயர்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். எனவே இந்தப் பாதுகை யாகவே இருக்கும் என்று எதிர்த்தவர் என் பக்கத்தில் இருந்தனர்; வைதவர் வழிநெருக்க காரணப்பட்டனர். பாவம், அவர்கள்! அவர்களுக்கு உங்களுக்குத் தோன்றியது போன்ற துணிவோ புத்தி கூர்மையோ, தங்கமான உணர்வோ ஏற்பட வில்லை. காலிரியின் நீர், உங்களைவிடும் துள்ளலையானதுதான் — வாய்க்காலையானதுதான் — ஆய்மை திறைத்ததுதான்! நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது மிக மிக உண்மை!"

நிலை பாதுகா னுளரங்கிப் அன்பொருட்க, பன்பொருட்க தாயக்க அரசர் முத்து வீரப்பரை மாறிப்போடு மாறிப் தருவி அணைத் துக் கொண்டார். "ஒருக்கையிரான உங்களை அல்லா காப்பாற்றி விட்டார்!"

ஒரு யாற விருத்தோம்புதலுக்குப் பிறகு, பாதுகா விடைபெற வேண்டிய கட்டில் வந்தது. நண்பர்கள் இருவரும் மாறிப்போடு மாறிப் தருவி மீண்டனர். பாதுகா னுளரங் கிப் பெய்க்கக் கேட்டார்: "நாயக்கரே! நான் செங்கச் சீமாறாக வந்தேன்; ஏழையாகத் திரும்புகிறேன்."

பால் வியத்தனர். நாயக்கர் நனைமாகச் சிந்தித்தார். "என்ன வேண்டும் பாதுகா? என்னை வேண்டுமானாலும் தந்தவிடுகிறேன்."

"வேண்டாம்; உங்கள் நாட்டு மக்களின் சந்திரத்தை நான் நயவதிதமாக இடம் பெற வேண்டும். எனக்குத் தகையவானான, அந்த இரண்டு பாதுகைகள் தாம்!"

"அணித்த பாதுகையை மிதவருக்கு அணிப்பது எங்கள் மரபுதான்!"

"வேண்டாம்; அவற்றுக்குரிய செங்கத் தைக் கொடுத்த விருக்கன். உங்கள் நண்பர் செங்கத்தையே திரும்புகான்!"

மீண்டும் அந் தனிமான் சிரிப்பு முத்து வீரப்பருடைய பொருள் புதைத்த இடம் களில்! அடுத்தது கொஞ்சமும் தாமதியாமல் இருப்பிவிருத்த குத்தியானி ஏடுத்து, பாதுகைகள் இரண்டையும் கழற்றி, தங்கத் தாம்பாளத்துக்கு மேலே பிடித்துத் துண்டு துண்டாகக் கிழிக்கத் தொடங்கினார். என்ன விடப்பான் காட்சி அது.....!

பலபல கால்களில் விடப்பார்த்த ஒலிகள்! பசுப் பசு நாவுகளில் புழாந்த சொற்கள்!

பெரிதும் சிந்துமான நகரத்தினங்கள் அந்த இரண்டு பாதுகைகளிலிருந்து சொய சொயவென்று கொட்டியவண்ணம் இருத் தன. அப்பாடா! வண்ணமான அந்தக் கற் களும், முத்துக்களும் தங்கத் தாம்பாளத்தை திரப்பியவண்ணம் இருந்தன! தாம்பாளத்தை மட்டும் தாரு அமை திரப்பின! எத்தனை எத்தனை இதயங்களே அவை திரப்பி விட்டன!

காபிஸஸ்ஸ்

பஜாஜ்

எலக்ட்ரானிகல்ஸ்
லிமிடெட்.

விசுவநாதன் சிதம்பரம் மினா உதவாக்கும்

...உதவாக்கும் சரி-ஒப்பெடுப்பதற்கும் சரி.
ஒப்பெடுப்பு என்னும் விசிறியும்
மிக மிகுதவாக இயக்குகின்றது. விசிறியின் மீட்டர்
செய்து விசிறியின் சந்தர்ப்பம். சந்தர்ப்பம் பெறவாயுமே
கிடைக்காது விசிறியின்றி.
மிகச் சிக்கனமாக இயக்கி ஒப்பெடுப்பு யூனிட் மின் சந்தி
உபயோகத்திலும் அதிலான அளவு சற்று விசிறியின்றி.
மிகத் திறமையுடன் பெறவென்று ஆயுட்காலத்திற்கும்
உதவாக்கும்.
இந்த ஒரு காலத்தில் விசிறியின் ஒத்திடு செய்து ஆண்டு
ஒருபத்திரம் செலவிடவான சிதம்பரம் கிளப்பி யாழ்க.
காலத்தில் விசிறி ஒப்பெடுப்புச் சேவைக்கும்
உதவாக்கும் விசிறியின் மீட்டர்.

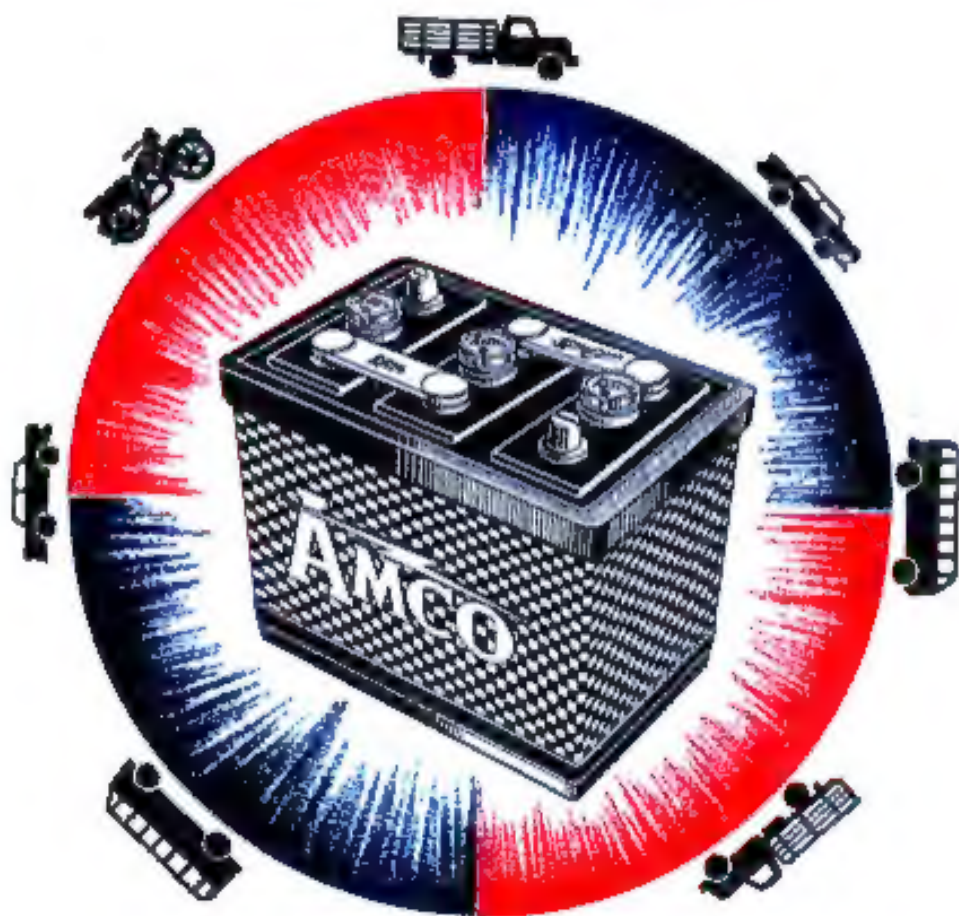

www.bajaj.com

AMCO

A NAME THAT SPEAKS FOR ITSELF IN THE BATTERY WORLD

AMCO BATTERIES
STAY STRONGER LONGER

AMCO BATTERIES LTD.,
BANGALORE